

ஞானச்சுடர்

சித்திரை

மலர் 2006

ஸ்ரீ
முருகா

வெளியீடு

சந்நிதியான் ஆச்சிரம சைவ தலை பண்பாட்டுப் பேரவை

Distributed by Noolaham Foundation
noolaham.org | advanaham.org

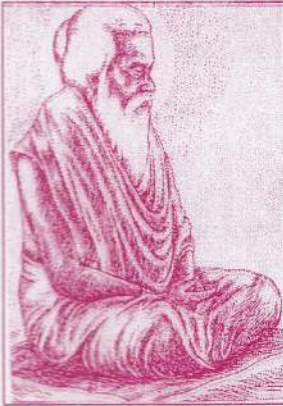

உ குறள் வாழி.

வியவற்க எஞ்ஞான்றும் தன்னை நயவற்க
நன்றி பயவா விலை.

பொருள்:- தான் மிக உயர்வடைந்த காலத்தும் தன்னை
மெச்சாதிருத்தல் வேண்டும்; நன்மை தராத
செயலை விரும்பா திருத்தல் வேண்டும். (439)

நற்சிந்தனை

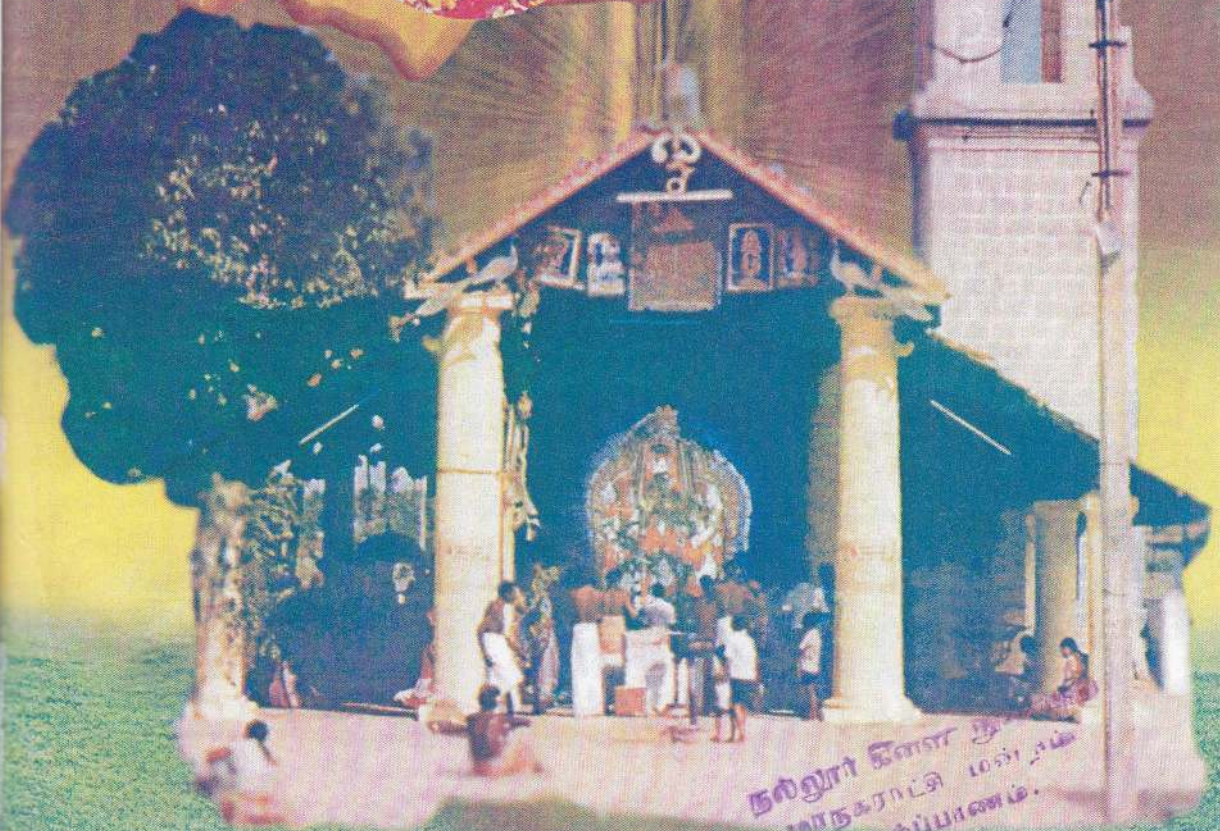
கண்ட பத்து
உனைக்கூறும் வகையென்னே

பெரிதானாய் சிறிதானாய் பிழையானாய் பித்தானாய்
அரியானாய் அயனானாய் அருளானாய் மருளானாய்
எரியானாய் இரவானாய் பகலானாய் எல்லாமாய்த்
தெரியாதே நின்றாயே யுனைக்கூறும் வகையென்னே.

மண்ணானாய் விண்ணானாய் மதியானாய் ரவியானாய்
கண்ணானாய் ஒளியானாய் காட்சியெல்லாம் நீயானாய்
பெண்ணானாய் ஆணானாய் பேதமென்றும் நீயானாய்
எண்ணானாய் என்னானாய் என்பதல்லால் என்சொல்கேன்.

ஞானசக்தி

நல்லுரி கிளை துறை
மாநகராட்சி மன்றம்
மேற்பாளையம்.

வெளியீடு:

சுருத்தியின் பதிப்புரை கல்வி கல்வியுணர்வு பேரவை

Digitized by Noolaham Foundation
noolaham.org | aayanaham.org

சித்திரைமீன் ௨௦௦௭

விவரம்:
தஞ்சைப்பேரம்பலம்

தமிழர் மொழி நூலகம்
மாநகராட்சி மன்றம்
யாழ்ப்பாணம்.

திருக்காங்கோடு மாநகராட்சி
திருவாவடுதுறை ஆலயம்
23-ஆவது குரு மகாசங்கிரகம்
ரீ. வளர் சி. சிவப்பிரகாச தேசிக
பரமசிவராம கவாமிகள் அவர்கள்
திருவாவடுதுறை - 609 003
நாகை மாலை ௨௩
தொலைபேசி எண்: 04364 - 237021

நாசிகைய வாழ்க நகரங்கள் வாழ்க
இணைப்பெழுதும் என்மையில் நினைதான் தான்வாழ
கோழி மூலம் துறவனின் தான்வாழ

அருள் வாழ்த்துரை

நமசி வாய்வே லாசுரன் அன்வழி
நமசி வாய்வே நாளி விந்தையர்
நமசி வாய்வே நாதனின் பேர்துறை
நமசி வாய்வே நன்னெறி காந்திமே

- அப்பா தேவாரம்.

சந்திப்பான் ஆதிரை சைவ கலை பண்பாட்டுப் பேரவையின் வெளியீடாகிய
ஞானசக்தி மலர் நூலாவது மலராக வெளிவர இரட்டித்து அடித்து மதிப்பளி அடைகிறோம்.
கற்றுப் பெருள் உணர்வதற்கு அரிய சமய சாத்திரங்களை அறிஞர்கள் தம்
ஆய்வுக் கட்டுரைகள் மூலம் எளிதாக உணர்த்தும் சாதனமாகத் திகழ்வதே
சமயப் பத்திரிகைகளுக்கு இருக்க வேண்டிய சிறந்த இயல்பாகும். அம்முறையில்
ஞானசக்தி - திருமுறை, சங்க இலக்கியம், சித்தாந்த சாத்திரம், திருக்குறள் முதலிய
அரியநூல்கள் குறித்து ஆய்வுக் கட்டுரைகளையும், சிறந்த கவிதைகளையும் கொண்டு
சிறிய முறையில் வெளிவருவது பாராநிகழ்ச்சியாகும்.

ஞானசக்தி இதழின் கைவர்ப்பணிகள் மேலேமேலும் வளர்ச்சியுற்று, இன்னும்
பலநூல்கள் வெளிவரப்பெற்று, எங்கும் சிவமணம் காழ்ந்து, ஆன்ம
கோழிகளும்பெல்லாம் இருமை வளங்கலும், சிவபக்தி சிவஞானங்கலும் சீர்தரிக்க
வேண்டுமாய் நமது வழிபடு கடவுளாகிய அருள்மிகு ஞானப்பெருங்குத்தன் திருவடி
மலர்களையும் சந்தித்து வாழ்த்துகின்றோம்.

பொதுசன நூலகம்
- 9 MAY
மாநகராட்சி
யாழ்ப்பாணம்

ஞானச்சுடரின் தொண்டு ஞாலம் போற்றும் தொண்டு

“ஞானச்சுடரிது” மக்களின் ஞானத்தை வளர்க்கும்
தானத்தைப் போற்றிடும் தர்மமும் தளிர்க்கும்
தானது அடங்கும் தன்மானமும் செழிக்கும்
துணித்திடும் மாயையை தீக்கன்மத்தை அழிக்கும்
வானத்தைப் போலவே வளர்மனத்தை ஆக்கும்
வந்திடும் தடைகளை வேலால் தாக்கும்
வீணர்கள் வாழ்வினை வெளிப்படச் சொல்லி
வினைகளைத் தடைகளை வீம்பினைக் கொல்லும்

இதிகாசக் கதைகளில் இன்பத்தைத் தொகுத்து
இம்மையில் வாழ்ந்திட இலக்கினை வகுக்கும்
மதியினை வளர்த்து மனிதத்தைச் சேர்க்கும்
மானிட வாழ்வின் மாண்பினைப் பார்க்கும்
கதியாய் முருகனைச் சேர்த்திட கூட்டும்
கன்மங்கள் விலக்கிக் கண்முன்னே காட்டும்
விதியை வென்றிட வெண்ணீறு அளித்து
வினையையும் நீக்க வாழ்வது தளிர்க்கும்.

திருப்பாவையின் ஒளியினைத் தரணிக்கு மொழிந்து
தீயவர் கொடுமையின் தன்மையை அழித்து
கருவினில் மழலையைக் காத்திட வைக்கும்
கல்லார் மனத்தினில் கயமையைத் தைக்கும்
திருவினைத் தந்து தெளிவினை ஊட்டும்
தகிப்போர் உள்ளத்துத் துன்பத்தை வாட்டும்
மருவிலா ‘ஞானச்சுடரே’ மலர்ணாய் நூறே!
மக்களும் உயர்ந்து மலர்ந்திடும் பாரே!

திருமதி R. கஸ்தூரிராஜா M.A
(அண்ணா ஆதர்ச மகளிர் கல்லூர்
தமிழ்நாடு)

100ஆவது ஞானச்சுடர் வாழ்க

ஞானச் சுடரே வாழ்க - சந்திரி

வளமார் தனியான ஓனாநிழ் விருந்து

வான மளந்து நீ வாழ்க - கிளிபோல்

யழை மொழியைப் பொழிந்து நீ வாழ்க

சீனக் துரலெடுத் தென்றும் - சிறு

பிள்ளை போல் நன்று திருந்த நடந்தார்

தேவின் நல்கட் றுரைகாந்தும் - துயில்

தோ மெல்லாம் சென்று சீர் செய்து வாராய்

காலத் தவறாமல் இன்று - நூறு

கடிமல ராகக் கமழ்ந்து வந் துள்ளாய்

ஞாலம் செழிக்க ஈழத்தில் - நீதீ

நாட்டிட நல்லநுள் கட்டி வாராய்

சந்திரி ஆச்சிர மதரில் - சைவ

பண்பாட்டுப் பேரவை ஈந்தித்த வற்றுள்

மெய்நிதி யாதந் தின்று - மெய்

விளங்கி விருட்சமாய் மீமலோங்கி வாராய்

இந்நிலை யொன்பதாவ் டாத - உளைப் போல்

இனிதாக வேறு சடரில்லை அழிவாய்

பொய்மலை ஞானச் சுடரே - இந்நி

பூமியில் சந்திரி கொருளாக வருவாய்

முற்புறச் சுடர்தரும் தகவல் - பிள்ளை

முழக்கி வரும் திரு முருகனின் அடல்

அறுதிக் கொம்பெழுத் தாணி - கொண்டு

ஐங்கரன் பாதம் எழுதிய மலைபோல்

பெரும்புற அக்கறை காந்தே - திகழ்த்த

பூரண மாக பொருந்தி நீ வாராய்

மற்றுஞ் சமயக் கருத்து - கோடி

நன்று பொலிந்திடக் கொள்கி வருவாயே

முதுபெரும்புலவர்

கலாநிதரின் ஆசிரியர்

வை. க. சிறுமப்பலவணர்

நிதிநிதி நிதிநிதி
மாநகரத்தி மன்
வாழ்ந்தபாணம்

சந்நிதியான் ஆச்சிரம

சைவ கலை பண்பாட்டுப் பேரவை

தொண்டைமானாறு

ஸ்தாபிதம்: 27-09-1992

தற்போதைய பேரவையின் நிர்வாகசபை உறுப்பினர்கள்

பொருளாளர்கள்:

மீலமீ சேரமகந்தர பரமாச்சார்ய ஸ்வாமிகள்

(நல்லை ஆதீன முதல்வர்)

சிவமீசேர. தண்டபாணிகதேசிகர் J.P பிரம்மமீ ப. மனோகராக்குருக்கள்

(வல்லை ஸ்ரீ முத்துமாரியம்மன் தேவஸ்தானம்) (வல்லை வைத்தீஸ்வரன் தேவஸ்தானம்)

தலைவர்

க. அருள்லிங்கம்

(சமாதான நீதவான்)

செயலாளர்

ந. அரியரத்தினம்

(அதிபர்)

பொருளாளர்

செ. மோகனதாஸ்

(சந்நிதியான் ஆச்சிரம நிர்வாகி)

உபதலைவர்

க. சிவக்கொழுந்து J.P

(உடுப்பிட்டி)

உபசெயலாளர்

பண்டிதர் க. முத்துவேலு

(இளை. ஆசிரியர் இமையாணன்)

உபபொருளாளர்

செ. நடராசா

(இடைக்காடு)

நிர்வாகசபை உறுப்பினர்கள்

சி. நாகலிங்கம் J.P

(லிங்கம்ஸ்)

ஆ. அருணாசலம்

(சந்நிதி)

A. அரசபின்னை

(கல்வியங்காடு)

கு. அருணகிரிநாதன்

(ஆவரங்கால்)

சி. பத்மநாதன் J.P

(பருத்தித்துறை)

சி. ஆறுமுகானந்தன்

(அச்சவேலி)

க. சத்தியதாஸ்

(சிறுப்பிட்டி)

பேரவையின் உறுப்பினர்களாக இருந்து கடந்த காலங்களில் பேரவையின் பல்வேறு வகையான வளர்ச்சிகளுக்கும் பங்காற்றிய பின்வரும் முன்னாள் அங்கத்தவர்களையும் இச்சந்தர்ப்பத்தில் நன்றியுடன் நினைவுகூருகின்றோம்.

1. முன்னாள் பேரவையர் - ஸ்ரீலக்ஷ்மி பன்னிமுத்தர், வைபவபுரவையர், நாமசிவராயசேதுருக்கன் (அறநாடு)
2. முன்னாள் ஸ்ரீரத்த தலைவர் பேரவையினர் வி. சுவாமிநாதன் முன்னாள் யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழக ஆணையர் - (அறநாடு)
3. முன்னாள் தலைவர் திரு க. திருப்பரங்கிரிநாதன் விவாஹபுரத்திய தபாலத்தியர்
4. நிர்வாககாரை உறுப்பினர் சிற்பக்கலைநாடு கு. சிவசம்பு (அறநாடு)
5. நிர்வாககாரை உறுப்பினர் திரு க. கந்தசாமி ஓய்வளிப்பற்ற தபாலத்தியர்
6. நிர்வாககாரை உறுப்பினர் திரு ஜி. பழைப்பநாதன் உறுப்பினர்
7. நிர்வாககாரை உறுப்பினர் திரு சி. அருட்பிரகாசன் (அறநாடு)
8. நிர்வாககாரை உறுப்பினர் விவாஹபுரத்திய சி. சுவாமிநாதன் சிவசம்பு
9. நிர்வாககாரை உறுப்பினர் திரு வி. சிவசம்பு கருணாநாதன் விவாஹபுரத்திய
10. நிர்வாககாரை உறுப்பினர் திரு சி. நாரதத்தியன் ஓய்வளிப்பற்ற விவாஹபுரத்திய கருணாநாதன்
11. நிர்வாககாரை உறுப்பினர் திரு கே. ரமணிநாதன் உறுப்பினர்
12. நிர்வாககாரை உறுப்பினர் திரு சி. சிவசம்பு கருணாநாதன்

ஞானச்சுடர்

பங்குனிமாத வெளியீடு

வெளியீட்டுரை:-

99வது சுடருக்கான வெளியீட்டுரையை சைவப்புலவர் நித்தியதசிதரன் அவர்கள் நிகழ்த்தினார்கள். ஞானச்சுடர் ஒரு மகத்தான் மலர் எனவும் அதனை வெளியீடு செய்வதற்கு தனக்கு சந்நிதியானுடைய அருள் கிடைத்திருப்பதாகவும் நித்தியதசிதரன் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள்.

ஞானச்சுடர் ஒரு கட்டுக்கோப்புடன் வெளிவந்து கொண்டிருப்பதாயும் எமது மண்ணில் இடம்பெறும் சமயவிடயங்களையும் உள்ளடக்கி மண்வாசனையுடன் வெளிவந்து கொண்டிருப்பதையும் உதாரணங்களுடன் எடுத்துக்காட்டினார்கள்.

எமக்கு துன்பம் வரும்வேளையிலும் கோபம் வரும் வேளையிலும் ஞானச்சுடரினை நாம் வாசிப்பதனுடாக அவற்றிலிருந்து நாம் விடுபடமுடியுமென்றும் இலகுவான முறையில் ஞானத்தைப் பெறுவதற்கும் இந்தமலர் அனைவருக்கும் துணையாக இருப்பதாயும் எடுத்துக்காட்டினார்கள்.

மதிப்பீட்டுரை:-

சைவப்புலவர் கந்தசத்தியதாசன் அவர்கள் சுடருக்கான மதிப்பீட்டுரையை நிகழ்த்தினார்கள். நாம் நினைத்து எதையும் செய்யமுடியாதென்றும் இங்கே நடைபெறுகின்ற அனைத்து விடயங்களும் இறையருளின் நிமித்தம் நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கின்றன என்பதையும் திரு சத்தியதாசன் அவர்கள் எடுத்துக்கூறினார்கள்.

ஞானச்சுடர் சஞ்சிகை எல்லாவகையான சிறப்புக்களையும் கொண்டிருப்பதாயும் இதன் அட்டைப் படத்தை எடுத்து நோக்கும்பொழுதே இதன் சிறப்பை ஒருவர் உணர்ந்து கொள்ளமுடியும் என்றும் எடுத்துக்காட்டினார்கள். இந்த மண்ணில் எமக்கு வழிகாட்டிய சித்தர்களை பெருமைப்படுத்தும் வகையில் யோகர்சுவாமிகளது படத்தையும் அவரது சிந்தனைகளையும் மலர் மாதமாதம் உள்ளடக்கி வெளிவந்து கொண்டிருப்பதையும் மகிழ்ச்சியுடன் அடியார்களுக்கு எடுத்துக்கூறினார்கள்.

ஞானச்சுடரில் இடம்பெற்ற விடயங்கள் அனைத்தையும் உள்ளடக்கியதாக தனது கருத்துக்களை சுருக்கமாக வெளியீட்டு தனது மதிப்பீட்டுரையை நிறைவு செய்தார்கள்.

சின்னத்தம்பி சுவாமிகள் சந்நிதியில் ஏறத்தாழ ஐந்து வருடங்கள் தங்கியிருந்து ஏராளம் அடியார்களுக்கும் தனது சிஷ்யர்களுக்கும் நல்லுபதேசம் செய்து அவர்களை எல்லாம் அவர்களது பாதையில் ஆற்றுப்படுத்தியுள்ளார்கள். (அடியார்களுக்கு கேட்டவை எல்லாவற்றையும் அள்ளிவழங்கும் சந்நிதிமுருகன் சின்னத்தம்பி சுவாமிகள் போன்றவர்களின் ஞானநிலைகளை மேம்படுத்துவதற்கும் ஏற்ற குழநிலைகளை இங்கே ஏற்படுத்தி எல்லாவகையிலும் ஆன்மீக ஒளி வெளிப்படும் அற்புதத்தை இங்கே செயற்படுத்திக் கொண்டிருப்பதை நாம் இவ்விடத்தில் நோக்குவது பொருத்தமானது)

தனது இறுதிக்காலம் நெருங்குவதை உணர்ந்த சின்னத்தம்பி சுவாமிகள் ஸ்ரீ செல்வச்சந்நிதி ஆலயத்திலிருந்து தனது சொந்த இடமான மறவன்புலோவிற்கு சென்று அங்கே 'கலையாபரணன் கோட்டை' என்ற காணியில் ஆச்சிரமம் அமைத்து அங்கேயும் ஞான உபதேசம் செய்துள்ளார்கள். சுவாமிகள் விக்किரமவருடம் புரட்டாதிமாதம் புதன்வாரம் 24ஆம் திகதி காலை 10.00மணிக்கு சமாதி அடைந்தார்கள். சுவாமிகளுக்கு 96 சிஷ்யர்கள் இருந்ததாக அறியமுடிகிறது. மறவன்புலோவில் உள்ள இவரது சமாதிக்கு குருபூசைத்தினம் கொண்டாடப்பட்டுவருகிறது. "குரு அருட்பா என்ற தலைப்பில் சுவாமிகளின் வரலாறு 1946இல் அச்சிடப்பட்டு வெளியிடப் பட்டதாகவும் அறியமுடிகிறது.

வாழ்த்துரை

"ஞானசக்தி" எனும் ஆன்மீகமணி 100வது இதழ் வெளிவருகின்றவேளையில் அகமும், உகமும் மிக மலர்ந்து மகிழ்வேண்டுமென்ற இவ்வாழ்த்துரையை எம் இதயம் எழுதுகின்றது. சந்தித்முருகன் என்கின்ற அவ்வாயத்தின் நினைவுகள் என்றும் எம் இதயத்தைவிட்டு அகலாத இறுக்கங்கொண்டவை. காரணம் எமது சிறுவயதில் பெற்றோரின் அடிக்கடி நாம் செல்லுமிடம் இடம். அந்த ஆலயக்குழுவும், ஆலயத்தின் திருவிநாக்காலங்களும், பசையாய் இன்றும் மனதில் பதிந்து இருக்கின்றது. அந்த சடுபாதி எம் மனநிலையில் அந்த முருகன்மீது தீராத பக்திநெய்யை ஏற்படுத்தி தொடர்புபடுத்திபது. இதன் காரணமே என்னவோ, எம் பெற்றோரும் எம் கணவரின் பெற்றோரும் ஒரு மனதாய் எங்கள் திறுமணம் சந்திதி முருகனின் சந்திரானதில் நடைபெற சர்மதம் கொண்டதனால் எமது இல்லறத்தின் அழகமான திருமணம் முருகன் திருவருளோடு அவன் பதியில் நடைபெற்றுது. 1975ம் ஆண்டிலே நாமங்கள் கண்டன் வந்தவீட்டோம். அதன்பின்னர் மனக்கஷ்டங்களும் முருகனையும் அவன் சந்திதியையும் வலம் வந்து வணங்கிக்கொண்டிருக்கின்றோம்.

கமர் இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் எமது உறவினர் திரு சீவக்கொழுந்து மூலமாக சந்திதியின் ஆலயத்தில் நடத்தப்படுகின்ற ஆச்சிரமம் புறநியும், அதை நடத்திவருகின்ற அமுதவாரிதி மோகனதாஸ் சுவாமிகள் பற்றிபும் தொலைபேசி, மற்றும் கடிதங்கள் மூலமாக அறிந்து மிகவும் பூரிப்படைந்தேன். அதன் பிரகாரம் அவர்கள் வெளியிடும் மாதாந்த மலர் ஞானசக்தியைப் பெற்று அதன் உள்ள ஆன்மீக வியங்ககள் பலவற்றையும் வாசித்து அறிந்து வருகின்றேன். இது முருகன்மேல் நாம் கொண்ட பக்தியின் பெரும்பாக்கியமாகவே கருதுகின்றேன். சந்திதியின் அம்சமும் அன்னதானப்பணியையும் அடித்தளமாகக் கொண்டபோதிலும் வேறு பல ஆன்மீக பணிகளாக சுமுகத்திற்கும் வழிய மக்களுக்கும் உதவிப்பவர்கள் செய்துவருவது அறிந்து மகிழ்கின்றோம். 26 வருடங்களின் பின் கடந்த வருடம் அளிமதம் இலங்கை மெல்லும் பாக்கியம் எங்களுக்கு கிடைத்தது. சந்திதியின் அடியடிமம் சென்றோம். அனுமினரும் மனதால் முருகன் ஆலயத்தை நினைந்து வழிபட்டமையால் 26 வருடங்களின் பின்னர் சென்று வழிபட்ட பிரமை தோன்றவில்லை. பக்திப்பரவசத்தில் மூழ்கி ஆனந்தமடைந்தோம். எமது மாமா ஆச்சிரமத்தையும் அதை நடத்தும் மோகனதாஸ் சுவாமிகளையும் அறிமுகப்படுத்தி வைத்தார். அந்த நடைபெறும் சேவைகளை கண்ணுற்று சந்திதியின் திருநெய்யை நினைந்து உன்னை ருக்கின்றோம். "அன்னதானக்கந்தன்" என பொதுப்படும் சந்திதிமுருகன் அருளோடு மோகனதாஸ் சுவாமிகள் நீண்டு வறையும் அவர்பணி தொடரவும் "ஞானசக்தி"இதழ் இன்னும் பிரசுரமாகி மலர்வார் எமது மனமும், உலகமாரமும் மீளிரவும் சந்திதிவேலான் சுவாமிகளையும் அருள்வது பிரார்த்திக்கின்றோம்.

திருமதி சக்தி வீண்கந்தராஜா

லண்டன்

தீந்தமிழாய், திருப்புகழாய் என்றென்றும் வாரது!

நித்தம் அருள் சுரக்கின்ற
 நிறைவான திருத்தலத்தில்
 அப்பன் என் ஆண்டவன்
 உறையுமுயர் பதியிலே
 ஐயன் அவன் நாமம் அதை
 ஆன்மாவள் நிரப்பி நிதம்
 செப்பரிய தொண்டு பல
 செய்யுமவர் திருப்பணிகள்
 திக்கெட்டும் பரவி அவன்
 திருநாமம் நிறைக்கிறது
 சந்நிதியான் ஆச்சிரமாய்
 செய்தொண்டு வளர்கிறது
 மோகனச் சாதனைகள்
 வான் தொட்டு வருகிறது
 பசித்தோர்க்கு உணவு தினம்
 படிப்போர்க்கு உதவி தனம்
 படைத்தோரின் கருணை கொண்டு
 தவித்தோர்க்கும் அபய கரம்
 நொந்தோர்க்கு அரவணைப்பும்
 எல்லோர்க்கும் அன்னமும்
 ஆன்ம இருள் அகற்றியே
 அருள் ஒளி பெருக்கும்
 ஞானசுகடர் தரும்
 நற்போதனைகளும்
 என்றென்றும் வளரட்டும்
 கந்தனின் அருள் மழையாய்
 தீந்தமிழாய், திருப்புகழாய்
 என்றென்றும் வளரட்டும்.

செல்வி ஆரப் சிவஞானராஜர்

சித்திரைமாத சிறப்புப்பிரதி பெறுவோர்

விபரம்

டாக்டர் S. யோகேந்திரன்

(பொறுந்தலம், மத்திய மருந்தகம் தம்பினூலில்)

திருமதி நல்லம்மா கிருஷ்ணாவினை

(கூடல்புரம்)

தலைவர்

(சுற்றுலா: ம.தேவ.க. சங்கம்)

திரு நா. குகன்

(தலைவர்: ம.தேவ.க. சங்கம்)

திரு சோ. பாலேந்திரன்

(மாவட்ட நிர்வாகம், மருத்துவம்)

திரு இ. மனோகரன்

(மனோகரன், கோட்டம்)

திரு தா. முத்துலட்சுமி

(சந்திர வித், உருமிட்டி)

திரு க. அருள்ஜயா

(அருள்மொகமது)

திரு S. சந்திரகுமார்

(அருள்மொகமது, அருள்மொகமது)

திரு அ. நவராசரங்கம்

(கனகசபை) பொறுந்தலம் உருமிட்டி ம.தேவ.க. சங்கம்)

திரு சி. விஜயலக்ஷ்மி அடிகள்

(சந்திர உருமிட்டி ம.தேவ.க. சங்கம்)

திரு கு. மானிக்கராசா

(சந்திர மனோகரன் உருமிட்டி ம.தேவ.க. சங்கம்)

திரு ந. ஜெயகுமார்

(விஜயலக்ஷ்மி உருமிட்டி ம.தேவ.க. சங்கம்)

திரு ர. மகாதேவன்

(ஜெயலக்ஷ்மி உருமிட்டி ம.தேவ.க. சங்கம்)

திரு சி. நந்தகுமார்

(வந்தி உருமிட்டி ம.தேவ.க. சங்கம்)

உரிமையாளர்

(உரிமையாளர்: ம.தேவ.க. சங்கம்)

திரு க. முத்துலக்ஷ்மி

(அருள்மொகமது, அருள்மொகமது)

திரு கு. லோகேந்திரன்

(மீன் ஒழுங்கு, மல்லாக்க)

திரு இ. அருந்தவராசா

(விநாயகபாரதி வரலாறு-வழி உருப்பிட்ட பரிநாசு, அங்கம்)

திரு வி. கிருஷ்ணராசா

(சுசீமர் நவீனப்படி தெய்வக்கலா)

திரு க. பாலகற்பிராணியம்

(மதுரை கோயிலாசனம்)

திருமதி சீவராஜா

(மலர்-தலை உத்தியோகத்தர் கல்விப்பாடு)

திரு இராசையா சற்குணதாஸ்

(மதுரை கிழக்கு அங்கம்)

திரு N. ஜெயா

(மதுரை சிவன்வித் உருப்பிட்ட)

திரு சி. நடேசமூர்த்தி J.F

(சுசீமர் வித் அங்கம்)

திரு சுப்பையா ஸ்ரீஇராமச்சந்திரன்

(கோவில் மேற்கு கோவில்)

திரு அருணாசந்தம்

(குமாரசுந்தர் உதயன் கோவில் மேற்கு, கோவில்)

திரு ம. இரத்தினமூர்த்தி

(செய்யுள்கள் அங்கம் அங்கம்)

திரு க. இரவீந்திரன்

(கோவில் மேற்கு, கோவில்)

திரு க. மாசீலாமணி

(தாயு)

திரு செ. சோதிப்பெருமான் J.P

(கோ அங்கம், கோவில்)

திருமதி நந்தினி வசந்தகுபன்

(கோ-கோ)

அருண் நடராஜா

(அங்கம்)

திரு செ. கந்தசத்தியதாசன்

(சுவாமிநாதர் அங்கம் J.P , சுவாமிநாதர்)

வருகக்கையேடு ஒன்றிய

முருக வலிபடுக

திரு நினைவணி அவர்கள்

நமது மக்களின் இறைவழிபாடுகளில் முருகவழிபாடு தனிப்பெரியதாகும். முருகனை வழிபடுபவர்கள் கலிபுகழ்மீலை கண்கண்டதெய்வமாக அவரை போற்றி வழிபடுகின்றார்கள்.

முருகன் சிறுவனாக, அழகனாக, பெரியவனாக, ஞானியாக, துறவியாக, வீரனாகப் பல்வேறுபட்ட அவதாரங்கள் ஏனையவையும் வேண்டுமார் வேண்டும் வரமுள்ளும் தெய்வமாக நம்பினோர்க்கு நல்வருள் பால்களேயாவன.

ஏனெனப் பொய்கையில் ஓடினக் குழந்தைகளாகவும், பாலற்ற மரம் கொடுத்த ஓளையப்பாட்டியர் ன் வினையாடும் சிறுவனாகவும், அண்ணல் விநாயகனா ன் மாங்கனி கேட்டுத் தந்தது, தாயருடன் கோபித் துக்கொண்டு அழிந்த வேட்புமுண்டு ஆண்டியாகவும், தந்தைக்கு உபதேசிக்கும் லைத்தனாகவும், திண்ணப்பலத்தாக் காவலனாகவும், அகரரைக்கொன்று தேவரைக் காக்கும் வீரனாகவும், அந்தஸ்தானம் போகல் உலகினர்க்கு மெய்ஞ்ஞானம் புக்க அன்னையிடம் ஞானாகத்தியாகிய வேறபடைபெற்றவனாகவும், உலக ஆண்டாக்களைப் பிழத்திருக்கும் ஆணவம், கன்மம், மாயை அழிய நுண்ணங்களையும் ஒரன், சிங்கன் தாரகன் ஆகிய அகரகளை அழிப்பதின் மூலம் இல்லாதிதழ்த்தும்

தீயவை புரிந்தவர்களும், தன்னை நாடித் தன்முன் வந்தவிடத்து அவர்களைத் தாய வராக்கியும் முருகப்பெருமான் பல்வேறு அவதாரங்கள் மூலம் வேண்டுமார் வேண்டுமபடி திருவருள் புரிந்து மாணுட வழிக் கையோடு ஒன்றிய நன்நெறி காட்டும் தெய்வமாகப் போற்றி வழிபடப் பெறுவது, கலிபுகத்திற் கண்கண்ட தெய்வமே முருகன் என்பதை, உணர்த்துவதாயுள்ளது.

இந்த விதத்தில் ஆன்ம ஞானத்தை விரும்புபவர்கள் முருகப்பெருமானை ஞானமுர்த்தியாகவும், கிரியை பாளர்கள் மிரியாறாத்தியாகவும், கல்வி பியலாளர்கள் ஞானமுர்த்தியாகவும், நம் ிடுந் பக்திகள் இம்மை, மறுமை இவ்வகளைத் தரும் பெருங்கருணைக் கடலாகவும், தீயவரைத் தண்டித்துத் தாயவராக் கும் விதத்தில் தந்தை சொல் கேட்காமைந்தருகில் நன்மை கருதிச் செய்யும் நல்லருளித்தெய்வமாகவும் வேண்டிய, வேண்டியாய்ந்த எயும் தனித்துவ வடிபாட்டிற்குரிய தெய்வமாக முருகப்பெருமான் விளங்குகின்றார்.

அறுமுகப்பெருமானாகக் காட்சி தரும் முருகனின் இறை தத்துவத்தையும், அதுன் செயற்பாட்டுத் தத்துவங்களையும் திருமுருகாற்றுப்படை மிக அழகாகப் பின்வருமாறு

மாஇருள்நாலை மறுஇன்றி விளங்கப்

பல்கதிர் வீர்தவந்து (தோற்றுவித்தது) ஒருமுகம்

விடுவதும் துறவனான வஸ்துமலர் ஐயுறவின் கிஞ்ஞானகலிகல்.

ஒருமுகம் ஆர்வலர் ஏத்த (அன்பர்கள்) அமர்ந்து இனிது ஒழுகிக்
காதலின் உவந்து வரங்கொடுத்தன்று (கொடுத்தது)
ஒருமுகம், மந்திரவியின் மரபுழி வழிஅ

அந்தணர் வேள்வி ஓங்கும்
பாதுகாத்தலை நினைக்கும்) ஒருமுகம்,
எஞ்சியபொருள்களை ஏம்உற (இன்பம்
பொருத்த) நாடித் திங்கள் போலத் திசை
விளக்கும் ஒருமுகம். சேறுநதி (பனகன்
கனை) தேய்த்துச் செல்சுறம் உருக்கிக்
கறுவுகொள்ளெஞ்சுமொடு களம் வேட்
ன்று (கொர்க்களவேள்வி கோய்து) ஒரு
முகம். குறவர் மடமகள் கொடிபோல
நகர்வின்ம வரல் வள்ளியொடு நனகய
மர்ந்தன்று (மயிழ்ச்சியைப் பொருந்தியது)
ஆறுமுகங்களுக்கேற்ப. அவருடைய
தோள்மேலுள் விண்ணெல்லமரின் ஐயர்க்கு
ஏந்தியது ஒருகை. (சூரியனுடைய கொம்
மையைப் பல்வயிர்களும்குப் பொறுக்க
லாற்று என நினைந்து தமது திருவருள்
வாலே அதனொடு திரிந்து அங்ஙனம்மை
யைப் பொறுக்கும் முனிவுக்குப் பாது

ஏறாவில் ஏறிவினைப்பாடு முகமொன்றே
சுருடன் ஞானமொழி பேசும் முகமொன்றே
சுறாமுயர்கள் வினை துக்கதும் முகமொன்றே
குன்றுருவ வேலவாங்கு நின்ற முகமொன்றே
மாறுபடு சூரரை வதைத்த முகமொன்றே
வள்ளியை மணம்புரவந்த முகமொன்றே
அறுமுகமானபொருள் நீயருளவேண்டும்
ஆதி அருணாசலம் அமர்ந்த பெருமானே

எனவும் சிறப்புற எடுத்துக் கூறியிருப்பதன் மூலமும் முருகக்கூ என் மக்கள்
வாழ்க்கையுடன் ஒன்றிய அருள்தரும் தெய்வமாக விளங்குகின்றார் என்பது
தெளிவாகின்றதனினால்.

எனவே கலியுகவரதனார் கந்தவேவ் பெருமானை உள்ளன்புடன் பணிந்து
ஏத்திவாழ்வார் பல்வளமும் பெற்றுய்யவோமாக.

காவலாக எடுத்தது) உக்கம் சேர்த்தியது
ஒருகை (மருங்கிலே வைத்தது) நலம்
பெறுகலிங்கத்துக் குருங்கினியிசை
(பூட்டையை உடையதொடையில்) அளசு
இயது ஒருகை. அங்குசம் கடாவஒருகை.
இருகை ஐய்குவட்டமொடு எஞ்ஞ வலந்
திரிய (பரிசுசெய்யும் வேண்டத்தையும்கு)
ஒருகை மாபொடுவிளங்க, ஒருகை
தாபொடுபொலிய, ஒருகை கழிவிழ் தொடி
யொடு மீர்சைக் கொப்ப (மேலே கழன்று
கொடுக்க) ஒருகை பாடுஇன் பருமணி
இரட்ட (ஒலிக்கப் பண்ண) ஒருகை நீள்
நிழலிவம்பின் மலிபுள்ளி பொழிய, ஒருகை
வாண மகளிர்க்கு வதுவை சூர், என்ற
வாறு எடுத்துக் கூறியிருப்பதனையும்,
அருணகிரிநாத சுவாமிகள் முருகப்பெரு
மானின் அறுமுகத்தையும்.

நாம் எங்கே போகின்றோம்

திரு செ. கந்தசத்தியநாஸன் அவர்கள்
(சைவப்புவர்)

சைவர்களே சிந்திக்கின்றீர்களா உலகச் சமயங்கள் எல்லாவற்றுக்கும் முன்னோடியேயுள்ள அச்சமயங்களுக்கு முன்மான கருத்துக்களை வழங்கி இன்றுவரை நினைப்பெற்று சமயம் வசனசமயம். ஒரு இனம் ஒருசமயம் வாழ்கின்றது என்றால் அதைக் கடைப்பிடிப்பவர்கள் அச்சமயத்தின் கலாசாரப் பண்பாடுகளைக் கடைப்பிடிக்கவேண்டுமல்லவா?

சைவர்கள் என்பதற்கு அடையாளமாக விளங்குவது சிவசின்னமாகிய திருநீறு உருத்திராக்கம் மட்டுமன்றி அணியும் ஆடைகள் அத்தோடு உணவுப் பழக்கவழக்கம் ஒருவருக்கு சூட்டப்படும் பெயர் என்பனவும் அவையாம்.

அன்னிய நாட்டிலிருந்து வந்த சமயங்கள் சைவர்களை மதம்மாற்றிவந்து மட்டுமன்றி அவர்களது பெயர்களையும் மாற்றி சைவத்துக்கும் தரீமுக்கும் ஒவ்வா முறவான பெயர்களைச் சூட்டுகின்றார்கள் அதை விளங்காதவர்கள் ஏற்றம் கொள்கின்றார்கள். அவர்களது உடைக்கலாசாரம் ஏற்கப்படுகிறது. உணவுபாடுகளெக்கங்களுக்கும் மாற்றுகின்றது. இவையெல்லாம் மாற்றியவன் எவ்வாறு தான் ஒரு தமிழன் எனக் கொல்லமுடியும். "தமிழன் என்று சொல்லடா தலைநீரிந்து நீல்லடா" என்பதை இன்று பலபேர் மறந்து விட்டார்கள்.

தமிழன் என்று நம்மை அடையாளம் காட்டுமளவிற்கு தமிழருகிப் போன காலத்தில் தமிழர்கள் ஆங்கிலமொகம்

கொண்டதால்தான் தாய்மொழியாம் தமிழ் மொழியை மறக்கக்கூடாது என தமிழ் பாடசாலைகளை நிறுவி தமிழில் பல நூல்களை எழுதிபடி உரை எழுதியும் வெளியிட்டு தமிழினம் தழைக்க வழிகாட்டிய பூரீஸ்ரீ ஆறுமுகநாவலர் சைவத்தின் இருகண்களாகப் போற்றப்படும் கந்தபூரணர் மரபை ஊர்களுதோறும் ஆலயங்கள் எங்கணும் ஆரம்பித்து வளர்த்து வந்தார். இதனால் பல பெளராணிகர்கள் தோஷியது மட்டுமன்றி இவற்றைக் கேட்பபலரும் கந்தபூரணக் கலாசாரத்தைக் கடைப்பிடிக்கத் தொடங்கினார்கள். முருகவழிபாடு பல்கிப்பெருகியது கந்தவிருதங்களைக் கடைப்பிடித்தார்கள். தம் சந்ததியினருக்கு முருகனின் நாமங்களைச் சூட்டினார்கள் இதனாலேயே மந்தையா, வேலுப்பிள்ளை, வேலாபுதம், சண்முகநாதன் சண்முகம், சண்முகரத்தினம், சண்முகசுந்தரம், ஆறுமுகம், மயில்வாகனம், குமரசாமி, சுகதாசன், சண்முகவடிவு என ஆண்களுக்கும் வள்ளி, பூர்வணி, வள்ளிப்பிள்ளை, தெய்வபாளை, தெய்வனைப்பிள்ளை, திரியா, திரியாசக்தி, மகாவள்ளி, கஜவள்ளி எனப் பெண்களுக்கும் நாமம் சூட்டினர்.

ஆனால் இன்றோ பெயர்களைக் கேட்கும்போது நாய்க்கும் பூனைக்கும் வைக்கின்ற பெயர்கள் மட்டுமன்றி பைத்தியக்காரனுடைய பெயர்களையும் (லூர்த், லாசன்) சூட்டி இன்று நாமே

கீழ்க் கருவிகளை களவாண்டு விளங்குகிறது.

கவரப்படுகின்றோம். இவை எல்லாவற்றிற்கும் காரணம் நம்மிடத்தில் பக்தி இல்லாதது தான்.

நம் நாட்டில் தமிழர்களை முதலில் ஆக்கிரமித்தவர்கள் சீங்களவர்கள் என்றாலும் அன்றுமுதல் இன்றுவரை எவ்வாறு, எவ்வாறு பண்பாட்டு விழுமியங்களை ஏற்றும் அனுசரித்தும் வந்திருக்கின்றார்கள். தமிழர்மனமும்கம்மீது அன்றுமுதல் இன்றுவரை பக்திவைத்தவர்கள் அந்நாள் ஏனைய முருகன் ஆலயங்களையும் கவிராமகேதவன் என்றே அழைத்து வந்தார்கள்.

இவ்வாறுமட்டுமன்றி கி.பி 14ம் நூற்றாண்டின் இறுதிப் பகுதியில் காஞ்சிக்குறியோட்டத்தில் முருகன் ஆலையப்படி கந்தபுராணத்தை எழுதியவர் கச்சிபள்ளி சிவசுந்தரிபார். இந்நூல் அரங்கநெறிய தாலத்தில் மாநாட்டாகத் திருந்து கச்சிபள்ளியேயா கந்தபுராண அரங்கேற்றத்தைச் சென்று பார்க்கும் மட்டுமன்றி கந்தபுராண ஏட்டுப் பிரதியொன்றை மாநாட்டாணத்திற்கு கொண்டு வந்து அபியாலைப் பீர்த்திவந்தபகர் ஆலயத்தில் முதன் முதலில் கந்தபுராணப்படம் மரபை அரம்பித்தவர் அதிலிருந்து இலங்கை முழுதும் கந்தபுராணம் வரவு வரவு போய்க் கையது. முருகனாலம் மட்டுமன்றி சாதாரண வைரவர் கோவில்கள், மடாலயங்கள், மடம், தீர்த்தக்கரை எனப் பல இடங்களில் கந்தபுராணப்படமேயு வளருவதற்கு காரணமாயிருந்தவர் ஸ்ரீராம அறுமுதநாவலராவார். இவர் சிறந்த பெராணகராக இருந்து 8 ஆடி அறிவார் உதாரணமாக கொக்குவில் தலையாழி முருகனவரவாழல்பதில் கந்தபுராணத்திற்கு 8 ஆடி அறிவார்.

இக்கந்தபுராண 14 வகுப்பில் மாநாட்டாணத்தில் கந்தபுராணத்தை அறிபாதவர்கள் மாநாட்டில் இன்னை என்று கருவளவிற்கு கந்தபுராண அறிவு சிறுவர் முதல் பெரியோர்வரை வளர்ந்திருந்தது. மாநாட்டாணத்துப் பெண்களிடமும் கந்தபுராணம் நிலைத்து நின்றுவது என்று பண்டிதமணி சி. கணபதிப்பிள்ளை கருவளவிற்கு கந்தபுராணத்தை படித்தவர்களுக்கும் கேட்டவர் களும் அறிமுகமாக இருந்தனர்.

இவ்வாறு புராணத்தை அறிந்ததாமட்டுமன்றி புராணகவையத்தை வாழ்க்கையில் பேணியும் வந்தனர். "மாநாட்டாணக் கவையம் கந்தபுராணக் கவையம்" என்று பண்டிதமணி சி. கணபதிப்பிள்ளை நூல் எழுதுவதற்கு வாய்க்காத கந்தபுராணத்தைக் கடைப்பிடித்தவர் கிறிஸ்தவர்களாக ஒரு காலத்தில் நெருக்குதல்களால் மாறியவர்களும் மீண்டும் சைவத்திற்கு விரும்பி வந்தனர் கந்தபுராணத்தை விரைந்து படித்தனர் பண்டிதமணி கந்தபுராணத்தில் துடக்காண்டம் அமிர்தமானது என அறிந்து அதை எல்லேமும் படித்து விளக்கிக் கொள்ள வேண்டும் என தர்சகரான 8 ஆடி எழுதி வெளியிட்டார். இவ்வாறு தமிழகத்தில் கந்தபுராணம் பிறந்தாலும் அது வளர்ந்த இம் மாநாட்டாணமும்.

மாநாட்டாணத்தின் கந்தபுராண 14 வகுப்பு மாநாட்டாணத்திற்கு வேறியேயும் ஏன் சீங்களப்பிரதேசத்திலும் செல்லாதது வேறுதலியது தென்னிலங்கையிலுள்ள ரோகணப் பிரதேசத்தில் கந்தபுராணம் அறிமுகமியத்துவம் பெற்ற நாலாக. எல்லோரும் விருப்பம் படிக்கும் நாலாக. பக்தி செலுத்தும் நாலாகக் காணப்பட்டது இன்றும் காணப்படுகின்றது. இதற்குரிய

சந்நிதியான் ஆச்சிரம சுவாமிகள்
செ. மோகனதாஸ் அவர்களின்
சமய சமூக சேவைகளைப்பாராட்டி
அமுதவாரிதி என்ற பட்டமும்
பாராட்டுச் சான்றிதழும் சுவரத்தினம்
சுவாமிகளின் தொண்டர்
சபையினால் கொடும்பு
பம்பலப்பிட்டி சரஸ்வதி
மண்டபத்தில் 2006
தைப்பூசத்தினத்தில் வழங்கப்பட்டன.
தந்திரதேவா சுவாமிகள்
பட்டத்தினையும் சான்றிதழையும்
வழங்குவதையும் மோகனதாஸ்
சுவாமிகளின் சார்பில்
திரு.சி.நாகலிங்கம் அவர்கள்
அவற்றைப்
பெற்றுக்கொள்வதையும் படத்தில்
காணலாம்.

கதிக்காமக்கந்தனது
உற்சவத்தின்பொழுது வருடாவருடம்
அடியார்கள் ஸ்ரீசெல்வச்சந்நிதி
ஆலயத்திலிருந்து கதிர்காமத்துக்கு
பாதயாத்திரையை அமெரிக்க
நாட்டைச்சேர்ந்த பற்றிக் அடிகளார்
தலைமையில் மேற்கொள்வது
வழக்கம். அந்தவகையில் 2005ஆம்
ஆண்டு பாதயாத்திரையின் பொழுது
பற்றிக் அடிகளார் ஆலயத்தைத்
தரிசித்தபின் ஆச்சிரமத்தின்
சுவாமியறையில் இருந்து
யாத்திரைக்கு புறப்பட ஆரம்பிக்கும்
காட்சியை அடியார்கள் இங்கே
காணலாம்.

முக்கியகாரணமும் ஒன்றுண்டு. சி.பி. 1772இல் மாத்தளை முதலியார் அபயகோன் விஜயகந்தா கந்தபுராணத்தை மெய்யிபெயர்ப்புச் செய்து சிங்களத்தில் "வள்ளி யாதாக்கத்தாவ" எனும் நூலை எழுதினார். இதனால் சுந்தன் மீது பக்தி கொண்டவர்கள் தேவசேனாதிபதியான முருகனின் பெயரை துர்ப்பிள்ளைகளுக்கேச் சூட்டினர். தேவப் பிரிய, அமரதேவ போன்ற பெயர்கள் தேவர்களின் ராஜா வாகக் காணப்படுவதையும் சேன, சேனரத்தன, வீரோகா றிசேன என்பவை சேனாதிபதியின்விருந்து வந்ததையும் துமரசுற்றி,

துமரசிங்க, சீசீர குமார, வசந்தகுமார போன்றபெயர்கள் துமரன் என்ற பொருள் அடையப்படலாகவும் கொண்டமைந்த மைனாபு ஆய்வாளர்கள் கூறுகின்றனர்.

ஆனால் நாமோ நம் முன்னோரை, சொந்தத்தை மறந்து அன்னியம் வசமாகிறோம் நம்மையும் அன்னியப்படுத்துகின்றோம். இப்படியே சென்றோமேயானால் நம் இனம், பண்பாடு, கலாசாரம், மொழி, சமயம் மழுங்கப்படுகின்றன. இப்படியே போனால் நாம் எங்கே போகின்றோம்? என்பதைச் சற்றுச்சிந்திக்க வேண்டாம்.

இவைதூதர்களே சற்றும் சிந்தியுங்கள்
வீர விவேகாவந்தர் என்ன சொன்னார்,
நம் நாவலர் என்ன சொன்னார்,
நாம் எங்கே போகின்றோம்.

“நாம் பெறவே அஞள்வாய்”

“அற்றங்கரை ஓடத்தில் தளிப் பொலிவுடன் அமைந்த நற் கோவில்
கோண் பெருமானே வேலவனே சீர்பொலியும் உன் நாமத்தை

நானும் பொழுதும் அரற்றி உனைய் காண ஒடோடி
வந்து கூடினும் கணக்கில்லாப் பக்தர்கள் தம் குறைவித்து

அவைய்கள் தமை அகற்றி நலம்பெறவே அஞள் பொழியும்
குறவனின் சூட்சுர மணாள கந்தா உன் தான் ஏனாமையா”

“சமாதானக் கீற்றுத் தென்னுமா என்று நாள்தோறும் இறைஞ்சிய
பல கோடி தயிழைக்குத் தெய்வம் நீ அருளிப் இவ்வேனை

தான் பாணிந்து வேண்டுகின்றோம் எம் சந்ததி மென் மேலார்
கிறப்பற்று எஞ்ஞன்றும் பாரினில் வளமுற்றிடவே அஞள்வாய்
சந்ததியானே”

தயிலை விஜயன்

சுனந்த குஞ்சு அந்தச் சுனந்தி.

நூற்றினைத் தொட்ட ஞானச்சுடரே

நீ வாழி வாழி

கவிமணி க. ஆனந்தராசா அவர்கள்
(அனைத்தாசன்)

ஆற்றங் கரையானின் அற்புதத் திருமுருந்தாம்
ஹேமவரணி நிழற்கம் வேழமையென் தீர்த்துக்காத்து
ஊற்றெடுப்பதுபோல் ஒவ்வொரு மாதமும் மலர்ந்து
புரண்டினைத் தொட்ட ஞானச் சுடரே நீ வாழி வாழி

விளம்பரத்தோடு போலி விற்பன்னர்களை நம்பி
விதவித பெயரைச் சூட்டி வீட்டுக்கு விடுவீர்
விமலாய் பிறங்குகத்தோடு விலைமாத் விற்பீர்து
விருமப் வந்துணனை வாங்கும் விநதைதான் புரியவில்லை

என்னதான் இருக்குதிந்த ஏட்டினில் என்று எண்ணை...
லேலனின் நிறு எங்கள் விட்டினைத் தேடிவந்தா
“பூடா” என்று சொல்லும் புண்ணியம் ஒன்றி இந்த
மலர்னைப் பெறுவோமன்றி வேறு யாந்தரும் அறிவிரோசொன்

அதனிலும் மேலானதோர் அற்புதம் இங்கு கண்டோம்
மதிகாமரை ஆண்ட எங்கள் சுந்தனின் அருளைப்பெற்ற
குரு மயில்வாகை வாரோடு முருகேசுருத் சேர்ந்து
பிற யோகனதாஸரது உருவிலென்றோ உன்னத்தோறும்

ஞானாண்டித வகுளை ஞானபரம்பரைபே நல்க
ஆன தவங்கள் செய்தோம் அருத்தவி யாழிவார்
போன பிரப்பிற் சேமது புண்ணிய மன்றோஇந்த
ஞானச் சுடரை வாங்க நாய்கள் யொடுத்து வைத்தோம்

நூற்றினைத் தாண்டிப் பத்துபதுகள் மேலும் தாண்டிப்
போற்றிடும் வண்ணம் பகிதிப் பனுவல்கள் நீ அருந்து
ஆற்றங் கரையானின் அருளை இவ்வகிலமெல்லாம்
போற்றிட வைக்கும் “ஞானச்சுடரே” நீ பொலிந்து வாழி

திருநீற்றின் மகிமை

திரு த. நாகராஜா H.A அவர்கள்

“கல்தோன்றி மண்தோன்றாக்
காலத்தில் முன்தோன்றி எழுந்தது முதத்
தமிழ் என்பர். மெது இந்து மதம் இருக்
கின்றதே இம்மதமும் மேற்கூறிய மேற்
கோளிற்கேற்ப முன்தோன்றியது. சிந்து
வெளியிலே தோன்றிய இம்மதம் உல
கெங்கும் பரவிவிடுக்கின்றது. இப்பிரா
யில் மர் நிரன்றி எழும் தென்கிழக்காசிய
நாடுகள் போன்ற இடங்களில் தோன்றி
இன்று ஒளிவிட்டுப் பிரகாசித்தாக் கோவ்
டிருக்கின்றது. இம்மதம் சைவம், வைஷ்
ணவம், சாக்தமாக பிரிவுப் பி நின்றுளும்
காலப்பொக்கில் சைவமாகவும், வைஷ்
ணவமாகவும் விளங்கிக் கொண்டிருக்க
கின்றது. இதில் சைவமதத்தின் முழு
முதற் தெய்வம் சிவபெருமானாக ஏற்றாக்
கொள்ளப்பட்டுள்ளது. சிவனை முழு
முதற் தெய்வமாக ஏற்றுக்கொள்ளுபவர்
களுக்கு அடையாளம் சின்னம் விபூதி
மாகும். இவற்றின் மகிமைமையப் பற்றி
திருமுருக கிருபாணந்தவாரியார் வரையி
கள் அடிகாக்கக் கூறியுள்ளார்.

திருநீற்றைத் தரிப்பதால் இம்மை
யிற் செய்த பாவங்களை நீக்குவதுடன்,
அனேக ஜன்மங்களிற் செய்தபாவங்
களும் நீங்கும். மதுபாவம் அருந்தல்,
தீடுதல், பிரம்மஹத்தையச் செய்தல்
முதலிய பாவங்களைச் செய்தவன்
விபூதியை அணிவதன் மூலம் சகல
பாவங்கள் என்னும் நீங்குகின்றான்.
உதாரணமாக அகல்கைக்கும் கௌத
மருக்கும் நடந்த திருநாணத்தில்
அங்கிருந்த தேவர்கள் அகல்கையின்

மேல் மோகித்ததால் தாங்கள் செய்த
பாவங்களை நீக்க துர்வாசமுனிவர்தம்
கேட்டு விபூதியை அணிந்து பாவத்திலேறந்து
விடுபட்டனர். எனவே திருநீற்றைத் தரிப்பத
னால் பாவத்திலிருந்து ஒருவன் விடுபட
வாய்ப்பு ஏற்படுகின்றது. அந்தவனிற்கு
திருநீற்றின் மகிமை விளங்குகின்றது.
திருநீற்றைப் பூசுவதினால் பேய், பூதம்,
பிசாசு நரம் துன்பங்களின்று ஒருவன்
விடுபடமுடியும் அத்துடன் பெய் பூதம்,
பிராசு போன்றவை அகல்கின்றன. ஒடுகின்
றன. இதை வாமனபுராணம் சிறப்பாக
எடுத்து விளம்புகின்றது. திராத விபாதி
தீந்து போகின்றது. மங்கலம் உண்டாகக்
கூடும் ஏற்படுவதுடன் மனதில் எழும்
அச்சம், பயம், விரகதி போசனை, போ
சனை அகலவும் வாய்ப்புண்டு. விபூதியைப்
அணிவதினால் சிவனடியார்களாகின்றோம்
என திருமுருக கிருபாணந்தவாரியார் கூறா
கள் கூறுவர். சலவைத் தொழிலாளர்
யொருவன் உப்புப் பொதியைச் சுமந்து
வரும்பொழுது மறைபெய்ததினால் அவை
கறைந்து தேகம் முழுவதும் விபூதிபோல்
மாறிவிட்டது. அந்தேரத்தில் வேரமான்
என்றும் மன்னன் தேரில் படைபின் துழப்
பேசிக் கொண்டிருந்தான். மன்னன் உப்புப்
பொதியைச் சுமந்து வந்த சலவைத்
தொழிலாளியைக் கண்டதும் அவனுடைய
தோற்றம் சிவனடியார் போலத் தெரிந்தது.
தேகம் முழுவதும் உப்புப்பொதி கறைந்து
இருந்தமையே அதற்குக் காரணமாகும்.
உபனே தேரின்னறு இருங்க் சலவைத்
தொழிலாளியின் பாதங்களை சிவனடியார்

உணர்ப்பு எல்லாவற்றையும் வெற்றி கொள்ளுதல்.

என நினைத்து வளங்கீனாள் இதைக் கண் கண்ணைத் தொழ்வாள் "அடியைக் கடிக்கலாம்" என்றான். சேரமன்னனும் "அடியைக் கடிச்சேரன்" என்றான். பரிதாபமாக! திருநீற்றின் மகிழ்வை சேர மன்னன் கூட விழித்து வணங்கிய மைக்குக் காரணம் விழுதிக்கு அவன் கொடுத்த முக்கியத்துவமே. சுதாமன் என்ற வேதியனும் அவன் தம்பியும் சிவனடியாளர்களாகிய பிரம்மா, வீஷ்ணுக் களையும் கடிந்து பேசியதால் அவர்களின் சாத்தால் கலையாகவும், முடவனாக வும் மாறிவிட ததீசுமுனிவர் விபுதியைக் கொண்டு சாத்தை நிமிர்ந்தார். விபுதி பட்டி நாளுக்குவேதங்கள் உபநிடதங்கள் சிறப்பாகக் கூறியவனாக ஆரம்பத்திற் கொள்ளவேண்டும்.

சுன்பாண்டியனுடைய வெப்பு நோயை விபுதியினால் ஞானசம்பந்தப் பெருமான் நீக்கினார். ஒளவையார் "நிறில்லா நெற்றிபாழ்" என்றார். பிரம்மதேவர் சிருஷ்டி செய்யும்போது விபுதியின் பெருமையைக்கூறி அதை அணிந்து கொள்வதற்காகவே நெற்றி யைக் குறுக்காகப் படைத்தார். துடமணி நிகண்டாகிய மண் லாது ப. சமண சம யத்தினராமரிஷ்டமும் விபுதியைச் சிறப் பித்து "தருநீறே பற்பார் பொடிபொருங் கால் பாம்புண்ணிய சாந்தாஞ்சாணி" என்று கூறிபுள்ளார். வாய்ப்பு கவாமிகள் திறந்து பற்றிக்கூறும் பொழுது மதத் துவேஷ மூடையே இவ்வு பிஷய்யம் பெற்றுப் மாட்டின் மலமென்றால் படுக்கிற் றுள் அந்தோ? அவர்களின் அறியா மைக்கு என்செய்வோம்? பரிதாபம் இவர்கள் இவ்வீதம் பேசுவதினால்

எவ்வாய் நாகத்திற்கு இவர்பாவின்றாமே. விபுதியின் பெருமையை அறிந்துகொள் ளாதவர்களின் அறிவின் கூடமையே எவ்வ கொன்று கூறுவதென்று எனக்குத்தோன்ற வில்லை. இரு பிரதர்மினும் பாவம் செய்பவர்களுக்கும் தான் விபுதியின் இடத்தே துவேஷம் உண்டாம். அவர் களித்திலி எவ்வதான் இருக்கின்றதோ தெரியவில்லை. என்று கூறுகின்றார். சாத்தைக் கொடுப்பதால் பூதி என்றும் தனக்கு மேலான ஐகன்யம் இல்லாத தனால் விபுதி என்றும் கூறப்படுகின்றது. வி- சிவபெருமான். பு- பாவனை, த- அகடதம் என்றும் வாதுள ஆகவாகையி கள் தெரிவிக்கின்றன. அனைக் கலையம் களில் பெய்த பாவங்களையும் நீறாகச் செய்வதால் நீறு என்று சொல்லப்படும் லோகத்தில் எம்மதத்தினரும் பசுவைப் பூசிப்பதால் பசுவைக் கோமாதா என்று பெயர் பசு எந்தச் சாதிபாடுக்கும் பால் கொடுத்து இரட்சிக்கின்றது. பசுக்களால் தேவர்கள் மகிழ்கின்றனர். தாமம் நிலை பெற்றிருக்கின்றது. எவ்வகைத்திற்கும் தாயாக அது இருக்கின்றது. கோகுலத்தில் கண்ணன் வளர்ந்ததே கோவின் பெருமை பைத் தெரிவிக்கின்றது. ஆதிசங்கரர் புகழ்ந்து கூறிய ஸ்ரீஞானசம்பந்த சுவாமி கள் "ஆனின் ஸாற்க" என்று குறிப்பிடு கின்றார். இத்தகைய பெருமையுடைய பசுவின்களாகவே, விபுதி உடன்பாக்குவதற் காக விதிகையப்பட்டிருக்கின்றது. தோயில் ளாத பசுவின் சாணத்தை அம்பிரெய்ந்து அவற்றை உறுண்டையாக் பின்பு விபுதிசுருகன் முதல்பவற்றைத் தள்ளி நல்லவற்றைப் பார்த்து "ஓம் சாயநம்" என்று எடுக்கவேண்டும் அன்னிதம் எடுத்து

நிறை பரிசுத்தமான புதுவஸ்திரித் தினாலே வடித்து புதுப்பாண்டத்தில் செய்து காயத்திற் மந்திரத்தை உச்சரித் துச் சுத்த பாதுகிரத்தில் சேமித்து வைக்க வேண்டும். இன்றுகூட புட்பத்தியில் பக வான் உத்தியசாயிப்பாவின் வழுங்கப் படும் விபுதியை அனந்த அங்கிரிந்து பெறப்படும் விபுதிப் பைக்கற்றோ மேற் கூறப்பட்ட விதிக்கமையத் தயாரிக் கப்படுகின்றது. கந்தன் திருநெல்நதால் கண்டவனை நினைவிடும், மணம் மிகந்த சாம்பலிலே மக்மை இருக்கது. வென்று T.M. செளந்தரராஜன் முருகனைப் பற்றிப் பாடும் பக்திப்பாடலில் இனிமை வாகப் பாடுவார்.

விபுதியை அல்லது திருநீற் றினை திரிபுண் ரமாக அணியவேண்டும் முனிவர்கள் உத்தரவுகளாக விபுதியை அணிந்து கொள்வர் என்று அடித்துப் புர ணம் கூறுகின்றது. விபுதியை உத்தரவு மைய அணித்து கொள்வது மண்ணைக் கந்தானத்தில் ஒன்றாதும், கங்கை முதலிய நதிகளில் கோடி தரம் எந்தாம் செய்த பயன் விபுதிஸ்நானத்தினால் ஏற் படுகின்றது என்பது இதை காமிக அமரம் எடுத்தும் கூறுகின்றது. குருவிடமிருந்து திசை பெற்றவர்கள் விபுதியை திரிபுண் புரமாக அணியவேண்டும். உச்சி, நெற்றி, மார்பு, தொப்புள், முடிந்தாளிள்ளு புயம் இரண்டு முறங்கையிரண்டு. முதுகு கீழ் நடு ஒன்று மெத்தமாக பதினாறு இடங்களில் தரிக்கவேண்டும் இதன் விளை கத்தை காமிக அடியத்தில் காணலாம்.

திருநெல்நத அணிவதால் பல பயன்கள் ஏற்பட வாய்ப்புண்டு என்று திருமுருக கிருபானந்தவாரியார் கூறார்

கள் கூறுவர். உச்சியில் அணிவதால் கண்டத்திற்கு மேல் செய்தபாவம் நீங்கும். நெற்றியில் தரிப்பதால் நான்குமணம் எழுதப்பட்ட கெட்ட எழுத்துக்களின் தோஷம் நீங்கும். கண் த்தில் அணிவதால் விலக்கப்பட்ட மனவை உண்ட பாவம் நீங்கும். நாயியில் தரிப்பதால் பிழத்தினால் செய்த விஷயகோஷம் நீங்கும். முழுத் தாளில் தரிப்பதால் முழுத்தான் கால்களால் செய்த பாவம் நீங்கும். முதுகு கீழ் உள்ள முச்சந்தியில் தரிப்பதால் குத்தத்தினால் செய்த பாவம் நீக்கம் பெறும். துயங்கன் அணிய மாதரை வரம் ரிப்பாவம் நெகர் றெறம், இவற்றினை வடமொழியிலுள்ள ஸ்காந்தத்தில் கண்டுநெளரியாம் என்று ஸாயிசுவாமிகள் கூறுவர். தற்காலத்தில் திருநெல்நதி மகிமைப்ப இளைஞன் சுமு தாயம் புரக்கணித்து விட்டார்கள் போல்து கோன்றுகின்றது. ஆண்கள் மட்டுமன்றி யுவதிகள்கூட திருநீற்றை முறைப்படி அணிந்து விரதத்தை மேற்கொள்ளதை பெரும்பாலும் புறக்கணித்து விட்டனர். முக்கியமான திருவிழாக்களில் விரதம் இருப்பவர்கள் தட்டை வெறாதவர்களாகவும் திருநீற்றை முறைப்படி சாத்தாவா களாகவும் அல்லது குறிவைக்காமல் விரத அனுட்டானத்தைச் செய்ய முறைப்படி நிரன்வதை சைவமாதத்தில் இருக்கும் நாங்கள் பின்பற்றாவிட்டால் காலப்போக் கில் எங்களது திருநீற்றுக் களாசாரம் அழிந்து போவதற்கு வாய்ப்புண்டு. நிரனிதல் சந்தனம் குங்குமம் பொட்டுக் க அணிதல் நவநாகரிக உலகில் வெட்க மென்றும் அப்படிச் செய்வதால் மற்ற வர்கள் தங்களைக் குறைவாக மதிப்பிடுவர் என்ற உளவியல் ரீதியான எண்ணங்கள்

எம்மவர் மத்தியிலோ தோன்றுவது கவலை அளிக்கக் கூடிய விடயமாகும். நாங்கள் எந்த மதக்கலாச்சாரத்தினைப் பின்பற்றுகின்றோமோ அவற்றினைப் பின்பற்றவேண்டும் பின்பற்றாவிட்டால் காலப் போக்கில் அவர்களது மதக்கலாசாரம் தளர்ந்து போவதற்கு வாய்ப்புண்டு.

நாவலர் வளர்த்த சைவநெறி ஓங்கி வளரவேண்டுமானால் அவர் கூறிய ஆகம விதிப்படி நடத்தல் எமது சைவம் வளர்ந்து செல்வதற்கு வாய்ப்புண்டு. அந்நியர் எமது நாட்டை ஆண்ட காலங்களில் சைவம் புறக்கணிக்கப்பட்டது. மதமாற்றம் தல்லவிரித்தாடியது. எனவே எமது சைவம் தளர்ச்சி அடைய லாயிற்று. ஆனால் இவ்வகையான தளர்ச்சியை நீக்கி சைவ உலகு திருநீறு பூசி வாழவைத்தவர் நல்லை ஆறுமுகநாவலர் பெருமான் என்றால் மிகையாகாது. எனவே எம்மதமும் வளர்வதற்கு தடையில்லை எமது சைவம் வளரவேண்டுமானால் நாங்கள் எந்த மதத்தைச் சார்ந்தவர்களென்று நாங்கள் இடும் அடையாளச் சின்னங்களால் கண்டுகொள்ளலாம்.

இவற்றை சைவமதத்தைச் சார்ந்த பெற்றோர் தமது பிள்ளைகளுக்கு சொல்லிக் கொடுக்க வேண்டும் பெரும்பாலான பாடசாலைச் சிறார்கள் நிறைந்து பாடசாலைகளுக்கு செல்லல் குறைந்து காணப்படுகின்றது. எமது சைவமத கலாசாரம் வளரவேண்டுமானால் திருநீற்று கலாசாரம் வளரவேண்டும். அத்துடன் சமயபாட ஆசிரியர்கள் தங்கள் மாணவர்களுக்கு இவற்றினை வற்புறுத்திக் கற்பிக்க வேண்டும். இல்லையென்றால் காலப்போக்கில் திருநீற்றுக்கலாசாரம் அல்லது இதன் மகிமை அழிவதற்கு வாய்ப்புண்டு. இதை அடிப்படையாக வைத்தே சந்திதியான் ஆச்சிரமம் வெளியிடும் ஞானசக்தி என்ற இதழில் திருநீற்றை பிரசாதமாக இணைத்து அனுப்புகின்றனர். இவற்றிற்கு சைவ உலகு நன்றி கூறுதல்வேண்டும். அதுமட்டுமன்றி இவற்றினை முன்னின்று நடத்துகின்ற மலர்க்குழுவிற்கு என்றென்றும் நன்றியும் பாராட்டுகளும் தெரிவிக்க வேண்டும். எனவே மலர்க்குழுவின் சேவையை சந்திதி முருகன் கடாட்சிப்பாராக.

சந்திதியான் ஆச்சிரமம் மேற்கொண்டுவரும் நித்திய அன்னப்பணிக்கும் மற்றும்

ஆச்சிரமத்தினால் நடத்தப்படும் சகல சமுதாயப்பணிகளுக்கும் உதவிபுரிய

விரும்புவோர் கீழே உள்ள முகவரியுடன் தொடர்பு கொள்ளவும்.

காசுக்கட்டளை

காசோலை

செ. மோகனதாஸ்

செ. மோகனதாஸ்

சந்திதியான் ஆச்சிரமம்,

க.இல. P. 7481

தொண்டைமானாறு.

இலங்கை வங்கி,

T.P. NO. 021-2263406

பருத்தித்துறை.

சந்திதியானின் பெருமைகளை கீழ்க்காணும் வெப் பக்கத்தில்

(Web Site) காணலாம்.

www.sannithiyan.org

ஒவ்வொரு மனதின்மேலும் ஒரு பஸ்ஸின் உண்டு.

சிவபுராணமும் அதன் சாரமும்

Dr. அருள்மொழி சுதிமன் அவர்கள்

“பேரம்தலார் என்னைப் புதுவிப்பாய் நின்தொழும்பின்
வாழ்த்தின் நேரியப் பேராய் நலியாளே
மாற்ற மனம் கழிப நன்று மறைமோனே
கறந்தாள் கன்னலெடு நெய் கலந்தாள் போலச்
சிறந்தடியார் சிந்தனை உய்தேன் ஊறி நின்ற
பிறந்த பிறப்பு அழகஞ் சங்கம் பெருமான்
நிறங்கம் ஓர் ஐந்து உடையார் விண்ணோர்கள் ஏத்த
மறைத்திருந்தாய் எம்பெருமான் வல்லினையேன் தன்னை
மறைந்திட முடியு மாய இருளை
அறம் பாவம் எனும் அருள் கயிற்றாற் கட்டி...”

உரை-

என்னைப் பல்வகைப் பிறலிகள்த்
செலாத்துவாய், புனின் மணம்போல்
அன்பு உள்ளதில் இவைத்தா இருப்ப
வனே! அன்புலெய்க்கரைக்கு எட்ட இடம்
வனே! அன்புக்குக்கிட்ட இடம்வனே!
சொல்லுக்கும் நுவலவிற்கும் அப்பாற்படு
நின்ற மறைப் பொருளாபிரும்பவனே!
கறந்த பாடலில் சர்க்கரையும் நெளும்
கலந்தாற்போலச் சிறந்த அடியவர்
உளளாற்றிலே தேன் போல் இலகிய ஊர்
நுவலவிறத் தங்கி, எடுக்க பிறவியைத்

தொலைக்கார் எங்கள் பெருமானே! ஐய
புருங்கள் ஐந்திற் குற உரிய பொன்மை,
வெண்மை, செம்மை, கருமை, புலமை
என்தும் நிறத்தை உடையவனே வானு
லகத்தேன்கள் பேருறார் அவர்களுங்கு
வெளிப்படாது மறைத்து இருந்தனை
எம்பெருமனே! கொடிய விகளப்பற்றுள்ள
அடியேனை அழிவினை மலச்சார்பான
மாயையான இருளை அறம் பாவம் எனும்
அருள் கயிற்றாற் கட்டி.

“புறம் தோல் போர்த்து வந்தார் புழ அழகுக்குழுடி
மலர் சோரும் ஒப்பது வாயிற் குடிவை
மலங்கப் புனின் ஐந்தும் வஞ்சனையைச் செப்ப
விவவந் தனத்தால் விவசா உவங்குக்
கலந்த அன்பாயிக் கசீந்து உள் உருதும்
தலம் தான் இலாத பிற்பெற்கு நல்கி
நலன் தன்மேல் வந்து அலளி நீள் கழல்கள் காட்டி
நாயிற் கையாய்க் கிந்த அடியேற்குத்
நாயிற் சிறந்த துயர் அடை தத்துவனே!”

உரை:-

எங்குமுள்ள புழுக்களும், அழுக்களும் தெரியாமல் மறைத்து மலம் வடியும் வாய் உட்பட்ட ஒன்பது வாயில் களையுடைய குடிசையை எனக்கு இருப் பிடமாகத் தந்துள்ளாய். கலங்குமாறு புலன்கள் ஐந்தும், மாயத்தைச் செய்ய நன்னெறியிற் செல்லாது விலகிப் புன்னெறியிற் செல்லும் விலங்கு மனத்தினை

உடைய எனக்கு, மாசற்றவனே! உன்மீது அன்புவுளர நெகிழ்ந்து உள்ளே உருகும். நன்மை சிறிதும் இல்லாத சிறியேனுக்குக் கொடுத்து மேலும் மண்மீது நீ குருவாக வந்து அருள் செய்து பெருமை மிக்க திருவடிகளைக் காட்டி நாயினும் இழிவாகக் கிடந்த எனக்குத் தாயினும் சிறந்த அருள்வடிவான மெய்யான தத்துவப் பொருள் நீயே!

“மாசற்ற சோதி மலர்ந்த மலர்ச் சுடரே
தேசனே தேன் ஆர் அமுதே சிவபுரனே
பாசமாம் பற்றறுத்துப் பாரிக்கும் ஆரியனே
நேச அருள் புரிந்து நெஞ்சில் வஞ்சம் கெடப்
பேராது நின்ற பெருங்கருணைப் பேராறே
ஆரா அமுதே அளவிலாப் பெம்மானே
ஓராதார் உள்ளத்து ஒளிக்கும் ஒளியானே
நீராய் உருக்கி என் ஆருயிராய் நின்றானே...”

உரை:-

குறைபாடில்லாது வீசும் ஒளியாகப் பூத்த ஜோதி மலர்ச்சுடரே! குருவே! இனிமை நிறைஅமுதே கைலைமலைக்கு உரியவனே மும்மலப்பற்றை அறுத்து என் அறிவை வளர்க்கும் மேலோனே! அன்புடன் அருள் செய்து நெஞ்சிலிருந்த பொய் கெட அந்நெஞ்சைவிட்டு அகலாது நிலை

யாய் நின்ற பேர் அருள் வெள்ளம் நிறைந்த பெரியோனே! தெவிட்டாத அமிழ்தே அளவுபடாத இயல்பினையுடைய பெருமானே! ஆராயாதவர் உள்ளத்தின் கண் வெளிப்படாது மறையும் அறிவொளி வடிவினனே! நீராக என் நெஞ்சு உருகச் செய்து எனது அரிய உயிராய்க் கலந்து நின்றவனே!

“இன்பமும் துன்பமும் இல்லானே! உள்ளானே!
அன்பருக்கு அன்பனே! யாவையுமாய் அல்லையுமாய்
சோதியனே! துன்னிருளே! தோன்றாப் பெருமையனே!
ஆதியனே அந்தம் நடுவாகி அல்லானே!
ஈர்த்து என்னை ஆட்கொண்ட எந்தை பெருமானே!
கூர்த்த மெய்ஞ்ஞானத்தாற் கொண்டு உணர்வார் தம் கருத்தின்
நோக்கரிய நோக்கே நுணுக்கரிய நுண் உணர்வே...”

உரை:-

இன்ப, துன்பம் இரண்டும் இல்லாதவனே! அவையிரண்டும் உள்ளவனே

அன்பராயினார்க்கு அன்பனாய் உள்ளவனே! எல்லாப் பொருள்களுமாய் அவையல்லாத வேறுமாய் நிற்கும் சுடரொளி

முதலில் சித்தித்து பிறகு பேசவேண்டும்.

வருடாந்த திருவாசக விழாவின் பொழுது சமயகுரவர் உருவப்படங்கள் வழமைபோல ஆலயத்திலிருந்து மங்கள வாத்தியத்துடன் ஆச்சிரமத்திற்கு அடியார்கள் புடைகுழ ஊர்வலமாக எடுத்து வரப்படும் எழில் மிகுந்த காட்சி.

2006ஆம் ஆண்டு நடைபெற்ற முருகேசு சுவாமிகளின் ஒன்பதாவது குருபூசைத்தின நிகழ்வில் அறுபத்து மூவர் குருபூசை சிறப்பாக இடம்பெற்றவேளை முருகேசு சுவாமிகளின் தொண்டன் திரு. ஆ. அருணாசலம் அவர்கள் தீபவிளக்குடன் காணப்படுகின்றார்.

மாணே! இருளம் இழப்பானே! புலம்பாத
பெருமையுடையவனே! எல்லாவற்றிற்கும்
முதலாய் இருப்பவனே! முடிவும்
நடுவும் ஆயி அனை அல்லாதவனு
மாயிருப்பவனே வலிய இழுத்து என்னை

அழைக்கவென என தந்தையாய்க் கிப பெரு
மானே! கூரியமெய்யுரிவினான உளம்
கொண்டு உணர்வாய்நாய் கருத்தினாலும்
நோக்குதற்கு அரிய நோக்கமே! உன்
தற்கும் அரிய புகழ் உண்டே!

"மோக்கும் வரவும் புலம்பும் இலாப் புண்ணியனே
காக்கும் எம் காவலனே! காண்பரிய கீர் ஒளியே
ஆற்றின் வெள்ளமே அத்தா மிக்காய் நன்ன
தோற்றச் சடம் ஒளிபாய்ச் சொல்லாத நான் உண்டாய்
மற்றவன் எவையதின் வெள்ளேறே வந்து அறிவான்
தேற்றவே வேறாத தெளியே என் பிந்தனை உள்
வற்றான் உன்னை அழகு உடையானே!"

உரை:-

இவ்வளவும், பிரச்சுலம் பொருந்தி
யிருக்கலாம் இன்னத தாமோனே! காவல்
தற்கு அரிய பெரிய ஒளியே எல்லாவற்
தையும் காக்கும் எம் அருளே! நன்ன
நிற் பெருதம் இன்ப பெருக்கே அப்பனே!
எல்லாவற்றிலும் மேலானே! நினை
பெறாய் நிற்கும் வேறாததனை உடைய

கூறும் ஒளியாயும் சொல்லுதற்குயலாத
நன்னிய உன்வாயும் மாறுபாட்டின
புளிய இந் நன்னகரத்தின் உண் வேறு
வேறாய் வந்து அறிவாய் விளங்குந் தெளி
வினனே! வெள்ளினில் தெளியே! என்
நிலைவின் மற்றாயர் கருக்கும் அரிய
அறிதமே! எப்பொருளையும் எவையு
யும் உடையானே!

"வேற்று விதம் விசுட ம்பின் உட்கிப்
ஆற்றின எம் ஐயா அனே ஒ என்று என்று
பொற்றிப் புகுந்து இருந்து பொருக்கெட்டு மேல் ஆனார்
மிட்டு இங்கு வந்து விளம்பிறை சபா
கவன்பு லாக் துரம்பை உட்டு அருக்க வல்லானே
நன் இருளில் நடம் பயின்று ஆறும் நுகலே..."

உரை:-

என் னுமனே! அனே! வேறு வேறு
தீர்புகளை உடைய இந்த என் உடம்
பிரதானனே அந்நாடு கட்டப்பதை நான்
இன்பும் பொறுக்க மாட்டேன். ஒ என்று
அலறிக்வி வளங்கிப் புகுந்தபடியாய்
இருந்து உள்ளிடு இல்லாத நினைவு
சொற்செயல்களெல்லாம் செட்டு மேல்
நினைவு சொற்செயல்கள் உடையான

ரானே! திறம்பவும் இவ்வுலகில் கவர்
வந்து இருவினைக்கு முதலான பிறவி
எவக் கடாமல் வஞ்சித்துக் கொண்டு
தலைச் செய்யும் ஐயம் ஆகைகளுக்கும்
இருப்பிடமான பிப்பிடு கோன்ற இவ்வுடம்
பின் கட்டை அருக்க வல்லானே! நன்
இரவில் திருக்கத்தனைப் பலகாலும்
ஆறும் துணைவனே!

“தில்லை உள் கூத்தனே! தென்பாண்டி நாட்டானே!
அல்லற் பிறவி அறுப்பானே ஓ என்று
சொல்லற்கு அரியானைச் சொல்லித் திருவடிக்கீழ்ச்
சொல்லிய பாட்டின் பொருளுணர்ந்து சொல்லுவார்
செல்வர் சிவபுரத்தின் உள்ளார் சிவன் அடிக்கீழ்ப்
பல்லோரும் ஏத்தப் பணிந்து.

திருச்சிற்றம்பலம்

உரை:-

தில்லை மாநகரின் கண் கூத்து
இயற்றுபவனே தெற்கிலுள்ள பாண்டி
நாட்டை உடையவனே துன்பத்திற்கான
பிறவிவேரை அறுப்பவனே! சொல்லி
விடமாக பெருமைகளைக் கூற முடியாத
வனே! இயன்றமட்டில் பாராட்டி அவன்
திருவடியின் கீழ் நின்று செய்யுளின்

பொருளை உணர்ந்து சொல்ல வல்லவர்.
சிவநகரின் கண் செல்வர் பணியுடையவராய்ச்
சிவபிரான் திருவடியின் கீழ் இன்பமாக
இருப்பார் சிவபுரத்தில் உள்ளவர்களாகவும்,
பற்பல சிவனடியார்கள் தொழுது ஏற்றிப்
போற்றும் நிலைக்கு உயர்வார்கள்.

(சிவபுராணம் முற்றிற்று)

ஞானச்சுந்தரே! நல்மனம் வீசுக.

வேலுடைய வேந்தனாம் சந்நிதிவேலன்
காலடிபோற்றி எக்காலத்தும் பணியது
சீலமாய்ப்புரிந்திடும் சந்நிதியான் ஆச்சிரமம்
ஞாலத்திற் சிறப்புடன் வாழ்கபல்லாண்டு

ஆண்டுஏழாக அறிவுப்பசி போக்கும்
அற்புதப்பணி செய்யும் ஞானச்சுந்தரின்
மலர்ந்திடும் நூறாவது இதழ்மனம்வீசிட
மனநிறைவுடனே வாழ்த்துகின்றோமே.

மலர்கநூறாவது ஞானச்சுந்தரே
மாஇருள் நீக்கி மாநிலந்தன்னில்
மக்கள் நலம்பெற நல்வழிகாட்டி
மாசிலாமணம் கமழ்மங்காது ஒளிர்க.

-நீர்வைமணி-

தேருக்குதேர் பேசினால் உண்மை வெளியாகும்.

மனிதப் ப்ருவியன் மகமை

இராசையா முந்தான் அவர்கள்

“அரிது அரிது மாணுடையப் ப்ருததல் அரிது” என்றார் ஓளவையார். மனிதப்பிறவி ஒரு புனிதப்பிறவி. இந்தப் பிறவி எடுத்த ஒவ்வொருவரும் புண்ணியம் செய்தவர்கள். அந்தப் புண்ணியத்தின் பெறுபெற்றானால் தான் இப்பிறவி கிடைத்திருக்கின்றது.

ஆகவே, நாங்கள் இந்தப் ப்ருவி எடுத்ததன் பயனை நன்கு உபயோகித்துக் கொள்ளவேண்டும். பூமியின் நாம் மனிதராக நடமாடும்போதே நல்லன என்றைச் செய்து கொள்ளவேண்டும். எப்போதும் எந்நேரமும் இறைமிக்தையையுடன் புண்ணியத்தைப்போ செய்து கொள்வப் பெறும்பிறறுக்கு வழி அளந்ததுக் கொள்ளுதல் நல்லது “சுவர் இருந்தால் தான் சித்திரம் வரையலாம்” என்ற படி உடம்பு நல்லதாக இருந்தாலே நாம் கொண்டு செய்யமுடியும். சிவதொண்டு செய்வதற்கு நாம் நம்மையத் தூர்ப்படுத்திக் கொள்ளவேண்டும். “அவ்வருணாகில் அம்மதான் வணங்கி” என்ற சீவபுராணத்தக்கமைய அளவா தொழுதுகொண்டதற்கும் அளவாடைய பேரதன் வேண்டும்.

இந்தப் ப்ருவியில் வாழ்கின்ற அத்தனை சீவராசிகளையும் படைத்துக் காத்து, அழித்து, மறைத்து, அதன் வருமின்ற கடவுள் எய்து வணக்கத்தாய் சூரியவர், அவர் எல்லாம் வல்லவர், எல்லாம் அறிபவர், எல்லாம் உண்பவர், ஆகவே அவரின்றி ஒன்றும் அமைவாது. இப்பரந்த நிலவுலகம் அவருடைய அருமைக்குட்பட்டதே. நாம் அவரை

வணங்குதல் வேண்டும். நாங்கள் ஒரு பானையைப் பார்க்கின்றோம். அந்தப் பானையை வளைத்தது ஒரு குயவனே. அவனுடைய வளைவானத்தினால்தான் அந்தப் பானை உருவாய்ப்பிருக்கின்றது. அவனின்மேல் அது வந்திருக்கலாம். அது அதேபோல் தான் இந்த மனிதனும் அவனது உயிரும். கடவுள் ஒருவரால்தான் அந்தக் காப்பித்தைச் செய்யமுடியும். அவன் தான் சர்வவல்லமையார் உலகமாவ ராயிற்றே. இப்போப்பட்ட ஒப்பளமையில் லாத அந்த இறைவன் தானிலும் இரப்பான். துறம்பினும் இருப்பான். அங்கிங் கொள்தது எங்கும் பிரகாசமாய் ஒளிவிசிக் கொண்டிருக்கார் அவனை இல்லையென்று வாதுறுவது மடமைத்தனம். பல நாடிலிருந்து பானைப் பெறவேண்டுமெனானால் அதன் செவியைப் பிடித்து இழுத்தால் பான் வருமோ? வராது. பானின் மடிபைப் பிடித்து இழுத்தால் பான் பான் மிகக் கும். அது மாறியிடுமே எல்லா இடமும் இறைவன் இழுத்தாலும் அவன்அருள் அருகார் இடம் ஆவையே.

எனவே, நாங்கள் பேராணத்தப் பெருவாழ்வாகிய முத்திரப்பேற்றிலை அளபவேண்டுமெனானால் அந்தப்பரங்கருணைத் தடங்கடலாகிய பரமேஸ்வரனைத் தொழுதல்வேண்டும். தொண்டு செய்தல் வேண்டும். அந்த இடையறாக தொண்டன் மூலமே நாம் இறைபருளைப் பெறலாம்.

இந்த உலகில் மனிதப்பிறப்பை எடுத்த நாங்கள் அதன் மகத்துவத்தை

சுடையதி மூலம் ப்ருவியன் வீடுபயம்.

உணர்ந்து நல்லதை நினைத்து நல்லதைச் செய்து நல்லதையே விரும்பும் ஒருவராக வாழப்பழகிக் கொள்ள வேண்டும். முதலில் அதற்கு வேண்டியது நல்ல மனம். நல்ல உள்ளம் இருந்தாலேயே நல்ல எண்ணம் பிறக்கும். நெற்றியிலே அணிகின்ற வெண்ணிற விபூதியைப் போல உள்ளமும் வெள்ளையாக இருத்தல் வேண்டும். அதிலே கள்ளமே இருக்கக்கூடாது. 'பூசும் நிறுபோல் உள்ளும் புனிதர்கள்' என்றபடி உண்மைக்கு முதலிடம் கொடுத்து வாழ்க்கையில் சத்தியத்தைக் கடைப்பிடிக்க வேண்டும். 'உண்மையே உயர்த்தும் ஏணி' என்றபடி நாம் உண்மை பேசி உத்தமராக வாழ்ந்தால் சமூகம் நம்மை வரவேற்கும்.

சத்தியத்தையே நம்பி வாழ்ந்த அரிச்சந்திரன் வரலாறு உண்மையின்

உயர்வுக்கு ஓர் எடுத்துக்காட்டு. உண்மைக்கு என்றும் அழிவில்லை என்பார்கள். ஆகவே உண்மையான பக்தியுடன் உலகைக் காக்கும் பரம்பொருளான இறைவனை வணங்கி, வாழ்த்தித் துதித்து, சிந்தித்து, வந்தித்துச் சேவித்து நிற்க நாம் தயாராக வேண்டும். நம்மில் எத்தனைபேர் உண்மையாக வாழ்கின்றோம்? கொஞ்சம் சிந்தித்துப் பாருங்கள். வாழ்க்கையில் நேர்மை, நியாயம், நீதி, உண்மை, பிறர்மனம் நோகாமை என்பனவற்றைக் காத்து நடக்கவேண்டும். மற்றவர்களுக்கு உதவி செய்யத்தான் முடியவில்லையென்றால் உபத்திரவமாவது செய்யாமல் இருக்க வேண்டும்.

மானுடவர்க்கம் இதை ஏற்குமா? செய்வார்களா?

100 ஆவது மலராக மலர்ந்தும் ஞானச்சுடரே...

யுகமெல்லாம் பக்திப்பரவச ஏர்ட்டு...

பல்லவி

முன்னைத் தவப்பயனால் சந்நிதியான் ஞானகுருவாகி வழிப்படுத்த ஞானச்சுடரதன் வரியெழுத்தெல்லாம் பக்திரசம் ததும்பி வர போற்றுவமே.

அனுபல்லவி

பக்திப் பொலிவுடனே பஞ்சவர்ண அழகுடனே ஞான வேற் பொருளுடனும் குரு ஆசான் உருவுடனும் அருள் தரு திருநீற்றுப் பொட்டலமும் ஞான அறிவூட்டும் உட்பொருளும் இகபர வழிகாட்ட அருளாட்சி பகன்றுவரும் ஞானச்சுடரினை போற்றுவமே

சரணம்

சிந்தை யது திருவாக கருத்தாற்று பெருக்கெடுக்க விந்தை மிகு சந்நிதியில் உருவாகும் ஞானச் - சுடர் தந்தை குரு வேலவன் திருவருளால் நூறல்ல - யுகமெல்லாம் புந்திகொள் பலகோடி மலராக ஞானமதை ஊட்டிவர போற்றுவமே

ஆசிரியர் - துரை கணேசமூர்த்தி-

சீருத்த அர்வுரை விடைதீர்ப்புறது.

சதமடத்தான் சந்நிதியான்

தீருமதி கலையுணர்வு யெய்தாரன் அவர்கள்

சந்நிதியான் அச்சிரமச் சைவகலைப் பண்பாட்டை
இந்நிலத்தில் தலைநாட்ட எடுத்ததுவே இப்பேரவையாம்

ஞானயாய்ச் சுடராகி நற்காரியம் பலதையுமே
ஞானச்சுடர் மலராய் ஞாலத்துக் கிபவனே!
வையகத்து மன்னுயிர்க்கு வாழ வழிகாட்டி
சைவத்தமிழ் மக்களுக்கு சன்மான் ஆனவனே

நானாகிய ஞானச்சுடர் மலரை நூறாதைய வேளியிட்டு
வேலையுமுடையான் விருப்பாய் அமைபவனே
பேரவையின் வேளியிடாய் பெருமையிடு ஞானச்சுடர்
பேரொளியாய் நூறாய்சுடர் பேரமைப்புடன் ஏற்றறதே!

இரண்டாயிரத்தாறும் ஆண்டின் இனியநற் சித்திரையில்
ஒருநாறாவது ஞானச்சுடர்மன் ஒளியுடனே வருகிறதே

சதமடித்த சந்நிதியான் சாகாவரம் பெற்று
சதஞ்சதமாய் மலரடித்து சதஞ்சதமாய் கடபுற்று
மண்மலராய் சுடர்கடாய் மாலைகளாய் விளக்குகளாய்
நூல்நூலாய் நூறுநூறாய் நூல்கமாய் நூதனமாய்,

நூற்றான்டு வெளியிட்டை நூடங்காது வெளியிட்டு
விற்றிருத்த வையகத்தில் வேளிருவன பல புரிந்து

பல்லாயிரமாண்டு பல்கிப்பெருகி வாழ்ந்து
நல்லோர்க்கு எல்லாம் நலம், நலன் விளைத்து,
செல்லைச் சந்நிதியான் சிறக்கே அனைவனையும்
செல்லச் செய்பனினையச் செய்வார் செய்வாரே!

கடம்பனும் இடம்பனும்

திரு ஆர். வி. கந்தசாமி J.P அவர்கள்

இடம்பன் அசுரகுலத்திற்கு வில் வித்தை கற்பிக்கும். ஓர் வில்லாசிரியனாவான். இவன் குரபன்மன், சிங்கமுகன், தாரகன் என்போருக்கும் ஏனைய அசுரர்களுக்கும் வில்வித்தை கற்றுக்கொடுத்தான். வேற்படையால், குராதி அசுரர்கள் அழிந்த பிற்பாடு தன் மனைவியுடன் ஒரு வனத்தில் சிவலிங்கம் அமைத்து வழிபட்டான். அவன் வழிபட்ட திருத்தலம் இன்றும் இடம்பவனம் என்று வழங்கப்படுகின்றது.

இடம்பன் தன் மனைவியுடன் பல திருத்தலங்களுக்கும் சென்று தரிசிக்கும் போது அகத்தியமுனிவரைக் கண்டு வணங்கி 'சுவாமி அடியேன் குராதி அசுரர்களுக்கு வில்லாசிரியன் செவ்வேளை எவ்வேளையும் மறவாதவன், அடியேனைத் தங்கள் சீடருள் ஒருவனாக ஏற்றுக் கொள்ளுமாறு வேண்டுகிறேன்' என வேண்டினான். அகத்தியர் அவன்மேல் கருணைகொண்டு அன்பே! உனக்குக் கந்தவேள் கருணைபுரியும், நீயும் உன் மனைவியும் வெற்றிவேல் முருகனை வேண்டித் தவஞ்செய்து கொண்டு இருங்கள் எனக் கூறியருளினார்.

சில காலத்தின்பின் அகத்தியர் சிவகிரி, சத்திகிரி என்னும் மலைகளை அங்கு தருவிப்பதற்கு திருவுளங்கொண்டு இடம்பனிடம் அன்பே! பன்னிரண்டு சோதிலிங்கங்களுக்குள் ஒன்றாகிய கேதாரநாதர் எழுந்தருளியுள்ள திருக் கேதார மலையிலே பூச்சவனம் என்கின்ற

வனம் உண்டு. அவ்விடம் சிவமலை, சக்தி மலை என்னும் பெயரையுடைய இரண்டு மலைகள் இருக்கின்றன. அம்மலைகள் அளவிடமுடியாத மகிமையுடையன. அவைகளை எடுத்துக்கொண்டு நீ இவ்விடம் வரவேண்டும். இதனால் உன்புகழ் என்றென்றும் நிலைத்திருக்கும் எனக் கட்டளையிட்டு அருளினார். இடம்பன் அவருடைய கட்டளையைச் சிரமேற் கொண்டு தன் மனைவியுடன் புறப்பட்டு பல சிவத்தலங்களையும், முருகதலங்களையும் தரிசித்தும் வழியில் கிடைக்கும் காய், கனி, கிழங்கு வகைகளையுண்டும் திருக்கேதாரத்தை அடைந்தான். அங்கே கேதாரநாதரை வழிபட்டான்.

பின்பு அருகில் உள்ள பூச்சவனத்தை அடைந்தான். அங்கு சிவசொருபமாகவும் சக்திசொருபமாகவும் இருக்கும் சிவகிரி, சக்திகிரி ஆகிய மலைகளைக் கண்டு வணங்கினான். அகத்தியர் உபதேசித்த மூலமந்திரத்தைச் செபித்தான். அந்த மந்திரசக்தியால் பிரமதண்டமும், எட்டு நாகங்களும் அவன் முன் தோன்றின. நாகங்களைக் கயிறாகவும் பிரமதண்டத்தைத் தடியாகவும் உறிபோல் கட்டி தோளில் வைத்துக்கொண்டு இரண்டு மலைகளையும் பெயர்த்துக்கொண்டான். உறிபோல் செய்த தண்டத்தில் மலைகளை வைத்து, தோளில் சுமந்து முருகா, முருகா எனக் கூறிக்கொண்டு பாவ அடியார்கள் வணங்கும் அம்மலைகளைக் காவடியாக சுமந்து புறப்பட்டான்.

உழைப்புதான் ஒருவனுக்கு வெகுமதி.

பச்சு, களைப்பு வரும்போது அங்கங்கு காவடியை இறக்கி காய், கனி, கிழங்கு முதலியவற்றை உண்டு இளைப்பாறிக் கொண்டு சென்றான். அப்போது வழியறியாது மயங்கிய போழுது கந்தப் பெருமான் ஓர் அசுசுமரனாகத் தோன்றி அவனுக்கு அருள்புரிந்து வராகதிரி வழியாக செல்லும்படி அருளினார். இரும்புனும் இரும்பியும் அப்படியே காவடியைத் தூக்கிக்கொண்டு வழந்தடந்து திருவானை துறையை அடைந்தனர். அப்போது மலைகள் மிகவும் பாரமாக இருந்தன. கை, கால்கள் தணிந்து உடம்பு வியாதது பச்சு, தாகம் கூடியது.

சீவகிரி, சகீதகிரி மலைகளை அவ்விடம் வைத்து மனைவி தேடிய காய்கள், கிழங்கு வகைகளையுண்டு இளைப்பாறினான். மீண்டும் பொதிமைய மலை செல்வதற்கு அவ்விருமலைகளையும் தூக்கமுயன்றான். அவை பெயரவில்லை. கை, கால்கள் தோள்கள் சோர்ந்தன. விழிகள் பிதுங்கின, உள்மம் நிலை துலைந்தான். மனம் வாடினான்.

இதற்கு என்ன காரணம் என யோசித்தான் குருநாதன் கட்டளைபாலும், முடிமந்திர சக்தியாலும் இத்தனை தூரம் வந்தேன் இன்னும் சீறிது தூரம் தானே உள்ளது. இம்மலைகளை அசைக்க முடியாமல் இருக்கின்றனவே. முருகா, சுந்தா, வேலா, கருணாகரா, யாரோ மந்திர குழ்ச்சி செய்திருக்க வேண்டும். அவனைக் கண்டுபிடித்து தண்டிக்க வேண்டும் என யோசித்தான்.

நான்கு திசைகளும் உற்று நோக்கினான். சீவகிரியில் ஒரு குமரன் நிற்பதைக் கண்டான். ஒருபுறம் சீற்றமும் மறுபுறம் அக்குமரனுடைய திருப்பொலி

வைக்கண்டு மன நெய்ச்சியும் கொண்டான். யார் இவன்? அளனா, தேவகுமாரனா, மந்திர தந்திரத்தில் வல்ல சீத்தனா? மாப்பிலே கடப்பமாலையும் கோவண உடையும் கையில் தண்டிப்புதரும் உள் எததை உருக்கும் காட்சியையுமுண்டப் இவன்பார்? எனக் கலங்கினான்.

அருந்தாய் நான்? மலையை விட்டு இறங்குக என்றான் இரும்புக். நான் பாராக இருந்தாலும் உனக்கு என்ன? என்றான் குமரன். இரும்பனுக்கு கோமம் பிறிட்டுக் கொண்டு வந்தது. ஏய்! சிறுபயலே என்னை நீ யார் என்று நினைத்தாய் போலும்! நான் குரபதமனுக்கு குருநாதன் அகத்திய முனிவரின் சீடன். என் பெயர் இரும்பன் என்னுடன் வீவாத்தது வினை மடியாதே விலகிப்போ என்றான்.

அகரவே உன்னையும் உன்சீடன் குரபதமனையும் எனக்குத்தெரியும். இப்பெரிய மலையைச் சுமக்கும் உனக்கு சிறுபாலன் ஆகிய நான் ஒரு பாரமா? முடியுமானால் என்னையும் தூக்கிச் செல் என்றான் குமரன்.

திருங்குலும் இரும்பன் மலைகளை தூக்க முயன்றான். மலைகள் அசையவே இல்லை கவலை அடைந்தான். பெருமூச்சு விட்டான். மலையில் நிற்கும் குமரனைப் பார்த்து "ஏய் பாலனே நான் கொலை பரிக்ன்ற கொடிய அரக்கன் உன்னை இப்போதே கொன்றுவிடுவேன். ஆனபடியால் இம்மலையை விட்டு உடனே விலகிப் போய்விடு" என்றான்.

அகரனே! "இம்மலையில் வசிப்பதற்கு மிகவும் விருப்பமாகவும், அகமாகவும் இருக்கின்றது. நான் இதனை விட்டுப்போக மாட்டேன் ஆனபடியால் நீ இவ்விடம் விட்டு உன் உயிரை பத்திரமாகக் கொண்டு உன்

இருப்பிடம் போய்ச்சேர்” எனக்கூறினார். இடும்பன் கோபம் கொண்டு சீறினான் பற்களை நெறு நெறு என்று கடித்தான். மண்ணும் விண்ணும் அதிர ஆர்ப்பரித்தான் அந்தப் பாலகன் மீது பாய்ந்தான் வெட்டி வீழ்த்திய மரம் போல் இடும்பன் மண்ணில் சாய்ந்தான்.

பிரம தண்டமும், எட்டு நாகங்களும் அவ்விடமிருந்து மறைந்து, அகத்தியரிடம் சென்று நடந்தவற்றைக் கூறிவிட்டு தத்தம் இருப்பிடங்கள் சென்றன. இதனைக்கண்ட இடும்பி ஆறாத துயரம் அடைந்து கண்ணீர் பெருக பதறி அழுது புலம்பினாள். தம் கணவரைக் கொன்றவர் கந்தப்பெருமானே என தனது மதிநுட்பத்தால் உணர்ந்து கொண்டாள். குராவடிவில் நிற்கும் குமரவேள் பாதங்களில் வீழ்ந்தாள். அவளுக்கு இரங்கிய முருகவேள் மயில்மீது காட்சி கொடுத்தருளினார். அவருடைய கருணைப்பார்வையால் இடும்பன் உயிர் பெற்று எழுந்தான். மயில்மீது வேல் ஏந்தி நிற்கும் வேலவனைக்கண்டான். ஆனந்தங்கொண்டான். பித்தன் போல் முருகா, வேலா, கந்தா, கடம்பா என்று பாடினான். ஆடினான். கந்தன் கருணையை நாடினான்.

என்னை ஆளவந்த தெய்வமே தந்தைக்கு உபதேசித்த சிவருருவே, கருணைக்கடலே, அடியார் பிழை பொறுக்கும் அருட்பெரும் குன்றமே, தங்களை அறியாது நான் செய்த பிழையைப் பொறுத்து கருணை புரிக! என்று வணங்கி நின்றான்.

நாம் உண்மை பேசுவது கடமை. ஆனால் இன்னபயன் விளையவேண்டும் என்று விரும்புவது அறிவின்மை. அந்தப் பயன் விளையாது என்றால் உண்மை பேசாமல் விடுவதும், கருதிய பயனைப் பொய் பேசி அடையலாம் என்று துணிவதும் முற்றிலும் தவறு.

-அரிச்சந்திரன்-

கந்தவேள் கருணையுடன் அவனை பார்த்தருளி என் அன்பிற்குரிய இடும்பனே! இனிமேல் இந்த சிவகிரி, சத்திகிரி இவ்விடத்திலேயே இருக்கும். உன் அன்புக்கு நாம் கருணை புரிகின்றோம். இம்மலையில் பாதியில் நீ கோயில் கொண்டிருப்பாய். உன் அருகில் நாம் குராவடிக் குமரனாக காட்சி தந்து அருள் பாலித்துக் கொண்டிருப்போம் எனக்கூறினார்.

அடியார்கள், பால், தயிர், நெய், தேன், இளநீர் இவைகளை உன்னைப் போல காவடியாகக் கட்டிக்கொணர்ந்து முதலில் இடும்பனாகிய உன்னை வழிபட்டு பின்பு கடம்பனாகிய என்னை வழிபாடு செய்யவேண்டும். இங்கு உனக்குத்தான் முதல் வழிபாடு உன்னை வழிபடாது என்னை வழிபடக்கூடாது. அப்படி வழிபட்டால் பலன் இல்லை. இம்மலை உள்ளளவும் உன் புகழ் நிலை பெற்றிருக்கும். உனக்கு நாம் நமது கந்தசாயுச்சிய முத்திப்பேற்றை தருகின்றோம் எனக்கூறி மறைந்தருளினார்.

பழனி மலையில் நடுப்பகுதியில் இடும்பன் கோவிலும் அருகில் குராவடி வேலவன் கோவிலும் இன்றும் இருக்கின்றன. இதனால் முருகன் அடியார்கள் காவடி கொண்டு இடும்பனை வணங்கி பின் கடம்பனாகிய பழனி ஆண்டவரை வழிபடுகின்றார்கள்.

“இடும்பைக்கு இடும்பை தரும் இடும்பன் முருகனடியார்கட்கு அருள் புரியும் முதல்வனானான்.”

ஸாறுமையும் தேர்மையும் சக்தி வாய்த்தவை.

ஆச்சிரம மண்டபத்தில் பேரூர் ஆதீன முதல்வர் சாந்தலிங்கம் சுவாமிகளுக்கு இந்துகலாச்சார அமைச்சர் தி.மகேஸ்வரன் அவர்கள் பொன்னாடை போர்த்தி தங்கப் பதக்கம் அணிவித்து கௌரவிக்கின்றார்கள்.

2004ஆம் ஆண்டு உலக இந்து சமய மாநாட்டில் பங்குபற்றுவதற்காக வருகை தந்த தமிழ்நாடு பேரூர் ஆதீன முதல்வர் சாந்தலிங்க சுவாமிகள் பேரவையால் நடாத்தப்பட்ட வருடாந்த திருவாசக விழாவில் கலந்து கொண்ட பொழுது சைவ மக்களால் கௌரவிக்கப்பட்டார். அத்தருணம் சாந்தலிங்க சுவாமிகள் ஆச்சிரமத்தின் சுவாமிகள் மோகனதாஸ் அவர்களுக்கு பொன்னாடை போர்த்தி அனைவரையும் மகிழ்வித்த காட்சியினைப் படத்தில் காணலாம்.

தமிழர் கண்ட பரம்பொருள்

இரா செல்வவடிவேல் அவர்கள்

இயற்கை இயற்கையைப் பண்புதான். மக்கள் இன்புற்று மகிழ்வதற்காக இயற்கையின் இயற்கைமையானும் கண்டுதவிக் குமாறு உள்ளது. தமிழர் இவ்விய இயற்கைக்காட்சியைக் கடவுள் வடிவத்தில் ஏதே வடிவநிறங்கள்.

உலகிற்கு "ருதுணையாக இருக்கும்" "பகலின்" உதிப்பதும், மறைவதான இயற்கைக் காட்சி மனத்திற்கு இன்பம் தரும் காட்சியாகும். சூரியன் வரவினால் தாவரங்கள் ஒளிச்சேர்க்கை செய்து உலகு முழுவதிலும் அமுதுபடைக்கும் அன்புரிய இயற்கைத் தொண்டி காணப்படுகின்றது. சூரியனுக்குப் பல நாமங்கள் இருப்பினும் "பகலின்" என்ற நாமம் சிறப்பானது. ஒவ்வொருவரும் பகலை வரவேற்பது போன்று இரவை வரவேற்பதில்லை. இரவைக் கண்டதும் துணைத்து உயிர்களும் மறைவிடம் தேடி ஒடுகின்றன. தம் இயக்கத்தை முடக்க எத்தனிக்கின்றன. பகலே இல்லாத நாளை

எண்ணிப்பாருங்கள். பகலின் அருமை வெளிப்படும். நம் நாட்டில் இரவை விரும்புபவர்கள் திறார்கள் மட்டுமே.

சங்க இலக்கியமான பக்தாபாட்டில் அழகுப்படை நால்கள காணப்படுகின்றன. "நான் பெற்ற இன்பத்தை நீயும் பெறவேண்டும்" எனும் உயர்ந்த நோக்கில் உருவாக்கப்பட்டவை அழகுப்படை நால்களாகும். பயன்பெற்றவை. மற்றையவற்றும் பயன்பெறுவதற்கு வழிகாட்டல் என்பதுதான் அழகுப்படை இலக்கணமாகும். பொருநராற்றுப்படை, பெரும்பாணாற்றுப்படை, சிறுபாணாற்றுப்படை மூன்றும் பொருநராற்று, பெரிய யாழ் வாசிப்பவரை, சிறிய யாழ் வாசிப்பவரை ஆற்றாப்படுத்தியவைகளாகும். ஆனால், இதற்கு மாறுபகுதிக்குமுருகாற்றுப்படை என்பது "முருகனிடத்து ஆற்றாப்படுத்தல்" என்பொருள்படும்.

திருமுருகாற்றுப்படைக் கவிஞர் நக்கீரன் மனத்தில் சூரியோதயம் எனும் இயற்கைக்காட்சி அழகிய வடிவம் பெற்று "முருகு" எனும் நாமம் பெற்றிருப்பதைக் கானலாம்.

உலக முயப்ப லெனோபு திரிதரு
பலி பகழ் ஞாயிறு கருகன் டாஅங்கு

"லக மக்கள் உய்யுள்ளொருட்டுப் பலராலும் புகழ்ப்படும் சூரியனைக் காண்பது போன்று, மக்களின் துயர்துணைக்கும் முருகப்பெருவானின் வடிவம் அமைகிறது. சூரியோதயக்காட்சி கடற்கரையில் நின்று பார்க்கின்றாயின், நீலக் கடலிலிருந்து சூரியன் மெல்ல மெல்ல

திருமுருகாற்றுப்படை வெளித்தோன்றுவதுபோலக் காணப்படும். அக்கவிஞரவரின் உடல் செம்மையும், மஞ்சளும் கலந்த பொன்கிணராக மின்றுவனவில், கீழே நோக்கும் கடலானது பச்சை, மஞ்சள், மூதா, கறுப்பு முதலிய பல நிறங்கள் கலந்து நீல நிறமாகக் காணப்படும். மேலே வானமூர் சூழ்த்

எல்லா உண்மைகளையுடைய வெளிப்படை மாணச் செல்லுகழவாறு.

திருக்கும் காட்சியானது அழகிய நீலத் தோகைமயில் மேல் அமர்ந்திருக்கும் அழகுமிகு இளைஞனின் தோற்றத்தோடு ஒத்திருத்தலை அகக் கண்ணிற்கண்ட நக்கீரர், அவ்விளைஞனை முருகனாக நமக்குக் காட்டினார். சேவல் கூவுதல் சூரிய உதயத்திற்குக் கட்டியும் கூறும் நிகழ்வாகும். அதனையும் கருதி முருகனுக்குச் சேவற்கொடியையும் சேர்த்து அமைத்த சிறப்பு வியத்தற்குரியதாகும். உலகைப் படைத்த பரம்பொருள் அவ்வுலகத்தினின்றும் வேறாக நிற்காமல், அவ்வுலகத்தோடு கலந்து நிற்பான் என்பதே சைவசித்தாந்த முடிபாகும். இதனைக் கருத்திற் கொண்டு தமிழ்க்கடவுளாம் முருகனுக்கு வடிவம் கண்டனர்.

காலையில் உதித்து மாலையில் மறைவதுபோல உள்ள ஞாயிற்று உதயக்காட்சியை “சிவன்வடிவிலும்” தமிழர் கண்டனர். உதயத்திலும், மறைவிலும் சூரியன் சிவப்பாக இருப்பதனால் இறைவன் சிவந்த நிறமுடைய சிவன் எனப்பட்டான் போலும். சிவனுடைய வடிவத்தில் வானிற் காணப்படும் முகிற்கூட்டங்களே சடைக்கற்றைகளாகும். முகிற்கூட்டத்திடையே காணப்படும் சந்திரன், வெண்பிறையாக வைக்கப்பட்டது. முகிற்கூட்டத்தில் நீராவி உண்டு என்பதை அறிவியல் விளக்குவதற்கு முன்னரே தமிழர் மெய்ஞ்ஞானத்தினால் அதனைக் கண்டுகொண்டு முகிற்கூட்டம் நீராவியைக் கொண்டது என்பதனைக் காட்டுவதற்குச் சிவன் சடையிலே கங்கையை வைத்தார்கள். இயற்கைக்குக் கடவுள் வடிவம் தந்த தமிழரின் ஆற்றல் வியப்பளிக்கின்ற தல்லவா?

தமிழர் கண்ட இறைவடிவங்கள்

சைவசித்தாந்தம் கூறும் தெய்வக்கோட்பாட்டுக்கு முரண்படாத வகையில் அமைந்துள்ளன. புராணங்களிற் காணப்படும் இறைவனின் தோற்றம் பற்றிய கதைகள் இறைக்கோட்பாட்டிற்கு முற்றிலும் முரண்பட்டவையாகும். புராணம் ஒன்றில் விநாயக தோற்றம் பற்றிப் பின்வருமாறு கூறப்படுகிறது. உமாதேவியார் நீராடுவதற்குச் செல்கிறார். அச்சமயம் சிவபெருமான் வந்துவிடக்கூடாது என்பதற்காகக் காவலாளியொருவரை நிறுத்த நினைத்துத் தன் மேனியிற் பூசப்பெற்ற மஞ்சளை உருட்டி வைக்கிறார். அவ்வுருண்டை பிள்ளையார் வடிவம் பெறுகிறது. இதற்கப்பால் தொடரும் கதை இறை இலக்கணத்தையே கேள்விக் குறியாக்குவதாக அமைகிறது. இத்தகைய அறிவுக்குப் புறம்பான கற்பனைக்கதைகள் வடநாட்டவாற் புகுத்தப்பட்டவையாகும். இக்கதைகளைத் தமிழர்கள் ஏற்றுக்கொண்டதில்லை. இத்தகைய அபரிமிதக் கற்பனைகொண்ட இறைதோற்றம் பற்றிய வரலாறுகள் பேசுவதைப் சமயப் பிரசாரர்கள்” முற்றாகத் தவிர்க்க வேண்டும். இன்றைய இளைஞர்கள் அறிவுடையவர்கள் மஞ்சளை உருட்டி உருவாக்கிய கதையை ஏற்கமாட்டார்கள், ஏற்கவும் முடியாது. புராணங்களில் உள்ள இத்தகைய கற்பனைகளை நீக்கிச் சைவசித்தாந்தம் கூறும் இறைதத்துவத்தின் அடிப்படையில் இறைவடிவங்கள் கூறப்பட்டன என்பதை மக்களுக்குக் குறிப்பாக இளைஞர்களுக்கு உணர்த்த வேண்டும்.

“ஓசை, ஒலி எலாம் ஆனாய் நீயே” என்பது நாவுக்கரசர் வாக்கு. ஓசை என்பது உள்ளீடு அற்ற சப்தத்தையும், ஒலியென்பது சொல்வடிவத்தையும் குறிப்பதாகும். இத்தகைய ஆற்றல்மிகு ஒலிவடிவம்

நல்லவாய்ப்பை மறுக்காதீர்கள்.

வட்டமும், வரிபடும் கூடியதாகும். வட்டமாகிய முகமும், வரியாகிய தும்பிக் கைகையுமுடைய யானையின் வடிவம் ஆன முகனாகக்கப்பட்டது. பிள்ளையார் சுழி (உ) வட்டமும், வரியும்தான். சொல்லின் ஒலி வடிவம் என்பது அழிவின் சங்கமமாகும். நம் சமயத்திற்கு கற்பனும் மந்திரங்கள் ஆற்றல் மிக்கவையாகும். மொழிகளில் உள்வன ஒன்றொரு எழுத்துக்கும் குறிப்பிட்ட அதிர்வு உண்டு. அவைகளிற் கூட்டுப் பிரார்த்தனை நிகழ்த்தும்பொழுது பாடலின் சொற்கள் சுற்றுப்புறத்தில் ஒரு அதிர்வை ஏற்படுத்துகின்றன. இவ்வதிர்வுகள் சக்தி மிக்கவையாகும். இதனால் மனித செயற்பாடுகள் சீரடைகின்றன என்பது தற்கால விஞ்ஞானமும் உறுதிப்படுத்தியுள்ளது.

தமிழர் அதிர்வின் வடிவை இறைவனாகக் அறிவியலுக்கு அடிப்படையாக வைத்தார்கள்.

இறைவன் தவத்திற் சிறந்த முனிவர்களாலும் அறிப்பப்படாதவளாம். பிரம்ம, இரப்ப, அற்றவனாய் இருப்பவன் இவ்வாயு எல்லாம் காந்த ஆன்மவன் தாவாகவே இரங்கிவந்து நன் அருளுடையவையாகட்டினால் அன்ற இறை வடிவமாம் காணமுடியாதது. அறவாளர்கள் சீலருக்கு இறைவன் பெருளியாகத் தாட்சி தந்து மறைந்தான் என்பதை அழிசிறோம். உண்மை இவ்வாயு இருக்கப், புராண உடையுள் அனைத்தையும் ஏற்றுப் பிரசாரம் செய்வதைத் தவிர்த்து இப்பற்கையோடு இணைந்த பீரோளிவடிவம் இறை வடிவம் என்பதை மனத்திற்கொள்ளோமாக!

செஞ்சொற் செல்வரின் பிரார்த்தனையுரை

சந்திரமான் அர்ச்சிரமத்தின் உயர் அறப்பணிகளில் ஒன்றாகிய "ஞானச்சுடர்" மலர் வெளியீடு மலர் உலகின் மிகுந்த வரவேற்பையும் பாராட்டையும் பெற்றுள்ளமை பாவமும் அறிந்ததே. ஞானச்சுடரின் நூறாவது மலர் சிறப்பு மளராக வெளியிடப்படுவது அறிந்து மிகுந்த ஆனந்தமடைகிறேன். அப்பாமை இருள் அகற்று, அருந்தெனன் ஈற்றும ஞானச்சுடர் தங்கு தனை பிணி முருகப்பெருமானின் திருவொளியும், அமுதவாரிதி மீமாகனதான் கவாரிகளின் அபராதமலையாலும் வெளிவருவது பாவமும் அறிந்ததே. சந்திரி வேலவனின் அறிநக மனதகள் முகல் அறச்சிந்தனைகளைத் தாங்கிய வண்ணமாக மாதாமாதம் ஞானச்சுடர் மக்களை வந்தடைகிறது. உலகத்தின் பல பாகங்களிலும் வாழும் சமுத்தமிழர்களின் மூலங்களில் மிகுந்த வரவேற்புக்குரிய மலராக இம்மலர் விளங்குவதை யான் நன்கு அறிவேன். நூறாவது மலர் வெளியிடப்படும் வேளை எல்லாம் எல்ல முருகப்பெருமான் ஞானச்சுடரை சூரிய சர்ச்சிர் திரந்தரமாக உதிப்பது போல் நித்தமும் வெளிவர அருள் பாலிக்கவேண்டும் என்ப பிரார்த்தனை செய்து கூரின் பிரசுத்திற்காக உடையுளும் அனைவரையும் வாழ்த்தி வணங்குகிறேன்.

-ஆறு நிருமுகன்-

மலர்ந்திடும் நூறாவது இதழ் மாண்புடன்

என்றென்றும் மலர்க மலர்கவே

சீவத்திரு வ. குமாரசாமிநாயர் அவர்கள்

மலர்வதோ நூறாவது எனில்
மலர்ந்ததோ மகத்துவத்தின் இருப்பிடம்
மலரவேண்டும் தொடர்ந்தும் என்றென்றும்
மலரவைப்பான் மயில்மீது உலாவும் பெருமான்
குளிரவைப்பான் குவலயத்துச் சைவர்
தம் அகத்தின் வெம்மைகளை!

கோபம், பகை, பொறாமை பேராசையெனும்
வேகமிகு தன்மைகள் அகத்தினுள்ளே
தங்கியவற்றைத் தணிக்கவல்ல சங்கதிகள்
தாங்கிவரும் தனித்துவமான ஞானச்சுடரே!
சங்கரன் புதல்வன் புகழ்பாடும் சுடரே!
தக்கவற்றைத் தந்து நூறாய் மலர்ந்து

பொங்கிப் பெருகும் புகழ் படைத்தோய்
வெள்ளி மயிலேறும் வெற்றிவேற்பெருமான்
அள்ளித் தரும் ஆசிகள் உனக்கென்றுமுண்டு!
பக்குவமாய் உனைப் படைத்திட்டுப்
பாரெல்லாம் பவனிவரச் செய்யும்
பாண்டித்தியம் பெற்ற பண்பாளர்

உன்னைச் செம்மையாய் வெளியிட்டு
வேலவனுக்கு அர்ப்பணித்தார் தம்பணியை!
அதனால் வெற்றியின் பாதையிலே பீடு
நடைபோடுகிறாய், சுடரே நீ என்றென்றும்
சூரிய, சந்திரர் உள்ளளவும் சுடர்விடுவாய்
வாழி, வாழி, என்றென்றும் வாழியவே!

துக்கத்தை மறக்கச் செயல் ஈடுபடவேண்டும்.

மையல் வலை

திரு க. சீவசங்கரநாதன் அவர்கள்

உலகத்திலே வாழுகின்ற மக்களைப் பல நோய்கள் பீடித்துள்ளன. உடலுக்கு வரும் நோய்களைவிட உள்ளத்துக்கு வரும் நோய்கள் மிகவும் கடுமையானவை. உடலநோய்களை மருத்துவரிடம் காட்டி மாற்றிக்கொள்ள முடியும். உள்ளத்தில் உண்டாகும் நோய்களை எந்த மருத்துவராலும் நீக்கமுடியாது. அந்த நோய்கள் பலவானாலும் ஒரு

“காமம், வெகுளி, மயக்கம் எனுமூன்றின் தாமஸ் கெடக்கெடும் தோய்”

என்று திருக்குறள் கூறும் காமமும் ஆசையே.

விருப்பப்படுகிற பொருள்களை நோய் ஆசை பலவாறு திளைத்து எழும் மண்ணாசை, பெண்ணாசை, பெண்ணாசை என்றும் ஆசையைப் பிரித்துக்கொள்ளும். அத்தனை அமைகளுக்குள்ளும் மிக வல்லமையடைபது பெண்ணாசை. அடிவால், காமம் என்ற சொல் பெண்ணாசையைக் குறிக்க வழங்குகிறது.

அருணாசிரிநாதர் தம் உள்ளத்தால் உலகத்தில் விளையும் தீயதகளுக்கு எல்லா எவை கடினமென்று ஒரு கணக்கெடுத்துப் பார்த்தார். இவ்வருவத்திலே காமமயக்கத்தால் கட்டுண்டு தகாத செயலைச் செய்கின்றார்கள். இரண்டாம் மனைவியை மனைந்தவன் மூத்தமனைவியின் குழந்தைகளைப் புறக்கணிக்கிறான். பிறாமனை நபத்தல். விலையுள்ள குலத்தை வளரச்செய்தல் என்றும் இருபெரும் பாடகங்களும் காமத்திலிருந்து தோன்றிப்பனவையே காமம்

வகையில் அவற்றை ஆறு என்ற வகுத்து அமைத்துள்ளனர் பெரியவர்கள். காமம், துரோதம், லோபம், மோகம், மதம், மாச்சரியம் என்றும் ஆறு மனத்திலே தோன்றிப் பல துன்பவிளைவுகளை உண்டாக்குவன. இந்த ஆறிலும் முதலில் நிற்பது காமம் என்பது அதற்குப் பொதுவாக ஆசை என்று பொருள்.

காணாமாக அண்ணன் தம்பிமாருக்கிடையே சண்டை, உழுவார் உறவினர் கழுகுகள்ளே கலகம், நண்பர்களுக்கிடையே பகை ஆகியவை தோகின்றன. பணம், பவர், வீடு, தனஆற்றல் எல்லாவற்றையும் ஒகைத்து அழிபச்செய்வது காமம். காமத்தில் திருவிளையாடல்களை இன்று பெற்றுத்தான் பாக்கிதோம் என்று இல்லை. பழங்காலத்துக் கம்பியங்களும் புராணங்களும் காமத்தால் விளைந்த பெரும் பொருளை விரிவாகக் கூறுகின்றன. இராமாயணப்போலே இராவணன் தோன்றிய தகாத காமத்தின் விளைவே.

இவற்றையெல்லாம் நல்ல, தீவந்த அருணகிரிபாக்களாமிகள் அந்த நோயைத் தாக்கமுண்டாக்கி மனத்தை அரிக்கும் புறவாகிய காமத்தை நல்லொன்றாகல்ல வேண்டும். நல்லறிவு என்ற மருந்தை அளிப்பவர்கள் இறைவன் திருவருளால் ஞானவச்செல்வம் படைத்த பெரியோர்கள்.

ததானாலும் உறுதியில் போட்டால் வலிந்தாலும்.

அத்தகைய பெரியோர்களில் ஒருவராகிய அருணகிரியார் தாம் இயற்றிய திருப்புகழிலும் பிறநூல்களிலும் காம நோயைத் தாக்கும் உபதேசங்களை மிக அதிகமாக அருளியிருக்கிறார். மருந்தைப் பல வடிவங்களிற் காணுகிறோம். மாத்திரையாகவும் லேகியமாகவும் பொடியாகவும் குழம்பாகவும் தைலமாகவும் என மருந்துகள் பல இருக்கின்றன. அப்படியே அருணகிரியார் வழங்கும் உபதேசங்களும் பல வகைப்படும்.

நேரே மக்களைப்பார்த்து நீங்கள் காமத்தால் அழிந்து போகிறீர்களே அதை மாற்றாங்கள் என்று சொல்வார். முருகனை நினைந்து வழிபட்டால் காமப்பகையைப் போக்கிவிடலாமென்று கூறுவார். காமம் மிகமிகக் கொடியது என்று பொதுவகை

யில் எடுத்துரைப்பார். எல்லாவற்றையும் தம்மேல் ஏற்றிக்கொண்டு “அந்தோ! நான் காமத்தால் அல்லற்படுகின்றேனே” என்று புலம்புவார். கந்தன் திருவருள் துணையால் நான் காமக்கடலைக் கடந்துவிட்டேன் என்று பெருமிதத்தோடு பேசுவார். கந்தர் அநுபூதியில், காமம் குறித்துவரும் உபதேசங்கள் பல. “முன்பு வளைபட்டகை மாதரொடு மக்களேனும் தளை” என்று குறிப்பாகச் சொன்ன பாடலைக் கண்டோம். நாம் பார்க்கப்போகும் ஒன்பதாவது பாட்டில் மையல்வலைப்பட்டு அல்லற்படுவதையே சொல்கிறார். குருநாதராகிய அருணகிரியார் தாமே அப்படி அல்லலுற்றதாக நாம் சொல்லவேண்டியதைத் தாம் சொல்லிக் கொள்கிறார்.

மட்டுர் குழல் மங்கையர் மையல்வலைப்
பட்டு சற்படும் படரென்றொழிவேன்
தட்டு டறவேல் சயிலத்தெறியும்
நிட்டு ரகுநிராகுல நிர்ப்பயனே.

மணம்பொருந்திய கூந்தலை யுடைய மங்கையருடைய காம மயக்கமாகிய வலையில் அகப்பட்டுத் தடுமாறும் இயல்பு என்று நீங்குவேன். இடையிலே தடைப்படுத்தும் பகுதிகள் ஊடே அறும் படி வேலாயுதத்தைக் கிரௌஞ்ச மலையின் மேல் வீசியவனே, கவலையற்ற

வனே, அச்சம் இல்லாதவனே என்பது இதன் பின்டப் பொருள். இவற்றை ஓரளவாவது சிந்தித்தால் அருணகிரியார் திருவுளம் புலப்படும் முருகன் திருவருளால் அருணகிரியார் திருப்புகழ், கந்தர் அநுபூதி இன்னும் பலவற்றைப் பாடியதை அவர் வரலாறு மூலம் யாம் உணரலாம்.

நெஞ்சிலிருக்கும் வேலனுக்கோர் நேரிசை வெண்பா!

நூறாவது மலரதுவும் நூலாவதும் நுன்னருளால்
ஆறாது அவனருள் ஆறெனவே - மாறாது
தீராது மறவாத கந்தன் மாண்பதனால்
சீராளும் சந்நிதியான் வாழ்வு.

-பொன் சுகந்தன்-

அருளின் மிக உயர்ந்த வடிவம் மௌனம்.

சைவசித்தாந்தம்

கனகசபாபத் நாகேஷ்வரன் அவர்கள்

வினைப்பயன்களை நுகரும் பொருட்டு உயிரினங்கள் எடுக்கும் பிறப்புக்கள் எண்ணில்லாதனவாம். இறை உண்மையை நாம் உணர்ந்துகொள்வதற்குச் சிறந்த சாதனமாக அமைந்துள்ளதே இறையருள் என்பது. எல்லோரும் முடிவில் நற்கதி அடைவது நிராயம் என்பதற்கு அபிமானமாகிய காரணம் இறைவனே; இறைவன் அருள்மயமானவன். அதனையே அருட்சக்தி என்றும் சிவசக்தி என்றும் கூறுவர். மலபந்தங்கள் ஏற்படுவதற்குக் காரணம் கன்மம் என்பது. நம்முடைய சொல், செயல், நடத்தை ஆகியவற்றிலிருந்து தோன்று

வதே கன்மமாம். கன்மம் நடத்தின்மேல் பெற்றது. எனவே, அது தானாக இயங்காது அந்நினத்தான் கன்மம் இறைவனின் ஆணை என்றும் குறிப்பிட்டுக் கூறுபது. சைவசித்தாந்தம் எடுத்துரைக்கும் குருவிடம், சங்கமம் என்னும் கோபாடிகள் மிக விளையவண்ண. சரப வாழ்வில் குருவின் சிறப்பு உயர்வாவது. 'குரு என்பதே அறியாமை நீக்குபவன்' என்று கொள்ளுக. அறிவும் ஆற்றலும் ஒருங்கே அமைப்பெற்ற அசாபியை அதுவதே இறைவனின் திருவுளத்தான் என்ற கருத்தினைப் பேசுகிறது திருவருளம்.

"அறிபாமை உள்ளன்று அனித்ததேகானும்
குறியாகி நீங்காத கோ"

இறைவனின் திருவருள் எங்கும் உள்ளது என்பதே சைவசித்தாந்தத்தின் முடிவு. அறிபாமைபிற சித்தவாதி கூறலும் ஆன்மாக்களுக்கு நல்வழிகாட்டுவதற்கு இறைவனின் திருவருளே குருவாகத் தோன்றுகின்றதென்பதாம். மாணவரை ஒரு நோயாளியாகவும், குருவை நோய் தீர்க்கும் மருத்துவராகவும் உவமித்து மாணவரின் தேவைகளை ஆசிரியனே தெரிந்துகொள்ளவும், அதற்கு வேண்டிய செயல்படும் வல்லவன் என்றும் கருத்து வலியுறுத்தப்பட்டுள்ளது. நோயாளி என்பது ஆன்மா, நோய் என்பது

ஆன்மம், கன்மம், மாணவ ஆசிரிய மலங்களால் உண்டாய அறிபாமை. குருவினால்தான் அறிபாமையில் சித்தவாதி அனதியுறும் ஆன்மக் கருத்து ஆதரவளிக்கப்பட்டு கடைத்தேயுமுடியும் என்னும் கருத்தும் உவமானத்துடன் விளக்கப்பட்டுள்ளது.

இறையருள், மாணவ உருவில் தோன்றுவதே குரு என்பதும், அன்னாறு ஏற்படுவதும் மனங்களின் நன்மைக்காகவே என்பதும் திருவருட்பயனில் எடுத்தக்கூறப்பட்டுள்ளமை கவனிக்கற்காலது.

"பார்வையென மாக்களை முன் பற்றிப்பிடித்தற்காம்
பார்வையெனக் காணா முன்"

அவ்வழி அந்தமனைவன் வேல் குறையும்.

இறைவனின் திருவருள் மானுட உருவில் தோன்றுவதே குரு என்று குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. குருவின் சிறப்பு இன்னும் விளக்கமாகத் திருக்களிறுப்படியாரில் விளக்கப்பட்டுள்ளது.

“ஆகமங்கள் எங்கே அறுசமயம் தாமெங்கே
போகங்கள் எங்கே புணர்வெங்கே - பாகத்து
அருள்வடிவம் தானுமாய் ஆண்டிலனேல் அந்தப்
பெருவடிவை யாரறிவார் பேசு”

மனித குலத்திற்கே வழிகாட்டியாக அமைந்துள்ள சாஸ்திரங்களும் சம்பிரதாயங்களும் அவற்றின் உண்மைகளை விளக்கி உயிரினங்களை நல்வழிப்படுத்தும் ‘குரு’ என்பன யாவும் இறையருட் செயலே என்னும் கருத்து வலியுறுத்தப்பட்டுள்ளதாம். சகலர் என்று குறிப்பிட்டுள்ள ஆன்மாக்கள், ஆணவம், கன்மம், மாயை ஆகியவற்றால் கட்டுண்டவர்கள் பொதுவாக மக்களெல்லோரும் இந்நிலையில் தாம் உள்ளனர். இத்தன்மையோருக்குச் சிறப்பாகக் குருவே நல்வழிகாட்ட முடியும்; ஏனையோருக்கு அவரவர்களின் அறிவுநிலைக்கொப்ப, இறையருளால் நல்வழிகள் காட்டப்படுகின்றன என்பனவும் எடுத்துச்சொல்லப்பட்டுள்ளன. எனினும், சகலர் நிலையில் இயங்கும் எல்லோருக்கும், அந்நிலையிலேயே உள்ள நம் அனைவருக்கும், வழிகாட்டியாக அமையும் குருவின் சான்றாண்மையும், சாத்திரஞானமும் மிகவும் வலியுறுத்திக் கூறப்பட்டுள்ளது கவனிக்கற்பாலது. ஏனென்றால், அத்தகுதிகளைப் பெறாத

வர்கள் தாமும் நற்கதியடைய முடியாது; மற்றவர்களுக்கும் நல்வழிகாட்ட இயலாது என்பதும் குறிப்பிட்டுக் கூறப்பட்டுள்ளன. இவ்வாறு இறையருளால் குருவெனத் தகுதிபெற்றோர், பசு, பாச அறிவு நிலைகளைக் கடந்து பதி ஞானம் பெற்றோர் ஆவர் என்பதும், அவர்களுடைய உள்ளத்து இறையொளி பிரகாசிக்கிறதென்பதும், அதனால்தான் அவர்களுடைய மனம், புத்தி, அந்தக்கரணங்கள் யாவும் சிவகரணங்களாகவே செயற்படுகின்றன என்பனவும் போன்ற உண்மைகளும் எடுத்துக் கூறப்பட்டுள்ளன. அத்தகைய அபூர்வசக்தி பெற்றவர்கள் சித்தர்கள் என்றும் அழைக்கப்பட்டனர். அவ்வரிசையில் வைத்துப் போற்றப்பட்ட சைவப்பெரியோர்களுள், திருஞானசம்பந்தர் புரிந்த திருவிளையாடல்களைப்பற்றிப் பெரியபுராணம் எனப்படும் திருத்தொண்டர்புராணம் தெளிவாக விளக்கியுள்ளது. சித்திபெற்றவர்கள் தோற்றுவிக்கும் அரிய செயல்கள் யாவும் இறைவனின் அருட்செயல்களே என்பதாம். இதனைத் திருக்களிறுப்படியார் பின்வருமாறு விரிக்கும்.

“துரியங்கடந்தசுடர்த் தோகையுடன் என்றும்
பிரியாது நிற்கின்ற பெம்மான் - துரியத்தைச்
சாக்கிரத்தே செய்தருளித் தான் செய்யும் தன்மைகளும்
ஆக்கியிடும் அன்பர்க் கவன்”

தன்மை என்பது செயலிற் கருணும் அன்பு.

சந்நிதியான் ஆச்சிரமத்தில் இடம்பெறும் தொடர்ச்சியான தெய்வீக வெள்ளி நிகழ்வில் பங்குபற்றிய அடியார்கள் பக்திப் பரவசத்துடன் மண்டபத்தில் அமர்ந்திருந்து சொற்பொழிவை செவிமடுக்கும் காட்சி.

1993ஆம் ஆண்டு தைமாதம் தொடக்கம் சந்நிதியான் ஆச்சிரம சைவ கலை பண்பாட்டுப் பேரவையால் வாராந்த வெள்ளி நிகழ்வு சந்நிதியான் ஆச்சிரமத்தில் தொடர்ச்சியாக நடாத்தப்பட்டு வருகிறது. இதன் தொடர்ச்சியாக 14.04.2006 வெள்ளிநிகழ்வில் சொற்பொழிவு நிகழ்த்திய பொன் சுகந்தன் அவர்களையும் பேரவையின் உறுப்பினர்கள் சிலரையும் படத்தில் காணலாம்.

“சசனெதிர் நின்றுநாம் சசனருள் பெற்றுயர்ந்த
பெசுரெதிர் நிற்ப தரிதாம் - தேசுவனர்
செங்கதிர்முன் நின்றுநாம் செங்கதிரவன் கிரவம்
தங்குமணல் நிற்பரிதே தான். (நீதிவேண்டி)

இறைவன் குரு, இலிங்க சங்க
மங்களில், தயிரின் நெய்ப்போற் பிரகாச
மாயும், ஏனைய இடங்களிற் பாலில்
நெய்ப்போல் அப்பிரகாசமாயும் நிற்கின்
என்றுரைக்கிறது சிவஞானபோதம்.

வாழ்க்கையில் நாம் வளங்கிப்
போற்றுவேன்போல் தெய்வங்கள் நான்கு.
அவற்றில் முதலாவது தாய், இரண்டா
வது தந்தை, மூன்றாவது குரு, நான்கா
வது இறைவனாகும் என்று ஆன்மீசர்
கூறியுள்ளார். இறைவனை நான்காவது

படியில் வைத்ததன் கருத்து யாதெனில்,
இறைவனைப்பற்றி அறிந்துகொள்வதற்குத்
தகுதியும், ஞானமும் வேண்டப்படுவனவே
அதலினால் சீத்தாந்திகள் இறைவனைத்
தாயாகவும் தந்தையாகவும் கருதியமை
யாலேயே ‘அம்மையா’பன்’ என்றே
அழைத்தனர் போலும். இறைவனை முதற்
குரு என்பதும் உயிரினங்களின் நல்வாழ்வுக்
காக இறைபாருளாலே தோன்றியவர்களே
குருமார் என்றும் திருமூலர் எடுத்துக்
கூறியுள்ள கருத்தாக்கள் கவனித்தற்குரியன.

“குருவே சிவமெனக் கூறின நந்நி
குருவே சிலம் என்பது குறித்ததேரார்
குருவே சிவனுமாய்க் கோனுமாய் நிற்கும்
குருவே உரைபுனர் வற்றதோர் கோவே” (திருமந்திரம்)

கனவயாவன- தாசமார்க்கம், சந்
புத்திரமார்க்கம், சக மார்க்கம், சன்
மார்க்கம் என்பதாம். தாசமார்க்கத்தில்
ஆன்மாவிற்கும் இறைவனுக்குமுள்ள
தொடர்பு ஓர் தொழிலாளிக்கும் முத
லாளிக்கும் பேசுமுறையில் ஏற்படும்
தொடர்பை ஒத்ததாம். சந் புத்திர மார்க்
கத்தில் ஆன்மாவிற்கும் இறைவனுக்கும்
ஏற்படும் உறவு மிகவும் நெருக்கமானது
என்பதும், அதற்கு ஆக்கமாகவுள்ளது
அன்பே என்ற உண்மையும் கவனிக்கற்
பாலன. சகமார்க்கத்தில், ஆன்மாவிற்கும்,
இறைவனுக்கும் அமையும் உறவு

உண்மையான இரு நண்பர்களுக்கிடையே
ஏற்படும் உறவைப் போன்றதாம். நான்
காவது நிலையாகக் கூறப்பட்டுள்ள சன்
மார்க்கத்தில் ஆன்மாவிற்கும் இறைவனுக்
கும் அமையும் உறவு, மிகவும் அந்தரங்க
மானதும் ஆழமானதுமேயன்றி, இது கணவன்
மனைவி உறவை ஒத்ததாம். சைவசித்
தாந்தம் வீரீகமுகமுடையதென்று மாயுக்கத்
தான் தன்மனாளினைடான உறவு பொன்
றது. சைவசித்தாந்தமென்பது பெரியும்
மனங்கொள்வத்தக்கதே, அனுபவித்தல்தான்
இதன் இன்பம்.

(தொடரும்...)

வையமளந்தானே தாலேலோ

திருமதி சீவனேஸ்வரி பாலகிருஷ்ணன் அவர்கள்

“டோலோத்ஸவம்” எனும் ஊஞ்சல் ஆட்டுவிழா எம் பெருமான் ஹரிக்கு மகிழ்வுட்டுவது, சந்தோஷத்தைக் கொடுப்பது பெருமைப்படவைப்பது புனிதமான இவ்விழா நாயகன் ஸ்ரீமத் நாராயணன் தான்.

ஒப்புமைமயில்லாத அழியா அழகன் என்னே அந்த உருவம்! இப்படி எண்ணும்போது உள்ளத்திற் பூரிக்கும் வார்த்தைகளுக்கு எல்லையே கிடையாது. செம்மையான பாதங்கள் அருள் பாலிக்கும் மெல்லிய கைகள் புன்னகை தவழும் அந்த முகத்தில்தான் எவ்வளவு பிரகாசம்! எவ்வளவு சாந்தம். அந்த முகத்தைக் கண்டாலே அல்லும் பகலும் அலைபாயும் மனம் அமைதி அடைகின்றது.

நாம் வாழும் இக்கலிகாலம் மிக மிகக் கடுமையானது. குறை ஆயுளும், பற்பல கவலைகளும், சச்சரவுகளும், போலித்தனமும், நோய்பிணி துன்பங்களால் தொல்லையுற்ற மனமும், ஆன்மீக உணர்வில் மிக மெதுவான போக்குங் கொண்ட உலகில், தேவர்களை வேண்டு வதாலோ, குறித்த மந்திரங்களாலோ, யாகங்களாலோ இக்கலியின் தீவிரத்தைத் தடுக்கமுடியாது. ஆயிரம் தீர்த்தங்கள் சென்று நிராடினாலும், கோடி யாகங்கள் வளர்த்தாலும், எந்தக்கொடிய வினை, பாபம், கஷ்டம் தீரவில்லையோ அது இறைவன், அடியார்க் கெளியவன்,

புன்னகை தவழும் மலர்போன்ற முகத்தினன், கஜேந்திரனுக்கு அபயம் அளித்தவராகிய ஸ்ரீ ஹரியைப் பக்தியுடன் தினந்தோறும் நினைந்து வந்தாலே போதும் வினையானது சூரியனைக் கண்ட பனி போல் விலகிவிடும்.

“குலந்தரும் செல்வந்தந்திடும்” என்று திருமங்கையாழ்வார் கூறிப்பாடி ஆடிமகிழ்ந்தபடி நமக்கு ஸ்ரீ ஹரியின் நாமம் துணை இருக்கும்போது, வேண்டியன வேண்டியபடி பெற்றுச், சீர்திறப்புடன், பேர் புகழுடன் வாழ்வோமே. மங்களாகரமான நலந்தரும் சொல் “நமோ நாராயணா” என்ற இனிய நாமம் இருக்கும் வரையில் குறைவேயில்லை. நாடுகளில் சண்டை சச்சரவு, குடும்பப்பிணக்கு, நோய்பிணி தாக்கும்போதோ வேறு கஷ்டங்கள் ஏற்படும்போதோ, இந்த “டோலோத்ஸவம்” எனும் ஊஞ்சலாட்டு விழாவைக் கொண்டாடி மேற்சொன்ன பிரச்சினைகளுக்கு முற்றுப்புள்ளியிடலாம். புண்ணியம் தரும் ஊஞ்சலாட்டுவிழாவின் மகிமை எண்ணி லடங்காது.

அந்த நிலமேனி அழகன், அழகிய சிவந்த பவளவாய், கமலச்செங்கண், மார்பிலே கௌத்துபவமணி, இடையிலே அரைஞாண், கையிலே குழல், தலையில் மயில்இறகு அலங்காரம் கொண்ட மாயக்கண்ணனைத் தாய் யசோதா கொஞ்சி மகிழ்ந்து,

தல்லவனைக் கண்டுநீர்த் தல்லவனாக நடிக்காதே.

"மாணிக்கம் கட்டி வயிரம் இடைகட்டி

ஆரணிப் பொன்னாற் செய்த வண்ணச் சீறுதொட்டி

பெனி உடைத்துப் பிரமன் விடுத்ததான்

மாணிக்கம் குறளவே தாலேலோ மாயமளந்தானே தாலேலோ"

என்று தாண்டிவதுபோலப் பக

வான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணனை, ஸ்ரீமத் நாராயணனை ஊஞ்சலில் எழுந்தருளச் செய்து மனாக்கிழுவடன் அந்த ஊஞ்சலைத் தென்றல் தாண்டிவது போலத் தாண்டிப் பாடி மகிழ்ந்து இறையருள் பெறவேண்டும். இந்தப் புண்ணியம் தரும் ஊஞ்சலாதிவிழாவின் மகிமை உணக்கி முடியாது. தினந்தோறும் அல்லது மாதம் ஒரேமுறையோ, அல்லது வருடத்தில் பல தடவைபோல ஸ்ரீகிருஷ்ண ஜெயந்தி, ஸ்ரீராம நவமி போன்ற புண்ணிய காலங்களிலும் நிகழ்த்திச் சிறப்புற வாழலாம்.

கிருஷ்ணன் எழுந்தருளும் தொட்டில் ஆரணங்களுள்ளும், நவரத்தினங்களாலும், மலர்களாலும் அலங்கரிக்கப்பட்ட வேண்டும். தோஷயில்லாத மாலை வேளையில் உயர்தரமான வஸ்திரங்களால் அலங்கரிக்கப்பட்ட தொட்டிலில் ஸ்ரீமத் நாராயணனையும், மகாலட்சுமியையும், வீதியுடனும், வணக்கத்துடனும் எழுந்தருளச்செய்தல் வேண்டும். இப்படி எழுந்தருளச் செய்தவுடன் பலவித நன்மனை மலர்களாலும், நறுமணப் புகையான அயில், தூபம், தீபம், பூவும், புஷ்பம், சாத்திச், சாமரம் போன்றவற்றைப் பம்பகதியுடன் வீசி, வேதபாராயணம், நாலாயிரத்தின்பாப்பிரந்தம், இராமபணம் பாடிப் பிறையவன், இறைவியை மகிழ்ச்சி செய்து சகல ஜீவராசிகளும், சகல உலகங்களில் வசிப்பவர்களும் ஆனந்தமடைய

அதிர்ச்சியுடையாக்காமல் மெல்லவே ஊஞ்சலைப் பம்பகதியுடன் ஆட்ட வேண்டும்.

வேண்டியவாறு, வேண்டிய வரங்களை வரப்பாடு வாரிவரக்கும் வள்ளல் ஊஞ்சலில் எழுந்தருளியிருக்கிறபொழுது, நெஞ்சம் நிறையத்துவிகளாலும், பாடல்களைப்பாடி அருளைப்பெற வேண்டும். அந்தப் புனிதவேளத்தில், முப்பத்தாறு கோடி தேவர்களும், பிள்ளை, குதிரை, தேவர்களும் அங்கு வந்து ஸ்ரீமத் நாராயணனின் அருளைப்பெற்று மகிழ்வுறவதால் இந்தநிகழ்ச்சியை நடத்துபவன் எண்ணியதைப் பெருக்கான். அது இதை தாரை மிக நல்ல இடத்தில் வைத்துவாறு செய்கிறான். புனித கொடிய விளைகளை வேறொரு களைக்கறான். கொடிய பாவங்களும் காணாமல் போய்விடுகின்றன. அஷ்டலட்சுமிகளும் இவன் இல்லத்தின் மனை செய்பும். இவ்விதம் செய்தும், தரிசித்தும், கேட்கும்படி கூறும் வருடங்கள் எத்தனை யாகங்கள் செய்தால் என்ன பலம் கிடைக்குமோ, எத்தனை புண்ணிய நிகழ்ச்சிகளாடினால் என்ன பலம் கிடைக்குமோ, அவை அந்தனையும் இந்த கோலோத்தவத்தினால் ஒரே தொழிற் பெறுகிறார்கள்.

கண்ணனை, மாயக் தன்னைக் கடல் களைத்தமுதல் கொண்டு அண்ணனை, அச்சத்தை, அஞ்சத்தை, அனந்தன் தன்மேல் உறைகின்றவை. சூலமுன்னிழந்த மாலை, அக்ருதனைப் படைத்தவனை, நமோநாராய

ஜனமயம் கோலம் குறளவில் வறுமைய.

ணனை, ஓங்கி உலகளந்த உத்தமனை, தாயைக்குடல்விளக்கம் செய்த தாமோதரனை, வங்கக்கடல் கடைந்த மாயவனை, கானக்குழலூதும் கண்ணனை, கற்பக விருட்சத்தை பிருந்தாவனத்து நந்தகுமாரனை, கோதையை ஆட்கொண்ட கோவிந்தனை, கீதையமுதமீந்த கிருஷ்ணபரமாத்மாவை, சங்குசக்ர தாரியை, சரணாகதரட்சகனை, தொண்டர்க்கினியவனை, கோகுலத்தின் குலவிளக்கை, கோபாலனை, வெண்ணைய்திருடும் பிள்ளையை, மத்தடிபட்டமாமாயனை, மணிவண்ணனை, சிறையிலே பிறந்த சீராளனை, ஒருத்தி மகனாய்ப் பிறந்து ஓரிரவில் ஒருத்தி மகனாய் வளர்ந்த நந்தாந்தனை, கோலமலர்ச்

சிரிப்பால் உள்ளம் கவர்ந்தவனை, செந்தாமரையாள் ஸ்ரீதேவி, பூதேவி சமேதனை அவனையே நினைந்து பக்திசெய்யும் காதல் மனமுடையோர் உயர்நலங்கள் பெறுவது உறுதியே பிறவியால் வந்த அயர்வு நீக்கி பெரும் பதம் தரும் வைகுந்தனை, பரப்பிரகம்மஸ்வரூபியும், தன்னிகரில்லாதவனும், அனந்த கல்யாணகுணங்களுடையவனும் ஆகிய நாராயணனைப் பாடிப்பணிந்து சேவித்து மகிழ்வோம். அயன், அரன் முதலாந்தேவரும் முனிவரும் தொழும் திருமால் வனின் திருவடிகளை நெஞ்சில் நிறுத்தி எந்நேரமும் அவன் லீலாவிநோதங்களை எண்ணிமகிழ்ந்து, பாடிப்பணிந்து கிருஷ்ண பரமாத்மாவில் ஐக்கியமாவோமாக.

பச்சைமாமலை போல்மேனி பவளவாய் கமலச்செங்கண்
அச்சுதா அமரர் ஏறே ஆயர்தம் கொழுந்தே என்னும்
இச்சுவை தவிரயான்போய் இந்திரலோகமாளும்
அச்சுவை பெறினும் வேண்டேன் அரங்கமா நகருளானே.

பிரார்த்தனை எப்படிச் செய்வது?

எந்தவேளையும் இறைவனை நினைக்கவேண்டும். அது ஆரம்பத்தில் முடியாவிட்டால் மூன்று வேளைகளில் தவறாமல் நினைக்கவும்.

காலை எழுந்தவுடன், இறைவனை இன்று நான் நல்வழியில் நிற்க அருள்புரி என்று தொழவும்.

உணவு உட்கொள்ளும்பொழுது, இறைவனே இந்த உணவினால் எனக்கு நல்ல அறிவும் அன்பும் உண்டாக அருள்புரி என்று தொழவும்.

இரவில் படுக்கும்போது, இறைவனே, இந்த உறக்கத்திலே, உன் எண்ணமே நிற்க அருள்புரி, என்று தொழவும்.

-திருமுருக கிருபானந்தவாரியார்-

சூதாட்டக்காரனுக்கு எதுவும் புனிதமில்லை.

சங்கரநாயகர் திருவடிவம் செல்வன் தி. மயூகி

சக்தியும் சிவனும் இணைந்து "அர்த்தநாஸ்வராக" விளங்குவது போலவே சக்தியின் ஆணிவடிவான நாராயணர் இப்பாகத்திலும் சிவபிரான் வஸ்பாகத்திலும் உள்ள திருவுருவமே "சங்கரநாராயண" வடிவமாகும். சைவ வைணவ மதமின்றி இத்துக்கள் அனைவரும் பரம்பொருளாக இதழிந்துவினைப் பேற்றுள். இரகியர்பு இத திருவுருவிற்கே தனித்துவமானது.

"அமரனும் ஒருவரே" என உணர்த்தும் இவ்வடிவம் சிவமூர்த்தங்கள் இருபத்தைந்தில் ஒன்றாகவும் விஷ்ணுமூர்த்தங்களில் ஒன்றாகவும் கூறப்படுகிறது. ஆழ்வார்களாலும் திருஞானசம்பந்தர் முதலிய நாயன்மார்களாலும் அருணியிநாதராலும் பாடிப்பரவப்பட்டது இவ்வடிவ ஆகும்.

தமிழகத்தில் பல்லைப் பேரரசர்களும் விஜயநகர மன்னர்களும் இவ்வுருவைத் தாம் அமைத்த அலையங்களில் "ஜனாதலதாரம்" எனவும் இத்துநெர் அக்காலத்திலேயே ஒன்றுபட்டு ஒற்றுமைப்படுத்தமாக அமைத்து வழிபடுள்ள மையம் குறிப்பிடத்தக்கதாகும். இது

மட்டுமன்றிக், சங்கராச்சாரியர் முதலியோரும் இம்மூர்த்தியை வடமேற்கிலும் துதித்துள்ளனர். இந்தியா முழுவதும் திறந்து காணப்படும் இந்து மக்களும் மேலும் இத்தூதம் பரவிபுள்ள நாடுகளில் வசிப்போரும் பேதல்களின்றி வழிபடுகிற இம்மூர்த்தியைப் பூராணங்களும் இதழிவாசங்களும் சிறப்பிக்கின்றன.

சங்கரநாயகரே கோயில், ஹரிஹர கோயில், திருமலைத் திருப்புகி கோயில் முதலியவற்றில் இதழிந்துவரும் மூலவராயுள்ளது. முருகனுடைய வடிவம்கூட இவ்வடிவையே பலப்படுத்துகின்றது.

இந்துக்கள் யாவரும் ஒன்றுகூடி இந்து தாரத்தைக் கட்டிக்காக்கவேண்டிய இக்கால கட்டத்திலே சகல இந்துக்களும் "தங்கஒருவரே இறைவன் என்று உரிமை கொண்டாடக்கூடிய சங்கர நாராயண வடிவை இந்துக்கள் அனைவரும் அறிந்து சிவன்? விஷ்ணுவா? பரம்பொருள் என்று முரண்படாமல் "ஒரே மூலப் பரம்பொருளை உலகையக சாதத்தறமாகச் சிவபெருமானும் திருமாலுமாகக் கோலங்கொண்டுள்ளனர் என்பதையுணர்ந்து ஒற்றுதாரம் காப்போமாக.

திருவினாக்கள்

பொய்சொல்லாமல் இருப்பது ஒரு சிறந்ததுணம். இந்த ஒரு துணை ஒருவனிடம் இருக்குமானால் மற்றத்துணங்கள் தாமதவே அவனிடம் போகும். சக்தியும் என்பது என்றும் அறிவில்லாதது. சகலதீமங்களுக்கும் இருப்பிடமாகும். சத்தியமே தவம்; சத்தியமே பாகம்; சத்தியமே கடவுள்; உள்ளத்திலுள்ள அனுகூல இருள் நீங்கவேண்டுமானால் உண்மை என்கிற திருவிளக்கை ஒழுகவேண்டும். ஒற்றுமையுள்ளா?

நாத்தத்திற் மூலமே நினைந்துக் கேளாண்டு.

உளோம் போகீர்

பண்டிதர் தி.பொன்னம்பலவாணர் அவர்கள்

சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் சங்கிலி யாருக்குக் கொடுத்த சத்தியத்தைப் புறக் கணித்துவிட்டுத் திருவொற்றியூர் எல்லை யைத் தாண்டிச் செல்லவே அவர் கண்கள் பார்வை இழந்தன. உடனே அவ்விடத் திலே நின்றவாறே ‘அழுக்கு மெய்கொடு’ எனத் தொடங்கும் பதிகத்தால் திருவொற் றியூர்ப் பெருமானைத்துதித்தார். அத்துதி யைக் கேட்டசிவனார் பார்வையை வழங்க வில்லை. சுந்தரர் திருவாருரைக் குறித்த தன் யாத்திரையைத் தொடர்ந்தார். கட் பார்வை இழந்தநிலையில் அவர் யாத் திரை செய்ய அவருடன் சென்ற அடியார் கள் உதவினர். அப்படிச் செல்லும் வழி யில் திருவெண்பாக்கம் என்ற தலத்தை அடைந்து வணங்கிய சுந்தரர், “நான் கட் பார்வையை இழந்து துன்புறும் இச்சமயத் தில் என் பொருட்டு இரங்கி அருள்புரியாத நீர் இக்கோயிலில் இருக்கின்றீரோ - உள்ளீரோ” எனக் கேட்டார். அன்புரிமை, பக்தி என்பவற்றில் குறைவற்றவராய்க் - கண்டெரியாது வழக்கிவிழும் நிலையிலும் சிவசிவா - பரமேஸ்வரா என்பனபோல் சிவநாமங்களையே கூறும் தூய உள்ளத் தினை உடையவரும் ஆவர். திருவாரூர்ச் சிவபெருமான் “நான் என்னை உனக்குத் தோழனாகத் தந்தேன்” என்று கூறியது மட்டுமன்றிக் கூறியபடியே பரவையார் திரு மணம் குன்றையூரிற் பெற்ற நெல்லைத் திருவாரூரிற்பெற ஆட்களை வழங்கியமை திருவொற்றியூரில் சங்கிலியார் திருமணத் தைச் செய்து வைத்தமை போன்ற அருளிப்பாடுகளைச் செய்திருக்கின்றார்.

சங்கிலியாருக்கும் சுந்தரருக்கும் இடையில் சிவபெருமான் திருமண ஒழுங்குகளைச் செய்தபோது சங்கிலியாருக்குக் கனவில் தோன்றியமை போலல்லாமல் சுந்தரருடன் நேருக்கு நேர்வெளிப்படையாக நின்று உரையாடிச் செயற்பட்டவர் சிவபெருமான். அப்படியிருந்தும் திருவெண்பாக்கத்தில் “நான் இப்படியாகக் கண்ணிழந்து துன்புற வும் என்பொருட்டு இரங்கியருளாது கோயிலுக்குள் இருக்கின்றீரோ கோயிலுக்குள் உள்ளீரோ” என்று கேட்டபொழுது சிவபெருமான் சுந்தரருக்குக் கட்பார்வையை வழங்காமை மட்டுமன்றி அவருடன் இன் முகத்தோடு பேசாது “உளம் போகீர்” என்று கூறியிருக்கின்றார் இதைக்கேட்ட சுந்தரர், பிழையுள்ள பொறுத்திடுவர் எனத் தொடங்கிய தேவாரப்பதிகத்தின் ஒவ்வொரு பாடலின் கடைசியிலும் “உளோம் போகீர் என்றானே” என்னும் தொடரைஅமைத்துப் பாடி இரங்கியிருக்கின்றார்.

இந்தச் செய்தியும் இப்பதிகமும் நமக்கு மிக அவசியமான சில உண்மை களை உணர்த்திக் கொண்டிருக்கின்றன.

எவ்வளவுதான் பக்தியும் கடவுட் கொள்கையும் உடையராய்ச் சமயவாழ்வும் வழிபாட்டு முயற்சிகளும் செய்பவராய் இருந்தாலும் நாம் பொய்முதலிய அற்ற ஒழுக்கங்களை உடையராய் இருந்தால் அவற்றுக்கான தண்டனை எமக்கும் கிடைக்கும் என்பது ஒன்று.

இறைவன் நம் துன்பம் நீங்க அருள்புரியவில்லை என்றதன்மை இருந் தாலும் நாம் வழிபாட்டு முயற்சிகளைச்

மரணத்திற்கு அஞ்சாதவனே வரலாற்றுத் ஸுற்றவன்.

மிறிதம் விடக்கூடாது என்பது ஒன்று. சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் பழையாரிடத் துக் கொண்ட விருப்பம் காரணமாகவன் நிதி திருநாருப் பெருமானைத் தரிசிக்க வேண்டும் என்ற நோக்கத்துடனே தான் திருநெல்வேலியை விட்டுச் சென்றவர் ஆவார். அப்படியான வழிபாட்டு நோக்கத் துக்காகக் கூடச் சத்யயுகத்தை மீறல் பொய்சொல்லல் போன்றவற்றை இவ்வளவு விரும்புவதில்லை. அதுமட்டுமன்றிச் சுந்தர ராக இருந்தாலும் சரி, உமையம்மை யாராக இருந்தாலும்கூட செய்ததவற்றை அவர் அங்கீகரிப்பதில்லை. ஒருமுறை உமையம்மை சிவபெருமானின் திருக்கண் களைத் தன் திருக்கைகளால் மறைத்த குறியும் நீங்கும்பொருட்டுக் காஞ்சிபுரத்தில் சிவபுகழ் மட்டுமன்றி முப்பத்திரண்டு

அறுங்கனும் செய்ய நேரிட்டமைபற்றிக் கந்தபுராணம், பெரியபுராணம் என்றும் நூல்கள் தெளிவாகக் கூறுகின்றன.

நாம் செய்த தவறுக்காகச் சிவபெருமான் நம்மைத் தண்டித்தாலும் துன்புறுத்தினாலும் நாம் சிவபெருமானை வணங்கி எம் பாபத்தைப் போக்கிய சீவானுக்கிரகத்தைப் பெறுவதன் மூலம் நமக்குப் பாபநீக்கமும் துன்பநீக்கமும் ஏற்பட்டு நன்மை உண்டாகும் என்பதாலும்.

எனவே, நாம் வழிபாட்டை ஏற்று உடன் அருள்புரியாத சந்தர்ப்பங்களிலும் கடவுளில் அல்ல நம்மிடையே தவறுண்டு அமைப் போக்கு இறையருளைப் பெற வேண்டும் என்று தெளிவுடன் வழிபட்டு நன்மை அடைய வேண்டும் என்பதை மறவாது நன்மைபடைவோம்.

மௌனம் என்ப பேச்சை நிறுத்திச் சிந்தனையை உள்மே திருப்பும் நிலை. அப்படி மௌனவிரதத்தில் ஈடுபடுபவன் பிறபுலங்களைய உபயோகிக்கக்கூடாது. சிலர் மௌனவிரதம் இருக்கும்போ, கையால் எழுதிக் காட்டுகிறார்கள். ஜாஷ்ஷிட் உணர்த்துகிறார்கள். இவையெல்லாம் வாழ்விற்றுப் பேசுவதற்கு ஒப்பானவையே. இவற்றுடன் மௌனவிரதம் இருந்து பயனில்லை.

அமைதியைத் தருவது நிசப்தம். நமமுடைய சிந்தனையை ஒருமுகப்டுத்துப் முயற்சியை ஒல் குறுக்கிட்டுக் கலைக்கிறது. அமைதியை வெளியே தேடிவெண்பாம். அது நம்முள்ளேயே இருக்கிறது. அதைக் கலைத்துத் தொற்றாது செய்யும் சக்திகளை விலக்கமுடியின்றால், நமது எண்ணங்கள் ஒருமுகப்படும். அப்படி அமைதியைப் பெறவேண்டி ஈடுபடும்போது, பிறரைப் பார்ப்பதும், பிறர் கூறுவதைக் கேட்பதும், பிறருடைய எண்ணங்களை அறிந்து கொள்வதும், நமக்குப் பாதகமாகவல்லவா முடியும்? அவற்றையெல்லாம் தவிர்த்தும் நினைப்பையே நாம் மௌனத்தின்மூலம் பெற வேண்டும். மௌனநிலையின் மூலம் நமது உள்சொளி கர்விகிறது. ஜாஷ்ஷிட் மௌனமையை அடைகிறது. இதை உணர்த்துவதே மௌனநிலையைக் காட்டும் மூத்தியான தட்சிணாமூர்த்தியின் வடிவமாகும்.

-பகவான் ஸ்ரீ சத்ய சாயிபாபா-

நூநாவது மலராக வெளிவரும் ஞானசுடருக்கு வாழ்த்து

கவிஞர் ஆ. கதிர்காமத்தம்பி அவர்கள்

ஞானசுடரே! ஞானியர்கடரே!! சைவம் பரப்பிநின்றே
ஞான ஒளியாய் நானிலம் எங்கும் சென்று மேன்மைபெறும்
ஞானசுடரே!!! வானவர் போற்ற ஊன மின்றிமிளிர்
ஞான மலராய்ப் பிறைகளாம் நூற்றை நயந்தோய் நீடுவாழி

தொண்ணூற் றெட்டில் துயரிருள் ஓட்டும் ஞான குமரனது
இன்னருளால் எழிலுருப் பெற்றே உதய மாகியாங்குப்
பண்பாளர்கள் போற்றிடப் பக்தர் எடுத்தே யணைத்திடவும்
நுண் மாண்புடனே நூறெனப் பிறையைக் கண்டோய் நீடுவாழி

அன்பர் பசியை ஆற்றவும் அன்னார் அறிவைப் பெருக்கிடவும்
துன்ப இருளில் துடிப்பவர் துயரம் உணர்ந்து துடைத்திடவும்
இன்பம் காணும் இயல்புடை முருக பக்தன் மோகனதாஸ்
கண்போற் காக்க இளம்பிறை நூற்றைக் கண்டோய் நீடுவாழி

கலைபண் பாட்டுப் பேர வையினர் கலையின் செறிவுடனே
பலவுந் திரட்டி யூட்டப் பகலவன் போலக் கலையொளியாய்
உலகம் எங்கும் சைவ ஒளியைப் பரப்பி மகிழ்வுடனே
நிலமேல் நூறு பிறையைக் கண்டோய் நலமாய் நீடுவாழி

உனது ஞானம் பரப்பும் உயர்வாம் அரிய பணியினையும்
மனத்தில் ஓர்ந்து மகிழ்ந்தே போற்றும் அறிஞர் பற்பலரும்
விநய மாக விஷயதானம் உதவப் பொலிவுடனே
கனவான் ஆகி நூறு பிறையைக் கண்டோய் நீடுவாழி

மாதம் மாதம் மகிழ்ந்தே எடுத்தனை அன்பர்பல்லோரும்
தாகந் தீரத் தண்ணீர் தேடுவார் போலத் தேடியெடுத்து
ஆக மக்கருத்து அறிவுரை யாவும் படித்திடவே
நோத லின்றி நூறு பிறையைக் கண்டோய் நீடுவாழி

ஒன்பது வருடப் பணியால் ஒளிப்பிறை நூறு காண்கடரே!
அன்பரின் பணிகள் முருகன் அருட்செயல் ஆக மக்கருத்து
மன்னுநம் சமய மாண்பு தத்துவம் நீதி யெனயாவும்
இன்புற இயம்பி ஆயிரம்பிறை காண வாழியவே.

செல்வச் செருக்கு தகைகரடியே தீரும்.

2002ஆம் ஆண்டு வைகாசிப்பெருவிழாவின் போது சமாதியடைந்த அருட்கவி விநாசித்தம்பி ஐயா அவர்களுக்கு பேரவையால் ஞானபண்டித அமுதசுரபி என்னும் விருது வழங்கப்பட்டது. விருதினை துணைவேந்தர் பொன். பாலசுந்தரம்பிள்ளை அவர்கள் வழங்கிக்கொண்டிருக்கின்றார்கள்.

இலண்டனைச் சேர்ந்த நா. சிவானந்தஜோதி என்ற அன்பர் 21கிலோகிராம் நிறையுடைய ஐம்பொன்னால் வடிவமைக்கப்பட்ட கிருபானந்தவாரியார் சிலையை ஆச்சிரமத்துக்கு நேரடியாக வருகைதந்து அன்பளிப்புச் செய்தார்கள். வழங்கப்பட்ட சிலையுடன் ஆச்சிரமத்தின் சுவாமிகளையும் மற்றும் திரு. ஆறுதிருமுருகன் அவர்களும் காணப்படுகின்றனர்.

இறைநாமமே எமக்கு உறுதுணையாவது

சமூகமணி சி.சி. வரதராசா அவர்கள்

அதுன் வன் ஒருவன் இருக்கின் னான். அவன் ஒருநாமம் ஒருருவம் இல்லா தவன். அவன் பல்வேறு காலங்களிற் பல்வேறு வடிவம் கொண்டு அருள்புரீப வன். பல்வேறு சமயத்தவர்கள் பல்வேறு பெயர்கொண்டு அண்டவண்ண வழிபட்ட னர். மயக்கங்கு இருக்கண் தீர்ப்புமிகாது பல உருவம் தாங்கித் துன்பங்களைக் களைந்திழிவன். இதனை ஞானபீட தம் மணக்கண்ணாற் கண்டு நமக்குக் கூறியுள் ளனர்.

அன்னற்புறம் மயக்கம் அக்காலத் தில் யாகம் வளர்த்துத் தம் அல்லலைத் தீர்த்தனர். பின் கோவிலில் வழிபாட்டின் மூலம் தந்தமது அல்லலைத் தீர்த்தனர். நவீன விஞ்ஞான காலமாகிய இக்காலத் தில் இறைநாமத்தை நாம் உள்ளன்போடு பாடியும், ஜெபிப்பதன் மூலமும் ஆண்ட வனை வரையறுத்தும் தம் இருக்ககண் களைத் தீர்த்தனர். இறைவன் அடியவர் களுக்கு எளியவன் அல்லவா? தன் பொய் கேட்டவுடன் ஓடினார் குழந்தை போலத்தன் நாமம் கேட்டவுடன் ஓடினா வன் என்பதில் சந்தேகமேயில்லை.

"அரக்கமேயாக, அன்றி அமரமேயாக

குரக்கினத் தலைவனே பாக கொடுங் கூற்றுவனேயாக

இரக்கமேயாக வந்து எம்பிரான் நாமம் சொல்லி

" குக்கினை எந்தன் உணர்வையும் உயிரைபுரீ தந்தாய்"

என்று கூறியதாக இடம்பெற்றுள்ளது.

தஞ்சாவண திரௌபதியின் துயில் ஓட்டியும்பொழுது திரௌபதி 'கண்ணா கண்ணா' என்றழைத்தவுடன் கண்ணபிரான் வந்து மாவம் காத்தார். இதனை ஆழ்வார் ஒருவர் குறிப்பிடுகையில்...

தன் நாமம் கேட்டவுன் இறைவன் ஓடி வருவான் என்பதைப் புராணங்கள் பல உதாரணங்கள் மூலம் எமக்கு எடுத்துக் காட்டுகின்றன. தந்தைகையக் காணாத தனபான், "அம்மைபோ அப்பா" என்று கூறியவுடன் ஞானப்பால் கொடுத்த ஞானம்மாறந்தையாக்கிப் பாடுவித்தவன் இறைவனன்றோ, நாவுக்கரசர் துணை நோயைத் தீர்த்தவர், அவரைக் கல்லேண்டு கட்டிக்கடலில் இட்டபோது "நற்றுலையி பாவது நயச்சொப்பவே" என்று பாடிவதுடன் கல்லைத் தெப்பமாக மிக்கக் விட்டுக் கரை சேர்த்தவர் இறைவனே.

இராமநாமம் செபித்து அகலிகை சாபம் நீங்கியதும், கடலைக்கடக்க அது மான் இராமநாமம் செபித்ததும் இராமா யணம் எமக்குக் காட்டும் உதாரணங் களாகும். அது மட்டுமா? அசோக வளத் தில் சீதை தற்கொலை புரியச் சென்ற போது இராமநாமம் ஒலித்துக் கொண்டு அனுமன் அங்கு வந்ததும் சீதைபின் அச்செயல் தடைப்பட்டது. உடனே அனு மனைப் பார்த்துச் சீதை,

“எய்ப்பு என்னை வந்தெய்தும் போது
அப்போதைக்கு நான் உன்னை நினைக்கமாட்டேன்
அப்போதைக்கு இப்போதாய்ச் சொல்லி வைத்தேன்
அரங்கினில் உறையும் பன்னியனே”

எனக்குறிப்பிடுகின்றார்.

எங்கும் அறம் மெலிந்து மறம்
ஓங்கி உலகை ஆட்டுவிகின்றது.
எங்கும் கொலை, எங்கும் அநீதி, எங்கும்
அடக்குமுறை என அதர்மம் தலை
விரித்து ஆடுகின்றது. ‘தொல்லையிரும்
பிறவிச்சூழும் தளைநீக்கி அல்லல்
அறுத்து ஆனந்தமாக்குவதற்கு நற்
றுணையாவது நமச்சிவாயவே’ கையில்
மருந்தை வைத்துக் கொண்டு நாம் ஏன்
அல்லற்படவேண்டும்? இறைவனைத்
தினசரி நாம் அனைவரும் உள்ளன்
போடுமனதார நினைத்து நெக்கு நெக்கு
உருகி நெகிழ்ந்து பாடினால் எல்லாம்
வல்ல இறைவன் எம்மிடம் ஓடி வந்து
நல்லருள் பாலிப்பார்.

கடவுளாற் படைக்கப்பட்ட மனித
வாழ்க்கை உண்மையில் புனிதமானதும்,
சிறப்பானதுமாகும். எனவே, சகல மானுட
ரிடத்தும் முதலில் புனிதத்தன்மை
தானாக உருவாகவேண்டும். ஒவ்வொரு
வர் மனத்திலும் தோன்றும் எண்ணங்கள்
யாவும் உண்மையில் மிகப்புனிதமான
வையாக இருத்தல் வேண்டும். மானுடப்
பிறவி பெற்ற சகலரும் முதலில் அனா
வசியமான எண்ணங்களை மனத்
திலிருந்து அகற்றி விடவேண்டும். அப்
போதுதான் மனத்தில் நல்ல எண்ணங்
கள், நல்ல சிந்தனைகள், நல்ல நோக்கங்
கள், நல்ல தத்துவங்கள், நல்ல
செயற்பாடுகள் தாமாகவே உருவாகும்.

அல்லற்படும் மக்களின் வாயில்
இறைநாமம் தானாகவே வந்துவிடும். பலர்

தமது முதற்கடவுளாகவும், தம் குலதெய்வ
மாகவும் பல தெய்வங்களை மனத்தில்
நிறுத்தி உள்ளன்போடு வழிபடுகின்றனர்.
ஞானிகள் சுவாமிநாதனையும், தேவசனோ
திபதியையும் தமது நிலைக்கு ஏற்றவாறு
முழுமுதற் கடவுளாக வழிபடுகின்றனர்.
அவர்களுக்குத் துன்பம் ஏற்படும் போது
அவர்களின் முழுமுதற்கடவுளின் பெயரே
வாயில்வரும். பலர் தம் இஷ்டதெய்வத்தின்
திருநாமத்தை அப்பியாசக் கொப்பிகளில்
நூற்றெட்டுத் தரம் அல்லது ஆயிரத்து
எட்டுத்தரம் தினம் எழுதுகின்றனர். உதார
ணமாக ‘ஸ்ரீராமஜெயம்’ - ‘ஓம் சரவணபவ’
- ‘நமசிவாய’ - ‘சிவசிவ’ - ‘நமோ
நாராயணா’ என்பன போன்ற பலவற்றை
எழுதுகின்றனர். பலர் அவற்றை ஜெபிக்
கின்றனர். இவ்வகையான காரியங்கள்
மனிதரின் துன்பம் அகற்றி இன்பமுட்டு
கின்றன. மானுடவாழ்விற்கு இறைநாமம்
மிகவும் உறுதுணையானது. ஆகவே,
இறை நாமத்தை நாம் எப்பொழுதும்
உள்ளன்போடு பாடி, வழிபட்டு எம் தேவை
களைப் பெறுவோமாக.

“மேன்மைகொள் சைவநீதி விளங்குக
உலகமெல்லாம்”

மனம் அடங்க

மனமானது ஓடித்திரிவதால் பல
துன்பங்கள் ஏற்படுகின்றன. அதனை
அடக்குவதனாலேயே சுகம் உண்டா
கின்றது. கோயில் வழிபாடு, பூசை, யோகம்
முதலிய எல்லாவகையான செயல்களும்
மனதை ஒருவழிப்படுத்தவே ஆகும்.

சூட்டளத்தனத்தைவிட வேறுபடவும் கட்டையாது.

மாலுடத்தை மேன்மையாக்குதாம்

மாண்புமிகு கோட்பாடுகள்
(மகாபாரதத்தில் இருந்து)

நிறைவுரை

சிவத்திரு வ. குமாரசாமிசுவாமி அடிகள்

தாமதி வரணனை தாங்கி வரவர்
தாமதி வரநத் தாங்கிநின் றரவர்
தாமதி வர்சீவ தந்தவ ராவர்கள்
தாமதி வர்க்குத் தம்பர னாமே.

எனும் திருமூலர் திருநாக்கின்படி தமது வாழ்வில் மனம், வாக்கு, காயம் ஆகிய மூன்றினாலும் அறம் வலுவாது வாழ்ந்து, தம் வாழ்வை நிறைவு செய்ய தன் தருமநற்களையும், அவர்தம் சகோதரர்களும், சுற்றத்தவர்களும் இவ்வுலக வாழ்வில் குற்றம் தலையாடாது எனத் தெளிந்து அறவாழ்வு வாழ்வோடுக்து இறைவனே பரளாக அதாவது உறவினனாக வந்து உதவுவான் என்பது திருமூலர் தெளிவாகும். வையத்துள் வாழ் வாங்கு வாழ்பவர்கள் வாழ்வையும் தெய்வத்துள் இடம்பெறவர் என்பது முற்றிலும் உண்மையானது. இப்படிவலம் வாழ்வில் தாம் எத்தனையோ இடங்களைச் சந்திக்க வேண்டியுள்ளது. சோதனைகள் எம்மை நோக்கி வந்தவன்எனம் இறங்கும். எம்பலாயில் நாம் உறுதியுடன் நிற்க வேண்டும். எமது வாழ்வை இலட்சிய வாழ்வாக அமைத்துக் கொள்ளவேண்டும். இலட்சியவாழ்வு என்பது கரடுமுரடானது. தருமர் தமது வாழ்வில் அறத்தைப் பெறார் இலட்சியத்தை மேற்கொண்டார். இதனால் அவரடைந்த வேதனைகள்

எவ்வளவு? எவ்வாறு முடிவில் அறம் அவரைக் காப்பாற்றி நல்வழி காட்டியது. அறவாழி என்பது சத்தியத்தின் பாடையாகும். சத்தியத்தைக் கடைப்பிடித்து ஒழுக்கியமையற்றான் "மகாதமாகாந்தி" என்று சத்தியாருஷணைப் பெற்ற பாரதநாடு இன்று விடுதலை பெற்று வீர கொண்டு நிற்கின்றது.

பாரத நாட்டின் இலட்சியமாகப் பறவழியைப் பன்றிதொட்டுக் காய்பற்றி வருபவை இதிகாசங்களாகும். இதிகாசங்களில் ஒன்றாகிய "மகாபாரதம்" ஏனும் அறநால் தம்மத்தைப் போதித்து நிற்கிறது. அறத்தின் அணிகலன்களாக விளங்குபவை, உண்மை, நேர்மை, ஒழுக்கம் என்பனவாகும். வாய்மையே உண்மையும் நெஞ்சிலே நேர்மையும், நடைமையிலே ஒழுக்கமும் மிக்க ஒவ்வன் வாழ்வில் உயர்ந்து நற்குறி பெறுவான் என்பதில் சந்தேகமேயில்லை.

இன்றைய காலத்துமுறியலையில் உண்மைக்கு மதிப்பில்லை. நேர்மைபென்பது உள்ளத்தில் உள்ளே ஒளிதுக்க கொண்டுவிட்டது. ஒழுக்கம் என்பது

அடக்கலை குறிவுகள் இன்று.

கேள்விக்குறியாகிவிட்டது. இவ்வாறான பரிதாபகரமான காலம் இது. இக்காலச் சூழ்நிலையில் உண்மையின் தரிசனத்தை எங்ஙனம் காண்பது? ஒழுக்கத்தை எவ்வாறு நிலைநிறுத்துவது? இவ்வரிய பண்புகளை இன்றைய சூழ்நிலையில் எவ்வாறு கட்டிக்காப்பது? இவை எல்லாம் இன்று மிகமிகத் தெளிவாக இளம் சமுதாயத்துக்கு எடுத்துக் கூறப்பட வேண்டிய தேவை உள்ளது. இச்செயற்பாடுகள் அனைத்திற்கும் சந்நிதியான் ஆச்சிரம, சைவ கலை பண்பாட்டுப் பேரவையினரால் வெளியிடப்படும் “ஞானச்சுடர்” உதவுகிறது என்றால் அது மிகையாகாது.

நித்திய அன்னதானப் பணியினையும், அத்துடன் மற்றும் பல சந்நிதியானங்களையும் மேற்கொண்டு வரும் சந்நிதியான் ஆச்சிரம ஸ்தாபகர் “அமுதகலாஜோகி” சிவத்திருமோகனதாஸ் சுவாமிகள் எமது சைவப்பண்பாட்டொழுக்கங்களை நிலை நிறுத்தும் நோக்குடன் அன்றைய நாளில் சஞ்சிகை ஒன்றை வெளிக்கொணர் முனைந்தமை மிகமிகப் போற்றத்தக்கதாகும். “ஞானச்சுடர்” எனும் திருநாமம் பெற்றமையால் மகிமை பெற்றுச் சந்நிதி வேலவன் அருளாசியினால் சுடர்விட்டுப் பிரகாசித்துக் கொண்டிருக்கிறது அச்சஞ்சிகை.

சுவாமிகள் ஞானச்சுடரை வெளியிட முடிபெய்த வேளையில் எமது ஆக்கம் ஒன்று தொடராக இடம்பெற வேண்டும் என்று பணித்தபொழுது ஒரு கணம் சிந்தித்தேன். ஒப்புதல் அளித்த பின்பு மேலும் சிந்தனை ஓடியது. எனது ஆக்கம் சைவப்பண்பொழுக்க வரையறைகளை எடுத்துக்கூறத் தக்கவகையில்

இடம்பெற வேண்டும் என்ற உளப்பாங்கில் முடிபெய்தேன். அறநூலாகவும் “ஐந்தாம் வேதம்” என்றும் போற்றப்படும் மகாபாரதத்தை எனது உரைநடையில் தரலாம் என்று முடிபெய்தபொழுது, பாரதக்கதைகளைத் தெரியாதவர்களே இல்லை என்ற சிந்தனை பிறந்தது. ஆயினும் பாரதம் பகர்ந்து நிற்கும் அறவுரைகளை எவ்வளவு மக்கள் தமது உள்ளத்திற் பதித்துள்ளனர்? குறிப்பாக இன்றைய இளம் சமுதாயத்தினர் இவற்றையெல்லாம் எவ்வளவு தூரம் அறிந்துள்ளனர் என்ற நிலையைச் சிந்தித்ததனால், கதையைச் சுருக்கி கதையினூடே நாம் பெறும் அறவுரைகளை எடுத்துக்கூறும் வகையில் “மானுடத்தை மேன்மைப்படுத்தும் மாண்புமிகு கோட்பாடுகள்” என்ற தலைப்பைக் கொடுத்து அறவுரைகளை எடுத்துக் கூறிவிழைந்தேன்.

மகாபுருஷரும் பெரும் அருந்தவஞானியாக விளங்கியவருமான வேதவியாசர் ஆக்கியளித்த “மகாபாரதம்” என்பது ஒரு தெய்வீகப் பொக்கிஷமாகும். வையத்தில் மாந்தர்தம் வாழ்வை வளம்படுத்த வல்லதான அறவுரைகளைக் கொண்டுள்ள மகாபாரதம் படிப்பவரைப் பண்பாளராக்கும். சொற்பொழிவுமூலம் கேட்பவரை மேன்மையடையச் செய்யும். வாழ்வியலில் ஏற்படும் சிறுசிறு சந்தர்ப்பங்களிற் கூடநாம் நடந்துகொள்ளவேண்டிய வழிமுறைகளை எமக்குக் கூறவல்லது பாரதத்தின் பண்பாகும். பாரதத் தொடரை நாம் படிப்பதனாலோ, கேட்பதனாலோ எம் வாழ்வு செம்மை நிறைந்ததாக மாற்றியமைக்கப்படும். பக்தி, வீரம், தர்மம், கொடை, ஒழுக்கம், செந்நன்றிமறவாமை என்பனவாகிய வாழ்வியற் கடமைகளை எடுத்துக்கூறி எம்மை நல்லாற்றுப்படுத்த

உதவ முடியுமா? இதைக் குற்றமில்லை, குற்றமில்லாமல் இரு.

வல்ல அடிநிலைகளைத் துவக்கத்தே கொண்டுள்ளது பாரதம். மனிதன் மனிதனாக வளர்ந்து தேவநிலை பெறும் வகையைச் சித்திரித்துக்கூறி எம்மை அறத்தின் பால் ஆற்றப்படுத்தவல்லது மகாபாரதம்.

இவ்வரிய பொக்கிஷமான மகாபாரதத்தை "பான்" எனது எழுத்துருவில் தருவது என்பது எளியவிடயமன்று. தேய்வதற்கான முன்னின்று என்னை ஈழ் நடத்தும் என்ற நம்பிக்கையுடன் எழுதுமுயன்றேன். கண்ணபிரானிறனை உறவாக, நண்பனாகக் குருவாகக் கிணக்கப்பெற்ற பாண்டவர்கள் நல்லாழ்வைப் பெற்றுப்பிதவன் அல்லவா? எப்பணியிலும் இறைபரம்பொருளைச் சரணடைந்து அவனையே குருவாகவும் வழிகாட்டியாகவும் கொண்டு நடந்து கொள்வோமானால் எமது முயற்சிகள் அனைத்தும் வெற்றியளிக்கும் என்பதற்கு இம்மகாபாரதத் தொடரானது எவ்வித இடையூறமின்றி நிறைவடைந்தமை ஓர் எடுத்துக்காட்டாகும். ஆற்றங்கரையுறையும் அற்புத வேர் பெருமானின் வற்றாத கருணை மழையை வேண்டியும், பாரதத்தின் நாயகனாய் விளங்கிய கண்ணபரமாத்மாவின் வடிவாய் காட்சியளிக்கார் வல்ல புத்தாழ்வார் திருப்பதியிற் கோவில் கொண்டு எழுந்தருள்பிறக்கும் பரந்தாமனின் பாதக்கமலங்களையும் இறைஞ்சி வேண்டிதல் செப்து எனது ஆக்கத்தை எழுத ஆரம்பித்தேன். இவ்விடத்தில் ஒரு அற்புதவிடயத்தை நான் குறிப்பிடவேண்டியுள்ளது. கண்ணபிரானின் செய்திகளை, அவரின் அற்புதங்களை எழுத்துருவில் வடிக்கும் போது என்னை மறந்த அற்புத அனுபவநிலையை நான் அடைந்து என்னையே நான் மறந்து எழுதுபவன்

இடையில் தடைப்பட்ட சம்பவங்கள் சில இடம்பெற்றன. பின்னர் ஒருவாறு என்னை மாற்றியமைத்து எழுதுபவனியைத் தொடர்ந்தேன்.

எமது இவ்வாக்கத்தைப் பேரவையின் சகாயிகள் தாமே கண்காணித்து வெளியிடுவதாகக் கூறபவரை கவனத்திற் கொள்ளத்தக்கது. இவ்வாக்கத்தின் மேன்மையை உணர்ந்துகொண்ட பேரவையினரின் தூண்டுதல் எனக்கு உற்சாகத்தை ஊட்டியது. சொற்பொழிவுகள் நிகழ்த்துவதற்காகப் பேரவைக்குச் சென்றிருந்த வேளைகளில் அங்கு வராத தந்திருந்த "ஞானசூட்சுமி" வாசக அன்பர்கள் பவர் எம்மைச் சந்தித்து வங்கு எடுத்துக்கூறியவைகள் என்னை மென்மேலும் உற்சாக மடையச் செய்தன.

"அல்லாய்" எனும் பகுதியில் இருந்து வந்த அன்பர், ஒருவர் தமது மகன் 5ஆம் ஆண்டு படிப்பதாகவும், "ஞானசூட்சுமி" சஞ்சிகை வரும் நாட்களில், பாடலாலை யில் இருந்து திரும்பியதும், "ஞானசூட்சுமி" வந்ததா என்று ஆவலுடன் கேட்டு, ஞானசூட்சுமி எடுத்து மகாபாரதத் தொடரை வாசித்த பின்பே தனது மற்றைக் கண்களைச் செய்வதற்கும் எடுத்துக் கூறினார். அப்பொழுது நான் இத்தொடரை எழுதினதன் தோகையம் நிறைவேறிவிட்டதை உணர்ந்தவனாய் மகிழ்வடைந்தேன். பான் எழுதிய எழுத்துக்கள் போய்ச் சேர வேண்டிய இடத்தைப் பெற்றன நத்தை அறிந்து மிகவும் சந்தோஷம் கொண்டேன். இது ஒரு சீரு உதாரணம். இவ்வாறான பல அன்பர்கள் எடுத்துக் கூறியவை எனக்கு மிகமிக உற்சாகத்தை ஊட்டின.

ஏறத்தாழ ஒன்பது ஆண்டுகள் மேற்கொள்ளப்பட்ட இப்பணியின் பப்பணாக

இளம் சமுதாயத்தினர் பூரணபயனைப் பெறவேண்டும் என்பது அடியேன் கருத்தாகும். இம்மகாபாரதம் தொகுக்கப்பட்டுச் சிறிய நூலுருவில் இளஞ்சந்ததியினரின் கரங்களில் தவழவேண்டும் என்பதே சிறியேனின் பெருவிருப்பாகும். எனது குருநாதன் செல்வச்சந்திதி வேலவனும், வல்லிபுர மாயவனும் குருவடிவாய் வந்து எனது விருப்பை நிறைவேற்றி வைப்பார்கள் என்பதில் எனக்குப் பெருநம்பிக்கையுண்டு.

இவ்வண்ணம் எனது ஆக்கத்திற்கு உற்சாகமூட்டிய அன்புடை அடியவர்களனைவருக்கும், ஆக்கத்திற்கு உரிய மதிப்பளித்து அதனை மிகவும் உன்னதமான முறையிற் பிரசுரித்து வெளியிட்ட சந்நிதியான் ஆச்சிரமப் பேரவையினருக்கும், பார்வையிட்டு அச்சிட உதவிய ஆசிரியர்குழாம், பதிப்பகச் சேவையாளர்கள், அனைவருக்கும் செயற்பாடுகள் யாவற்றிற்கும் முதன்மையாக விளங்கிய “அமுதகலாஜோகி” சிவத்திரு மோகனதாஸ்சுவாமிகள் அவர்களுக்கும், உள்கனிந்த நன்றிகளைத் தெரிவித்து, அவர்கள் எல்லோருக்கும் கண்ணபிரானின் திவ்விய அருளாசிகளும், செல்வச்சந்தியுறையும் செவ்வேட்பெரு

மானின் திருவருளாசிகளும் நிறைவாகக் கிட்டவேண்டும் என்றும் உளமாரப் பிரார்த்தித்துக் கொள்கின்றேன்.

இவ்வாக்கத்தை எனது எழுத்துருவில் அமைக்க எனக்கு உறுதுணையாக விளங்கியவர் எனது துணைவியார். நான் களைப்படைந்த வேளைகளிலும் எனக்கு உற்சாகமளித்து எனது எழுத்துப்பணிகளுக்கு உறுதுணை புரிந்த துணைவியாருக்கும் திருவருட்சிறப்புக்கள் கிட்டப் பிரார்த்திக்கின்றேன்.

“கற்றது கைம்மண்ணளவு கல்லாதது உலகளவு” எனும் முதுமொழிக்கமையச் சிற்றறிவுடைய சிறியேன் தொகுத்த இம்மகாகாவியத்திற் சொற்குற்றம், பொருட்குற்றம் இருப்பின் அறிஞர் பெருமக்கள் அனைவரும் அதனை மன்னித்தருளி ஏற்றருளவேண்டும் என்று மிகத் தாழ்மையுடன் வேண்டிக்கொள்கின்றேன். அதர்மம் அழிந்து தர்மம் நிலைநாட்டப்பெற்று உலகில் அனைத்து ஜீவர்களும் பூரண அமைதியுடனும் மனநிறைவுடனும் இன்புற்றிருக்க வேண்டும் என்று எல்லாம்வல்ல பரம்பொருளின் பாதாரவிந்தங்களை உளமாரப் பணிந்து பிரார்த்தித்து நிறைவு செய்கின்றோம்.

“உண்மையே வெல்லும் சத்தியமே நிலை நிற்கும்.”

“மேன்மைகொள் சைவ நீதி விளங்குக உலகமெல்லாம்”

இன்பமே சூழ்க எல்லோரும் வாழ்க

அடியார்க்கும் அடியவன்.

சுபம்

அறுமுகத்தின் உண்மை

ஆறுமுகத்தின் உண்மைகளை உணர்த்தும், கணபதி, பிரமா, திருமால், உருத்திரன், மகேஸ்வரன், சதாசிவம் ஆகிய இந்த அறுவரும் முருகனுடைய சொருபமே.

சண்டையின்பேரது சத்தியம் அடிபட்டுப் பேசுகிறது.

வள்ளி பதம்பணியும் தணியன்

திரு சீ. செல்லமுத்து அவர்கள்

“தினியான மனோசிலை மீதுவதான்
அன்யார் அரவிந்தம் அநுமபமதோ!
பணியா வெணவள்ளி பதம்பணியும்
தணியா அழிவோக தயாபரணே”

கந்தரனுபூதி. 6

வந்தகவாமியார் வள்ளியம்மை யாரின் காதற்கவணவர். அதன்பலவர் வள்ளியம்மைவாருக்கு வேண்டிய எதனை யும் நிறைவேற்று ஆயத்தமாக இருக்கின்றார். வள்ளியம்மையாரின் பாதுங்கையங் களை வருடுகின்றார். இதனை அறிந்த அருணகிரிநாதர், முருகப்பெருமானிடம் அதனை நினைவுட்டித் தரக்கூடும்அருள் பாவிக்கும் வண்ணம் வேண்டுகின்றார்.

திருத்தணிகையில் எழுந்தருளி அடியார்களுக்கு அருள்பாலிக்கும். எம் பெருமானே! கருங்கற்பாறை போலும் மிக்க வலித்த எனது மனப்பாறை மீது உமது, தாமரை மலர்போலும் மிக்க மென்மையான பாதமலர்கள் மலருமே!

மனம் உருகுமோ! உருகாதென்பது கருத்து. நீளநிலைந்து நிதிக்ஷுப் பகைதொழும் அடியார்க்கு இறைவனின் கருணைக்கடல்பெருகின்றது. அவர்களின் கருங்கற்பாறை போலும் உள்ளத்தல் போதி உருகச் செய்யும் என்பது அஷ்டிதர் அனுபவமாகும்.

“அடிமேலடித்தால் அம்மியும் நகரும்”, “எழும்புக் கற்குழியம்” என்றெல் லாம் ஆஷ்டிதர் அருளிச்செய்திருப்பதை நாயிவிடத்தில் சீத்தித்துப் பார்த்தால், முடியாத கருமம் எதுவுமில்லை என்பது புலனாகும். பரவையாரிடந் திராக்காதல் கொண்ட எண்ணொன்ற ஆதிய கந்தர னர்த்தி நாயகர்.

“நீள நினைந்தடியேன உமை நிதிக்ஷுப் பகைதொழுவேன
வானை கண்மடவான் அவன்வாடி வருந்தமே
கோளினி பெம்பெருமான் துன்றை யூச்சில் நெல்லுப்பெற்றேன்
ஆளிலை பெம்பெருமான் அணையட்டித் தரப்பணிப்பே”

என வேண்டுகின்றார்.

இறைவன் பாதகணங்களை ஏவி அந்த நெற்போதிகளைப் பரவையாரின் இல்லத்திற் கொண்டுபோய் போகதர்படி பணிக்கின்றார். இவ்வோரவாக அந்தனை நெற்போதிகளும் பரவையாரின் இல்லத் திற் சேர்க்கப்படுகின்றன. கேட்பார்

கேட்கும் வகையிற் கேட்டால் எல்லாம் நடக்கும். அருணகிரிநாதர் சுந்தரர்போல் மிடுக்குடன் கேட்கும் அறமல் பெற்றவ ரல்ல. சுந்தரர் இறைவனிடம் போழுகா பூண்டவர். அருணகிரிநாதர் ஆண்டவர் அடிமை நிலைபூண்டவர். அதனால்,

தூண்டுகம், வலியை, ஒன்றிவைப்பே ஆன்மை.

பவ்வியமாக வேண்டுகிறார். எம் போன்றவர் களுக்கு அருணகிரிநாதர் காட்டும் பாதையே ஏற்புடையதாகும்.

நாமெல்லாரும் இறைவனின் குழந்தைகள் என்னும் மனோவைவராக்கியம்

ஏற்படவேண்டும். போலியான வணக்கத் தால் எத்தகைய பலனுங்கிட்டாது. நிரீட்சரவாதிகள் எவ்வளவுதான் கதறினாலும் எதுவும் சித்திக்காது.

“அன்புஞ் சிவமும் இரண்டென்பர் அறிவிலார்
அன்பே சிவமாவ தாரும் அறிகிலார்
அன்பே சிவமாவ தாரும் அறிந்தபின்
அன்பே சிவமாய் அமர்ந்திருப் பாரே”

-திருமந்திரம்:270

யோகியரின் சக்கரவர்த்தியாக விளங்கிய திருமூலரின் ஆப்தவாக்கு இது. முருகன் தயாபரன். “பணியாவென” வள்ளிபதம் பணியும் வள்ளலவர். தமதடியார்களை என்றுமே கைவிட்டதில்லை. முருகநாமம் நம்புவோம் - அவன் பாதம் பணிவோம்.

“இதுவே மதியாகும் அல்லாத வெல்லாம்
விதியே மதியாய் விடும்”

(ஒளவைவாக்கு)

-திருச்சிற்றம்பலம்-

“நாளைய சந்ததி நிச்சயம் வரவேற்கும்”

மாதமொரு மலராக மருவுதிரு வடிவாக
மலரும் ஞானச்சுடரே,
மலையாகும் பணியினைத் தலையாக மேற்கொள்ளும்
மாட்சியில் ஞானச்சுடரே,
பாதமெனப் பூஜித்து பரவுதமிழ் சைவமொடு
பாங்காகும் ஞானச்சுடரே,
பக்குவம் பண்பாடு பாலிக்கும் தானமெனப்
பலிதமாம் ஞானச்சுடரே,
நாதமென நம்பிக்கை நாள்தோறும் அறமாக்கும்
நற்றமிழ் ஞானச்சுடரே,
நாளைய சந்ததி நிச்சயம் வரவேற்கும்
நூறாகும் ஞானச்சுடரை,
சாதனை யாற்றிடும் சந்நிதிய ஆச்சிரம்
சபதிக்கும் ஞானச்சுடரால்,
சைவகலை பண்பாடு சதாகாலம் வாழுமே
சௌபாக்ய மோடு வாழி

-கே. எஸ். எஸ்-

வெற்றியோடு தேவதீயோடு தீ தல்சுருதையால் செயலாற்றி.

மக்கள் சேவையே மகேசன் சேவை
என்ற உணர்வுடன் கடமையாற்றி
ஓய்வுபெற்ற பிரதேச செயலர்
வ.வேலும் மயிலும் அவர்கட்கு
2004ஆம் ஆண்டு வருடாந்த வைகாசிப்
பெருவிழாவின் பொழுது
ஞானபண்டிதசேவாஜோதி என்ற
விருதும் சான்றிதழும்
வழங்கிக்கொளரவிக்கப்பட்டார்கள்.
துணைவியாருடன் மக்கள் தொண்டன்
அகமகிழ்வுடன் காட்சி தருவதைக்
காணலாம்.

1999ஆம் ஆண்டு
வைகாசிப்பெருவிழாவில் வைத்திய
கலாநிதி சி. கதிரவேற்பிள்ளை
அவர்கள் ஞானபண்டிதசேவாசுரபி
என்ற விருது வழங்கி
கொளரவிக்கப்பட்டார்கள். விருதினை
வல்வை வைதீஸ்வர தேவஸ்தான
பிரதமகுரு பிரம்மஜீ. ப.
மனோகராக்குருக்கள் வழங்கிக்
கொளரவித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள்.

கந்தன் சந்நிதி நிறைந்தருப்பான்

திரு ஆஸையமணியன் அவர்கள்

சந்நிதி யானிடம் வாருங்கள் சந்தலம் திறந்திடும் வணங்குங்கள்
முன்னதி மூழ்கியே ஆடுங்கள் முருகனைக் கண்டுமே வணங்குங்கள்
வல்லை வெளிதன்னைக் கடவுள்கள் வல்லினை திறந்திடும் ஓடுங்கள்
தொல்லைப் பிறவியைத் தீப்பவணம் தொலைபாத தன்பததை மார்ப்பவணம்

ஆற்றினா மூழ்கியே தேடுங்கள் ஆறு முகத்தானை நாடுங்கள்
ஆற்றருகே அனனம் வீற்றிருப்பான் ஆராய்ந்து பார்த்தாலே தாக்கின ப்பான்
ஆச்சிர மத்திலும் அமர்ந்திருப்பான் அடியவர்க்கு அருதும் கொடுத்தருள்வான்
காபட்சிய கஞ்சியை நிறையத்தருவான் காருணிய நேக்கைத் தந்தருள்வான்

நல்லை நகரிலும் உறைந்தருள்வான் நாகர் கோவிற்கும் ஸ்ரீசொல்வான்
கல்லியங் காட்டிலும் தாண்டுவான் கற்றவர் இடத்தும் உளம் தருவான்
சொல்லை இவிதாமிச் சேர்த்திருவான் சோழப் பீழம்பாய்க் காட்சி கொள்வான்
செல்வர் சந்திதிக் கோயில்கொள்வான் சேந்தோரை இன்பத்திற் புளவைப்பான்

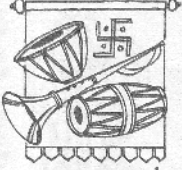
நல்லூர் தன்னிலும் வீற்றிருப்பான் நாவலர் உள்ளத்தும் நலின்றிருப்பான்
கல்லூர் தனையும் தோண்டுபவர் காதினில் இவிதாமி ஒத்திருப்பான்
பல்லூர் தன்னிலும் கோயில்கொண்டு பூசல உளத்தனைக் கவர்த்துகொண்டான்
நெல்லூர் என்றும் பரமால் நெடிதாம் சாவையும் வீற்றிருப்பான்

சந்நிதி தன்னிற் கூடிந்ருப்பான் சன்னதம் கொள்வோரை ஆட்டிவைப்பான்
சந்ததி தழைத்திட அருள்புரீவான் சந்ததாமைக் கையால் தூக்கிவைப்பான்
பந்திகள் போலும் பார்த்திருப்போர் பக்தர்கள் உள்ளத்திற் குடிபுகுவான்
வந்திங்கு ஆறு பகுலோர்க்கு வல்லை வெளிதாண்ட அருள்புரீவான்

கந்தன் என்னும் பெயருடைபான் காண்வர்க்கென்றும் அருள்புரீவான்
சொந்தம் கொண்டுநீர் ஆடுடுவோர் சுகத்திற் பங்கு கொண்டருப்பான்
பந்தம் கொண்டு விழாவெடுப்போர் பக்தஞ் சென்று உறைந்தருப்பான்
கந்தங் கொள்ளும் கார்த்திகையிற் கந்தன் சந்நிதி நிறைந்தருள்வான்

உ.எஸ்.எஸ். அப்பையா அப்பையா உலகம்.

இசையினால் இறைவனை அடையமுடியும் திரு இ. சாந்தகுமார் அவர்கள்

மனத்தால் ஒருமைப்படுவதையும் இனத்தாற் புகழப்படுவதையும் இசை என்ற ஒரே சொல்லாற் குறித்த தமிழ் மொழியின் மாட்சி வியக்கத்தக்கதாகும். தமிழ் இசையோடு பிறந்து வளர்ந்த மொழியாகும்.

“ஏழிசையாய் இசைப்பயனாய்” என்கிறார் சுந்தரர் பெருமான். சங்க இலக்கியங்களிலிருந்து பண்டைத் தமிழர்கள் ஒலியை ஏழாகப் பகுத்து முறைப்படுத்தி அவற்றை ஏழிசையென அழைத்து அவற்றின் பண்களை உருவாக்கினர். இவ்வகைச் சிறப்புமிக்க தமிழிசை உலக இசைக்கே அடிப்படையானது என்னும் கருத்து தற்போது வலுப்பெற்று வருகின்றது.

உலகிலே காணும் நாகரிக வளர்ச்சிகளதும் பண்பாட்டு வளர்ச்சிகளதும் மூலபுருஷர்கள் நாகர்களே, தம் இனத்தின் பண்களை வளர்த்தவர்கள். பாணர், மிட்டுறுப்பாணர், யாழ்ப்பாணர், குழற்பாணர், முழவுப்பாணர் என வகையினர். இன்று காணும் இசைத்தமிழ் நூல்களில் முதன்மையாகக் காணப்படுவது பரிபாடல். பரிபாடலை யாத்தவர்களும் இசை அமைத்தவர்களும் மேற் கூறப்பட்டவர்களாக விளங்குதல் காண்போம். இலக்கியம் சுட்டும் இசை முன்னோடிகளான இவர்களை வைத்தே நமது இசைவரலாறு, பண்பாடு, நாகரிகம் சமயம் யாவும் தோற்றம் பெறுகின்றன.

இசை என்பது செவிகளுக்கு களிப்பையூட்டும் இனிய ஓசையைப்

பற்றிய கலையாகும். இசை முத்தமிழின் நடுநாயகமாக விளங்குகின்றன. “இசை” என்னும் சொல்லிற்கு “இசைவிப்பது” “தன் வயப்படுத்துவது” என்று பொருள் கொள்ளப்படுகின்றன. இசையானது ஒரு சமயத்திற்கோ அல்லது குலத்திற்கோ அல்லது இனத்திற்கோ உரியதன்று. மாறாக இது எல்லா உயிர்ப்பிறவிகளையும் பொதுவாக இயக்கவல்ல ஓர் உணர்ச்சிமிக்க மொழியாகும்.

மனிதன் கடவுளிடம் பக்தி செலுத்தி இம்மையிலும் மறுமையிலும் இன்பம் அடைய இசையானது சிறந்த ஊடகமாக விளங்குகின்றது. புருடார்த்தம் என்று கூறப்படும் அறம், பொருள், இன்பம், வீடு என்னும் நாற்பொருளையும் தரவல்லது ‘கானம்’ என்று சங்கீதரத்னாகரம் கூறுகிறது. அன்றுதொட்டு மதமும் பக்தியும் இசையும் இணைபிரியாதனவாக இருந்து வந்திருக்கின்றது. இந்திய ஆன்மீக மரபில் இசை வடிவமானது மெய்ப்பொருளை உணர உதவும் அரிய சாதனமாக இருந்து வந்திருக்கின்றது. இதே போன்று ஒலி அடையாளமும் மெய்ப்பொருளையும் குறிக்கும் மிகப்புனிதமான உயர்ந்த அடையாளமாக கருதப்படுகின்றன. “ஓம்” என்னும் பிரணவமே ஒலியின் ஆதாரம் இதையே நாம் “நாதம்” என்போம். நாதமே இசைக்கு ஆதாரம் எனவே இசையானது இவ் ஒலி அடையாளமாக இறை அனுபவத்திற்கு மனிதனை இட்டுச்செல்கின்றது. மிகப் புகழ்வாய்ந்த இசை வல்லுநர்கள் இசையானது ‘மனிதனை இறைவனிடம் இட்டுச்

தெடர்த்து செய்யப்படாத ஞாயற்சீ தேரல்வையே தரும்.

செல்லும் சாதனம்' என்பதை அறிந்திருக்கிறார்.

நமது முன்னோர் பாவனும் இசைபுறியு மிக்கவர்களாக வாழ்ந்தனர். தமது வாழ்க்கையின் எல்லா நிகழ்வுகளுக்கும் இசையைப் பயன்படுத்தினர் இப்பற்கையின் ஒலிகளில் உள்ள நுட்பத்தை யறிந்து தேவன், தொடை, நாய், கஞ்சம் என நூல்களைக்கருவிகளைச் செய்தனர். அக்கருவிகளிலும் தமது சூரலிலும் இசையைத் தோற்றுவிக்கும் கலைப்பண்பைப் பெற்று ஒற்றிவுள்ள உயிர்கள் முதல் ஆறறிவுள்ள மனிதன் வரை இசைக்கு இசையர் செய்தனர். இப்பற்கையும் மாதலும், வீரமும், தெய்வீகமும் இயலிசைப் புலவர்களாற் போற்றப் பட்டன. மனிதர்களும் கொளையாளிகளும் புலவர்களையும், பாவாங்காளிகளையும், பாணர்களையும் தம்மாலான கெட்டு வந்ததைக் கொடுத்து அவர்களின் இலக்கிய இலையின் விளக்கங்களைக் கேட்டு மகிழ்ந்தனர். இசைக்குக் கல்லும் உருதும் என்பதற்கும் பல சான்றுகள் உடன. அகத்திய மாமுலிவரும் தென்னாட்டை அழைக்க இராவணனும் இசையில் வல்லவர்கள் "மன்னுமகத்தியர் யாழ் வாசிப்ப" என்ற திருக்கலையு ஞான உலா அடியும். "சூன்றில் வாழ்வு சடாதரி பேர்" "யாழ் தினைக்குஞ் திருக்கை" என்ற அடியும் அகத்தியர் யாழ் வாசிப்பில் வல்லவர் என்பது தெரியவருகின்றன. இராவணனும் யாழ் வாசிப்பில் வல்லவர் என்பது கைலாய மலையில் அமரப்பட்டு நார்பெரும் பண்ணை வீணையிட்டு வாசித்து விடுபட்ட செபதிமூலம் இறைவன் இசைக்கு இசைவான் என்பது புலனாகின்றது.

கல்லுருதும் படியும், துன்பப்பரும் பக்கங்கள் அழகிய புகழ்மீடத்திற்கு வந்து வேறும்படியும் நீன்று முருகினால் அமைத்த புல்லாங்குழலில் வாசித்தவர் கண்ணபிரான். தம்முள் யாவர் பெரிபார் என வாதுபுதும்புரு, நாரதர்முன்னே மலை உருகும் வண்ணம் 'குண்டக்கிரியர்' என்னும் இராமப் பாடி அனுமன் அவர்களின் கருவமடக்கி அணுப்பினைவதார், இலிய இசை எழுது உள்ளம் ஊண் மட்டிமல்ல கலைவார் உருக்கும் அதிசயத் திவ்யந்தது என்பதை இங்கு நாம் உணரமுடியும்.

கோயிலில் இடம்பெறும் நித்திய ஸ்தம்பத்தியக் கிரிஸ்தவர்களில் இவை முக்கியம் பெறுகின்றது. அழகிய அந்தமும் இவ் வதை அரும்பெறும் தீரிழந்தியநர் இசை வந்தத் பழுட்டனையே விளங்குகின்றனர். சீவன் உருக்கை ஏத்தியும் பிரம்மா சரஸ்வதி வீணை ஏற்றியும் விண்ணு புல்லாங்குழலேத்தியும் விளங்குகின்றனர். இவை இசைக்கும் இறைவனுக்கும் இடையிலான தொடர்பினை எடுத்துக் காட்டுகின்றன. இவற்றை அடிப்படையாகக் கொண்டு கோயில்களில் மத்தவம், நாதஸ்வரம் என்பன நன்வார்ப்பணமாக இசைக்கப்பெறுகின்றன. இத்தகைய இசையின் சிறப்பினைக் "காவன்" என்ற அழிவு "இசை இன்பம் கலைகளின் முடி" என்று கூறுகின்றார், மனிதன் இசையால் இறைவனை வசமாக்கினான் அவனோடு ஒன்றிநிற்க இவை உதவுகிறது. காவுளின் அருணைப் பெற்றவர்கள் இசைக்கலைபினை தெய்வீகக் கலைபெய்க்கே கருதுகின்றனர். இவ் இசைக் கலைப்பானது நம்மை என்னைவற்ற பரிபுணரான பரம்பொருளின் இயல்பை அழைத்துச் சென்று அவரை ஒருசிலவேளாடிகள் கண்ணுற்றுக் களிக்கச் செய்கிறது என்று

அமைதியுடன் யாவர் மனத்தின் அலையால் பெருந்தி புகழ்வார்.

கூறப்படுகின்றன.

புனிதமும் தெய்வீகமும் பொருத்திக் கடவுளையே நிகர்த்திருப்பதாலும். இசைக்கலை நமது இதயத்தைக் கடவுள்பால் உயர்த்தவும், கடவுள் அவரது படைப்புக்கள் ஆகியவற்றின் எழில்லும் புகழிலும் ஓரளவாவது நாம் உணரவும் தான் இறைவன் நமக்கு இசையினை வழங்கியுள்ளான் என்று கூறப்படுகின்றது. கடவுள் மன்தனக்கு அளித்தள்ள சன்மானங்களுள் 'காவம்' என்பது ஒன்றே தலையாயது. இவற்றில் ஒன்றுதான் வானுலகிலின்று மண்ணுலகிற்கு வந்தன ந்தது இக்கலை. இவ் ஒன்றினைத்தான் மண்ணுலகிலிற்றும் வானுலகினுக்கு நாம் எடுத்துச் செல்லின் றோம். கவிஞன் "லாங்கபெட்.லோ" "இசையினைப் படைத்தவன் இறைவன் ஒருவனே" என்று கூறுகின்றார். இறைவனுக்குப் பல்வகையான நிவேதனப் பொருட்கள் படைக்கப்பட்டாலும் இறைவனுக்கு உகந்த நிவேதனப் பொருள் இசைபெனின் மிதையாகாது.

இஃது சாமபத்தின் மூலநூலாக விளங்குவது வேதஇலக்கியமாகும். இவற்றில் இசையின் சிறப்பினை கூறுவது சாமவேதம் ஆகும். இசையில் முக்கியம் பெறும் இவ்வேதத்தை ஒதும் புரோகிதன் "உத்காதா" என அழைக்கப்படுகின்றான். மேலும் சாமவேதத்தில் முதற்பகுதியான ஆச்சிகத்தில் 585 தனிப் பாட்டுக்கள் உண்டு இவற்றுக்கும் பல்வகையான சாமங்கள் இருக்கின்றன. இசைக்கு வழி

காட்டியாக விளங்குவது சாமவேதமாகும். பகவத்கீதையில் கிருஷ்ணன் "வேதங் களில் நான் சாமவேதம்" என்று கூறுகின்றான்.

தென்னாட்டில் இசையின் மென்மை யினையும் இசையின்மூலம் இறைவனை அன்புலாம் என்பதையும் போதனைபொரு திவிருவிடாது சாதித்துக் காட்டியவர்கள் நரபன்மார்களும் ஆழ்வார்களும் ஆவர் சங்ககாலத்தில் இசைபற்றியும் இசைக் கருவிகள் பற்றிபுறவா குறிப்புகள் சிறப் பாக காணப்படுவதோடு இவை அனைத் தும் இறைவனை அடைவதற்குரிய சாதன மாகவே இசையைப் பயன்படுத்தி இருக்கிறார்கள் என்பது எட்டுத்தொகை பத்து பாட்டின் மூலம் அறிந்து கொள்ளக் கூடியதாக இருக்கின்றது. பாணர், விருலியர், போன்றோர் இசைவளித்த இசைக்கலைஞர்களில் சங்ககாலத்தில் கலைவளர்த்த பெருமைக்குரியவராகக் குறிக்கப்படுகிறார்கள். இசையில், சிறந்த பாணரும், புலவர்களும் அடியமடை மன்னரால் நன்றாக உபசரிக்கப்பட்டிருந்தனர் என்ற உண்மையை உணரமுடிகின்றது. சேரமான் என்ற அரசனின் உபசரிப்புக்களையும் பாசில்களையும் விபந்து திருத்தாமனார் என்ற புலவர் பாடியபாடல் நோக்கத்திற்கு மன்னிகள் இசைக் கலையினை வளர்ப்பதற்காக தங்கள் உடல், பொருள், ஆவி அந்தனையும் அர்ப்பணித்திருக்கிறார்கள். என்பது புறநானூற்று பாடல்மூலம் தெரியவருகின்றன.

(தொடரும்...)

விபூதிபூச வெட்கப்படலாமா?:- ஒருவனுக்கு மனைவியாக இருக்கும் பெண்திருமாங் கல்யத்தை அணிய வெட்கப்படலாமா? அதுபோல, ஆண்டவன் பிள்ளைகளாகிய நாம் திரிபாணம் செய்யவும், விபூதி பூசவும் வெட்கப்படலாமா?

தேற்றைய உணர்ச்சிகள் துணைய சவுச்சிகள்.

இல்லறமே நல்றம் திரு கு. சீவபாராஜா அவர்கள்

எங்கள் இலத்தெய்வமான ஸ்ரீ ஸேஷ வச்சந்தித் முருகனைத் துதித்து நின்று இமகபஞ்ஜரையப் பணிவன். இன் சமர்ப்பிக்கின்றேன்.

நூலில் பெரும்பாலானோர் இல்லற தர்மத்தில் ஈடுபட்டு வாழ்ந்தாலேயே கூடிய ஆர்வம் காட்டி வருகின்றார்கள். இல்லறமே நல்லறம் என்பது பூரணமான ஆன்மீகம் பொருந்திய கருத்தாகும். பிரம்மச்சாரி, இல்ல

“இல் வாழ்வான் என்பான் இயல்புடைய மூவர்க்கும்
நல் லாற்றின் நின்ற துணை”

எல்லோருமே சந்தியாசிகளாகிக் காவியாடை தரித்துப் பிட்டுச் செடுத்துச் சீரியம் நடத்தும் நிகலவந்துவிட்டால் அவர்களுக்குப் பிட்டுசையிடுவது யார் என்றும் கேள்வி வரக்கூறாது. ஆகவே, இல்லறத்தான் வேண்டப்படும் ஒரு ஆச்சிரமநெறி வகுப்பைச் சேர்த்திருக்கிறான். இல்லறத்தான் அவசியம் ஏனைய மூவகையின்க்கும் சேவைகள் செய்யக் கடமைப்பட்டுள்ளான். இந்த வகையில் இல்லறத்தோன் ஏனைய ஆச்சிரமநெறியினால் விசுமுகத்தில் முக்கியத்துவம் பெறுகின்றான்.

இல்லறத்தோனின் கடமைகள் தான் எவை? நடந்து சமுகத்தில் வாழும்

“தென்புலத்தார் தெய்வம் வீடுந்து ஓக்கல் தான் என்றான்
ஐய்புலத்தாறு ஓம்பல் தலை”

இங்கு இறந்தோர் நினைவாக அவர்களுக்குத் தானம் முதலியன

நத்தோன் வானப்பிரஸ்தன் சந்தியாச ஆகிய ஆச்சிரம தருமநெறிவழி நடப்போரைப் பற்றிய அறிவு நமக்கு வேண்டுமே. இவற்றுள் இல்லறத்தானே மருமைய மூவகையின்க்கும் அவர்கள் அந்தந்த வழிகளில் தர்மத்தைக் கடைப்பிடித்து ஒழுங்குவதற்கு வேண்டிய உதவிகளைச் செய்து வருகின்றான்.

என்பது வள்ளுவர் வாக்கு.

இல்லறத்தோர்கள் தமது கடமைகளை ஒழுங்காகச் செய்கின்றார்களா? வீடுக்கு ஓம்புதல் அவற்றுள் ஒன்று அதாவது பசித்து வந்தார்க்கு உணவளித்து உபசரிப்பது இதற் சுவார்ப்புள்ளது. சிறுத் தொண்டறாயினால் நல்ல உதாரணமான ஒரு அடியார். அவர் தினமும் யாராவது ஒரு சீவனப்பாருக்கு உணவளித்த பின் வீடு தான் உயர்வு உண்பார். சிவபெருமானின் வேண்டுதலின்படி பின்னையவரிடமிருந்து, உணவுப் விரும்பினால் அவர் அவரது இல்லறதர்மம் விநாசிக்காற்புறல் மூலம் சிறப்புப் பெறுகின்றது. இறுதியில் அவரை உலகத்து நாபன்மார்கள் வரிசையில் ஒருவர் ஆக்கியது.

என்பது வள்ளுவர் வாக்கு.

வழங்குதல் முதன்மைப்படுத்தப்படுகின்றது தான் உன்னியுதல் என்பது இறந்தியாக

சேனையற்ற விவாகங்கள் செய்தல் தீராததால்.

வருதலால் ஏனையோர் மாட்டுச் செய்யப் படும் உயர் அறம் இல்லறம் என்பது பெறப்பட்டது.

நாவலர் கருத்துப்படி ஓர் இல்லறத்தான் என்பதுபலவன் முறைப்படி திருமணம் முடித்து ஒரே பெண்ணையே தனது வாழ்க்கைத் துணையாகப் பெற்றிருத்தல் வேண்டும். அப்பெண் முன்பு ஒரு முறை திருமணம் செய்யாதவளாக இருத்தல் வேண்டும். உறவுமுறை பிறவாத முறையில் திருமணம் செய்தவராக இருத்தல் வேண்டும். அதாவது, சகோதரிமுறை உறவுகளோ, சகோதரிமுறை உறவுகளோ அதிற் கலத்தல் கூடாது. மோத்திரம் தலம் முதலியனவும் கவனிக்கப்படுதல் வேண்டும். தன் கோத்திரத்திற் பிறக்காதவளாயும் ஒழுக்கம் முதலிய மீம்பாட்டுக் குணங்கள் நிறைந்த குலத்திற் பிறந்தவளாயும் உள்ள ஒரு பெண் பிள்ளையையே இல்லறத்தான் திருமணம் செய்து கொள்ளவேண்டுமென்பது நாவலர் பெருமானின் கண்ணாச்சிரம தர்ம நெறியென அறியப்பட்டுள்ளது.

கன்னிப்பெண்ணை ஒரு இல்லற நோக்கத்தோடு ஒருவனுக்குத் திருமணம் செய்து கொடுக்கும்போது அவ் இல்லற தர்மத்தில் ஈடுபடவிருப்பவனின் குண நலன்களைக் கருத்திற் கொள்ளாது பெண்கொடுத்தல் குற்றம் என்பது நமது மரபு. மாபிசம் பரிசுக்காத மதுப்பழக்கம் அற்று, தீய நடத்தைகள் எதுவும் அற்ற ஒருவன் மரபாகிலும் அவன் உயர்ந்த இடத்தைச் சேர்ந்தவனாகக் கருதும் மரபு சைவத்தமிழ் மரபாகும். மணமகள் - வரன், மணமகள் - வது இருவரதும்

“செல்விருந்தோம்பி வருவிருந்து பார்த்திருப்பான்

நல் விருந்து வானத்தவர்க்கு”

-என்பது குறள்

தண்ணெய்தீர்ப்பவன் பிறரைமல் மதிப்பான்.

பூரணசம்மதம் பெற்றாலன்றிப் பெற்றோர் வற்புறுத்தி இல்லற தர்மத்தில் இருவரை இணையவைத்தல் கூடாது.

ஒரே குடும்பத்தைச் சேர்ந்த இருவரை ஒரே நாளில் அல்லது ஒரே மாதத்தில் அல்லது ஒரே வருடத்தில் திருமணம் செய்து வைத்தல் இல்லற தர்மத்திற்குக் கூடாது. குடும்பத்தில் அண்ணன் திருமணம் செய்யாமல் இருக்கும்போது தம்பி திருமணம் செய்தல் விலக்கப்பட்டுள்ளது. அண்ணன் ஏதாவது குறைபாடுள்ளவனாக இருப்பின் தம்பி திருமணம் செய்யலாம்.

இல்லறத்தில் ஈடுபட்டுவரும் பெண்ணானவள் தனது கணவனுக்கு வேண்டும் பணிவிடைகள் செய்யக் கடமைப்பட்டவளே. தனது மாமன், மாமி, கணவன் முதலியோர்களுக்கு அடங்கி நடத்தலும் வேண்டும். குடும்பப் பெண்ணின் மனம் பூழிழ்வடையும் வண்ணம் கணவனானவன் அப்பெண்ணுக்குத் தேவையான ஆடை ஆபரணங்களை வாங்கிக் கொடுத்து மகிழ்வடையச் செய்தல்வேண்டும்.

புதுவருடம் முதலிய விசேடதினங்களில் இல்லறாள் கைங்கரியங்களை மனமாய் செய்தல் ஏற்புடையது. இவை தவிரவும் அல்லது வேறேதும் காரணங்களாலும் பெண்ணானவள் மனம் வருத்திக் கண்ணீர் சிந்தி வாழ்வாளாகில் அகத்த நூசலம் பற்றி எப்படியும் வைத்துத் தயிர்மரபு விதியாகும். குடிமகனார் குடிமகனும் இல்லறத்தின் போது விருந்தினர்களை அன்புடன் வரவேற்றப் பண்புடன் உபகாரங்கள் செய்து தாமும் உண்டு அவர்களுடைய உண்பித்து இல்லறத்தைச் சரிவர நடாத்துதல் வேண்டும்.

"இருந்தோம்பி இலவாழ்தெல்லாம் வீருந்தோம்ப
வேளாண்மை செய்துப் பொருட்டு"

என்பதுவும் இதை வலியுறுத்திவரும் திருக்குறளே.

கணவன் தாரதேசம் செல்லு
மிடத்து மனைவியின் ஜீவனோபாயத்திற்கு
வேண்டிய பொருள் கொடுத்துச் செல்லன்
வேண்டும். இல்லையெல் மனைவியான
வள் தன் ஜீவனோபாயம் வேண்டித்
தன் பிள்ளைகுட்டிகளைத் தகாத வழியில்
அனுப்பிப் பணம்பேர்க்க முடிபு செய்வாள்.
அல்லது தானும் அவ்வாறு நுக்க
முனைவாள். இதனால் குடும்ப ஒழுக்கம்
பெரிதும் பாதிப்பதும் இருவரும் அன்பு
ஒற்றுணையாக இருப்பின் அக்குடும்பம்
தழைத்து ஒய்தும் மனைவியின் சிதனப்
பொருள்களை ஒரு கணவனானவன்
தகாத வழிகளில் செலவு செய்து அடிப்
படி அவனைப் பாவகிலுழியில் அமிழ்த்தி
வைக்கும் செயலானதோ!

வீட்டுக்கு வரும் அழிதிகளுக்குத்
கால் கழுவ நி கொடுத்தல் நம்முதற்
கடமையன்றோ! பின் அவரை இருத்தி
அன்னமிட்டு ஆறுதல் அளித்து உபயோகம்
செய்தலுக்கும். சீவனடியார்கள் வீட்டுக்கு
வருகைதான் தவறாது உபசரித்து அன்
னம் அளித்தல் கடன். அவ்வாறு சீவனடி
யார் ஒருவரேனும் அகப்படாதுவிடின்
வீதியில் இறங்கி யாராவது சிவனடியார்
ஒருவரை அழைத்து வீட்டில் உள்ள
திண்ணையில் மான் தோல்மீது அமர்த்தி
அவர் கால் அலம்ப நி வழங்கி, பசிதீர
அன்னமிடல் நம் கடமை. சிறுத்தொண்
நாயனார் வரலாறு இதற்கு நல்ல உதா
ரணமாகும். சீவனடியார் வழிபாடானது
"சங்கம" வழிபாடு என எம்சமயத்தில்
சிறப்பிக்கப்பட்டுள்ளது. இவ்வழிபாடும் சிவ

வழிபாடும் ஒரே பலனையே நமக்குத்தரும்.
குரு. இலிங்கசங்கம வழிபாடுகள் பற்றிய
போதனைகள் நமது சமயநூல்களில் விரி
வாகக் கற்பாட்டிருத்தல் காண்க. சுந்தர
மூர்த்தி நாயனார் சிவனை வழிபடும் அவ
சரத்தில் கோவிலுள் எம்பெருமான் நின்று
விறம்பிண்ட நாயனாரை வணங்காது
கோயிலிலுட் சென்றதனால் விறம்பிண்ட
ரின் விசுவத்திற்கு ஆளானார். பிறருக்கு
அன்னம் அளிக்கலாற்றாதும் நாம் ஏழு
கவளம் சோற்றளவிற குறைபாது அன்
வத்தை ஒரு தரத்தில் கொடுப்பது நியதி.
பீட்டைகெட்டு வந்தோர்க்கு மூன்று கவளம்
அன்னம் குறைவின்றி அளித்தல் நியதி.
வீட்டில் உணவு பரிமாறும்போது காப்பிணி
கள், சிறுவர் சிறுமியர், நோயாளி, வயிதாதி
யர், மாதா, பிதா புதிய மனைக்கள் இவர்
களுக்கு முதலில் கொடுத்தவிட்டு பின்னர்
தான் உண்ணல்கேண்டும். பிதா, மாதா
சீரார்த்த தீனங்களில் அவர்களை
நீண்டது விரதமிருந்து விசுவாசத்தோடு
புண்ணிய தான கருமங்களை விதிப்படி
செய்து புண்ணிய தரித்தமாரி, சுற்றத்
தாரோடு பீதிர்கடன்கள் நிறைவேற்றி
சுற்றத்தார் புனகுழ உணவு உண்ணுதல்
வேண்டும்.

முன்னர் நமது யாழ்ப்பாணப்
பிரதேசத்திலும் தமிழகத்திலும் ஒரு இந்து
சமயத்தவனின் வீடு, பல வழிகளிலும்
பரிசுத்தம் பெற்றதாகத் திகழ்ந்தது. வாச
லில் வழிப்போக்கர் தங்கிச்செல்லும்
இரண்டு திண்ணைகள் வெளிவாயில் இரு
பக்க ஓரங்களில் அமைக்கப்பட்டிருக்கும்.

வழிவழி என்னும் மரபில் அன்பு என்னும் தீதல்.

10

புக மற்றும் மிருகங்கள் குடிக்கவெனத் தண்ணீர் தொட்டி அமைக்கப்பட்டிருக்கும் வெளிவாயில் படையை ஒலையால் வேய்ந்து இருபக்கத் திண்ணைகளையும் நிழல் படவேய்ந்து அமைத்திருப்பார்கள். வீட்டில் உள்ள அடுக்களையில் "பிடி அரிசிப்பெட்டி" வைத்திருப்பார்கள். அதில் மனையாட்டி சமைக்கும் போது ஒரு கைப்பிடி அளவு அரிசியை அதில் தினமும் இட்டுச் சேர்த்து வருவாள். இது சைவ அன்பர்கள் சிவனடியார்களுக்கும் பசுவிற்கும் என ஒதுக்கி வைக்கும் அன்னம் அளித்தலைக் கருத்தில் கொண்டே செய்யப்பெற்றது. இதைப் பிற்காலத்தார் "பிடியரிசிக் குட்டான்" என அழைத்தனர். இச்செயல் இந்துக்களின் தர்மச்சிரமக் கொள்கைகளில் இல்லாததானால்

விருந்தோம்பல் கடமைக்கு நல்லதோர் எடுத்துக் காட்டாகும். வீட்டு வாயில் மாக்கோலம் போடுதல் இந்துக்களின் உயர்மரபு ஆகும். இது தினமும் செய்யப்பெற்று வந்தது. சாணத்தால் மெழுகிய முற்றத்தில் மாக்கோலம் இடப்படும். வீட்டுக்கொரு பசு வளர்த்தல் புண்ணியச் செயலாகும். பால் சொரியும் பசுவானது வீட்டில் தெய்வமாகும். தினமும் பசுவை வளங்குதல் வேண்டும். பசுவுக்கு ஒருபிடி பச்சிலை நம் கையால் வழங்குதல் வேண்டும். கோமயம், கோசலம் முதலிய வற்றைப் பணிதம்பெற வீட்டில் உபயோகித்தல் வேண்டும். இவை கைவளங்களில் அருமருந்தாகவும் பயன் தருகின்றன. பசுவின் சாணத்தால் வீட்டின் திண்ணைகளை மெழுகி வந்தால் விஷக்கிருமிகள் அழிந்துபோகும்.

"வையத்துள் வாழ்வாக்கு வாழ்பவன் - வானுறையும் தெய்வத்துள் வைக்கப் படும்"

"மனம் சஞ்சலமடைபுறம்போது முடிவில்லாத பரம்பொருளை நினை. எல்லாம் அவன் செயல் என்று நினைத்து அருத்த காரியத்திற்கு அடித்தளமிடு" என்று பெரியவர்கள் அறிவுரை அளிப்பிருக்கிறார்கள்.

என்றாலும் இவற்றை என்னதான் படித்தாலும், கேட்டாலும் நமக்கென்று ஒரு துன்பம் வரும்போது நாம் தடுமாறுகிறோம்.

உடலிருப்பவர்கள் உதவி செய்ய மறுத்தால்கூட நம் மனம் அதை ஏற்றுக்கொள்ளும்.

ஆனால் அணிகள் நம்மை ச தாசீனப்படுத்தும்போது - நம்பிக்கைத் துரோகம் செய்து நம்மை முட்டாளாக்கும்போது நயவஞ்சகம் செய்து நம்மை அலாபனா படுத்தும் போது நன்றியே இல்லாமல் நம்மைத் தோஷனியில் துவளவிடும்போது நம் மனம் ஓரளவு அடித்தான் செய்கிறது. அதையும் மீறி நாம் துடிப்பதன் உயிர்த்தொழுவோது, ஏற்றற்றும் துரோகமும் நம்மை நெருக்கவே சஞ்சலப்படும் என்னத நாம் நினைவிற் கொள்ளவேண்டும்.

சிற்பில் அடக்கமும் சித்தவையின் உதவிவும் வேண்டி.

சைவ உலகிற்கு ஆற்றிவரும் சேவையைக் கௌரவித்து சிவத்திரு வ. குமாரசாமி ஐயர் அவர்களுக்கு ஆச்சிரமத்தில் மணிவிழா நிகழ்வு 2005ஆம் ஆண்டு சிறப்பாக நடாத்தப்பட்டது. துணைவியார் சகிதம் கௌரவிக்கப்பட்ட மணிவிழா நாயகனுக்கு வல்லை முத்துமாரியம்மன் தேவஸ்தான பிரதமகுரு சோ. தண்டபாணிக தேசிகர் பொன்னாடை போர்த்திக் கௌரவிக்கின்றார்கள்.

ஞானச்சுடர் சஞ்சிகைக்கு ஆக்கங்களை வழங்கிய அறிஞர் பெருமக்களை கௌரவிக்கும் நிகழ்வு 2003 ஆம் ஆண்டு சிறப்பாக ஆச்சிரமத்தில் நடாத்தப்பட்டது. ஏழாலையைச் சேர்ந்த சிவசண்முகவடிவேல் அவர்களுக்கு உதயன் பத்திரிகையின் பிரதம ஆசிரியர் திரு ம.வ. கானமயில்நாதன் அவர்கள் யிசு வழங்கி கௌரவிக்கும் காட்சி.

முனிவரின் சொன்ன கதைகள் யோகேஸ்வரி சிவப்பிரகாசம் அவர்கள்

கதைகளைக் கேள்வதன் மூலம் அவற்றைக் கேட்கோருடைய மனங்களில் நற்பாண்புகளை விதைத்துவிடலாம். அவ்வாறு நற்புணங்களைப் நற்பண்புகளையும் எமக்கு ஊட்டுவதற்காகக் கூறப்பட்ட பல்வகைகள் உள்ளன. அவற்றுள் ஒன்றை இம்முறை பார்ப்போம்.

முற்காலத்தில் கிருதவீரியன் என்ற அரசன் அறநெறிப்படி அரசாட்சி செய்துவந்தான். அவன் பிருகு முனிவரை முருகனாகக்கொண்டு, மகாயாகம் நடத்தினான். அதுமூலம் தட்சணையாக முனிவருக்கும் அவரது புத்திரர், பெளத்திரர்களுக்கும் திருவியங்களை வழங்கினான்.

அவன் இறைவனடி சேர்ந்த பின்னர் அவனது புத்திரர்கள் அரசாட்சி செய்ய ஆரம்பித்தனர். அவர்கள் தெய்வபத்தியுற்றவர்கள்.

தமக்குக் கிடைத்த வருமானத்தைக் கணக்கிட்டுப்பார்த்து அவர்கள், 'எனது தந்தைக்கும் இவ்வாறு வருவாய் வந்திருக்கவேண்டுமே. அச்செல்வம் எங்கே போய்ற்று? என ஆராய்ந்தனர். கிருதவீரியன் யாகம் செய்யவும் தட்சணை கொடுக்கவும் பெருமளவு செல்வத்தை உபயோகித்ததை அறிந்து மோண்ட அவர்கள், பிருகுமுனிவரின் புத்திரரை அழைத்து, தம் தந்தை நன்மிய தட்சணையை மீளத்தருளாது வற்புறுத்தினர். பிருகுமுனிவரின் புத்திரர்கள் அவற்றைத் தரக்கூடிய நிலையில் தாயில்லைபோனது தெரிவித்தனர்.

இதனால் கிருதவீரியனின் அறந்தர்கள் கோபமுற்று, ஆச்சிரமத்திற்குட் சென்று அங்கிருந்த பொருள்களை எடுத்துக்கொண்டு, பிருகு முனிவரின் வம்சத்தவரைத் தேடித்தேடி அழித்தனர். அந்த வேளையில் பிருகுமுனிவரின் ஒரு புத்திரனின் மனைவி கருவுற்றிருந்தாள். அதுபாற்றிந்தால் தன்னைவர் அவர்கள் கொன்றுவிடுவார்கள் என அஞ்சிய அவள், மகாமேதூனவைச் சரலிலே போய் மறைந்திருந்தாள்.

அவளுக்கு ஆண் மகனொன்று பிறந்தது. மலைச்சாரலிலிருந்த முனிவர்கள், அங்குமிருந்ததைக் பகன் என்று பெயரிட்டு, அது சிறப்பாக வளர உதவினர். பகனுக்கு உபநயனம் செய்து வேதசாத்திரங்களைக் கற்பித்தனர். அவனும் அறிவும் திறமையும் மிகவளமாக வளர்ந்தான்.

தன் தந்தையையும் பிருகுமுனிவரின் வம்சத்தோடு அனைவரையும் பிருகுவீரியனின் புத்திரர்கள் கொன்றதை அறிந்த போது பகன் மருந்த மோபமுற்றான். அவர்களை அழிப்பதுடன் அவர்களது தீட்சையலைப் பார்த்திருந்த முவுடைக்களையும் நீராக்க வேண்டுமென முடிவெடுத்த பகன், அதற்காகத் தவஞ்செய்யத் தொடங்கினான்.

அத்தவத்தின் பயனாக கிருதவீரியனின் வம்சத்தவர் அழிவறத் தொடங்கினர். இதுபாற்றிந்த அவ்வம்சப் பெண்டன் பகனின் தாயிடம் சென்று வணங்கி, தம்மை மன்னித்து காக்கும்படி வேண்டி

அகலிகாத்திவகு விட்டவனுக்கு துன்பம் இல்லை.

பிற்பாடு.

பகனின் அன்னை நற்குணமுடையவள். தூண்டியவரை மனமிற்பொன்று பழிவாங்க எண்ணாமல் கருணையோடு "நங்கள் பயப்பட வேண்டாம். தேவர்களால் இந்தத் துன்பம் நிகழும். நங்கள் இறைவனை பகதியுடன் வணங்கி வழிபட்டுக்கொண்டிருங்கள் என்று கூறி அவர்களை அனுப்பிவைத்தாள்.

பகனின் தவவலி மையால் மூவுலகங்களும் கஷ்டமுறு அழும்பிக்கவே தேவர்களின் அரசனான இந்திரன் சில தேவர்களுடன் பகனின் பிதூரர்களிடம் சென்றான். அவர்களை வணங்கி "தங்கள் வம்சத்தவனான பகன் உங்களை வரையும் கொன்றோரை நிராஸனாக்குவதற்காகவும் அக்கொடுமைகளைக் கண்டுமூண்டிருந்த மூவுலகங்களையும் தகிப்பதற்காகவும் மிகப்பெரும் தவத் செய்கின்றான். அதனால் நாம் அல்லற்படுகின்றோம். எமது தவனைப் பொறுத்தருள்க. தபவகந்ந்து விரைவாக பகனிடம் சென்று அவனது தவத்தை நிறுத்தி எம்மைக் காப்பாற்றுங்கள்" என்று வேண்டினான்.

பகனின் பிதூர்களும் நற்குணமுடையோராதலால் நாம் பட்ட ஆயரை மறந்து, இந்திரனின் வேண்டுகோளைப் பேற்று பகனிடம் வந்தார்கள்.

பகன் தன் பிதூர்கள் அனைவரையும் ஒருசேரக் கண்டதும் மிகவும் ஆனந்தப்பட்டான். "உங்களை ஒன்றாகக் கண்டது என தவத்தின் பயலினை" என்று

கூறி வணங்கி நின்றான்.

"எங்கள் வம்சம் உன்னால் மிகுந்த கீர்த்தியடைந்தது. எமது சொற்களை நீ கேட்டு நடப்பாய் என நம்புகின்றோம். எம்மைக் கொன்றதற்காக கிருதவீரியனின் வம்சத்தவரையும் மூவுலகங்களையும் அழிக்க நீ தவம்பூரிவதாக அறிந்தோம். நாம் பிறவித் துன்பத்தினால் கிடந்து வருந்தாது கவர்க்கத்திற்கு ஏராவாக அனுப்பிவைத்தோர் கிருதவீரியனின் புத்தர்தளே, அவர்கள் எமக்கு நன்மையே செய்கின்றனர். அவர்களைக் கஷ்டப்படுத்தி அழிக்காதே. உன் தவத்தை நிறுத்திவிடு" எனக் கட்டளை பிட்டனர். பகனும் தன் பிதூர்களது கட்டளைமேலாக் கட்டுப்பட்டு, தன் தவத்தை நிறுத்திக்கொண்டான்.

இக்கதையைக் கேட்போரும் பழிப் பேரும் பஸ் புத்தவங்களை தமது மனங்களில் பதிய வைத்துக்கொள்ளலாம்.

பகனின் தாய் தன் கணவனையும் அவனது உறவினரையும் கொன்றோரை மன்னிக்கிறாள். பகனின் பிதூர்கள் தம்மைக் கொன்றோர் தமக்கு நன்மை செய்கதாக எண்ணுகிறார்கள். எவிலும் நாம் நல்லன்றைப் பார்க்கலாம். எஞ்சு செயலிலும் நல்லதைக் காணலாம். அதற்கு எம் மனங்கள் செய்மையுமேண்டும். மூத்தோர் சொற்களுக்குக் கட்டுப்பட்டு அதன்படி ஒழுகவேண்டும். இத்தகைய பஸ் நற் பணிகள் இக்கதை மூலம் போதிக்கப்பட்டுள்ளன.

பொழிவுரை:— மாறுக்கு மனநோயைப் பற்றிய பகன் இருக்கின்றதோ, அவர்களை அந்தப் பயமே ஒரு நோயாகப் பற்றிக்கொள்கிறது. மற்றவர்களிடம் உள்ள அழகு, பணம், அறிவு இவைகளைக் கண்டு பொறாமைப் படாதே. அழகே மனமோய்கு வழி வகுக்கும்.

அவ்வப்போது, மனமோத்த உலகில் எல்லாம் தீர்ச்சி.

சித்திரைமீன் 2006

ஆவணி 1968

நமது உடல் கூறும் உபதேசங்கள்

காரை எம்.பி. அருளானந்தம் அவர்கள்

ஆண்கள் நம்மையடைக்கும் போது அந்தமுடின் தான் படைத்தான் நமது உடலின் ஒவ்வொரு உறுப்பும் ஒவ்வொரு உபதேசத்துக்குக் கூறுகிறது.

கால்களிலிருந்து எடுத்துக் கொள்வோம். குறந்தையாக இருக்கும் போது நடக்க ஆரம்பித்தவுடன் முன்னால் தானே செல்வீரோம். வாழ்க்கையில் எப்போதும் முன்னாளுக்கு வரவேண்டும் பின் நோக்கிச் செல்லக்கூடாது என்பதை எடுத்துக் காட்டுகிறது. இரண்டு கால்களால் பல இடங்களுக்குச் சென்று பல சந்தித்து. பல நல்ல விஷயங்களைத் தெரிந்து கொள்ளத் தீவிர முயற்சி எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும்.

நடப்பது என்பது என்னவு நான் ஆரோக்கியமான உடற் பிற்சி தெரியுமா? நல்ல நடந்து பறக்கினால் உடல்நலம் தன்றாக இருக்கும். வந்த வாகனத்தையும் நம்மிருக்கும் கெட்ட பறக்கம் இருக்காது. வாகனத்தைப் போன்ற உதவியான உறுப்பு இருப்பதால் தான் "உதவிதரம்" கொடு என்று நம்மையக் கேட்டுநிற்க்கள்.

'தேவை' என்று கேட்டு யார் வந்தாலும் நம்மிடம் இருந்தால் பலனை எதிர்பாராமல் கொடுக்கப் பழகவேண்டும். தேவைக்கு மேல் நாம் எவ்வளவு வாங்கக் கூடாது என்பதற்காகவே கைகளை மூடும் நிலையைக் கடவுள் கொடுத்திருக்கிறார். நிறையக் கொடுத்திருக்கிறார். நிறையக் கொடுத்திருக்கிறார். இரண்டு கைகள் இருக்கின்றன.

செல்வத்துள் எல்லாம் சிறந்த செல்வம் கிளவீர் செல்வம் காது

கேட்டு அறிந்துகொள்ளும் விஷயங்கள் நம் வாழ்க்கைக்கு எவ்வளவு அவசியம் தெரியுமா?

நல்லவற்றையெல்லாம் கேட்கவேண்டும். அதுவும் நிறையக்கேட்கவேண்டும் காதில் விழும் விஷயங்கள் என்னவற்றினும் ஏதாவது பயன்தரும் விஷயம் இருக்கிறதா என்று பார்க்கவேண்டும். வீணாய் எதையும் காதில் விழாதிக்கொண்டு மனத்தை அலையவிடாமல் நமக்குத் தேவையான மற்றைய மட்டும் ஒற்றுக் கொள்ளவே தாழ்ந்துவரக்கள் சிறிதாக இருக்கின்றன.

மூக்கு மிகவும் நுண்ணிய உறுப்பு. நல்லவை கெட்பவை என்று வாசனை பாலையே கண்டுபிடித்து விரும்பு அரரசுகள் கொண்டது. அறியக்கூடியான சுதந்திரமான காற்றைச்சுவாமிக்கப் பழகவேண்டும்.

வாய் என்று எடுத்துக்கொண்டால் நாகத்தான முதலில் நம் எண்ணத்தில் வரும். காதுகள் இரண்டு, கண்கள் இரண்டு, கைகள் இரண்டு, கால்கள் இரண்டு என்று எண்ணவற்றையும் இவ்விரண்டாகப் பகிர்ந்த கடவுள் நானை மட்டும் ஒன்றாகப் படைத்தாரே! ஒன்?

அதிகமாக அளவியாமலாகப் செக்கூடாது எப்பதற்காகவும், அதிகமான உருதியுள்ளபொருள்களைச் சுவைத்துக் கடமைகளை மறந்துவிடக்கூடாது என்பதற்காகவும்தான். "அம்மா" லொடலொடன்று தகர பப்பாவிலே கலையைப் போட்டது மாதிரிப்போதே என்று சொல்லும்படி வைத்துக் கொள்ளக்கூடாது.

நல்லதையே பார்க்கவேண்டும்.

தான் எப்போது தெரிவான் கருத்து சொல்லு.

பார்த்து நாம் கற்கவேண்டிய விஷயங்கள் எவ்வளவு இருக்கின்றன தெரியுமா? நல்லவை, கெட்டவை என்று வித்தியாசப் படுத்தும் தன்மையைக் கண்களாற் பாரிக்கும் போதே தெரிந்து கொள்ளப் பழக வேண்டும்.

உடலைச் சுத்தமாக வைத்திருக்கும் பழக்கத்தை முதற் கடமையாகக்

கொள்ளவேண்டும். உடல் உறுப்புக் களைக் கவனமாகக் காத்து ஆரோக்கியமாக இருக்கவேண்டும். மகாத்மாமாநதி உடலைச் சுத்தமாக வைத்துக்கொண்டு நல்லதையே கேள், நல்லதையே பார், நல்லதையே பேசு என்றார்.

நல்லவைகளை இன்றே கடைப்பிடிப்போம் நலமுடன் வாழ்வோம்.

சந்நிதியான் ஆச்சிரமம் அதன் மருத்துவ

சேவையம்.

சந்நிதியான் ஆச்சிரமத்தினால் நடாத்தப்பட்டு வரும் இலாப மருத்துவ சேவையானது 14-10-2001இல் ஆரம்பமாகி பீர்தி நூயிறுபோதும் பிற்பகல் 3.00 மணிபளவில் ஆரம்பமாகி மாலை 5.00 மணிவரை நடைபெறுவது வழக்கம். யான் இம்முயாமினைத் தொடக்கிவைத்து ஒருசில நூயிறு எழுது சேவையை நல்கியதானது. அதன்பின்பு உதவி வைத்திய அதிகாரி டாக்டர் M. போகேஸ் வரதேவர் தவறாது நடாத்தி வருகின்றார். கடந்த ஒரு வருடகாலமாக சிகிச்சை பெறவரும் நோயாளிகளின் எண்ணிக்கை அதிகரித்ததின் விளைவாக புதுக்கிழமைகளிலும் டாக்டர் பொன் சிவசுந்தரம் வைத்திய சேவையை நடாத்தி வருகின்றார். எமது செயற்பாடுகளெல்லாம் சந்நிதியான் அறவினால் செவ்வனே நடந்துவருகிறதென்றால் அது மிகையாகாது. இம்முயாமானது சந்நிதியான் சூழலின் னாமும் மக்களுக்கல்லாது, அயல்கீராமங்களில் னாமும் மக்களுக்கும் பயனுடையதாகும். மருத்துவனும் வித்தியாமித்து வருகிறோம். எந்த மருத்தோ, உபகரணமோ தேவைப்படும் பட்சத்து சுவாமி மோகனதாஸிம் பொல்லவேண்டியது தான். அடுத்த சிகிச்சை நான் அம் மருத்துவ மேசையில் இருக்கும். கவாமி அளர்களின் கோட்பாடு என்னவென்றால் "இல்லை என்றுசொல்" இறுக்கம்கூடாது என்பதாகும். படிப்படியாக மாற் போதனாவைத்தியசாலை நுபுண்களும் ஆர்வலராக இயங்குகிறார்கள். முக்கியமாக மகப்பேற்று நிபுணர் G. பவானி, கண்வைத்திய நிபுணர் வைத்தியகலாநிதி S. குமதாசன் அகியோர் அரியசேவைகள் நல்குவதுபடியாவரும் அழிவர். இவர்களுக்கு முருகன் அருள் நிறையக் கிடைக்கவேண்டும் என்று பிரார்த்திப்போமாக. சேவையின் மூலம் வாழ்க்கையில் மேம்பட்டவர்கள் பலர். தூயசேவையின் மூலம் மக்கள் னாழ்வு மேம்படவேண்டுமென்பதே எமது நோக்கு. இவ் வண்ணத்தை முன்னெடுத்து செல்ல சுவாமி அளர்க்கு சந்நிதிவேலை உறுதுணை பரீவான் என்ற நம்பிக்கையோடு இம்மடலை முடிவறச்செய்து அமைகின்றேன்.

வைத்திய கலாநிதி சிகதினியேஸ்வரின்னை

சேவை செய்பவர்களை வேற்றுரை கடைமாறு.

சென்னை 2008

அருட்கவி சீ. விநாசித்தம்பிப்பலவர்...

சென்னை தி. வரதவாணி அவர்கள்

பிறவிகளில் மாண்புமிகுபிறவி

மனிதப்பிறவி பெற்றாலும் போதாது. வேண்டாம் என அறிவின் பயனாகிய கடவுட்பற்றும் மனிதப்பண்புமே ஆகும். மனிதப்பண்பில் தலையாயது விவேகமானதாம். தேசத்திற்கு விரதமாகக் கூறிய நெண்ணும் தறுவடியோம். “உங்களைச் சிறப்பாகச் செதுக்கிக்கொள்ள ஒரு புத்தகம் கொண்டு வந்திருக்கின்றேன், இதை நீங்கள் படிக்கவேண்டும்” என்று போலக் என்று வெள்ளாளக்கார நவீன காந்தியிடம் ஒரு புத்தகத்தைத் தந்தாராம். அமைதியடிக் பின்னர் மேகன்தான் கரம்சந்தகாந்தி “மகாத்மா” ஆனாராம். அப்பத்தகம் ரஸ்கின் எழுதிய “The Rajah” க்குப் பணுக்கும் கனத்தேற்றம் என்பதாலும் காந்திஜி கூறினார் “சமூக அன்பு, சத்தியவாழ்வு, பிறருக்காக வாழ்வது என்பதை நான் ரஸ்கிவி, நிந்துததால் பெற்றேன்” என்று. ஒரு ஆத்மாவை மகாத்மாவாக்கிய இவ் அன்பு, சத்தியம், பிறநலவாழ்வு என்பவை வற்றையே தம் முடிமச்சாய் கொண்டு செயற்பட்டவர் அருட்கவி விநாசித்தம்பிப்பலவர் அவர்கள் அவரது இத்தகை சீரிய பண்பே மகாத்மாபோன்ற ஓர் உபரிய இத்தகை நமது மனதில் அருட்கவிக்கு அளிக்கச் செய்துள்ளது. ஆத்மலாபப் பணிபுடன் (பாபப்பணி) மக்களை ஆழப்படுத்திகின்ற ஆறுதல்பணியையும் ஒரே நேரத்தில் ஆற்றும் பிறனைதாம் இவரது சோதி - வைத்தியப் பணிபுடாக உரைமுடிகின்றது.

தாய் வெள்ளிரும் துதைந்த

பென்மேனிபிரையும் சைவாசாரங்களுடன் வாழ்வை நாத்நிவந்த ஐயாவர்கள் குறிபோதயத்தின் முன் ஸுபிலெழுந்து இறைசிந்தனைபுடன் இறைநாமத்தை ஜெபித்தவண்ணம் நீராடி நீராடி அட்டாங்க மோகம் செபது முசைஅழ்நீர், அன்புக்களிக்கும் விழுதயின் இறை வாந்தித்தியம் பெருசெய்வார். பின் இறைவரிசைம் பெற்ற தமது பணிபய ஆரம்பிப்பார்.

ஏனைய சோதிடிகள் போன்ற கைபார்த்தோ குறிசொல்லியோ இவர் சோதிடம் சொல்வதில்லை. மனதில் தெய்வானை நிறுத்தி, பன்னவையில் அன்புக்கள் துபரத்தை அளிந்து, நாவில் அவரவர் படைலன்களைக் கழற் அருள்வாக்காவார்.

ஒருரைப் பரித்தமாத்திரத்திலே அவர் என்ன நோக்கத்திற்காக வந்திருக்கிறார், அவர் இப்பிறப்பில் எதற்காகவார், முற்பிறப்பில் என்ன புண்ணியபாவம் புரிந்திருக்கிறார், இனிவரும் காலத்தில் எதற்காகப் பாபலன்களை அனுபவிப்பார், என ஒருவரது திரிகாலத்தைபுட்கண்பிட்டு வாக்கருள்வர்.

படித்தவர் முதல் பாமரர்வரை இவர் அறும் ஒரு வார்த்தைக்காக கல்ல அலகாசமின்றி ஏங்கித் தலத்தலண்ணம் இவரது சோதிட அறைவாயில்லி நிற்பா, தன்னிற் வருபவர் மேகோர், சீழோர், படித்தவர், பாமரர் எனும் எதுவிக வேறு எடு மில்லாதவர். தெரிந்தோர் என்று அவருக்கு முதலிடம் அளிக்கும். தெரியாதவர் என்று அவரை முதலில்வைத்து எண்ணாமலும்

அன்புப் பண்பும் அறப்பண்பும் அவருக்கேன்கவர்.

இருத்ததில்லை. யாவரும் இறைவன் முன் சமம்.

ஒருமுறை அருட்கவி ஐயாவுக்கு சிறு வயதிலிருந்தே கல்வியுதவி பண உதவி எனப்பல உதவிகளை ஆற்றிய அருட்கவி ஐயாவுக்கு பெற்றெடுக்காத தாய்க்கு ஒப்பானவரும் அருட்கவிக்கு கல்விபுகழ்பய ஆசிரியையும். பின் அப்பொழுது அருட்கவி ஐயாவுடன் கல்வி கற்பீக்கும் ஆசிரியையுமான திருமதி சோதுப்பிள்ளை அவர்கள், ஏதோ அவசர விடயம்பற்றிக் கேட்பதற்கு, தான் ஆசௌத்துடன் (துடக்கு) வந்திருப்பது பற்றியும் அரியாமல் அருட்கவி ஐயாவின் வீட்டில் அறைக்குள் உட்புகுந்தாவிட்டார். உடனே, ஐயா கோபமுற்றவராய் "ஆசௌசத்துடன் வரும் தாய்மைய இல்லாதவருக்கு எல்லாம் இங்கு கூறுவதில்லை" என்று ஏசிவிட்டார்.

மனம் கலங்கிய ஆசிரியை ஐயாவின் இல்லம் சென்று தேம்பித் தேம்பி அழுதாராம். அன்று சோதிப் பார்ப்பதை முடித்துக் கொண்டு வீடு வந்த அருட்கவி ஐயாவுக்கு ஒரேவியாயாக இருந்தது. தனது அக்ஷைக்கு ஒப்பான ஆசிரியை அழுவதைக்கண்டு சலனமுற்றார். அப்பொழுது தான் அவருக்கு ஓபபகர் வந்தது. ஆசௌசத்துடன் ஆசிரியை வந்ததும் தான் ஏசிவிட்டதும். ஆசிரியையைச் சமாதானப்படுத்தினார். அதற்கு ஆசிரியை "என்மகன் நீ ஏசியதற்காக நான் அறவில்லை. உனக்கு முன்னால் நான் ஆசௌசத்துடன் வரலாம். ஆனால் தெய்வத்திற்கு முன்னால் வரலாமோ? அது என்பதைத் தானே. நான் அறதுது எப்பொழுதும் இன்சொல்லன் பெரும் நீ எவ்வளவு தெய்வநாள் இருந்தான்

எனது குற்றத்தைப் பொறுக்கமுடியாது கடிந்திருப்பாய்" உன் தெய்வசகதியை நினைந்தே நான் ஆனந்தத்தில் அழுகின்றேன். என்று கூறி மீண்டும் கண்ணி விட்டாராம்.

இவற்றுடன் ஐயாவின் அநுள்வாகில் ஒரு சொல்லிலேயே பல பொருள் பொதிந்திருக்கும் தன்மையை நாம் அவதானிக்கலாம். கரணவாணபதி சேர்ந்த ஒவிசியர் கணபதிப்பிள்ளை அவர்கள் பல மாலமாக மூட்டிவாதநோயால் அனதிப்பட்டார். வைத்தியரிடம் கூடிய வரையில் காட்டியும் சுகம் வந்தபாடில்லை. ஒருநாள் தாம் வணங்கும் செல்வச்சுந்தரி முருகனை வேண்டி முறையிட்டார். அன்று அச்சந்ததியான் கனவில் தோன்றி "உன் வருத்தத்தை விநாசித்தம்பி யாற்றுவான் போ" என்றாராம். மறுநாள் ஒவிரியர் அருட்கவி ஐயாவிடம் வந்து சேர்ந்தார்.

முருகனைத் திபானித்த அருட்கவி ஐயா ஒன்றுமே கூறாது நின்ற ஒவிசியரைக் கூப்பிட்டு "பூனை தின்றால் தகம் வரும்" என்றார். ஒவிசியர் கணபதிப்பிள்ளை சிறிது நேரம் நிக்ஞ்று நின்றார். அவரைப்பார்த்த ஐயா மறபடியாக என்ன? என்றார். சரித்த படியே இல்லை ஐயா நான் சைவபொசளி என்று பயந்தபடியே கூறினார் ஒவிசியர். புன்முறுவல் பூர்த்த அருட்கவி ஐயா நான் சொன்னது பூநெய்தேன் என்றார். அதாவது செல்வச்சுந்தரிதான் புவரசின் மீதே ஒரு கரண்டி தேனை சந்திக்கந்தனை நினைத்து காலையும் மாலையும் அருத்தி வந்தால் உமது வருத்தம் சுகம் வரும் என்றாராம். அங்ஙனமே ஒவிசியர் கணபதிப்பிள்ளையும் "சந்ததியான் பூநெய் உண்டு சுகம் பெற்றாராம்."

(தொடரும்...)

சரிபாணவதம் கண்ணிர் எசியமுறுவாணை கெடவதற்கு.

சித்திரைமீன் 2008

தொகுப்பு

5.

எம்மை மகிழ்விக்கும் நூறாவது ஞானச்சுடர் மலரே

நீதேர் வாழ்க

சிவ ஆறுமுகசாமி J.P அவர்கள்

வாசனத் தொளிரும் வண்ண நட்சத்திரம் போனாகிவிடாமல் தாவத்தால் தலைநிமிர்ந்து தரணிபுகழ் பெற்று உயர்ந்து, சந்தியான் ஆச்சிரம "ஞானச்சுடர்" இன்று நூறாவது வாடாதமலராக மலர்ந்து சைவ உலகமுகையே பெருமையாட வைக்கின்றது. மலருக்கு பெருமை என்பதைவிட மலரால் பெருமைபெற்றீர்கள் பலர் சந்தியான் ஆச்சிரமர் பலபல சோதனைகளைத் தாண்டி வியக்கும் வண்ணம் இன்று ஒரு பெருவிருட்சமாக எல்லோருக்கும் நிழல் தந்து ஆறுதல் அளித்துக்கொண்டு வருகிறது இலங்கையில் மட்டுமல்ல பல கடல் கடந்த நாடுகளிலும் ஆச்சிரமங்கள் இருக்கவே செய்கின்றன. ஆனால் இவற்றிற்கும் மேலாக சந்தியான் ஆச்சிரமத்தின் பணியே ஒரு தனித்துவமிக்கதாக திகழ் சந்தியிருக்கிற மொகனதால் கவாயிகளோடு நுணைநிற்கின்றான். யாராவும் அறிய முடியாத ஒரு ஆகிரஸை சக்தி இங்கே இருப்பதைக் காணலாம். இதன் அபீதமான செயற்பாடுகள் பாஷம் ஆய்வுக்குப் பட்டவையாகவே திகழ்கின்றன.

சந்தியான் ஆச்சிரமத்தையும் ஞானச்சுடர் மலரையும் தனித்தனியே பிரித்துப் பார்க்கமுடியாது. இரண்டையும் ஒருசேரவைத்து காய, சமூக, கலாச்சாரப் பணிக் கு தொழிலீஸ்ர் அச்சாணியாகத் திகழும் நிவாகி மொகனதால்வாயிகள் ஒரு தனித்துவமிக்க மக்கள்தாஸன். சமத்துவம், ஒழுங்குக்கு சந்தியான் ஆச்

சிரமமும், ஞானச்சுடரும் மக்களுக்கேயர் வழிகாட்டி.

ஒரு சஞ்சகையை வெளியிடுவதென்பது அவ்வளவு சுலபமான காரியமல்ல. பிரவலேதனையை ஒத்த தன்மையை இதனோடு தொடர்புடையவர்கள் பலர் அனுபவித்திருப்பார்கள். ஆனால் தொண்ணூற்று ஒன்பது மலரும் எதுவத சிரமமுமீஸ்ர் பல தடைகளைத் தாண்டி அமைதியான முறையில் தொடர்ந்து குறித்த காலநேரத்தில் வெளிவந்திருப்பதை நினைத்துப்பார்க்கவே முடியவில்லை. சற்று ஒரு கணம் சிந்தித்துப்பாருங்கள். அதன் இன்னமொரு பிறப்பம்சம் இருப்பதை ஞானச்சுடர் வாசகர்கள் அறிந்திருப்பார்கள். நான் பெருமளவின் சுதந்திரப் போறை ஒரு வீடே தகைமையை இது பெற்றிருப்பதைக் காணலாம்.

எந்துவொரு பாமரமும் தெளிவாக விளங்கிக் கொள்ளக்கூடிய வகையில் தெளிவான தொடர் நடைபோடு, சேர்ந்திரை, பொருள்படைகளை காண்பதற்கு. ஒரு மலர் வெளியிடுசெய்த அடுத்த கணமே மற்றமலர் மலர்வதற்குரிய ஆயத்தங்கள் மேம்பாப்பட்டு செயற்படுத்தப்பட்டு எந்தத் தடங்கள் ஏற்பட்டாலும் குறித்த காலநேரத்தில் பக்தர்களின் கையில் தாங்கிவந்து. இது யானின் செயல்? சிந்திப்போம்.

பல சோதனைகளைத் தாண்டி இது வெளியில்லாது காலதாமதமின்றி பக்திகளாகிய உங்களை வந்தடைந்து நான் இனி நூறாவது மலராக மட்டுமன்றி

என்னை உயர்ந்து மொகன ஆளகல்கியே.

தொடர்ந்து வந்துகொண்டேயிருப்பீர்கள். உங்கள் ஞானப்பசி தீர்க்க என்று கூறி மகிழ்கின்றது நூறாவது ஞானங்கடர்மலர்.

நூறாவது மலராக மலர்ந்து வெளிவரும் இந்நூல் இவ்வறுங்காலங்களில் தன் அனுபவம் என்னவென்றையும் சேர்த்து சந்தியான் ஆச்சிரமத்தைபுறம் அதனோடு தொடர்புபட்டவற்றையும் ஆய்வு செய்வதற்குரிய ஆவண நூலாக அமையவேண்டுமென்பதே என் ஆவல்.

சமயங்கட்டுரைகளை தந்துவிட்டு நனது செயற்பாடுகளை தாம் ஆற்றும் நற்பணிகளை மிக அக்கமாக சீறு செய்திகளாகவே தருகின்றது. இச் செய்திகள் மலருக்கு போதுமானவையாக அமைபவற்றில்லை. சந்தியான் ஆச்சிரமத்தின் மக்கள் பணிகளை ஆய்வுசெய்ய வேண்டுமாயின் வேறு ஆவணங்களில் இருந்து எடுத்தாலும், அவற்றின் தெளிவு போதுமானதாக இல்லை.

அடம்பரமற்ற இச்சீறிய அமைதியான மனம் பத்தில் இத்தனை பணிகளை? என்று மக்களை வியப்பில் ஆழ்த்தவைக்கிறது. அதன் ஒழுங்குமுறையும், அன்பான உபசரிப்பையும், எங்குமே காண முடியாத ஒரு நிகழ்வாகும். இவற்றின் காரணமாதது முறையானகனந்தான்.

ஒவ்வொரு வெள்ளிகிழமையுமே ஞானத்தையும் தந்து, அறிவுப்பசிபோடு, வயிற்றுப்பசிபையுமே போக்கி மாதக கடைசி வெள்ளிகிழமையில் இவர்கள் யாவரையும் ஒன்று சேர்த்து ஞானக்கடரை வெள்ளிடுவதில் மனம் பூரிப்படைகின்றது. இன்று அதன்பணி நூறாவதைத் தாண்டி மலர்கின்றது இறைவன் செயலன்றோ.

தனித்தனியே ஆய்வுசெய்ய,

வருங்கால சந்ததிக்கு உதவ, மக்கள் மென்மேலும் தாம் வீரும்பிய பணிக்கு உதவ, வெளிநாட்டில் உள்ள அன்பர்கள் ஒன்று திரண்டு ஒற்றுமையில் கிழந்திகழ, பாரபட்சமற்ற பணியரிப, தனக்கே உரித்தான, தனித்துவமான அடக்கமான பாணியைக் கைக்கொள்ளும் கவாழிகளின் உதாரணத்தை கடைப்பிடித்து ஒழுக்க ஞானக்கடர் புதியகால சிந்தனை புடன் பிளிரவேண்டும்.

நித்திய அன்னதானப்பணி, பணி புர்பவர்களின் பணிவான பண்பு ஒழுக்கம், கோபில் சுற்றாடலில் வாழும் ஏழைமட்டும், முதியவர்களும் மூன்றுநேர உணவும், தேதீரும் கொடுத்தல், உடுப்பிடைவ வழங்கல், மாணவர்க்கு கல்வி உபகரணங்கள் நூல்கள், போக்குவரத்து வசதிகளெய்து கொடுத்தல், வைத்திய ஊழி தொடுத்து வழங்கல், கண்பார்வையற்றோருக்கு வைத்திய உதவியெய்து கண்ணாடி வழங்கல், அயல்கீராமங்களில் வருமையக் கோட்டில் வாழும் மக்களுக்கு தொடர் உதவிகள், சைவகளை பண்பாட்டுப் பேரவைப்பாக பலபல புதிய நிகழ்வுகளை உருவாக்கி இளைவறை களாக இருக்கும் புதிய, புதிய தலைமுறைகளை வெளிக்கொணர்ந்து அவர்களைப் பாராட்டி ஊக்குவித்து சமுதாயத்திற்கு இளைக்காப் பி, விசேட தினங்களைக் கொண்டடி சமயவிழாக்கள், சீறாக்கட்டு சமய அறிவுப் போட்டிகள், தெருமதியிழை பரிசுகள் வழங்குதல், சமுதாயத்திற்கு தேவையான பொதுப்பணிகள் ஊக்குவித்தல், இப்படியாக செய்யப்படும் அரிய நற்பணிகளை ஆய்வுக்கட்டுரைகளாக நூலாந்தம் நடை நெறும் நிகழ்வுகளோடு தாக்கீதர வேண்டும் தளவு மாறாத தனித்துவத்தோடு.

கொடுக்கும்போது என்வு தருத்தல் நலண்டும்.

கிராமசேவையாளர் திரு. சி. சிவபாலசிங்கம் அவர்கள் மாணவர் ஒருவருக்கு கற்றல் உபகரணங்களை வழங்கிக்கொண்டிருக்கின்றார். பாடசாலை அதிபர் திரு. ந. அரியரத்தினம் அவர்களையும், பிரதம விருந்தினராக கலந்து கொண்ட பிரதமகுருவும் சமாதான நீதவானுமாகிய சோ. தண்டபாணிகதேசிகர் அவர்களையும் படத்தில் காணலாம்.

சந்நிதியான் ஆச்சிரமத்தினால் யா/.சிதம்பரக்கல்லூரி மாணவர்களுக்கு இலவச கற்றல் உபகரணங்கள் 2005இல் வழங்கப்பட்டன. உபகரணங்களைப் பெற்றுக் கொள்வதற்கு ஆயத்தமாக மாணவர்கள் மகிழ்ச்சியுடன் அமர்ந்திருப்பதை படத்தில் காணலாம்.

ஞானம் தரும் "ஞானங்குடி" மலர் ஆன்மீகத்தோடினைந்த, சமய, சமூக, கலாசாரத் தொண்டை நாடிநிற்கும் வம் இளைய சந்ததிக்கு ஓர் ஆவணக்காப்பகமாக விலையும் வளர்ந்து நூற்றைத்தான்டி.

மென்மேலும் இடங்களை உடைத்து நொய் வின்ற நொடி அடியின் அழகன் முருகனை அவன் குருளால் வேண்டி வாழ்த்தி அமைகின்றோம்.

ஞானச்சுடர் ஒரு ஆன்மீக வெளிச்சம்

1. முகப்பு கட்டை	ஆன்மீகக் காத்தருடையது.
2. குறள்வழி, நற்சிந்தனை	ஆன்ம வழிகாட்டுதல்கள் நிரம்பியவை.
3. சந்திப்பின் மூலதன அமைப்பு	வணக்க வைக்கிறது. மிகவும் நன்றி. மிகவும் பொருத்தமானது.
4. வெளியீட்டுரை, நதிரி' குரை, அடர்தரும் தகவல்	ஆன்மீக இரம்மியமானவை.
5. மரபுக்கவிதை, கவிதை, மீரதிகள் பெறுவேனர். மட்டியல்	பொருத்தமானதே.
6. கட்டுரைகள், ஆய்வு	காந்தியமானவைகள், ஆன்மீக இன் சிவருடையவை.
7. ஆங்குறர்கள்	மாரபட்டியலேண்டிய அடியவர்கள், பேறுடையவர்கள்.
8. அச்சுப்பதிப்பு, அவதானமும், பிழையற்றதன்மையும்.	அற்புதமானவை, பேரவைப்பா நாத்தியவன் சந்திக்குருகனே.
9. அருதுவாக்கியங்கள் (30)	ஆன்ம ஆரோக்கியமானவை.
10. மரபுந்த நிகழ்ச்சித்திட்டம்	முதன்மைப்பாண சிறப்பம்சம், கடினமான செயற்றிட்டம்.
11. 100ஆவது மலர்	ஆன்மீகப்பாதையோடு, முருகனின் கடமட்சம் (100பள்ளியன்)
12. அறப்பணிகள்	அடிவை இல்லாத கோழை பாவை. விவம்பரமற்ற புனிதமான இயற்பணர்.

சே. வளர், பாணா.

வெளி அறிவின் வடிவம்

அறிவுக்கு மூன்று இலக்கணங்கள் உள்ளன. ஆறம், அகலம், காரை வெளின் அடிப்பகுதி ஆழமானதும், இடைப்பகுதி அகலமாகவும் நுனிப்பகுதி காரையாகவும் இருப்பதை உணரவேண்டும்.

விருணாகிவிசுவாசிகள் திருப்புகழ் திருப்பாஷாந்தவாபியார் விபரணைரைப்படி திரு S.S. ரஜ்நிதரன் அவிகள்

குரு

கு - அஞ்ஞானஇருள்

ரு - நீக்குபவர்

அஞ்ஞானஇருளை நீக்குபவர் குரு ஆவார். மெது மனஇருளை நீக்கி ஞானஒளியேற்புபவர் தருநாதனாகிய முருகப்பெருமான். தருந்த மரத்தின் கீழ் அமர்ந்து சின்முத்திரை வடிவம் காட்டி தெட்சனாமூர்த்தியாக சனகாதி முனிவர்களுக்கு குணப்பதேமம் செய்தார் சிவபெருமான். முனிவர்களின் தருவான தன் திறைத் தெட்சனாமூர்த்தி சுவாமிகளுக்கு முருகன் பீரணமைத்திரத்தில் பொருளுரைத்தார். ஆகையால் தருவின் தலைவன் ஆகினான் முருகன். ஆகையால் தான் குருமாதன் என பெயர் பெற்றார் முருகப்பெருமான். தருநாதனை தருவாகப் பெற்றவனே மெய்பொருளை உணர்வார்கள். ஆதி ஞானகுருவாகிய சுவாமிநாதனின் சீடனாகிய அருணகிரிநாதசுவாமிகள்

“தருவாய் வருவாய் அருள்வாய் குகனே”

என்று கந்தர் அனுபூதியின் நிறைவில் வேண்டுகின்றார்.

முருகா

சண்முகப்பெருமானுக்கு ஆயிரமாயிரம் திருநாமங்கள். குமரன், குருபரன், முருகன், குகன், கந்தன், கடம்பன், கார்த்திகேயன் என்று கூறிக் கொண்டு போகலாம். இத்திருநாமங்களுள் முருகா என்ற நாமம் சொல்லப்படங்கா முழு மொண்டதாரும். அனைக நாமங்களைப் போற்றுவதால் கிடைக்கப்பெறும் பயன்கள், செல்வங்கள் முழுவதையும் முருகா எனும் ஒரு திருநாமத்தை ஒதுவதால் பெற்றுவிடலாம்.

“..... மெய்ம்மை துள்ளு

மொழிக்குத் துணை முருகா வெனும் நாமங்கள்”

என்று கந்தரலங்காரத்தில் முருகநாமத்தை பன்மையாகவும்.

“முருகா எனவேத் தரமோ தடிபார்

முடிமேல் இணைதான் அருள்வோனே”

என “வருவாய்” என்னும் திருப்புகழ் பாடலில் முருகா என்று ஒருதடவை கூறினாலே விடைககப்பெறும் ஒப்பற்ற பயனை கூறுகின்றார் அருணகிரிநாத சுவாமிகள்.

“முருகா என்று ஒதுவ் முன்

அங்கு முகந்தோன்றில் ஆறுமுகம் தோன்றும்

வெஞ்சமரம் கோன்றில் வேல் தோன்றும்

கடமையிலுந்து ஓய்வு எடுத்துக்கொடுது.

சித்திரைமீன் ௨௦௦௭

ஜனவரி ௨௦

நெஞ்சில் ஒருகால் நினைத்தில்
இருகாலும் போன்றும்"

என முழுத நானத்தை ஒதுவார்க்கு கிடைக்கப்பெறும் பயன்களை
நமக்கீரதேவரும் கூறுகின்றார்.

என்னஞ்ஞதவம், திருப்பதி, அநாதபோதம், எவதந்திரம்,
அனுபதசக்தி, அநுபதசக்தி என்ற ஆறு குவாக்களை அமுமுகங்களாக கொண்டுள்ள
சுருமலை முருகசிவருமானை சிறுவரும் திருப்புகழ் பாடலிலே பின்புறமுண்டு வேண்டுகிறார்
அருணகிரிநாதசுவாமிகள்,

"வேற்பனடகொண்ட வீரா! சிவசுருநாதா!
கனாமிமலைத் தலைவனே! குமரா! தருபரா! முருகா!
சரவணா! குகா! என, அமிர்தம் சுடையும்
போது அக்கடலில் எழுந்த பிரொலி போல்
அடியார்கள் நுதிசெய்யார் குரலைக் கேட்டு அருள்
புரியாயே!"

பாடல்

குமர குருப முருக சரவண
குகசண் முக கரி நிறகான
குருக சிவசுரு சிவய நமவென
சுரீவ னுள் தரு மனியெயென்

நமுத இமையணி தீமீர்த மிருகட
லதென அருள் முனைப்போதும்
அமனை அடியவர் கொடிய வினைகொடு
மயா மிருகு லரிபாபொ

திமிர எழுக லுலக முற்பட
திரைகள் பொடிபட வருதூர்
சிகர முடிபடல் புவிபில் விழவுபிர
திறைகொ டம்பொரு மயில்வீர

நமனை பழிர்கொளு மழலி கினைகமழல்
நதிகொள் சடையினர் குருநாதா
நளின சுருமலை மருவி யமந்தரு
நவீனு மறைபுகற் பெருமாளே

தலைபுறமுத நீக்கிட்டு ஸ்ரீ ஸ்ரீபுருஷ அடையருநாதா.

பொருளுரை

குமர குருபர முருக சரவண

குக சண்முக கரி பிறகு ஆன -

குமரக்கடவுளே! தருவாக நின்று அருள் புரினோனே! சரவணப்பொய்கையில்
தோன்றியவரே! அடியவர் மனக்குகையில் வீற்றிருப்பவனே! ஆறுமுகப் பெருமானே!
விருடயகக் கடவுளின் பிண்டிதானிய

குமுக சிவகத சிவயநம என

தரவன் அருள் குருமனியே என்று -

அழகரே! சிவகுமாரனே! "சிவாநாம" எனும் பஞ்சாட்சர மந்திரத்தை ஒதுவோர்க்கு
குருபரனாக தோன்றி அருள்புரியும் தருநாதனே! என்று துதிக்கும்

அமுத இமையவர் திமிர்தம் இடு கல்

அது என அநுதினம் உனை ஒதும்

அமுதத்தை பெறலிரும்பிய தேவாசுரர்கள் கடைபற்றியோது அப்பாற்கடலானது
"திமிர்தம்" என்ற பேரோல் எழுப்பியது போன்று! நாள்தோறும் தேவீகர அழைக்கும்

அமலை அடியவர் கொடிய வினை கொடு

அபயம் இடு தூல் அறியாயோ

எண்ணளவிலா அடியவர்கள் முன்பு செய்த கொடும் பாவச்செயல்களால்
அபயக்குரல் இடுவதை தேவரீர் அறிவின்றிகையோ?

திமிர எற கடல் உலகம் முறிப

திசைகள் பொடிப வருகுர

இருள் நிறைந்த ஏழுக ல்களும், பூவுலகமும் அழிந்து போகுமாறும்,
எட்டுத்திசைகள் பொடிப்பொடியாகி அழியுமாறும் போர்க்களத்திற்கு வந்த குருமனாவில்
படைகளாயி ய துரர்களினதும், அவணர்களினதும்

சீகர முடி உடல் புலியில் விழ உயிர்

நிறை கொடு அம் பொருள் அயில்விரா

மகுடங்களை தரித்த தலைகளும் உடல்களும் பூமியில் செபலற்று விடும்
வண்ணம் செய்து அவர்களது உயிர்களை அரங்குகூரிய திறைப்பெருங்களம் எடுத்துக்
கொண்டு பெரும்பேர் செய்த வேற்படை கொண்ட வீரரே!

நமனை உயிர் கொளும் அழலின் இணைகழல்

நதிகொள் சடையின் குருநாதா.

கவிறுவனை உதைத்து அவளது உயிரைக் கவர்ந்த நெருப்பையை மலர்
பாதுங்களை கொண்டவரும் கங்காநதியை சடையில் கொண்டவரும் ஆகிய
சிவபெருமானின் குருவாளவரே.

நனின் குருமலை மருள் அமர்தரு

நலிவு மறை புகழ் பெருமானே.

நீவளம் யிருந்த சுவாமிகலை திருப்பதியிலே எழுந்தருளியுள்ள நன்னெறிகளை
கூறுகின்ற வேதங்களால் புகழப்பெறுகின்ற பெருமை மிக்கவரே! (தொடரும்..)

குமரர் ஒலவனவன் பச்சைக்கொண்டைக்கீழ்நீர்.

ஞானசக்தி நூறு

கோவிந்த மகேந்திரன் அவர்கள்

இயற்கையில் ஓர் ஒழுங்கு உள்ளது. தூய்மை உத்தமம், சந்திரனின் வடிவம்மாறுதல், பூக்கள் மலர்கள், கால நிலை மாறுதல் என்று எதைப் பார்த்தாலும் அது ஏதோவொரு ஒழுங்கில் நடைபெறுவது புலனாகும். இறைவனால் படைக்கப்பட்ட உயிரினங்கள் அனைத்திலும், அவற்றின் உடற்றொழிப்பாடுகளிலும் கூட இந்த ஒழுங்கினை அவதானிக்கமுடியும். இடியம் தாடிக்கும்முறை, சுவாசம் நிகழும்முறை மூளையின் பிரக்களு நிலைகள் மாறுதல், யதார்த்த மற்ற அறிவுகளின் மூளையில் தோன்றுதல், கிரகீததல் நிலைமாறுதல் போன்ற உடற்றொழிப்பாடுகளில் ஒருவட்ட ஒழுங்கை அனுகூலிக்கமுடியும்.

எய்வுரைகள் வரிசையில் போதல், பாசனக் கூட்டம் அசைதல் பறவைகள் கூடுகூடுதல் என்று பல்வேறு உயிர்களின் வாழ்வுமுறைபை நுணுக்கி நோக்கினால் அவற்றின் நடத்தையின் உள்ள ஒழுக்கம் தெரியும்.

ஆரோக்கியமான சமூகம் எப்போதும் ஒழுங்கையும் ஒழுக்கத்தையும் பெண்பெணம். விடயங்கள் தொடர்ந்து நடைபெறுவதற்கும் சமூகம் ஒன்று தொடர்ந்து நிலை பெற்றிருப்பதற்கும் இந்த ஒழுங்கு அவசியமானது.

சமூகத்தில் எமது சமூகத்தின் ஒழுங்கும் ஒழுக்கமும் நிகழவேகமாய்ச் சரிந்து வருவதைப் பல சான்றோர்களும் சுட்டிக் காட்டுகின்றனர். இறைவனால்

இயன்றாக நடைமுறைப் படுத்தப்படுகின்ற ஒழுங்கைப் பின்பற்றமுடியாத சமூகம் அழிவை நோக்கிச் செல்வது தருமம் முடியாதது. மதாபாவனை அதிகரிப்பு போதைப்பொருள் பாவனை அதுகாப்பு சமுதாய வன்முறைகள் அதிகரிப்பு தற்கொலை முயற்சியும் தற்கொலையும் உயர்தல், வீதி விபத்துகள் கூடுதல் போன்ற பல்வேறு கூட்டிகளும் எமது சமூகத்தின் ஆரோக்கியம் படுகெகமாய்ச் சரிந்து வருவதைக் காட்டி நிற்கின்றன.

இந்த நிலைமையி் தடுத்து நிறுத்தப் பல ஆலோசனைகள் அறிஞர்களால் முன்வைக்கப்படுகின்றன. அவற்றில் முக்கியமானது நேமை, சுட்டுறவு, சுதந்திரம், சந்தோஷம், அன்பு, சமாதானம், மதிப்பு, பொறுப்பேற்றல், எளிமை, பொருமை, ஒற்றுமை ஆகிய உலகம் முழுவதும் ஏற்றுக்கொண்டுள்ள விழுமியங்களை மக்கள் மத்தியில் பரப்பமுடியுதல் ஆகும். ஆன்மீகப் பாதையில் மக்களை ஈர்க்குதலைச் செய்வது சாஸனமானது. அந்த வகையில் சமூக ஆரோக்கியத்தையும், ஆன்மீக ஆரோக்கியத்தையும் உயர்த்தும் நடவடிக்கைகளில் கடந்த ஈடு வருடங்களாக கடுப்பட்டு வரும் சந்ததியினர் ஆசிரிய சைவ கலை பண்பாட்டுப்பரவை நூறாவது ஞானசக்தி ஏற்றுவதன் மூலம் தவது பணியில் ஈடுபட்டவர்கள் ஓர் இலக்கைத் கொண்டுநிற்கும்.

"Service to man in worship to God" என்று சொல்வார்கள், சந்திரி

உய்வுரைகள் ஞானம் கருத்தால் நினைவு புகள்.

முருகன் சூழலில் நடைபெறும் மனித சமுதாயப் பணிகளை உலகநியச் செய்யும் சஞ்சிகையாகிய ஞானசக்தி ஒவ்வொருமுறை வெளிவரும் போதும் எங்கள் மனங்களில் ஞானஒளி ஏற்றவும் தவறுவதில்லை. ஞானசக்தி தளது வெளித்தோற்றத்தில் கூடய்க எளிமை யாக ஆரம்பித்து இப்போது ஓர் உயர்ந்த கலைபழகுடன் நடமாடுகிறது.

ஞானசக்தியில் வரும் கட்டுரைகள் ஒவ்வொன்றும் தனித்தனியாகக் கொண்டவை. அவற்றை எல்லாம் எடுத்துக் கூறப்புகின் இக்கட்டுரை மிகவும். எமது சமயத்தின் ஆழ அகலங்களை வெளிநாட்டில் வாழும் சகோதரர்களும் அறிந்தகொள்ள அவல்கொள்ளும் தரத்தில் அவை மேலெழுகிறதுப் பிரசுரிக்கப் படுகின்றன. ஒவ்வொரு கடரும் வெளியிடப்பட்டு மதிப்பிடப்பட்டுள்ளது. அதன் விபரங்கள் அடுத்த இதழில்வரும். சமயத்தில் வாழும் ஏளமமான மனிதர்களை ஏதோ ஒரு வகையில் தம்முடன் இணைத்துக் கொண்டு இறப்பவன் நின்ற வேற்றப்படுவதை மலரைப் பார்க்கும் போது புரிந்து கொள்ளமுடியும். எழுதக் கூடியவர் எழுதுவார், மதிப்பிடக்கூடியவர் மதிப்பிடுவார். பொருள் உதவுகக்கூடியவர் உதவுவார். உரைகளைக் கேட்க விரும்புபவர் கேட்பார். வாசிக்க முடிந்தவர் வாசிப்பார். சீர உதவிபுரியக் கூடியவர் அனைத்து செய்வார். இந்தச் சந்தர்ப்பத்தை ஒழுங்காக வருகின்ற நகழ்வு-சந்திதிக்கு வரும் அடியார்களின் அடிப்படை உடற்றொழிலில் தேவையாகிய உணவுத் தேவையைப் பூர்த்தி செய்வது முகல். பிறகு சுபதிருள் நிறைவுத்தேவை பூர்த்தி செய்யப்படுவதுவரை உதவி

திற்கிறது.

துவிச்சக்கர வண்டி வழங்கல் இலவச மருத்துவமுகாம் நடைபெறுதல் போன்ற மேலும் பலதேவை நிறைவுச் செயற்பாடுகள் பற்றிய செய்திகளையும் மலர் அன்புப்போது தெரியப்படுத்தும்.

ஏதோ ஒரு வகையில் இந்த ஆன்மீகச் செயற்பாட்டினால் சர்க்கப்பட்டவர்கள், தமது சமயகணிப்பு உயர்ந்திருப்பதை அவதானிப்பர். குறிப்பாக இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் தொடராகப் பல கட்டுரைகளை எழுதி வந்தோர் தமக்குள் ஒரு வளர்ச்சி ஏற்பட்டிருப்பதைக் கவனிப்பர். திரு ந. அரியரத்தினம் அவர்களால் எழுதப்படும் 'சந்திதி'யான போன்ற தொடர்கள் தனி நூலாக வெளியிடத்தக்க அளவு சிறப்புப் பெருந்தியவை.

ஞானசக்தியின் மற்றொரு சிறப்பு அது எல்லாநிலையினரையும் திருப்திப்படுத்தக்கூடியதாக இருத்தலாகும். க.பொத சா/த இல் சமயம் கற்றும் மாணவன் ஒருவன் ஞானசக்தி-விரித்தால் ஒவ்வொரு பக்கத்தின் அடியிலும் காணப்படும் சிறு நற்சிந்தனை வாக்கியமே அவனை வாழ்வின் உயர்வுக்கு வழிகாட்டும். நல்ல ஆழ்ந்த சமய அறிவுள்ள மூத்த அறிஞர் ஒருவர் பிரித்தானியம் துறைந்தது ஒரு கட்டுரையாவது அவருக்கு ஏதோ புத்தாகச் சொல்லார்.

ஒவ்வொரு மாதமும் எங்கள் விடுகளை ஒளிமேற்றி வந்தது ஞானசக்தி. இந்த நூறாவது மலர் எமது அக்கக் களைத் திறந்து எமக்குள்ளே நிரந்தரமான ஞானஒளியை ஏற்றச் சந்திதிமுருகன் துணை திற்கட்டும். தொடர்ந்தும் சந்திதி சூழலின் தெய்வீகத்தை நிறைவிக்க மோகனசாள் உவாமிகளுடன் கந்தன் உடனிருக்கட்டும்.

ஆடம்பரமற்ற அனைத்துப் பகையுதல்.

அணையாத சோதியான ஞானச்சுடர்

திரு மு. சீவலிங்கம் அவர்கள்

தாயத் திருநாட்டில் முருகக் கல்வனின் வழிபாட்டில் பரவசமாகி ஆன்மீகவாதிபான இராமலிங்கம் அடிகள் துண்ணீர் மூலம் அகலவிளக்கேற்றித் தொடர்ந்து அணையாத சோதியாகப் பிரகாசிக்க வைத்தவர். ஆன்மீகரஸை நிறுவிப் பல்லுயிர் காக்க அன்னதான சேவை, வைத்தியசேவை, சமயநீர் பரவ உபதேசசேவை நடத்தியவர்.

சேய்க்கிருநாட்டில் சுந்தரிமுருகனை முன்னிறுத்தி முருகன் பெயரில் சுந்தரியின் ஆச்சிரமம் என அருள் மனம்கூர் நிறுவவந்ததை ஆரம்பித்து, சபையின் பெயரை சமயசேவை, அன்ன தானசேவை, வைத்தியசேவை மற்றும் சரகசேவைகளை முன்னெடுப்பதுடன் சமயக் கருவுலமான ஞானச்சுடர் என்றும் ஏழாளை ஏழாற்பள்ளனர், மேற்கூறிய இரு நிகழ்வுகளும் மிகநெருங்கிய ஒத்த கருத்துடையனவையாகும்.

தென் தமிழ்நாட்டின் அற்புதமான சிவத்தலம் அமைந்த சீமம் ரத்தினேந்திர சிறிய தொலைவிலுள்ள மருதூர் என்றும் சிராமத்தில் இராமலிங்கம் அடிகள் அவதித்தார். இளமையில் தந்தை இறந்தபின் இவரது குடும்பத்தினர் சென்னைக்கு இடம்பெயர்ந்தனர். கல்வி பயிலும் வயதில் இவர் பாக்கலியில் நாட்டியல் னாது தெய்விகச் சிற்பகலையில் இயங்கார். இதனால் இவர் தானாகவே படிக்கும் காரணத்தால் வீட்டில் புடப்பட்ட அறையில் தனித்து விடப்பட்டார். புத்தகம்

களை எடுக்காது, உணவுவேளை தவிர முழுநேரமும் முருகவழிபாட்டில் தன்னை அர்ப்பணித்தார்.

ஒருநாள் கவியின் மாட்டிப்பிடுத்த முகம் பார்க்கும் கண்ணாடியில் தன்னை முருகன் காட்சியளித்ததாகப் பரவசமடைந்து திருப்பாடல்கள் பாடிக்கொடுத்தார். அதன் பின் இவர் தெய்வீக அருளால் அடியொற்றிப் பொழிவுகளையும், அருட்பாடல்களையும் பிரகாசிக்கச் செய்தார். அத்துடன் திருத்தலங்கள் தொழும் சென்று பாடல்களைப் பாடிவந்தார். இக்காலப்போக்கில் வாலுள்ள அண்ணம்பிள்ளை கருங்குறி என்ற ஊரில் ஒரு அன்பரின் இல்லத்தில் தங்குவாரும் நினைய வந்தது. இவரது அறையில் தியானத்தின்போது வடிவமாய்க் ஓர் அம்ம விலக்கு எழும். ஒருநாள் விளக்கெரியும் எண்ணெய்க்குத் பதிலாகத் தண்ணீர் தவறாக வைக்கப்பட்டிருந்தது. அன்று தண்ணீர்விட அகலவிளக்கிலேயே சுடர் ஏற்றினார். விளக்கும் விடிபுறவரை தண்ணீர் லேயே பிரகாசமாக எரிந்தது.

தெய்விக சக்தி இவருக்கு உறு துவையாய்விருக்க இவர் அன்பிடத்தில் "சமரசுத்த சன்மாரக சத்தியம்சங்கம்" என்று நிறுவவந்ததை நியமினார். இதன் மூலம் பல ஆன்மீகத் தத்துவங்களையும் நடைமுறைகளையும் வெளிப்படுத்தியதுடன் பொதுமக்களால் வறங்கப்பட்ட நிலத்தில் கஞ்சவேதசன்மாரக சத்திய தீபம்க்காலை ஒன்றுநாள் நிறுவினார். இப்படி தருமசாலை யில் பொதுமக்கள் வறங்கும் பொருள் உத

துயரம் மன்துறைநீர் கருவனாகக் விடுகிறது.

திரு

வியுடன் சாதி, மத, இன, மொழி, நிற்பிதம் பாராது பச்சுது வந்தோருக்கு முன்று வேளையும் உணவளிக்கும் தொண்டை மேற்கொண்டார். இவ்வாறு உணவளிக்கும் தொண்டு இன்றும் தொடர்ந்து, இத்தொண்டினால் "வள்ளலார்" என அழைக்கப்பட்டார்.

தம்மை நாடிவந்தோரின் உடற்பிணியையும், உண்பிணியையும் நீக்கிவும் அநும்பணியாற்றினார். இதற்கும் சாலையின் அருகே ஓர் ஒளித்திருக்கையிலையும் அமைத்தார். 25.01.1872 அன்று திபுலி வழிபாட்டுவிழா ஆரம்பமானது.

கரங்குழி அருகிலுள்ள மேட்டுக்குப்பம் என்ற பகுதியில் ஒரு தேடுவாரற்றை எண்ண திருக்கடத்தில் தங்கியிருந்தார். 20.10.1873 அன்று திருவண்ணாமலை திபுலிநுவிழாவன்று தமது அலையில் அணையாது எரிந்துவந்த அதல்விளக்கை தாம் அமைத்த ஒளித் திருக்கையிலில் வைத்தார். அத்துடன் இந்த திபுலியை, தொடர்ந்து வழிபடுவது மக்களை வேண்டினார்.

வடலூரின் அருகேயுள்ள மேட்டுக்குப்பத்திலுள்ள சித்தி வளமரத்தில் வள்ளலார் ஏற்றிவைத்த அணையாத தீபம் தொடர்ந்து பிரகாசிக்கிறது. இதை ஒவ்வொரு தைப்பூசத்தன்று முழுவதும் மாதந்தோறும் பூசத் திருநாள் இரவு 8 மணி தொடக்கம் 8.30 மணி வரையும் தரிசிக்கலாம். ஏனைய நாட்களில் ஏழு திரைகளால் மறைத்துப் பூசப்பட்டிருக்கும்.

சேய்த்திருநாள் அழகிய வடபால் அருளாட்சியையும் செல்கச்சந்தி முறுக்கையிய தஞ்சம் என எண்ணி வந்த

அருளாளர்களினால் நந்தாய் பணியினை ஆற்றும் நோக்கில் சந்தியான் ஆச்சாரம் பேரவை ஆரம்பிக்கப்பட்டது. ஆன்மிகக் கருத்துக்களையே மையப்படிவில் இயக்க இவர்கள் முன்வந்தனர். சந்தி முருகனின் பெருமையையும் புகழையும் கேட்டு நின்று ஆலயத் துரிதம் செய்யக்காலையில் வந்து, பூசை வழிபாடுகளின் நிறைவுகண்டு தமது வீடு செல்லும் வெளியூர் அன்பர்கள் மதிய உணவுக்காக அலையாதபடி அனைவரையும் அரவணைத்து உணவளிக்கப் படுகிறது. சந்திபால் அம்சிரமத்தில் சாதி, இன, மத, தனவந்தர், ஏழை என்ற வேறுபாடின்றி இன்றாகத்தான் புனித உணவு வழங்குவது மிகவும் வரவேற்கத்தக்கது. மேலும் தமது இறுக்ககாலத்தில் தேடுவாரற்றுத் திக்கற்ற நிலையிலுள்ள பல அலய மடங்களில் தங்கி முழுதே தஞ்சமேனத் தவறியுள்ளனர். இவர்களை அழைத்து முன்னிலை உணவும், ஆடைகளும், பருக்கை விரிப்புக்களும் வழங்கி மதிப்பளிக்கின்றனர். ஏழைகளுக்கான இலவச வைத்தியசேவையும் ஒழுங்கு செய்துள்ளனர். இதர சமூகப்பணிகளும் உதவிகளும் நலிவற்றோருக்கு வழங்குகின்றனர்.

சமயவளர்ச்சி காரணமாக பிரதிவெள்ளிக்கிழமைகள், விமேட தினங்கள், பெருவிழாக்காலங்களில் சமய நிகழ்ச்சிகளும், சமயாடல் போட்டிகளும் நடத்திப் பரில் வழங்கி பெருமை தேடுகின்றனர். இவ்வாறு பணிகள் யாவும் சிறப்படைபவரும் போதிய உதவி வழங்கியபோதும் இப்பணிகளைச் சிறப்புவன் நிர்வகிப்பது சந்தி தொண்டாகும்.

சமய நெறியை வளர்ப்பதன் பேரில் ஆன்மிகக் கருத்துக்களையும், கட்டுரைகளையும் கொண்ட "ஞானசுந்தர்" என்ற

கடந்த ஐந்து வருடங்களாக வாரத்தின் மூன்று நாட்கள் ஆச்சிரமத்தால் இலவச வைத்தியசேவை வழங்கப்பட்டு வருகின்றது. பிரதி ஞாயிறு தோறும் வைத்திய சேவையை அர்ப்பணிப்புடன் மேற்கொண்டு வரும் வைத்தியர் M. யோகேஸ்வரதேவன் அவர்கள் சிறுமி ஒருவரை பரிசோதித்த வண்ணம் இருப்பதையும், பயிற்சி பெற்ற ஆச்சிரமத்தின் தொண்டர்கள் உதவியாக இருந்து நோயாளர்களுக்கு மருந்துகளை வழங்கிக் கொண்டிருப்பதையும் படத்தில் காணலாம்.

வாராந்த வைத்திய சேவையில் பிரதி புதன்கிழமை தோறும் அர்ப்பணிப்புடன் சேவையாற்றும் வைத்தியர் பொன். சின்னத்தம்பி அவர்கள் நோயாளர் ஒருவரை பரிசோதித்துக்கொண்டிருப்பதை இங்கே காணலாம்.

சித்திவிழா 2006

ஆயுஷி

ஒரு மாதந்தொறும் வெளிவருகிறது. 2006 சித்திரை மாதம் நூறாவதுமடம் வெளி வருவதும் சிறப்பாகும்.

ஒரக்தனைய ஒவ்வொரு நூற்றாண்டுகளுக்கு முன் பிரகாசித்த வடனாப் வள்ளலார் அழ்றிய அன்னதாவசேவை, வைத்தியசேவை, ஆன்மீகசேவை போன்ற பல்வேறு சமய, சமூக சேவைகளையும் சந்திதியான் ஆச்சிரமத் தொண்டர்கள் சிறப்பாக நடத்துகின்றனர். மேலும் வள்ளலார் வழ்றிய அண்ணமாத சோதி (அக்ஷிளிக்கு) தொட்டுது

இன்றுவரை பிரகாசிக்கிறது. அதேபோல சந்திதியான் ஆச்சிரம சைவமலை பண்பாட்டுப் பேரவையினர்ன் ஓளாஸ்கடர் (அக்ஷிளிக்கு) நூறாவதுகடர் பரவுகிறது. இம்சடர் பிரகாசத்துடன் தொண்ணாறு வடனார் வள்ளலாருக்கு நாம் பெய்யும் காணிக்கையாகும். வள்ளலாரின் சமய பணிகளையும் தாமும் நிறைவேற்றும் தகுதியுடைய சந்திதியான் ஆச்சிரமம் வெளிப்படும் ஓளாஸ்கடர் தொட்டுது அண்ணமாத சோதியாகத், தோன்ற ஆற்றங்கரை பேலவர் மருளையுரிவாராக.

2005ஆம் ஆண்டு உற்சவம் (05.08.2005) தொடக்கம்

தந்திய அன்னப்பணிக்கு உதவிபுரிந்தோர் விபரம்

நிறதியா நகையாடம்	யாழ்ப்பாணம்	2000. 00
ந. போகேஸ்வரன்	கோண்டாவில்மேற்பு	3000. 00
திரு. கனகசபேஷ்	கண்டா	25,400. 00
தில்லைநாயகம் ஜார்ஜ்ஜொன்ஸ் நினைவாக ஏழாலை		1000. 00
மனோரஞ்சன் ஆதலாபின்	ஏழாலை	1000. 00
குமரன் வரைவநாதன்	வண்ணப்பண்ணை	1000. 00
சிவசுமார் பரணி	மாண்பாளம் 1/2 மூடை அரிசி	500. 00
ஆ. கோகுலன்	உருப்பாளம்	1000. 00
வே. சம்பந்தநாதன்	புன்னாலைக்கட்டுவன்	1000. 00
செல்வி ச. நிரங்குநாயகி தாதில் ததியோகத்தர் யாழ்ப்பாணம்		2000. 00
வே. முருகவேள் நெடியகாடு	வல்வெட்டித்துறை	5000. 00
தி. ஞானப்பிரகாசகுருக்கள்	கரணவாய் 40k அரிசி	1000. 00
சீ. சிவலோகலிங்கம்	நிலாவெளி திருமலை	2500. 00
ஸ. லொபமுதபிள்ளை திருவதிகை	அளவெட்டி	1000. 00
சி. கிருபாகரன் சிவசக்தி	அச்சலேயி	2000. 00
ஜெ. ஜெயங்காந்தன்	லண்டன்	2000. 00
சி. மகாலிங்கம் இராசலிசி	நீர்வேலி	1 மூடை அரிசி
செந்தூர் ரமேஸ் விளையாட்டரங்குலிதி கல்விபாங்காடு		4000. 00
சீ. சுப்பிரமணியம் இலை. கி. சே	ஏழாலை	1000. 00
ஜி. முகிலன்	கொடும்பு	500. 00
க. வன்னியசங்கம்	கரணவாய் வாக்கு	1000. 00

(தொடரும்..)

தலைவரை தலைமையார், தலைக்கல் தலைமையார்.

வாழ்க்கை நெறி

செல்வி அ. கந்தையா அவர்கள்

மனிதப்பிறவி மாண்டபுடைப்பிற்கு. அறிவும் இறங்குகளாகப் பிறவி எடுத்திருப்போர் பெற்ற மனிதப்பிறவி பன்மடங்கு மாண்புடையது. எடுத்து சமயம்

“வைபத்துள் வாழ்வாங்கு வாழ்வன் வாழ்வறையும் தெய்வத்துள் வைக்கப்படும்”

என்ற குறளில் உள்ள ‘வைபத்துள் வாழ்வாங்கு’ என்ற சொற்றொடர் எடுத்து சமயம் “வாழ்க்கை நெறி” என்பதற்குச் சான்றாக அமைந்து காணப்படுகின்றது.

மனிதனில் நல்லவண்ணம் வாழ்கல் வாழ்க்கை. இந்த ‘வைபத்துள் வாழ்வாங்கு’ ‘மண்ணில் நல்ல வண்ணம் வாழ்தல்’ என்பன ஏதைக் குறிக்கின்றன என்று நோக்கின் “வாழ்க்கை நெறி” புரிந்துவிடும்.

மனிதனது வாழ்க்கைக்கு இன்றியமையாததாக இருக்கவேண்டிய விழுமியங்களைச் செய்வது சமயம். அன்பு, இரக்கம், பணிவு, பொறுமை, மனிதநேயம், ஒழுக்கம் இப்படி பல்கில் காணப்படும் நல்ல பண்புகள் என்று சொல்லப்படுகின்ற அத்தனை விடயங்களினதும் ‘சங்கமம்’ தான் எம் சமயம்.

இன்றைய காலகட்டத்தில் இளஞ்சந்ததியினர் சமூகத்தின் சவாலாக அமைந்து காணப்படும் இளையவர்கள் என்பதும் பரவலும் பரவலாகப் போய்விட்ட ஒரு செய்தியாகி விட்டது. அடக்கம், பணிவு, பொய்யோறு மதித்தும் பண்பு விட்டுக் கொடுக்கும் மனப்பாங்கு, புரிந்துணர்வு

சமயம் மட்டுமல்ல. அது ஒரு “வாழ்க்கை நெறியும்” கூட “வாழ்க்கை நெறி” என்றால் என்ன? என்று பார்த்தால்

இவையெல்லாம் அருவிவிட்டதாகப் பேசப்படுகின்றது. இவற்றிற்கெல்லாம் அடிப்படை எங்கிருக்கின்றது என்று பார்த்தால் நல்ல சமயம் வாழ்க்கைக்குரிய சிறப்புகள் முதல் பிள்ளைமருத்துவம் வரையிலான எல்லா வகைகளில் தான். பித்தகாலத்தில் பதியும் எண்ணங்கள் பசுமரத்தானி போன்றவை. ஒரு பிள்ளையின் விட்டுப் பழங்காலத்தான் அவனை நல்லவனாக வல்லவனாக ஆக்கமுடியும்.

சமயம் சார்ந்த விழுமியங்களான இறைநம்பிக்கை உள்ளமை பேசு, தருமம் சேய், பொய்யோரைக் களம்பண்ணு, புறங்கூறாமை, நன்றிமுறையான இவையெல்லாம் சிறுவயது முதல் பெற்றோரால் பிள்ளைகளுக்கு உணர்த்தப்பட வேண்டியவை. ஊட்டச்சத்துடன் உணவு உடலை வளர்க்க உதவுவது போல் நல்ல சாண்டுகள் உள்ளததை வளர்க்க உதவுகின்றன என்பதைப் பெற்றோர் உணர்த்து செய்வது வேண்டும். அயல்விட்டுக்காரனின் உடலுக்கு உதவி செய்து கொண்டு வளக்குத் தெரியாது என்று கூறும் பெற்றோரால் பிள்ளையை நல்கிப்படுத்தமுடியாத பெற்றோர் வாழ்காபடுகளாக இருக்கவேண்டும். கோவிலில், வீரதம், பிரசங்கம், சதசங்கம்

சமூகமறிந்து உருவாக்கம் சீட்டுகல் தயக்கமற்றதால்.

செத்தியநாயகர் 2006

யாழ்ப்பாணம்

இவ்வெல்லாம் பிள்ளைகளுக்கும் பாலை யாழ்ப்பாணத்திற்கும் தண்டவாளங்கள் என்று தெளிவுபடுத்தவேண்டும். தடம் புரண்டால் என்ன நடக்கும் என்று தெரிய வேண்டும். அரிசனத்தினர் நாடகத்தை இவ்வயதில் பார்த்ததால் 'பொய்யேவா யில்லை' என்று விரதம் எடுத்த மகாத்மா காத்தியை இவ்வைய இளம் தலை முறைபிணர்க்குத் தெரியாவிட்டாலும் அவர்களது முன்னோர்க்குத் கட்டபாற் தெரிந்திருக்கும். சமயத்தொடு இணைந்த கருத்துக்களின் கருவுண்டவனாக இலக்

"அழகியாறு அலா, வெகுளி இன்னாச்சொல் நான்கும்
இலக்காம் இவற்றை நறம்"

என்பதும் அந்தை வலியுறுத்துகின்றன.

இக் கருத்தை நன்கு உள்வாங்கிக் கொண்டால் சமூகத்தில் காணப் படுகின்ற எத்தனையோ சீரழிவுகள் இரப்போ, 'பழைய பாதகங்கள்' என்று தவிர்க்கப்படாது பழைய இன்று கருகத்தில் தலைவிரித்தாடுகின்றன. என்றால் வாழ்க்கை தெரியாமல் எம் மக்களோட பாடுகளில் இலந்து விடுபட்டுள்ளமை தான் என்று துணிந்து கூறலாம். நாம் செய்வதற்குத் தண்டனை இவற்றில்லா விட்டாலும் என்றோ உண்டு. இதை நம்பினால் யாழ்ப்பாணத்துக்குத் தீவிர செயலாம். அதனால்தான் 'அரசன் அன்ற ற்ப்பால் கொல்லும் நின்றறுக்கும்' என்றும் 'முற்பகல் செய்யின் பிழைகள் விளையும்' என்று கொல்லி வைத்தனர் அகிலோர். நான் வாசித்த ஒரு விடயம்:

கோயிலில் புனசுநேரம் தீவிரம் ஒரு நாய் வந்து ஓடி ஓடித் தேடிப்பார்க்குமாம். கொஞ்சநாள்களுக்குப் பின் இன்னொரு நாய் (அது ஒரு சொறி

கியவன் சைவப் பெர்யாக்கனது வாய்க்கை வுலாறுகள் அவற்றினாலே காணப்படும் நல்ல கருத்துக்கள் அவை வறக்கும் தெரிவிடுக்க வேண்டும்.

எனது சமயம் கொள்ளும் ஒரு நல்ல கருத்து 'அருஞ்செய்வீருமடி' யாழ்வார்க்குத் தீவிர விளைவிக்மாத் அத்தனை செயல்களும் 'அருள்' எனப்படும். இவ்வகையில் 'அருள்' எனப்பட்டதே இவ் வாழ்க்கை' என்று கூறுதலும் 'தி தொழிய நன்மைசெயல்' என்பதும்

நாய் அங்கு வரத்தொடங்கியதாம். பிந்த வந்தநாய் முதல் வரும் நாயைப் பார்த்து ஒன்றொரு நாளும் வந்து ஓடிஓடித் தேடுகிறாயே. யாரைத் தேடுகிறாய்? என்று கேட்டதாம். முதல் நாய் கோயில் விக் கிரகத்தின் இருந்து நடைகளைக் களவெடுக்கும் போது அதைப் பார்த்துக் கொண்டு நின்றது யாழ்ப்பாண நாய் செய்த குறியாம். அதற்கு இந்த நாய்ப்பிறவி களவெடுத்தவன் இய்த வந்தால் ஒரு மகி பார்த்தவனாம் என்றுதான் வருகிறேன் என்றதாம். பிந்தி வந்தநாய் மெதுவாக நழுவிப் போய்விட்டதாம். எங்கே? என்றே தெரிந்தால் நம்மைச் சுர்க்கடம்பேயேயும் என்று பயந்து இதில் இருந்து ஒன்றை நாம் பரிந்து கொள்ளவேண்டும். விலக்கப் பட்டவை களவு மட்டுமல்ல எல்லா வற்றையுமே தவிர்த்து வேண்டும் என்பதை

மனித அறிவை அடங்க வகுத்தார் கள் இந்த மனிதத்தில் இருந்து விலகும் போது மனிதன் விலங்காக்கின்றான். மனிதன்

மனிதனாக வாழும் வழிமுறைகள் அனைத்தும் அனைவராலும் பேசப்பட வேண்டும். தர்மம் எவ்வாறும் சத்தியத்தில் தங்கியிருக்கின்றது. ஆகையால் அடிமைப்பாணம் சத்தியம் புறந்தள்ளப்படும். சத்தியம் புறந்தள்ளப்பட்டால் தர்மம் குலைவும் இன்றைய குழப்பங்களுக்கும், சீர்தகுதலுக்கும் காரணம் சத்தியம் சார்ந்த தர்மம் குறைந்தது தான் எனலாம். 'மனத்துக்கண் மாசிலனாதல்' எல்லோராலும் போற்றிக் கனிவாய்விடும் படுமாய் இருந்தால் எவ்வகையான கழுத்தறப்புக்களும் சமூகத்தில் இல்லை.

பாரதத்தை தெரியாதவர் இவர் எனலாம். பிதாமகர், பிஸ்மில் ஆச்சாரியர், துரோணர், கர்ணன் இவர்கள் எல்லாம் தர்மத்துக்குட்பட்டவர்களாக இருந்தார்கள். அவர்கள் சார்ந்திருந்த பக்கம் தீமத்துக்குப் பதிலாக இருந்தது என்பதால் இறந்தார்கள். நம் சீரர்கள் கதைபைக் கேட்கிறார்களே ஒழிய அதனாபே காணப்படும் கருத்துக்களை எடுக்கப்படவில்லை. பெற்றோரும் மற்றோரும் பிள்ளைகளின் பணிபு வளர்ச்சியில் பெரும்பங்கு வகிக்க வேண்டும்.

இன்று நற்குண மேம்பாடுகள் குறைந்து வருகின்றன. புனிதமான கோவில்கள் உற்சவங்கள் பொழுது போக்கிற்கானவையாக மாறுகின்றன. மாணாக்கர் மத்தியில் இன்ப - துன்ப, இம்மை - மறுமை, நல்வினை - தீவினை போன்ற எண்ணக்கருத்துக்கள் குறைவாகக் காணப்படுகின்றன. "தீயும் நன்றும் பிறர் தர வரா" என்பதை ஒவ்வொருவரும் மனங் கொண்டிருக்கவேண்டும். இறைவன் பணி தான் என்கிறோம். பணி பில் ஏன் இறைவன் பாரபட்சம் காட்டுகின்றான்? நாம் செய்துவினை தான் காரணம். கன், தருதி, பேடு நீங்கப் பிறத்தல் அரிது என்றார் ஓளையார். நமது மறுபிறப்பு இப்பிறப்பில் நாம் தீமாளித்துக் கொள்ளமுடியும் "தன்னெஞ்சாவது பொய்யார்க" என்று ஒவ்வொருவரும் வாழ்த்தால் சமூகம் ஒரு மலர்ச்சிசாலைப்பாக இருக்கும். மக்கள் நாமே இதைத் தீமாளித்துக்கொள்வோம்.

நிலைபற்ற இவ்வுலகில் நமக்குக் கிடைத்திருக்கின்ற காலத்தை எவ்வளவுக்கு முடிபுரித அன்வளைக்கு நல்லாறியில் பயன்படுத்திக் கொள்ளவேண்டும்.

இன்று நூறாவது மலராக மலரும் ஆரம்பிக்கும் உடும்பராய் கணபதி நிறுவனத்தினரது உடம்பூர்ப்பு

ஆற்றங்கரையான் அருள் ஊற்றெடுப்பது போலப் பேற்றற்றும் வண்ணம் பொல்கின்ற ஞானசுடர் நூற்றினைத் தான்டி நூற்றாண்டு மலராய் தோற்றுக எனவாழ்த்தும் கணபதி நிறுவனத்தினரே

அறிவுத் துறையிலேயும் செத்திதே மலம்.

“நன்றும் தீதும் பிறர் தரவாரா”

திரு. கா. கணேசதாசன் J.P அவர்கள்

வாழ்க்கையில் நமக்குப் பல வழிகளில் இடிகள் வந்து குறுகிவிடுகின்றன. வறுமையால் வரும்படி, வெறுமையால் வருமிடம், நோய்தொடியினால் வருமிடம், பணியினால் வரும்படி, போன்று எண்ணற்ற இடிகள் இன்றிப்படுத்துகின்றன.

மேலே தரப்பட்டவாறு புறங்கைகளும், உபயம், குரோதம், உலோபம், கோபம், வஞ்சகம், அழகக்காறு, அவா, ரோசை, முதலிய அகப்பணிகளாலும் நமக்கு இடிகள் வருகின்றன.

“நன்றும் தீதும் பிறர் தரவாரா” என்பதற்கமைய எமது மனத்தில் எழுகின்ற தீய எண்ணங்களும், ஊழ்வினைப்பலனுமே எமது வாழ்வில் தீவினைகளைத் தரும். இதே போன்று மனத்தில் எழுகின்ற நல்ல எண்ணங்களும் நாம் செய்பவர் நல்ல செய்களும் எமது வாழ்வில் நன்மையைத் தருகின்றன.

எமது மனத்தில் ஏற்படும் தீய உணர்ச்சிகள் தன்னை மறைக்கும், குரோதம் குலத்தை அழிக்கும், உலோபம் வாழ்வை உருக்குலைக்கும், கோபம் பாவத்தைத் தோளும், வஞ்சகம் பெருக்கை அழிக்கும், அழகக்காறு உபயாரையே குடித்தாவிடும்.

அழகக்காற்றினால் உருவாற்றாத ஒரு அகரனின் வரலாற்றினை நாம் இன்று சிந்திப்போம்.

ஆதிகாலத்தில் பத்மாகரன் என்ற அகரன் சிவபெருமானை நினைத்து

கருந்தவும் புரிந்தான். அங்னது தவத்தினைக் கண்ட சிவபெருமான் மனநிரங்கி “பத்மாகரனே உனக்கு என்னவாம் வேண்டும் கேள்” என்றான்.

“நான் பாருடைப சிரஸில் கைவைத்தாலும் அகர் வெந்துசாம்பராக வேண்டும் இதவே நான் கேட்கும் வரம்” என்றான்.

“அப்படியே தந்தேன்” என்றான் சிவபெருமான். உடனே பத்மாகரன் சிவபெருமானை நோக்கி “நீ தந்த வரம் உண்மையானதா? என்று பரிட்சித்துப் பார்ப்பதற்கு உடனடி தலையில் என்மையை வைத்துப் பார்க்க விருப்பமின்றி உமது தலைகைபக் காட்டும்” என்றான் அவன்.

“தீபோரைக் காண்பதுவும் தீதே” என்பதற்கமையத் தீயவணக்கம் அன் அகரனுக்கு வரம் கொடுத்ததால் தனக்கே ஆபத்து வந்து சேர்ந்ததே! என்று அங்கிருந்து ஓட்டம் பிரித்தான் சிவபெருமான். பத்மாகரனும் திரத்திக் கொண்டு சென்றான்.

சிவபெருமான் ஓடுவதைக்கண்ட திருமால் ‘ஏன் இப்படி ஓடி வருகின்றி? என்ன நடந்தது’ என்று கேட்டான். பத்மாகரனுக்கு வரம் கொடுத்ததால் தனக்கு மேல்ததைத் சிவபெருமான் கூறினான்.

உடனே திருமால், நான் அந்த பத்மாகரனைக் கவனித்துக் கொள்கின்றேன். இங்கு எங்காவது ஒழிந்து கொள்ளும் என்று கூறிய திருமால் பேரழகுபெயர்வணக்கமுற்றான்.

சித்திவிழா 2008 திருத்தினைத் திறைப்பெண்ணை மெருகன்.

அந்த ஓடி வந்த பத்மாவரன் அந்தப் பெண்ணின் அழகைக் கண்டு மதிமயங்கி எப்படியாவது அவளைத் திருமணம் செய்யக்கொள்ளவேண்டும் என எங்களினால்.

"பெண்ணே! உன் பேரழகைக் கண்டு மயங்கிவிட்டேன் என்னைத் திருமணம் செய்து கொள். என் வாழ்நாள் பூராகவும் உனக்குப் பணவீடை செய்யக் காத்திருக்கிறேன்" என்றான்.

அவளை மோகத்தாடன் பார்த்து "உங்களை மணம் முடிப்பதற்கு நான் எண்ணுகிறேன். ஆனால் அந்த அழகுக்குச் சென்று தலையில் தண்ணீர் து வி

உடம்பில் தண்ணீர் தெளித்தும் கொண்டு வாருங்கள்" என்றான். மகிழ்ச்சியுடன் அழகுக்குப் பெற்றவன் தன் கையால் தண்ணீரை எடுத்தத தலையில் வைத்தான்.

10. | நேபேற்ற தவத்தின் அண்ண வந்தது சாம்பராயி அங்கேயே இருந்தான்.

"நன்றும் தீதும் பிறர் தரவா" என்பதற்குமையக் கெட்டவர்களுக்கு அறிவு அவர்களது செயல்கள் மூலமே வரும் என்பதை இதற்கு மூலம் அறியலாம். வெவ்வேறு நாம் நல்லதையே நினைக்கவேண்டும். நல்லதையே செய்யவேண்டும்.

சுரத்தின் சீவலாயங்கள்

சுரத்திருநாட்டின் சீவலாயங்கள் மற்றும் அவற்றின் வரலாறுகள் தொடர்பான நூல் விரைவில் வெளியிடப்படவுள்ளது.

சுரத்திருநாட்டின் 80 சீவலாயங்கள் தொடர்பான தகவல்கள், சுரத்தின் தொன்மையான சீவலாயங்களின் வரலாறுகள் முதல் பவற்றைத் தாங்கியதாக கோயில்களின் நிறுபடங்கள் வர்ணப்படங்களுமையும் கலாப்பெண்ணைப் பாங்கனாகவும் 300க்கு மேற்பட்ட பக்கங்களில் இந்த நூல் வெளிவருவது. மலர் ஆரம்பியாக வித்துவான் அருள்மொழிபரசி திருமதி வசந்தா வைத்தியநாதன் அவர்கள் பணியாற்றுகிறார். நூல் தேவையானோர் முற்பதிவு செய்துகொள்ளவும். அவர்களுக்கு வெளியீடு அனுப்பிதற் அனுப்பி வைக்கப்படும்.

பல்கலைக்கழக பேராசிரியர்கள் கோயில் பொறுப்பாளர்கள் கல்விமாமிகளின் ஆய்வு கோயில்களின் வரலாற்று தொடர்பு இந்நூல்.

மேலும் தங்குந்த அப்பாக்குட்டி.

நன்னை ஆதீனம் கவாமின்

கொழும்பு இராமகிருஷ்ணாபிஷத் கவாமி

இந்த கலாசார திணைக்களம் பணிப்பாளர்

செல்வி க. தங்கமேலன் - 111 - உறுப்பினர்

இவர்களின் வாழ்த்து, மதிப்புகளுக்கும் இடம் பெறும்.

த. துரைராசா

31A ஜானகி ஓழுங்கை,

பம்பலப்பிட்டி, கொழும்பு - 04

தொலைபேசி: 11- 4515042

சூர்யசூர்ய இதழின் ஆசிரியர்.

ஞானச்சுடர் பல்லாண்டு வாழ்க

திரு ஆ. சீவநாதன் ஆசிரியர் அவர்கள்

வைதானை வர வையகம் முருகப்பெருமான் உறையும் பசிகளில் செல்வச்சந்தி அருள்வனம் நிறைந்தது அன்வையக் கந்தன் எனப்பெயர்ப்பும் சந்திதிமுருகன் உடல்பெயரி நீகதி உளமுந்து வழங்கி அடியவரை வாழவைக்கும் அற்புதத் தெய்வமாவான். உளகூறையுடன் வந்து வழிபடுவோர் அக்குறைநில்கி ஆனந்தவேலன் அருளாட்சித்திறனை விபந்து நிவர்த்தி பவர். அடியவனின் அன்பு வற்பாட்டை முருகன் ஏற்ற இடம் செல்வர் சந்தித். அக்கு அமைந்துள்ள இயற்கைச் சூழல் அடியவர் உள்ளங்களில் பக்தியைகளை ஒளிபெறச் செய்யும். அடியச் சூழலில் நீராடி காவடி எடுத்து ஆலயத்தைச் சுற்றுவரும் அடியவர்களின் உள்ளத்தில் பக்தி பெருக அமைதியும் ஆனந்த வாழ்வும் ஏற்படும்.

முருகனின் கையில் ஒத்தியவேல் ஞானத்தைக் குறிக்கும். இந்த ஞான மலையைப்பின்பு அகரகளை அறித்து தேவர்களைக் காப்பாற்றியது என புராணம் கூறும். இங்கு மலை என்பது மனிதனிடத்திலும் உள்ள திபகுணங்கள் ஆகும். அதையகணங்களை அறித்து அறியாமையை ஒழித்து ஞானமுறையை அப்பாக்கனிடத்தில் ஒளிர்ச் செய்தது என்பது தத்துவம். இத்தூணவேலை முலையதானத்தில் அமரச் செய்து வர்ப்பும் செல்வச்சந்தி ஆலயத்தில் வழிபடும் அடியவர்களின் மன இருளைப்

போகி ஞானஒளிகைய ஏற்றுவனாக அமர்ந்துள்ளான். உபலி உளநோய் நீங்கப்பெற்றோர் முருகனின் ஞான அருளைப் பருகுவதற்கு இப்பதிக்கு ஓடோடி வரும் அடியவர்கள் பல்லாயிரமவர்.

செல்வச்சந்திதி முருகனை வறி படுவோர் பூர்வ புண்ணியம் பெய்தோரவர். புண்ணியத்தின் பயனால் வழிபடும் பேறுபெற்றோராவர். இவ்வழிபாட்டால் மனிதவாழ்வின் பயன்பெற்றோராவர்.

சந்திதிமுருகன் தனது அருளை தனது அடியவர் வாழ்விடமெல்லாம் புகச் செய்யும் அருளாட்சி செயலாக உதய மானதே செல்வச்சந்திதி அப்பிரகத தில்புருங் மாதந்தோறும் ஞானச்சுடரை வெளிவரச் செய்தமையாகும். ஞானச்சுடர் ஆன்மாக்களின் ஞானஒளியை மீளும் செய்பும் முருகனின் அருள்பீரசாதையாகும். ஞானச்சுடர் மாதந்தோறும் உதயமானதும் அருள்விபுதிப் பிரகாசத்துடன் அடியவர் வீடுதொக்கிச் சென்று அவர்களின் உயர் விலே வீடுகளிலே முருகன் அருள் ஒளியைப் பிரகாசிக்கச் செய்கின்றது. இத்தகைய அருள் ஒளியைப் பெறுவோர் உள்ள நாட்டன் மட்டுமன்றி வெளிநாடு வரகளும் பெரும் வாய்ப்புக்கடைத்தமை முருகனின் அருளாட்சித்திறனையாகும்.

முருகனின் அருள்பிரவாகத்தினால் வெளிவரும் ஞானச்சுடர் 100வது மலராக வெளிவருவது பக்தர்களின் மனதைப் புரிக் கச் செய்யும் ஓர் பெற்பாடாகும். அதன் பெருமையை உள்ளுறையால் உணர்த்தல்

முருகன் புகழ்பாடுவர் அன் அருள் வெளி எத்திள் அடியார்களை மூழ்கச் செய்து ஞானஒளி விசச்செப்பும், ஞானங்கடா

பல்லாண்டுதாலம் ஒளியெற்றி எம் மன இருள் நீங்க முருகன் அருள்பாலிக்க வேண்டுமென இறைஞ்சுகிறேன்.

தாறாவது கடற்க மட்டுமல்ல நூறாயிரம் சூனச்சுடர் ஒளிநம்ப வாழ்த்துகிறேன்.

முக்கண்ணாயகனார் அக்கினி கண்ணில் அனதரித்த கந்தப்பரம் பொருளின் சுருணைக்கு சமூகமில் திருநாட்டின் எந்தியும் தந்திரும் சுந்திரியின் ஆலையில் அமுதாட்டிதும் அன்னநாயகனார் வெள்ளிலேவழகன் திருவருளால் முருகேச கவாடிகள் சுருணையே அருளாய் அடியவராய் பாலகனாய் ஆதிரை தொன் னாய்க் குருவின் உத்தமசிவனாய் மீளும் அமுதகலாஜோகிரே அமுதவாரித்யே சுடர் ஏற்றிய திரை அனையாது உலக ஞானஒளி விளக்காய் மீளும் நினைவில் அகம் பூர்க்கிறேன் என்றால் அகத்தின் கண்கண்ட அருக்காறை கழுவிச் செல்லும் அநாமந்தாய் மெய்குஞ்சாப் போக்கிசமாக தெய்வீகப் பொலிவுடன் இன்று மீளும் மாதாந்த மலர் நித்தியமலராய் தோன்றிய நூட்டில் மட்டுமல்லாது கடல்கடந்தும் ஒளி கொடுக்கும் சூரியப்பிரகாசத்திலும் மேலான சக்தியாய் நாதகீதையே ஒலித்து ஒளிபரப்பிட கண்கிறோம் கேட்கிறோம் பார்க்கிறோம் என்றால் "வாயே வாழ்த்து கண்டாய்..." என்ற நாவரசர் பாடல் வாழ்த்தச் சொல்கிறது.

சந்தியான் ஆதிரைமம் "அன்றார் அழிபசிதீர்த்தல்..." என்ற குறளுக்கு முழுமைத்துவம் கொடுத்து வாயிலில் சுவாமிபனர்கள் அடியால் ஒருவராய் "பசித்தோர் முகம் நோக்கு" என்ற சித்தானைக்குட்டி சுவாமியின் வாசகத்தை உள்ளத்தில் இருத்தி பசிபோக்கி சைவத்தமிழ் உலகில் எது பேணப்பட வேண்டுமோ அதனைப்பேணித் கொள்ளவேண்டுமென்பதை சுவாமிகளின் வழியில் "தொண்டர் குலமே தொழுகலம்" என்ற வகையில் மண்ணிற் பிறந்தார் பெரும் பயன் அண்ணலர் அடியார் தமை அமுது சொல்லித்தலை..." என்ற சேயலோடு "கந்தல் கேட்டல் உடையோர் பெரிபொர்" எனக் கல்விபிலும் ஏழைமக்கள் வாழ்வின் வளர்ச்சியிலும் கலைஞர்களையும் எழுத்தாளர்களையும் சைவப்பெரியார்கள் முதலாக சிவபுரி பெற்ற ஆன்மீக வரலாற்றை உலகமளவிய ரீதியில் உயிர் கொடுத்து ஒளிகொடுக்க சைவத்தமிழ் பண்பாட்டு விழுமியங்களை முரசறையும் அன்புக்காராய், சைவச் சுடராய், ஆண்டீசுக்காராய், தமிழ்க்குடராய், பெய்க்குடராய், மெய்குஞ்சாப் சுடராய் எக்காராய் எத்திசை நோக்கியவாழும் அச்சுடராகக் காட்டி கந்து தனக்கென ஒளிபூட்டாது ஒளியன் உலக உயிர்களின் வாழ்வுக்கு எவ்வாறு முக்கியமோ அதுபோல சந்தியான் ஆதிரைமம் சைவ கலை பண்பாட்டுப் பேரவையின் ஞானச்சுடர் பஸ்கோடிநூறு நூல்களாக ஒளிர்ந்தும் என உணர்வோரும் மயிழ்வோரும் வாழ்த்துகின்றேன்.

-சைவபுலவர் க. நித்தியதீதரன்-

அன்புள்ள அகற்றுவதே மன்களின் நுதற்கடமை.

வாய்பேச முடியாத புலோலி தெற்கைச் சேர்ந்த ஜே. ஜேகசுகிர்தன் என்ற மாணவன் கொழும்பில் உயர் கல்வியைத் தொடர்வதற்கு வசதியாக விஷேடமான கற்றல் உபகரணங்கள் அடங்கிய பொதி ஆச்சிரமத்தால் வழங்கப்பட்டது. அதனை ஓய்வுபெற்ற உதவிக்கல்விப்பணிப்பாளர் கு.சண்முகநாதன் அவர்கள் வழங்குகின்றார்கள். அருகில் ஆசிரியர் இ.ஸ்ரீநந்தராசா மற்றும் பேரவையின் செயலாளர் அவர்களும் காணப்படுகின்றனர்.

பிரதி வெள்ளிதோறும் இடம்பெறும் மகப்பேற்று வைத்தியசேவையின் பொழுது வைத்திய நிபுணர் பு.பவானி அவர்கள் நோயாளர் ஒருவரின் வைத்திய வரலாற்றுத்தாளை பார்வையிடுவதையும் அருகில் சிகிச்சையை எதிர்நோக்கியுள்ள மகளிர் சிலரையும் படத்தில் காணலாம்.

சித்தர்கள் சமயநெறி

சிவதமிழ்வித்தகர் சிவ மகாலிங்கம் அவர்கள்

இந்த சமயத்தில் காலத்திற்கு காலம் பக்தர்கள், சித்தர்கள், ஜானிகள் எனப் பலரும் தோன்றிச் சமயத்தை வளப்படுத்தினார்கள். நாயன்மார்கள், ஆழ்வார்கள், வடநாட்டுப் பத்தினெறியாளிகள் போன்றோர் பக்தர்களாகவும், சங்கரர், இராமானுஜர், மத்துவர், மெய்கண்டார் போன்றோர் தத்துவஞானிகளாகவும், பதினெண் சித்தர்கள், நவநாதர் சித்தர்கள், ஈழத்துச் சித்தர்கள் போன்றோர் சித்தபுருஷர்களாகவும் திகழ்ந்தார்கள். "கடவுளைக் காணமுயல்பவர்கள் பக்தர்கள் என்றும் கடவுளைக்கண்டு தெளிந்தவர்கள் சித்தர்கள் என்றும் சித்தர்களுக்கு தமிழ் வேதமாகிய திருக்குறள் வரலிலக்கணம் கூறியுள்ளது. "எழும்பாமல் வாசனையைக் கொன்றோன் ஞானி, ஏகாமல் வாசனையை அடித்தோன் சித்தன்" எனச் சட்டை முனிச்சித்தர் ஞானிகளுக்கும் சித்தர்களுக்கும் இடையேயுள்ள வேறுபாட்டை விளக்குகின்றார். வாசனை என்பது கர்மவினை ஆகும். பிறபஞ்ச வாழ்வின் இரகசியத்தை சித்தர்கள் அறிந்திருப்பார்கள். சித்தர்கள் உலகத்தில் வாழ்ந்தாலும் உலகாயதராக வாழமாட்டார்கள். இவர்கள் உலகத்தோடு ஒட்டியும் ஒட்டாமலும் வாழ்ந்து வருகிறார்கள்.

சித்தி என்னும் சொல் தெளிந்த

ஞானத்தைக் குறிக்கும். ஞானம் பெற்றவர்களைச் சித்தர் என்று கூறுவதும் உண்டு. சித்த பெற்றவர்களைச் சிவனோடு ஒத்தவர்களாய்க் கருதி மக்கள் மதித்துப் போற்றுகின்றனர். "சித்தன் போக்கு சிவன் போக்கு" என்பது தமிழ் மக்களிடம் நீலவிவரும் பழமொழி ஆகும். சித்தத்தைச் சிவன்பின் வைத்து சிந்தனையில் முழுகமுழுக சித்தவிகாரம் ஒருங்கும், சித்தவிகாரம் ஒருங்க ஆத்மசக்தி அகத்திலே பிறிட்டு எழும். ஆத்மசக்தி முழுமை பெறுகின்ற பொது சித்துக்கள் அனைத்தும் கைகூடும். இத்தகைய செயற்கரிய செயல்களைச் செய்யும் சித்தர்களை "வித்தகச்சித்தர்" எனத் தாயுமானவர் குறிப்பிடுகின்றார்.

உடம்பின் மூலாதாரத்தில் உள்ள குண்டலினி சக்தியை மேலே எழுப்பி பல வகையான போக அனுபவங்களில் லெற்றிகண்டு அதற்குப் பால் உள்ள எலிஎம் மூலமூலப்பொருளில் நிலைபெறுதலையே சித்தி பெறுதல் என்பர். சித்தர்கள் பல வகையான அருள் விளைமாட்டுக்களைச் செய்வார்கள். இந்த விளைமாட்டுக்களில் எட்டினை மட்டும் தோற்றெடுத்து அவற்றை என் பெருஞ்சித்திகள் (அஷ்டமா சித்திகள்) என்று கூறுவர். திருவிளையாற்று புராணத்தின் கூற்று கண்டதற்கு அட்டமாசித்தி பற்றித் தெளிவாகக் கூறப்பட்டுள்ளது.

1. அவிமா - ஆன்மீய அனுவினான் சென்று தங்குகின்ற ஆற்றல்
2. மகிமா - மலைபோன்ற பொய்யவடிவம் கொள்ளுதல்

மூல நெருக்கை கடவுளிடம் ஒய்ந்ததை விளக்குதல்.

3. லக்ஷ்மி - பரமான பொருளை இலேவான அணுவைப்போல் கனமற்றதாகி விடுதல்.
4. கரிமா - பெரிய கனமான பொருளை மலைபோல் கனமாக இருக்குவது மாற்றாதல்.
5. பிராத்தி - குறுகிய இடத்தில் அடங்கி இருந்து வெளிப்பட்டு அகன்ற இடத்தை அடைந்து மீண்டும் குறுகிய இடத்தினில் புதுதல்.
6. பிராகாமியம் - தன் உடலைவிட்டு வேறு உடம்பினுள் புதிது வீரும்பிய இன்பங்களை அனுபவித்து மீண்டும் பழைய உடம்பினுள் நுழைதல்.
7. ஈசத்துவம் - படைத்தல், காத்தல், அழித்தல் ஆகிய முத்தொழில்களையும் செய்து காற்று மழை முதலியவற்றை அடக்கி ஆளுதல்.
8. வசித்துவம் - பரவை, விலங்கு, மக்கள், தேவர் அனைவரையும் தன் வயப்படுத்துதல்.

சிவனுக்குள்ளே சிவமனைப் புகுந்த சித்தர்கள், உள்ளொளி பெற்றவர்கள், "யான் பெற்ற இன்பம் பெறுக இவ் வையகம்" என்ற பெருநோக்கோடு தாம் பெற்ற இறை அனுபவங்களைப் பாடல்களாகத் தந்துள்ளார்கள். உள்ளொளி பெற்ற சித்தர்கள் உவ்மையை உணர்ந்து வருக்கு உபதேசம் செய்தனர். மெய்ஞ்ஞானம் மெய்யோர் மேதலினால் ஐம்புலன் நுகர்வுகளை, ஆசாபாசங்களை, நலத்திங்குகளை, அவைகளைத் தந்துவாய் பாடல்களாகத் தந்துள்ளனர். புரியும் மொழி, புர்பாதகருத்துக்கள் பிச்சு வறக்குத் தமிழில் பேருண்மைகளைப் பொதிந்து வைத்துள்ளனர். இவர்களுடைய பாடல்களில் சித்தர்களின் நுண்ணுணர்வு, சூழ்நிலை எண்ணங்களை, கொடிபுற சித்தனைகளில் உதயம் அலைகள் என்பன பொறிபோலச்சுடர் விடுகின்றன.

கட்டற்ற வாழ்க்கையும் எல்லை யற்ற நோக்கும் எதனையும் எடுக்கெழிந்து பேசும் இயல்பும் இகழ்ச்சி நோக்கும் சித்தர் பாடல்களில் ஒலிக்கின்றன. சித்தர் வாழ்க்கைத் தத்துவங்களின் வேரும் விஷையும் மாணிக்கவாசகர் நம்மாழ்வார் பாடல்களிலும் காணக்கிடக்கின்றன. இவர்களுடைய பாடல்களின் தத்துவக்

கருத்துக்களுக்கான மூலத்தைத் தவ் யோமி திருமுலநாயனாரின் திருமந்திரத்தில் பரக்கக் காணலாம். சித்தர்களின் மெய்ஞ்ஞான தத்துவமும் விஞ்ஞான உளர்வும், காலத்தை வென்ற கருத்தும் தமிழ் மொழிக்கு வளப்பையும், வளத்தையும் அழகையும் கவிமையையும் தந்துள்ளது என்பது ஆய்வாளர்களின் கருத்தாகும். நெய்நீராய்வும் ஈனமாய்வும், பாடல்வடிவத் தாலும் நாட்டுப்புற இலக்கியத்தின் செல்வாக்கு சித்தர் இலக்கியத்திற்குப் பெருமை சேர்த்துள்ளது.

சித்தர்கள் மக்களில் மனஇலையைப் போக்கி ஞானஒளி பரப்பச் சிந்தனைச் செல்வத்தை வாரிவழங்கினார். உடல் நோய்களைத் தாக்கும் மூலிகைகளைக் கண்டறிந்து மருந்து செய்யும் முறைகளைத் தெரிவித்து நூல்கள் இயற்றினர். கோள்களின் நிலை, காலமாயுபாடு, கடர்களுடன் இயக்கம் ஆகியவற்றை விளக்கச் சோதி நூல்களை எழுதினர். நிறைமொழி மாந்தர்களாகிய அவர்களின் வாயால் வந்த வார்த்தைகளை மறைமொழிகளென அடியவர்கள் பொற்றிணைகள். ஆத்மசுக்தி யோகநிலை ஆகியவற்றை விளக்கும் பாடல்களை அருளிச்சொன்னார்.

சித்தர்கள் கண்ட மருத்துவவாசிய

சித்திரைமசு 2006

தொகுச்சி

சித்திரைமசு மிக உயர்ந்த பின்
விளைவுகளற்ற மருத்துவம் ஆகும். திரு
முருகைய சிஷ்யர் பரமநாதரின் வந்த
போகம் என்பவம் மூலிகைச் செடிகளைப்
பற்றி ஆய்வு செய்துகொண்டு கோமளா
யனார் சென்றார் என்று வரலாறுகள் கூறு
கின்றன. சலத்தைப் பரிசோதனை செய்து

நோயினைத் கண்டறிபவர் ஆய்சில
மருத்துவமுறைக்கு வித்திட்ட பெருமை
தேரையர் என்ற சித்தரையே சாரும். இவர்
அருளியதற்குறி சாஸ்திரப் பாடல்களில்
சலத்தைப் பரிசோதனை செய்து நோயைக்
கண்டறியும் முறையினைத் தெளிவிக்க
வேண்டியுள்ளார். (தொடரும்...)

(நிதித்ய அன்னப்பணி தொடர்ச்சி..)

Dr.T. முன்கந்தராஜா (லண்டன்) சிவமகொழுந்து மூலம்	5000. 00
ப. செல்லையா ஊடுரு	1000. 00
சசீலா நகைமாடம் பருத்தித்துறை	1500. 00
த. வித்தியாசுரன் சங்கானை	1000. 00
சந்திரன் தர்ஷினி சிவன்வீதி ஆவரங்கால்	1000. 00
திருமதி பாண்டி கரவையாம்பத்தி	2000. 00
திரு. சபாபதிப்பிள்ளை அனுவந்திரெய்யா	3000. 00
பா. கேதீஸ்வரன் (கனடா) அர்கேவல்	5000. 00
தேவசாயி தனேஸ் புன்னாலைக்கட்டுவன் வடக்கு	1500. 00
சி. பாண்டிபாதம் லக்ஷ்மி	3000. 00
செல்வி தீபகவத் பெரிபதம்பி (பொருட்கள்வகை) பருத்தித்துறை	2000. 00
திருஷா ஜெயபதமாஜா பிரபன்	10,000. 00
மந்தசாயி சிவனேஸ்வரி அச்சவேலிதேற்கு	1000. 00
வ. அரிஷன் கங்கராஜன்சுதம்	1000. 00
விஷாகன் துர்க்கா மந்திரமடம் மாழப்பாணம்	5000. 00
பொ. சந்திரவிங்கம் தாண்டவனமத்தி கரவேட்டி	1000. 00
சி. வல்லிபுரம் துர்ப்பனை பருத்தித்துறை	1000. 00
சி. முருகேயப்பிள்ளை குடும்பம் சிவன்வீதி பருத்தித்துறை	3000. 00
T. சந்திரன் முகாந்திரம்வீதி மல்லபகம்	5000. 00
ஜமுனா சண்டிப்பாய்	2000. 00
ஆ. ஜீவரெத்திவேல் குடும்பத்தினர் திருநெல்வேலி	10,000. 00
பத்மநாதன் குமாரசாயி பம்பலப்பிட்டி கொழும்பு	6000. 00
சி. புவனன் உடுப்பிட்டி (லண்டன்)	5000. 00
பா. பிரதீபன் நவிண்டல்	5000. 00
Dr.K. சிவநாதனார் கொழும்பு	6000. 00
கு. ரங்கநாதன் இலுவலித்தேற்கு	1600. 00

(தொடரும்...)

நூல்கள் குறுக்கிடுக வேண்டியைக் கிடுகிடுக்கிடு.

சீறு கடிக்காதே

திரு இ. சீவலிங்கம் அவர்கள்

ஒரு கிராமத்தில் சில சீறுவர்கள் வயலில் மாடு மேய்த்துக் கொண்டு இருந்தார்கள். அங்கே கொடிய விஷப் பாம்பு ஒன்று வசித்து வந்தது. பாம்பிடம் உள்ள பயத்தால் எல்லோரும் மிகவும் எச்சரிக்கையாய் இருந்தார்கள். ஒருநாள் பிரமச்சாரி ஒருவர் அந்த வயல் வழியாகச் சென்றார். மாடு மேய்க்கும் பிள்ளைகள் அவரிடம் ஓடிச் சென்று சுவாமி அந்த வழியாகப் போகாதீர்கள். அந்தப்பக்கம் ஒரு கொடிய விஷப்பாம்பு இருக்கிறது என்று சொன்னார்கள் அதற்கு அந்தப் பிரமச்சாரி பிள்ளைகளே அது இருந்துவிட்டுப் போகட்டும். எனக்கு மந்திரம் தெரியும் ஆகையால் எனக்குப் பயமில்லை என்று சொல்லிவிட்டுத் தொடர்ந்து நடந்தார். பயத்தினால் சிறுவர்கள் அவருடன் செல்லவில்லை. யாரோ வருவதைக் கண்டபாம்பு படமெடுத்தபடி சீறிக்கொண்டு வேகமாக ஓடிவந்தது. பிரமச்சாரியை நெருங்கியதும் அவர் ஒரு மந்திரத்தை உச்சரித்தார். அவ்வளவுதான் சீறிவந்த பாம்பு அவர் காலடியில் நெளிந்தது. பிரமச்சாரி அதைப் பார்த்து பாம்பே நீ ஏன் இப்படி மனதாக்களைத் துன்புறுத்திக்கொண்டு திகிறாய். உனக்கு ஒரு மந்திரம் சொல்லித் தருகிறேன் இந்தமந்திரத்தை உச்சரித்தால் பகவானிடம் உனக்கு பக்தி ஏற்படும் நீ அவரை அடைவாய். பிறகுக்கு திங்கு செய்யும் என்னுடைய இந்த சபாவம் உன்னிடம் இருந்து

போய்விடும் என்று சொல்லி அந்தப் பாம்பிடம் மந்திரத்தை உபதேசம் செய்தார். மந்திர உபதேசம் பெற்றபாம்பு பிரமச்சாரியை வணங்கி, குருநாதா நான் எப்படி ஆனமீகப் பயிற்சி செய்யவேண்டும் என்று கேட்டது அப்போது பிரமச்சாரி இந்த மந்திரத்தை ஜெபம் செய், யாருக்கும் திங்கு செய்யாதே என்று கூறினார். புறப் படும்போது நான் மறுபடியும் வந்து உன்னைப் பார்க்கிறேன் என்று கூறிச்சென்றார்.

சில நாட்கள் சென்றன. இப்போது அந்தப்பாம்பு யாரையும் கடிப்பதில்லை. என்பதைச் சீறுவர்கள் அறிந்து கொண்டார்கள் கல் எறிந்தாலும் அது ஒன்றும் செய்வதில்லை.

ஒருநாள் சிறுவன் ஒருவன் அதன் வால்ப்பிடித்து தூக்கி அடித்தான் அதன் வாயிலிருந்து ரத்தம் பீர்த்துப் பாம்பு மயங்கி விழுந்தது. சிறுவர்கள் இறந்து விட்டதென எண்ணி சந்தோஷமாக சென்று விட்டனர். இரவுநேரம் வந்தவுடன் பாம்புக்கு உணர்வு வந்தது. மிகுந்த சிரமத்துடன் மெல்ல மெல்ல நகர்ந்து அது தன்னித் துக்கு சென்றது. அதன் உடம்பு சின்னா பின்னப்பட்டது. நாட்கள் கழிந்தன பாம்பு இப்போது எலும்பும் தோலுமாக மெலிந்து விட்டது. இரை தேடும் போவதில்லை. எப்போதாவது இரவுவேளையில் மட்டும் வெளியேவரும். மந்திர உபதேசம் பெற்ற பின் அதுயாரையும், துன்புறுத்தவதில்லை. இலை, உதிர்த்த பழங்களைத் தின்று உயிர்வாழ்ந்தது. இப்படியே சிலநாட்கள்

ஆதித்யாசுந்தரம் எழுதியது அருவிக் கி.

கழிந்தது. பிரமச்சாரியும் அந்த வழிபாடு வந்தார். சிறுவர்களைப் பாம்பைப் பற்றி விசாரித்தார். சிறுவர்கள் பாம்பு இறந்து விட்டதாகச் சொன்னார்கள். பிரமச்சாரி அதை நம்பவில்லை. தாம் உபயோகித்த மந்திர பலனை அடையாமல் பாம்பு இறந்திருக்காமல் பாது என்னு அவருக்கு நன்றாகத் தெரியும். ஆகையால் தாம் கொடுத்த பெயரைச் சொல்லி அழைத்தார். குருவின் குரலைக் கேட்ட பாம்பு வெளியேவந்து வணங்கியது. பிரமச்சாரி எப்படி இருக்கிறாய் என்று விசாரித்தார். கஷாயி கூறியே இருக்கிறேன் என்று பாம்பு கூறியது. ஆனால் மெலிந்திருக்கிறாய் என்று கேட்டார் பிரமச்சாரி. குருவே யாருக்கும் திங்கு செய்யாதே என்று தாங்கள் கட்டளைப்பட்டபடியால் நான் பழங்களையும் இலைகளையும் தின்று வளர்ந்து வருவதால் மெலிந்திருக்கிறேன் என்று நினைக்கிறேன் என்று கூறியது. சரிபாக்க சாம்பிததனால் மட்டும் உனக்கு இந்தநிலை ஏற்பட்டிருக்க முடியாது. வேறு ஏதோ காரணம் இருக்கிறது. சற்று போர்த்தாய் பாய் என்று

பிரமச்சாரி கேறினார். சிறுவர்கள் தன்னைத் தரையில் அடித்துப் போட்டது. அப்போது தான் பாம்புக்கு நினைவுக்கு வந்தது. ஒருநாள் தரையில் சுழற்றி அடித்தார்கள் அவர்கள் சின்னப் பையன்கள் அல்லவா. என் மனைலை அளக்கறுக்குப் புரியாது. நான் யாரையும் சுடிப்பதில்லை. பாருக்கும் எந்தத் தீயதும் செய்யவில்லை. என்பது அவர்களுக்கு எப்படித் தெரியும் என்று பாம்பு கூறியது.

இதைக் கேட்டதும் அந்தப் பிரமச்சாரி சீ. நீ இவ்வளவு பெரியமுட்டாளா. உன்னைக் காப்பாற்றிக்கொள்ள உனக்குத் தெரியாமல் போய்விட்டதே. யுர்வர்களைக் கடிக்காதே என்று நான் சொன்னேனே தவிர. சீறாதே என்று சொல்லவில்லையே. சீறி சிறுவர்களை நீ ஏன் பயமுறுத்தி உன்னை நீ காப்பாற்றிக் கொள்ளவில்லை என்றார். மேற்கூறிய கதை எழுது எதிரிகளைப் பற்றியது எப்படி எதிரிகள் எம் மனைலும் புத்தது துன்பத்தைச் செய்வார்கள் அவர்கள் புகாவண்ணம் பார்த்துக் கொள்ள வேண்டும்.

அறவிதழிச் சிந்தனை 15

ஆன்ம விடுதலை உணர்வு

ஆன்ம விடுதலை அரவிடம் மேருதல்
அபுலால், நானும் அறவழி வாழ்வுகள்
நோன்பு நோற்றல், விரதம் இருத்தல்
நோக்கம் ஒன்றே இறையருள் பெறுதல்
மூன்று சொருளின் உண்மை அறிந்து
முழுவதும் இறைவன் செயலென உணரத்
தோன்றும் பிறவிப் பயனை அடையத்
தொடர்ந்திடு இறைபணி விடுதலை பெறுவாய்

-கவிஞர் வ. போகாணந்தசிவம்-

தப்பி உண்டாவதற்கு அன்புமட்டுப் போதுமா.

நலம்புரி கொள்கைப் புலம்புரிந் துறையும் செலவு

சீவ சண்முகவடிவேல் அவர்கள்

‘நலம்புரி கொள்கை’ என்பதனை நல்வினைகளைப் பலப்படுத்திக் கொள்ளும் விரும்பி நிகழ்த்தின கோட்பாடு என விளக்குவார் நச்சினாக்கினிபர், நல்வினைகளால் செம்மல் உள்ளம் வாய்ந்தது. செம்மலுள்ளம் வாய்த்தலால் சேவாபரத தலைப்பட்டது. எனவும் எடுத்துக்கொள்ளலாம்.

முன்னைய பிறப்புகளில் சுட்டிக்

கொண்ட புண்ணிய பாவவினைவுகளே இப்பிறப்பில் நல்வினை தீவினைப் பயன்களாக இன்பதுன்பங்களை நுகர்வீய்ப்பன. “வினைப்போகம் ஒரு தேகங்கண்டாய்” எனச் சுருங்கச்சொல்லி விளங்கவைப்பர் பெரியோர். அது பலபட ஆங்கு ஆங்கு பேசப்படும். சங்கு ஒருசில மேற்கோள் இவை: “முன்னைச்செய்வினை இம்மையில் வந்து மூடும் ஆதலின் (திருமு:7)

“புல்லாகிப் பூடாய்ப் புழுவாய் மரமாகிப்

பல்விருக மாமிப் பறவையாய்ப் பாம்பாகித்

கல்லாய் மனிதராய் பேயாய்க் கணங்களாய்

வல்லகர ராய் முனிவராய்த் தேவராய்ச்

செல்லாஅ நின்றித் தாவர சங்கமத்துள்

எல்லாப் பிறப்பும் பிறந்தினைத்தேன் எம்பெருமான் (திருமு:8)

“அன்னினைக் கிவ்வினை பாமென்று சொல்லும் அ”கறியினி (திருமு:1)

“பந்தித்த பாவங்கள் அம்மையிற் செய்தன இம்மை வந்து

சந்தித்த பின்னைச் சமர்ப்படுத்தினே - (திருமு:4)

“பண்டுமேய்த பழவினையின்பயன்

கண்டுங்கண்டுங் களித்திகாணெஞ்சமே - (திருமு:5)

“இம்மைச் செய்தது மறுமைக் காரணமும்

அறுவிலை வளிகள் ஆய்அலன் (புறம் 134)

“தீவும் நன்னும் பிறந்த வாரா

நோதலும் தனிதலும் அவற்றோ ரன்ன - (புறம் 192)

“புண்ணியம் அம் பாவம்போம் போனநான் செய்த அவை - (நல்வழி)

“செய்தீ வினைஇருக்கத் தெய்வத்தை நொந்தக்கால்

எய்த வருமோ இருமிதியம் - (நல்வழி)

“பாமென் றுணர்த்துவன் ஏந்தை மெனான்

அகில லோகமும் அனந்த பொனியும்

நிலைமுத் தோன்றந் றினைத்தான் தொடங்கி

ஆதிமாணவியை உண்ணவண்ண கம்மலாக் ஆவன.

எனைப்பல மேனியும் நினைப்பரும் பேதத்து
யாதும் பாவையும எனக்குத் தனித்தவித
தாய ராகியும் தந்தைய ராகியும்
வந்தி லாதவர் இல்லை யானவர்
தந்தைய ராகியும் தாய ராகியும்
வந்தி ராததும் இல்லை அவ்வயின்
இறவா நிலறும் இல்லை பிறிதில்
என்னைத் தின்ன உயிர்களும் இல்லை பான்முனை
தம்மைத் தின்ன தொழிந்ததும் இல்லை - (கிரும:11)
"மாவேழ் சன்னங் கொ மா யைவிடா
முவே டனைபென் முழுநித தீடுமோ (கந்தரணபுதி)
"முழிவினை நங்குக்கு முடிந்தது (சிலப்பதிகாரம்)
"ஊழ்வினை உருத்துவந்த ஊட்டும். (சிலப்பதி...
"செல்லும் தேஎத்துக்கு உறுதுணை தேருயின்
மல்லன்மா ஞாலத்து வாழ்வர் ஈங்கு (சிலப்பதி...

இவை பாவும் பிறவி ஆற்றொ
ழுக்குப் போல நீண்டதொடர் என்பதனை
யும் பிறவிதோறும் செய்யும் பாவ புன்ணி
யங்கள் இன்னுன்பங்களைக் கொடுத்தாக்
கொண்டிருப்பவை என்பதையும் உணரிக்
தவன.

புலம்:- "புலம்பிரிந் துறையும்
செலவுந் துபந்தனை ஆயின்" என்பது
திருமுருகாற்றுப்படை 63,64ஆம் வரிகள்.
தச்சினார்க் கின்பர் "புலம் பிரிந்து உறையு
யும் அடி என்று கொண்டு கூட்டுச் சொப்
பார், பின்வருமாறு பொருள் காண்பார்.
"மெய்ஞ்ஞானத்தான் அறிதலைக்
கைவிட்டுத் தங்கும் திருவடி"... ஞான
விளக்கினையேற்றி நன்புலத் தேனை
வழிதிறந்து என்பது பஞ்சாச்சரப்பதிகம்
புலம் - நூல், அறிவு, தேசம் - எனப்பல
பொருள் கொள்ளலாம். எப்பொருளைக்
கொண்டாலும் 'புலம்பிரிந்து உறையும்'
என்பதற்கு நேரடிப் பொருளைத் 'தன்
இடப்பாகக் கொள்ளலாம், நூல்

எனக்கொண்டால் ஞானநூல் அறினவக்
கைவிடுதல், அறிவு எனக்கருதினால்
இருவகைப் பற்றுக்களையும் கைவிடுதல்.
இருவகைப் பற்று தற்கிழமை பிறிதின்
கிழமை என்பது போல, தற்கிழமை -
மனம் புத்தி சித்தம் அங்குர வழியாகத்
தொல்லை தரும் அமரபாசங்கள். பிற்தின்
கிழமை - நான் வாழ்ந்த மனை - என்
சொத்து, எனது இளைசு சுற்றுகதவர் மேல்
வைத்த பற்று, அப்பற்றுக் கழல்வது பல
பிறப்பிற் செய்த நல்வினைப்பான், தேசம்
- நான் பிறந்த ஊர், நான் பருகிய தண்
வர், நான் சுவாசீத்த காற்று, நான் நு
மாடிய தெருக்கள், கல்வி பயின்ற கலைக்
கூடம், வழிபாடு செய்த திருக்கோவில்
நானும் பருகிய மனிதர்கள், என்று ஏற்படும்
பழம் சுமாளபரிமாண உணர்வுகளைக்
கைவிடுதல், பேரடனாயினும் பிளநாள்
பழகின் பிரிவு அரிது என்பார், அவ்வாறான
பழக்க வாசனையையும் கைவிடுதல்,
எனது ஊர் போல் 'மாதும் ஊரே'

தற்றணல்களையே தான் ஞானம் என்று சொல்கிறான்.

பாசிவிடும். அதுவே நலம்புகொள்கை.

இவ்வாறாக எல்லாவற்றையும் கைவிட்டால் எஞ்சி நிற்பது எதுவோ - அதுவே நச்சினார்க்கினியர் காட்டும் மெய்ஞ்ஞானத்தால் அறிதலைக் கைவிட்டு மேற்கொள்ளும் செலவு -

“எல்லா மறவேண் ணையிழத் தநலம்” என்று அருணகிரியார் அந்நிலையை உணர்த்த முற்படுவார். அந்நிலையில் பெற்ற அனுபவம் - உரு அன்று. அருவு அன்று, உளது அன்று. இலது அன்று, இருள் அன்று, ஒளி அன்று, என வந்து வந்து வெளிப்படும். அந்த வெளிப்பாடு பலபிறவிகளின் செப்த நல்வினையின் பேறு.

அது துன்பத்திற்கு அப்பால் போற்றும் அதி உன்னத ஞானமாகலாம். பாசஞானம், பசுஞானம், பழிஞானத்தால் அறிதற்கரிய மெய்ஞ்ஞானம். அதுனால் அன்றோ ‘முறையும் அறிவியல் யாவர் மற்றறிவார்?’ ஞான ஆசங்கை தலை தாக்கியது. அந்த இடத்தை ஆர் அண

வார். வாக்கும் + மனமும் இறந்த இடம். “மாண்டமனத்தார் மனத்தான் கண்டாய்” என்பது திருத்தானிடம்.

“ஆறு வறையுந் ததன்மே னினை மைய, பேறு வறியேன் பெறுமாறுளதோ” என்று தெருவுதோறும் அலறியும் நின்று கதறியும் பதறியும் எல்லாம் இழந்து சேஷ நலத்தைப் பெறும் செலவை நீ விழும்பியே விட்டபாபின் -

“செலவு நீ நயந்தனை ஆயின் -”
“நீ முற்பிறப்பிற் கருதிச்செய்த நல்வினையாலே வீடு பெறுவார்க்கு உரிய னவாகக் கூறிய நற்புணைங்கள் பலவுஞ் சேர நன்றாகிய நெஞ்சத்தில் உண்டாயின இனியவீடுபெற்றனாத தப்பாமல் இப் பொழுதே பெறுவை” என்பது நச்சினார்க்கினியாரின் நல்லுரை.

கருங்கக் கூறின் முன்னைப் பலபிறவிகளில் சேகரித்த நல்வினைப் பயனால் “இந்தப் பிறவியில் முருகப் பெருமானுடைய திருவடிகளில் அன்பு செலுத்தம் நல்ல உள்ளம் வாய்க்கும்.

ஆறாண்ட வீடுகளின் அரிய தத்துவம்!

முற்றிலும் பண்பாடு அமைந்ததுள்ள ஜீவாத்மாவிடம் ஆறு ஆதாரங்கள் இருக்கின்றன. அவை முலாதாரம், கவாதிஷ்டானம், மணிபூரம், அணாகதம், விசுத்தை, ஆக்ஷை எனப் பெயர் பெறுகின்றன. இந்த ஆறு ஆதாரங்களை ஆறுபடை வீடுகள் என்று பகர்வதும் உண்டு. ஷாசுக்கரம் எனவும் அவை பெயர் பெறுகின்றன. இந்த ஆறு ஆதாரங்களும் நிறைந்தவை எய்துங்கால் ஜீவாத்மா, பரமாத்மாவின் ஒன்றுபடுவதற்குத் தகுதியுடையதாகிறது. அத்தகுதியை முன்னிட்டே குமரக்கடவுள் சிவகுமாரன் என்னும் பெயர் தாங்கி உள்ளான்.

சிவலிங்கம்

லிங்கத்தில் சிவன், விஷ்ணு, ப்ரமன் சேர்ந்துள்ளதை திருமூவர் இப்படி வர்ணித்துள்ளார். மலர்ந்த அயன் மாலுறத்தின் மகேசன் பலந்தரு ஐமுகன் பரவீர்த நாதம் நலந்தரு சக்திசிவன் வடிவாகி பலந்தரு லிங்கம் பராசக்தியாமே

தன்மலர்கைகள் ஒழைவே ஆதிஞ்சி.

2005ஆம் ஆண்டு 104 முன்பள்ளி சிறார்கள்க்கு சந்நிதியான் ஆச்சிரமம் நாளாந்த சத்துணவை வழங்கியது. அவ்வாறு வழங்கப்பட்ட முன்பள்ளிகளின் ஆசிரியர்களையும் ஊக்குவிப்பதற்காக ஆசிரியர்களுக்கு பட்டு சாறிகளும் வழங்கப்பட்டன. அவ்வாறு வழங்கப்பட்ட ஒரு தொகுதி ஆசிரியர்களையும் வழங்கிக் கௌரவித்த ஆசிரியர் ஐ. சண்முகலிங்கம் அவர்களையும் மற்றும் பேரவைத் தலைவர் க. அருள்லிங்கம் அவர்களையும் படத்தில் காணலாம்.

சந்நிதியான் ஆச்சிரமத்தால் மாணவர்களுக்கு நடத்தப்படும் போட்டிகளில் வெற்றிபெறுபவர்களுக்கு மட்டுமல்ல பங்குபற்றும் அனைவருக்கும் பரிசில்கள் வழங்கப்படுவது வழக்கம். 2005ஆம் ஆண்டு மயில்வாகன சுவாமிகளின் 20ஆவது குருப்பூசைத்தினப் போட்டி தொடர்பான பரிசில்களும் அதே தினத்தில் முன்பள்ளி ஆசிரியர்களுக்கு வழங்கப்படவிருந்த பட்டுச்சாறிகளும் மேடையில் வைக்கப்பட்டுள்ளன.

யார் இந்த (ச) செல்மைமா?

சச்சிதானந்த ஆச்சாரம்

தியான மண்டபம்

அந்த ஆச்சாரத்தில் அவ்வூர் மக்களினம் அமைக்கப்பட்ட தியான மண்டபத்தைப் பார்த்தேன். மிகவும் அமைதியான இடம், அமைதியான குழல், எனக்கு ஞாபகம் வருகிறது. குமரீயில் நடுவிலே கன்னியாகுமரியின் அந்த ஆழ்கடல் நடுவிலே சுவாமி விவேகானந்தருடைய தியானமண்டபம் ஓர் எழும் வடிவத்துடன் அமைந்து யாவரையும் அரவணைத்து அமைதியையும் ஈந்தியையும் பெற்றுத்தருவது போல் சுவாமி ஸ்ரீ சச்சிதானந்தருடைய பாதக் கமலங்கள், பாதச்சுவடிகள் இந்த சச்சிதானந்த தியானமண்டபத்தில் வீற்றிருப்பது ஒரு கண்கொள்ளாக்கூட்சி. இதுவும் ஒரு குருவருள் எனினுதான் கூறவேண்டும்.

ஒரு அருக்கொடை நிலையம் அதன் மறுபெயர் தான் ஸ்ரீ சச்சிதானந்த பிரகாசலயம். அங்கே பெருமை வாய்ந்த நூல்கள், பில்கள், தோட்டங்கள் நிறுமன அழைப்பிதழ்கள் என்றெல்லாம் பிரகாசமாகக் கொண்டிருக்கின்றன. இதில் வரும் வருட திண்பத்தை அவர்கள் அவ்வூரிலுள்ள ஏழைகளுக்கு யார் யார் தகுதியுடையவர் எனத் தெரிந்து வழங்கும் திறமை அந்த குருவருளே என்று கூறலாம். இதற்கும் அவ் ஊரிலுள்ளோரும் அபால் கிராமத்தினுள்ளோரினும் அபராத உழைப்பால் அநுஷ்டானம் நிமிர்ந்து நின்று காட்சி தருகிறது. ஏழைகளுக்குத் திட்டில் கொடுத்து உதவுகிறது.

தன்விகரற்ற தாய்

குழந்தை கூட்டிச்செல்கிறது. இவர் தான் தாய் இவர்தான் அம்மா வேணி அங்கே தான் பிரகாசிக்கிறது. அங்கேதான் சங்கமிக்கிறது. அங்கே தான் ஆணவம் மடிக்கிறது. குருவருள்

பேரணங்குகிறது. உடனே தாயின் பாதக் கமலங்களின் முன்னம் பொறிதனும் ஒடுக்கப்பட்டு சாஸ்தாங்க நமஸ்காரம் செய்து விடுத்து எண்ணக்கிணை. தாயைக் கண்டேன் தரிசித்தேன்.

‘எப்பவோ முடிந்த காரியம்’

‘ஒரு பொல்லாப்பும் இல்லை’

பென்று வா மகனே, சென்றுவா ஒரு குறையும் விடான் திமலன் சச்சிதானந்தனின் மனம் தான் அம்மா விடம் இருந்து எமக்கு வழங்கப்படும் பிரசாதம் பென், பொருள், வீடு. இன்பம் என்றே வாழ்க்கையில் நான் சந்தேசப்ப

படுகிறேன். இன்பத்தை நுகர்கிறேன், எதை இன்பம் மனதார ஏழைகளுக்கு உதவ வேண்டும் என்று நினைக்கிறேன், எதை துன்பம் போன்ற வேளைகளில் எல்லாம் கிடைக்கக்கூடியதாக இந்த சினைப் பொருள் காந்தனிடம் அனுப்பிவிடப்படும்

கனம்முத்தலம் கெகமான வீழ்ச்சி வந்துமுடியும்.

விபுதிப் பிரசாதம் எத்தகைய பெறுமதி யானது என்பதை நீனைக்கும் போது அந்த தாயினுடைய அரவணைப்பை என்னத்திற்கும் ஒப்பிடமுடியாது. யாராவும்

தரவும் இயலாது என்பது புலனாகிறது. எமது மனத்தினரையில் வீழ்ந்து ப்ரகாசித்துக் கொண்டே இருக்கிறது.

விதேகமுத்தி

இந்த பெருமை மிக்க தன்மிக ரில்லாத வார்த்தை 16.01.2000 ஞாயிற்றுக்கிழமை 8-10 மணிக்கு சுச்சிதானந்த ஆச்சிரமத்திலிருந்து தொலைபேசி மூலம் குழந்தைஜயா அறிவிக்கப்பட்டது. என் மனதுக்கு ஒரு ஏக்கம், தாயை இழந்துவிட்டோம் என்று மறுபுறம் அம்மா விதேகமுத்தி அடைந்து விட்டார் என்ற சந்தோசம் அந்த நிலை தான் இறைவனுடன் ஒன்றாகக் கலந்து விட்டநிலை. அடுத்தநாள் விடியற்காலை எழுந்து ஆச்சிரமம் நோக்கிப்புறப் பட்டோம். அங்கு நடைபெற்று கண்கொள் ளாக்காட்சிகள் எனது வாழ்க்கையில் முதல் அனுபவமும் என்றமே காணாத நிகழ்ச்சியுமாகும். அப்பார்கள், பக்கங்கள் ரீஷியர் கூட்டம் அந்த ஆச்சிரமவளவை

நிறைத்து விட்டது. மறுபுறம் அம்மை யார்ன் உறவினர்கள், கணாமிகள், ஆச்சிரம பொறுப்பாளர்கள், பழனைக் குழுக்கள் என்று ஒரு கூட்டம். மறுபுறம் முதலில் சமாதியடைந்த அம்மையாருக்கு அபிடேகம் நடைபெற்று பின்பு பூஜைகள், கந்தவேத்தியம் என்பன நிகழ்ந்து சமாதி இடத்துக்கு ஊர்வலமாக எடுத்துநர் செல்லப் பட்டு சமாதி உறையில் (காவிலன் திரத்தில்) அம்மானை வைத்து விட்டது. கற்பூரம், செங்கட்டிமா என்பவற்றால் நிரப் பப்பட்டு வாசனைத்திரவிபாங்கள், ஓயங்கள் சேர்க்கப்பட்டு புண்ணாமி பூசை நிகழ் ந்தேறியது. இக்காட்சி என்னையும் அங்கு வந்த சைவப் பெருமக்களையும் பேரானந் தப் பெருவெள்ளத்தில் ஆழ்த்தியது குறிப்பிடத்தக்கது.

குருவருள்பெறுக! ஒலையம் காவன்!

(முற்றும்)

ஒற்றுமை உயர்வு தரும்

ஒற்றுமை உயர்வுதரும், வேற்றுமை வேதனை தரும். அடைவதுக்கு முன்னே எல்லோரும் ஒற்றுமை ஆகவேண்டும். மதங்கள் பல இருக்கலாம். மதவெறி கூடாது. இனங்கள் இருக்கலாம். இனவெறி இருக்கக்கூடாது. நமது வலதுகை உண்கிறது. இடக்கை தூபணம் செய்கிறது. எங்காவது இக்கை மாறில் மாறாடு போட்டு, "தோழர்களே! நாம் இனிமேல் வரதங்கு ஒழுநாள் நாம் உண்ணும் கொழிலை செய்யவேண்டும். இந்த வலக்கை பாக்கத்தம் செய்யவேண்டும்." என்று தீயாளம் நிறைவேற்றுகிறதா? இறைவனுக்கு முன்னால் இரண்டு கையும் ஒன்றுபட்டு, "இறைவா! உனக்கு முன்னால் நாங்கள் ஒற்றுமையாக இருக்கிறோம்" என்பதற்கு தெரிவிக்கின்றன. இது நமக்கு இடக்கை தரும் பாடம்.

ஈசை என்று மனத்திந்தனை இருக்கிறது.

ஞானச்சுடர் பற்றி ஒரு கவனிப்பு

முருகவே பரமநாதன் அவர்கள் (கனடா)

தூண்டு கடரையை சோதிகண்டாய் - அப்பா

ஞானத்தால் தொழுவாசீல் ஞானிகள்

ஞானத் தால்தொழு வேனுனை நானிலை

ஞானத்தால்தொழு வாய்மன் தொழக்கண்டு

ஞானத்தாலுனை நானுத் தொழவேவே.

திருமுறை 5:91:3

மெயஞ்ஞானமாகி பிளீர்தின்ற மெய்ச்சுடரே

சிவபுரானம் 38ஆம்.௮௮

சோதியே சுடரே சூழொளி விளக்கே

திருவாசகம் அருட்பத்து1

சோதியாய்த் தோன்றும் உருவமே அருவாம்

மேல் கோயிலத்திருப்பதிகம் 9

சொழியுனை வேதியன் சோதினானவன்

திருமுறை 4:11:1

சோதியைச் சுண்ண வெண்ணீ றனந்தட்டன்

ஆதியை...

திருமுறை 2:14:2

அருட்சோதித் தெய்வம் என்னை

ஆண்டு கொண்ட தெய்வம்

எள்ளொள்

திமங்கலசோதி நமோ நம

நித்தியக்குருதா நம் பெருவாழ்வே

நாதத் ஜோக சோதிப் பெருமானே

திருப்புகழ்

முத்தனை முநி சோதியைமுக்கன் அப்பனை

திருவாசகம் சென்னிப்பத்து10

இடர் கெடுத் தென்னை ஆண்டு கொண்டினள்ளுள்

இரு பிறும்புற அறிந் தெழுந்த

சு நமணி விளக்கில் ௨ எள்ளொள் விளங்கும்

தூயநந் சோதியுட்கோதி.

திருவிளையாடல்

விஞ்ஞானயுகத்திலே நாம் வாழ்

கின்றோம். எல்லாமே எந்திர மயமாக்கப்

பட்டனாயால் மனிதவாழ்வே இயந்திர

வயமாய் விட்டனமையுறு தென்சிக்கன்

ஹூஷ்ரு முக்கியமாக ரீதியாக வலுவெனநீடு.

இந்தநிலை ஒரு பேருண்மையை மறைத்துத் திரைபோட்டிருக்கிறது. நம் உடம்பு ஒரு இயந்திரம். ஒளிமயமான இறைவன் இயந்திர இயக்குனன் என்று பேருண்மையை ஒவ்வொரு (சைவ) சமயியும் மறைத்து போயினர். மறக்கமுடக்கின்றனர். இதைநன்கு அறிந்த நாவலர் காலத்தை யையே ஊரெழு சரவணமுத்தப்புவரர் சைவ உதயபாஸு என்ற மாதாந்த வெளியிட்ட யாழ்ப்பாணத்திலும் தமிழ்நாட்டிலும் ஆங்கிலம், தமிழாகிய இருமொழிகளிலும் வெளியிட்டார்கள். பரசமயத்தினரின் உதயதாரகையின் கெடுபிடியைத் தணிப்பதே இவ்வெளியீட்டின் நோக்கமாய் இருந்தது. இதற்குப் பிற்பட்ட காலகட்டத்தில் (Hinduism) இந்துசாதனம் என்ற மாதசஞ்சிகை இருமொழியிலும் வெளியானதாகத் தெரிகிறது. நம்மொழியான தமிழும் நமது மதமான சைவமும் இருகண் என்றவர் நாவலர். அவர் பாரம்பரியங்களை முன்னெடுத்துச் செல்லு முகமாக வெளிப்பாண சரவணத்திரிகைகள், சில நின்று பிடிக்கவில்லை. அண்மைக்காலங்களிலே தமிழகத்தின்பல சரவணத்திரிகைகள் உலாவருகின்றன. இவை எல்லா கையிலும் உலாவுவதில்லை. எமது மண்ணில் ஏற்பட்ட பிறசமயத் தாக்கங்களினின்றும் நம் சமுதாயத்தைக் காக்க எழுந்தவை. சமயசஞ்சிகைகள், சுடந்த துசாப்த்தத்தில் ஈழமணியத் திருநாட்டில் சைவநீதி, ஞானசுந்தர், அருளொளி என்ற திவகன் வெளியீடுகள் வெளிவருகின்றன. இவற்றில் ஞானசுந்தர் சந்தித்யான் ஆச்சிரமத்தில் நிறுவுந் உயர் திரு மோகனதாஸ் கவாமிகளின் எண்ணக்கருவில் எழுந்த 'சந்தித்யான் ஆச்சிரம சைவ

கலை பண்பாட்டு' பேரவை' என்ற அமையத்தால் வெளியிடப்பட்டு உள்நாட்டில் மட்டுமன்றி ஈழத்தவர் காழ்கின்ற புலம் பெயர் தேயாங்கலான அமெரிக்கா, பெரிய பிரித்தானியா, ஐரோப்பியநாடுகள் சீல, அவுஸ்திரேலியா போன்ற சீமைகளிலும் உலாவரக்கானலாம். இதன் ஆச்சிரியர் பெயர் தெரியவில்லை. இந்தச் சஞ்சிகையின் ஆச்சிரியர், எழுத்தாளர். வெளியிட்டான், அச்சுக்கத்தார், ஆதரவாளர், நிறுவனர் யாவரையும் போற்றுகும். போற்றுகும். இச்சந்தர்ப்பத்தில் ஆனந்தஆச்சிரமத்தை மையமாக்கி உழைத்த தவத்திரு மயில் வாகனம் கவாமிகளிடம் சித்தசை பெற்ற மோகனதாஸ் அவர்கள் தமது குருமூர்த்தியை மறவாமல் இப்பத்திரிகையின் முன்னட்ட முன் பகுதியில் மயில்வாகனம் கவாமிகளின் அருமிகத் திருமுகம் கலை சொட்டப்போடப்பட்டிருக்கிறது. யான் ஆனந்தாச்சிரமம் சென்றால் "ஆழ்கடலான்" என அழாமைபோடு அழைத்து ஆசனம் தந்து ஆண்டீகம் கலைப்பார். அவர் உடலம் விட்ட போது (கவாமிகளைப்பற்றி) ஒரு வியாசம் எழுதி ஈழநாட்டில் வெளியிட்டேன். இது யாரிடமாவது கைவசமிருப்பின் மறுபிரசுரமாக ஞானசுந்தரில் வெளியிடும் வண்ணம் பணிவோடு வேண்டுகிறேன்.

ஞானசுந்தர் என்ற பெயரைத் துலக்குமுகமாக இருகடர் விளக்குகள் விரியும் பெருதாமரை மலரின் இருபுறமும் காட்சியளிக்கின்றன. ஞானபாத சுடரொளி பரப்புலன். இவை. அகவிருளையும், புறவிருளையும் அகற்றுக. கார்த்திகைப் பெண்களால் அரவணைக்கப்பட்ட முருகன் இருப்பிடமும் தாமரைமே. அதிலே ஓங்காரப்பூளினொளிகுள்ளே முருகன் என்ற திருநாமம் பொறிக்கப்பட்டு வெளியீடு

அருசையன்மையுடைய தலை சிறந்த செல்வம்.

சந்திரியான் ஆச்சிரம ஸ்சுவகலை பண்பாட்டுப்பெருவை என்னவாசகம் காட்சி யளிக்கிறது. மூலாஸககலவையான மேலட்டையமைப்பு பிரம்மாதம். மேலே அமையத்தின் இலச்சினையும், பால் முருகன் திருமுகமும் களை சொட்டு கின்றன. இவற்றோடு வெளியாகும் திங்கள் ஆண்டு இரண்டும் இடம் பெற்றுள்ளன. இதன் உட்புறமாக வள்ளு வரும் அவி திருவாக்கும், சீவயோக கலாபிகளும் அவர்களின் நுழைந்தனையும் பாடலும் வாசகங்களுக்கு உத்தேகத்தைக் கொடுக்கின்றன. அமைப்பிடுதது கிளேஸ்காக்கித்தத்தில் ஆற்றங்கரையான் ஆலயமுகப்பும் வேல்முருகனின் ஒளியும் முருகங்கோயில் மனக்கோபுரமும் வர்ணத்திற் காட்சிதருகின்றன. அடியில் வெளியீடு பொறிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அடுத்துப் பொருளடக்கம் முகவரி - சந்திராபரம், தொலைபன்னி இலக்கம் எப்பன தரப்பட்டுள்ளன. இது அச்சப் பதிப்பு சந்திரியான் ஆச்சிரமம், தொண்டைமாவாறு அடுத்தது வருவது கடந்த மாதக்கடர் வெளியீடுரை மதிப்பீட்டுரை போல்வனவாம் இதன்பின் ஆச்சிரமத் தலையங்கம் தீட்டப்பட்டிருக்கும். (கடர் தரும் தகவல்) தொடர்ந்து முருகன்புகழ் பேசும் பாடல் ஒவ்வொரு வெளியீட்டிலும் முக்கியஇடம் பெறும். அடுத்து இப்பத்திரிகைமுன் மாதிரியாக முடிந்தமாத வெளியீடு பற்றியவிபரம், சிறப்பு பிரதிபெறுவோர் பெயர்ப்பட்டியல் இடம்பெறும் தொடர்ந்து விடபதனங்கள் இடம்பெறும். பெரும்பாலும் உள்ளடக்கம் 48 பக்கங்களைக் கொண்ட தாய் வெளி வரும். ஒவ்வொரு கட்டுரையினதும் நேர புறத்திற் பின்னையாசுரி தவறாமல்

இடம்பெறும். சந்திரியான் விபுதி பிரசுரம் பொருத்தப்பட்டிருக்கும். பின் வெளியட்டை பின் வெளிய்ப்பக்கத்தில் ஓராவடி ஒவ்வொரு மாதச்சிறப்புரமய நிகழ்வுகளின் பட்டியல் அமையும். உட்புறத்திலே அடுத்தமாத ஆச்சிரம நிகழ்வுகள் அடுத்த மாதச் சஞ்சிகை வெளியீடு பற்றிய அறிவித் தல்கள் அச்சாகியிருக்கும் தேவையேற்படி மோகனதாளச்சுவாமிகளின் வேண்டி மோள் முன்வைக்கப்படும்.

இக்கட்டமைப்பின் வெளியாகும் ஞானசுந்தரின் உள்ளடக்கம் பற்றிச் சிறிது சந்திப்போம்:- விஞ்ஞானமயமாக்கப்பட்ட இன்றைய உலகம். கிராமங்கள் வெகுவாய் நெருங்கிவிட்டன. சமுதாய ஊடகங்கள் இதற்குக் காரணிகளெனலாம். தொலைத் தொடர்புச் சாதனங்களான ஒலிபரப்புகள் (ரேடியோ) ஒளி பரப்புகளான (ரெலிவீசன்) கை ரெலிபொன், மின்னஞ்சல், தொலைவு களையும் கடந்து கணினிப்பாவனை எப்பல இன்று விரிவடைந்துள்ளன. தொடர் பாடலுக்கு உறுதுணை எனலாம் இப்போது இணைய தளவலைப் பின்னால் (இன்ரநெற்) கடக்கடப் பரிமாற்றம் செய்கிறது. CD, DVD போன்ற இறுவட்டுக்கள் பால் முதல் வீரத்தவ்வரை பயன்டுத்தி கின்றனர். இவ்வாசையிலே அச்சடிப்பானது துரிதமுன்னேற்றம் கண்டிருக்கிறது. பழைய புதிய (கிறிஸ்திய) முறைகளைக் கையாண்டு தரமான தாளில் அச்சப்பத் லாகிப் பிழையின்றி வெளியாகும் ஞானசுந்தர் வாசகம் வடிகதை வீரவாக்கம் செய் துள்ளன. குறிப்பிடத்தக்க அம்சமாகும். இலகுதமீழ், ஸ்ரிய, இனிய, நடைசிறுது வெளியாடு, பொருள்வளம் நிறைந்த ஒரு வெளியீடுதான் ஞானசுந்தர். பழைய, புதிய, எழுத்தாளர்கள் இளம் எழுத்தாளர்கள்

இதில் வலர்வருகிறார்கள். தமிழக, ஈழ அறிஞர்களின் படைப்புக்களை எங்கள் முன் வைக்கிறது 'ஞானசக்தி' பல்கலைக்கழக மட்டச்சித்தனைப்பாளர்களின் நோக்கும் போக்கும் இதில் இடம் பெறல் நன்று. நல்ல புது எழுத்தாளர்களை வளர்த்தெடுக்கும் பண்ணையாய் இம்மலர் மனங்கமழுகிறது எனலாம். வியாசங்களின் கீழ்வரும் இடைவெளிகள் கூட ஆதீத தூதத்தை வளர்த்து எழுத்தைச் செப்பணி வாழி கோலுசின்றன. இன்னுங்கீழே கட்டிடங்களுடன் வெளி யாதும் எங்கள் அறக்கோப்பாட்டுத்

1. மாண்புமிகு மேலவையப்படுத்தும் மாண்புமிகு, கோட்பாடுகள்
2. சச்சிதானந்த ஆச்சார்ய ஸ்ரீ சச்சிதானந்த சுவாமிகளின் வரலாற்றுச் சுருக்கம்
3. சந்நிதியான்

ஆற்றங்கரைபான் அண்டினவரை அழகியது, பூப்பூத்தினின்றும் நினைக்கத் தீர்த்த அனுபவங்கள் உள்ளத்தை உருக்குகின்றன. நடந்து முற்பினே வாழ்த்த விசாலாட்சியம்மா, சடையம்மா, மனோன் மனியம்மா விரைவில் வைத்து மதிகக் பரித்தக்க செல்லம்மாவின செவ்வி அவாதம் அனுபூதிவாழ்வின் பிறக்கக் களாகும்.

இன்று சிவமாலிலும், சின்னத்திரையிலும், நடகங்களிலும் பட்டியலும், அரட்டை அரங்கங்களிலும் இது கொடுக்கின்ற காலத்தைச் செலவுபண்ணும் நம்பிணம் பாரதத்தை, இராமாயணத்தைப் புரட்டிப்பாடுததிலினை. துாரசாயி ஐயர்க்கும் மனிதர்ப நலன்பற்றி எழுதும் விளக்கத்தை அடியேன் முடிந்தபடியிள் வாழ்க்கையை வளப்படுத்தும் நிமைய தான அக்கட்டுரையை ஒவ்வொருவரும்

தேரின்கோ வரிமலையி பெறுமானமுள்ள இப்பத்திரிகை சிறந்த தயாரிப்பு எனலாம். முருக இலக்கிய விளக்கங்கள், திரு நெறிய தம்மிகள், தத்துவவிமர்சனங்கள், நல்ல முத்திரைகளோ. இதில் ஒரு தருக நோக்கு "சைவம் என்பது ஒரு சமயம் அன்று. அது ஒரு வாழ்க்கை முறையென்றே கூறுவேண்டும். ஏனென்றால், வாழ்க்கைக்குத் தேவையான அனைத்தையும் அது உள்ளடக்கியுள்ளது. ஐய சிவத் மழிப்பட்டுரையில் மூன்று தொடர்கட்டுரைகள் முக்கிய இடம் பெற்றுள்ளன.

படித்து மனங்கொளவேண்டும். கண்ணெது யாதவகுலம் அழ்ந்தவரலாறு நல்ல கோதனைபார். ஒரு நியாயவாதி வாழ்க்கின் இறுதியில் தொகுப்புரை சொல்வது போல, ஒவ்வொரு கதைபின் சாரத்தைபும், இன்றைய சமுதாயத்துக்கேற்றபடி சுற்றிலேன் தொகுப்புரை கூறும் துணர்சார்ஜப்பின் எழுத்தாணி நிலை பெறுவதாக. மலரின் சுற்றிலே அள்ளதான். பனக்கு 'ந தவு வேரி விபரம் உலகநிய முன் வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. 48 பக்கங்கள் உள்ளடக்கம் எவமன் எழுதினேன் இ'து விடயமானம் தனையாகவரும் பத்தப் பக்கங்களையும் கூட்டிப்பாரப்போம் விய வாழ்வப் புத் தானபன் தொடக்கமான சித்திரைத் தங்கள் இதழ் நூறாவது மலராக வெளிப்பாடும் இன்னேனையில் புத்தாண்டு வாழ்த்தை வாசகர் உள்ளிட்ட யாவர்க்கும் கவி முருகன் கழல்வணிகிறேன்.

"மென்மையான சைவ நிதி

விளங்குக உலகமெல்லாம்"

இருளாய்விடு ஒளியெழும் நூனச்சுடர் கைமாதகள்

கையை அலங்கரிக்கும் ஒரு சிறந்த ஏடாகும்

சுருஷ்டி ஒளிபரப்பும் நூனச்சுடரே பல்லாண்டு காலமும் தெய்வீகமாக வளம்பெற வாழ்த்துகின்றோம்

"என்ன புண்ணியம் செய்துகொள் நெஞ்சமே இவ்வுலகில் வைத்தது..." என்று சம்பந்தக் குழந்தை எவ்வாறு அன்று திருவல்லுக்குறித் தலத்தினைப் போற்றிப் பாடி வழிபாடு செய்தாரோ அதற்கைய உணர்வினைத் தருகின்ற மொழிபெயர்ப்பு மெல்லச்சுடரித் தலத்தையும் கடலையும், மங்களமும் முழி பகுதியில் சீகராவடி மீனார் மயில்வாகன சுவாமியின் தலப்பன் சீடனாய் சுவாமியவர்களின் வழிகாட்டலே உத்திபான் ஆச்சிரமம் மீனாட்சி மூலமூல பரம்பி நிற்கக் காரணம் எனலாம். அமுதசுரபியாக பசித்தோர் முயற்சி நோக்கும் நிலையில் ஆச்சிரமம் சென்றோர் பரிபுரம் செல்வது மட்டுமல்ல அறிவுப்பிரகாரம் போகக்கொள்ளும் கைமையில் கைவச் சொற்பொழிவு, பன்னிமை, வில்லிமை, சுதாப்பிரசங்கம், பட்டிமன்றம் இவ்வாறான பல கலைநிகழ்வுகளை அரங்கேற்றினர். அத்துக் கலைநிகழ்வுகளை வளர்த்ததும், வளம்படுத்தும் மீனாட்சிமூலமூலம் ஆச்சிரமம் செய்வதோடு மட்டுமல்ல நேசமெல்லாம் நூனச்சுடரே பல்லாண்டு காலம் வாழ்ந்துவந்த ஏற்படுத்திப் செல்வதைக் காணக்கூடியதாக உள்ளது. அப்போது சிறீமேன் இவ் ஆச்சிரமம் தொண்டில் இவ்வாறு செய்து வரும் காலத்தே சந்தியாய் ஆச்சிரம சைவ கலை பண்பாட்டுப்பேரவை இயங்கிய நிலையில் அதனையும் காந்த பெரியார்களும் அன்புறக் கலந்த அடியார்கூட்டம் ஆகினோம். இந்நிலையில் "அன்பில் விளைந்த அழகு..." என்ற நிலையில் ஒன்றுபட்டு பின்னர் சிறீமேனைத் தலைமைத்துவப் பணிபுரிந்த திருமகதி விளம்பில் ஏற்றி நடக்கச் செய்துநீங்கினால் வெளிப்படுகளை அரம்பித்ததும், விழாக்களின் தொகைகளைப்பாறவாயும் அருணகிரியாரைப் பேசுகளைத்தாறு போல எந்தகையும் அடக்கொண்ட பேரூன் சுவாமிநாதனை சுதாப்பெருமானே, இத்தனை நாளும் பணிசெய்யவும் பாடிப்பரவவும் பெரியார்கள் ஆசியும் அருளும் தந்த பாக்கியம் சந்தித்தான் நூனச்சுடரேயின் நாளாவது நான் வெளியீட்டில் சிறியேனும், அறிவுடையார் பெரும் நூனச்சுடராய், மனைச்சுடராய் பிரகாசிக்கும் நூனச்சுடரே, துரியசந்திரப் பிரகாசம் மனைச்சுடராய் நூனச்சுடரே ஒளிவிட்டுப் பிரகாசிக்க அமைக்கத்தான் நூனச்சுடரி அருள்வேண்டி வாழ்த்துகின்றோம்.

"ஒரு சுவாமிபெயர் அல்ல நிதியே..." என்று நாவல்கரசர் பாடிய பாடலின் அடியில் உலகமெல்லாம் நூனச்சுடராய் பல்லாண்டு காலம் வளமேடு புகழ்மென்று வாழ வாழி வாழி!!

க. அருள்விதகம் (சேவைத் தலைவர்)

ஏழாம் நூற்றாண்டில் எழுந்த கலைநிகழ்வுகள் திரும்பும்.

ஆச்சிரமம்

திரு க. இலங்கநாயகம் அவர்கள்

ஆச்சிரமம் என்பது வாழ்க்கை

நிலையாகும். அதாவது வாழ்க்கைமுறை மாற்றம் எனலாம். சாதாரணமாக ஒரு மனிதனின் வாழ்க்கைக் காலம் 100 வயதென முன்னோர் வகுத்தனர். 80 வருடங்கள் வாழ்ந்த ஒருவரை 1000பிறை கண்ட மனிதன் என்று சொல்லுவது முண்டு. மேலும் சீசாதிபர்கள் சன்கீர கத்தின் கழறி, சூரியனை ஒருமுறை சுற்றிவர 30வருடகாலம் எனவும், அதன் பின்னை மனிதனின் வாழ்க்கைக் காலத்தில் பொந்துசனி, மங்குசனி, மரணச்சனி என மூன்றின் மொத்தம் 90 வருடம் எனவும் சொல்லுவதுண்டு.

மேலும் இலங்கையில் சராசரி இறப்பு வயது 70வருடம் எனக் கணித கள்ளவர், நவீன விஞ்ஞான வளர்ச்சி போன்றவற்றால் பழிய மருந்துவகைகள், நோய்த்தடுப்பு மருந்துகள் ஆகியவற்றின் பாவனையால் கூடிய காலம் வாழ்பவர்களும் உளர். பஞ்சம், பட்டினி, போஷாக்கு இன்மை, போன்றவற்றாலும் புகம்பம், எரிமலை, துறாவளி, சனாமி போன்ற இயற்கை அழிவுகளாலும் இள வயதினரும் மரணிக்கின்றனர். இலங்கை யிலும் வேறுபல உலகநாடுகளிலும் புத்தம் கரணமாகப் பல இளைஞர்கள், யுவதிகள் மரணிக்கின்றனர். எது ஏப்படி இருப்பினும் மனித வாழ்க்கை நிலையை நான்கு வகையாக வகுத்துள்ளனர். அவையாவன பிரமச்சரியம், நிருகஸ்தம், வாஸப்பிரஸ்தம், சந்தியாசம்.

1. பிரமச்சரியம்:-

முதலாவது காலப்பகுதி பிரமச்சரிய மாகும். அதாவது 25அல்லது 30வயது வரையான காலமாகும். குருகுல வாழ்க்கை முறையைப் பின்பற்றுபவர்கள் இக்காலப் பகுதியில் தியானம் செய்வதில், குருவுடன் வாழ்வதில், குருவுக்குச் சேவை செய்வதில், தருவிாடு இருப்பதில், குருவைக் கண்டு மகிழ்வதில், அவரது இருப்பைக் கண்டு கொண்டாடுவதில், தமது பாரம்பரிய குரு குலக் கல்வியைக் கற்பதிலும் ஈடுபடுவர். தற்போதைய பாடசாலைக் கல்விமுறை யிலும் ஒருவர் அண்டு ஒன்று தொடக்கம் பல்கலைக்கழகம் வரை கல்விகற்கிறான். மருத்துவத்துறை, பொறியியற்றுறை, சமூக விஞ்ஞானத்துறை போன்ற உயர் கல்வி பைக் குறைந்த வீத மாணவர்களே கற்கின்றனர்.

பல்கலைக்கழகம் செல்வதற்குத் தகுதி குறைந்த மாணவர்கள் வேறு பல துறைகளில் பயிற்சி பெறுகின்றனர். உயர் கல்விகற்க முடியாதவர்கள் தாய் பெற்ற கல்வித் தகைமை, தொழில்நுட்பஅறிவு போன்றவற்றிற்கு ஏற்ப அரசு துறைகளிலும் தனியார் துறைகளிலும் தொழில்வாய்ப்பு பெறுகின்றனர். இளையம் கிடைக்கப்பெறாத மற்றவர்கள் வியாபாரம், வீவசாயம், கைத் தொழில் போன்றவற்றில் ஈடுபடுகின்றனர். இப்பிரமச்சரிய காலப்பகுதியில் பிள்ளை களின் கல்விக்குத் தாய் தந்தையர் உதவி செய்கின்றனர். இக்காலப் பகுதியில் கற்ற கல்வி, அனுபவம் போன்றவற்றைக்

2000ஆம் ஆண்டு நடைபெற்ற மயில்வாகன சுவாமிகளின் குருபூசை நிகழ்வில் அமரத்துவம் அடைந்த பிரதேச செயலர் சி. முருகேசம்பிள்ளை அவர்கள் சிறப்புரை வழங்குகிறார்கள். மேடையில் வைத்திய கலாநிதி சி. கதிரவேற்பிள்ளை அவர்கள் பிரதேச செயலர் செ. ஸ்ரீனிவாசன் அவர்கள் மற்றும் ஆசிரியர் ஆ. சிவநாதன் ஆகியோர் அமர்ந்திருப்பதையும் படத்தில் காணலாம்.

பேரவையில் நடாத்தப்படும் வருடாந்த திருவாசக விழாவின் பொழுது பண்ணிசைப் போட்டியில் வெற்றிபெற்ற மாணவி ஒருவருக்கு ஞானபண்டிதசேவாசுரபி சி. கதிரவேற்பிள்ளை அவர்கள் சான்றிதழை வழங்கிக் கொண்டிருக்கின்றார்கள். அருகில் ஆச்சிரமத்தின் சுவாமிகளும் மற்றும் பேரவையின் செயலாளர் அவர்களும் காணப்படுவதைக் காணலாம்.

சித்திரைமீனம் 2006

ஞாயக்ட்டர்

கொண்டு தமக்குரிய தொழில் வாய்ப்புப் பெற்றுக்கொண்டு உள்ளமை அடுத்த பகுதியான கிருகஸ்தத்திற்கு உதவியாக அமைகின்றது.

2. கிருகஸ்தம்:-

இக்காலப்பகுதி 50ஆல்லது 60 வயது வையுள்ள காலம் எனலாம் தாய் தந்தையருடன், அல்லது குருகுலத்தில் தன்மையாக வாழ்ந்த பிரமச்சரிய வாழ்வு முடிவற்று இல்லவாழ்க்கையில் சுடுபடுகிறான். தான் கற்ற, கல்வி வடிநின்று, தஞ்சையியில் பொருள் சம்பாதித்துத் தனது இல்லற வாழ்க்கைக்கு வேண்டிய வசதிகளைச் செய்து கொள்கின்றான். ஆரம்பக்காலத்தில் பெற்ற கல்வி அது பவம் மீண்டும் பெறவேண்டும் என்பதனை அவன் உணர்கிறான். இல்லவாழ்க்கைக்குத் தேவையான அறிவை ஆரம்பக்காலத்திற் பெற்ற ஒருவன் இல்லவாழ்க்கையைத் திறம்பட நடாத்துகின்றான். வள்ளுவப் பெருந்தகையின் கூற்றுக்கு இனங்க இவன் பிரமச்சரியன். வானப்பிரஸ்தன், சந்நியாசி ஆகிய மூன்று நிலையில் உள்ளவர்களுக்கும் உதவுகிறான். தென்பலத்தார், தெய்வம், விருத்தினர், கற்றத்தார் தான் என்ற ஜுவனையார் அறநெறி தவறாது போற்றுவான். அன்பு, அறநெறியோடும் வாழ்ந்து வருபவன் வானுறையார். தெய்வமாக மதிக்கப்படுகின்றான்.

60 வது வாழ்வு போதாளானது, 30 வது காலம் இல்லவாழ்வு வாழ்ந் தாகிவிட்டது. அது ஒரு நாடகமே என்று உணர்வதற்கு அந்தக் காலகே போதுமானது. இந்த உலகத்தின் பொய்த் தன்மையை, மாயைத்தோற்றத்தை அது

பயழ்ந்மாத அறிந்து கொள்ள 60 வது வாழ்வு போதாளானது அது கனவுகளில் கண்ட காட்சியைப் போன்றதாகும். இப்போது பிள்ளைகள் 25, 30 வயவாக வட்டி விடுகிறார்கள். எனவே பிள்ளைகள் இப்போது இல்லவாழ்வு ஆரம்பித்தவர் உங்களிடம் இருக்கும் பொறுப்புக்கள், சொத்துக்கள் பாற்றறையும் அவர்களிடம் ஒப்படைத்தல் நன்று. இதனையே நன்கு உணர்ந்த தகர்தனும் தனது அரசுப் பொறுப்பை இராமலிம் கையளிக்க முடிவு செய்து அவனுக்கே முடிவு தீர்மானித் தான்.

மகனாக 25, 30 வயது ஆனதும், அதாவது பிரமச்சரிய வாழ்வு முடிவற்ற தார் அவன் கிருகஸ்தன் ஆகிறான். எனவே, தந்தை தனது பணியிலிருந்தும், கடமைகளிலிருந்தும் பணர் சம்பாதிப் பதிலிருந்தும், அதிகார விவையாட்டுக் களில் இருந்தும் தன்னை விடுவித்துக் கொள்ளவேண்டும். அரசாங்கமும் அரச னுதயர்களை 60 வயது வந்ததும் ஓய்வு பெறும்படி செய்கின்றது. எனவே, 60வயது ஆனதும் வேண்டாவெறுமாக இல்லவாது வந்தோஷமாக, வரது பொறுப்புக்களைப் பிள்ளைகளிடம் ஒப்படைக்க வேண்டும். இல்லவாழ்வுத் தந்தையும் பெற்றிள்ளை களும் மட அதே விவையாட்டை வினை யாட வேண்டியிருக்கும் எனவே, வயது 60ஆனதும் சகல் பொறுப்புக்களையும் பிள்ளைகளிடம் ஒப்படைத்துவிட்டு நிம்மதி பாகப் வானப்பிரஸ்த வாழ்க்கையை ஆரம்பிக்க வேண்டும்.

3. வானப்பிரஸ்தம்:-

அதாவது வாழ்க்கையின் மூன்றா வது கட்டம் வானப்பிரஸ்தம்.

உள்ளவதைச் சமர்த்தவால் உலகத்தைப் பகை.

வான்பிரஸ்தம் என்னும் போது வீட்டை விட்டுக் காட்டுக்குச் செல்வதென்ற கருத்தல்ல. வீட்டில் இருந்தாலும் ஒரு பற்றும் இல்லாது மனத்தால், மண், பொன், பெண் ஆசைகளை விடுத்து, ஆசை அற்று அரனை வழிபடல் வேண்டும். உலக வாழ்வில் இருந்துவிடுபட்டு, பதிமாதிரம் அல்ல, இல்லத்தில் தான் வைத்திருந்த பொறுப்புகளிலிருந்தும் விடுபடவேண்டும். இக்காலப் பகுதியில் நிதானமாகப், படிப்படியாகப் பற்றுக்களிலிருந்து விடுபட்டுத் தியானம், வழிபாடு போன்றவற்றில் கருதலாக ஈடுபட வேண்டும். ஆனால் சாதாரணமாக அதிகமான மக்களுக்கு 60 வயது முடிந்தும் ஆசை அறுவதில்லை. ஆகையினால் அகப்பட்டு அவலப்பட்டு அலைகின்றனர், 60 வயதுக்குப் பின்னும் சிலர் பதவி வகிக்கின்றனர், சிலர் அரசியலில் ஈடுபடுகின்றனர், இன்னும் சிலர் வேறு தனியார் நிறுவனங்களில் பதவிகளை வகிக்கின்றனர். ஆனால் இவற்றை விடுத்துப் பணம்பெறாது, பற்று இல்லாது பொதுநலச்சேவைகளில் ஈடுபடலாம். சமூகத் தொண்டு சேர்த்து, ஆனாலும் இவற்றைப் பெறுவதற்கும் போட்டி இருக்கக்கூடாது.

முற்காலத்தில் வான்பிரஸ்தன் வனம் சென்று தவம் செய்வான். நூலன் அவர்கள் வானப்பிரதஸ்தம் பற்றிப் பின்வருமாறு கூறுகிறார். "வானப்பிரஸ்தன் வனம் சென்று தவம் செய்வான். அவன் சனம், தாடி மீசையும், நகமும் வளர்த்துக்கொண்டு மரவி, மயத்தோல் முதலியவற்றை உடுத்துக் கொண்டும், தனங்களினால் வேயப்பட்ட குடிசைகளிலே வாசஞ் செய்துக்கொண்டும்.

காட்டில் உள்ள கனி, கிழங்கு முதலியவைகளை உண்ணவேண்டும். அவை கிடைக்காவிடின் கிருகஸ்தனிடம் பிச்சை ஏற்று உண்ணவேண்டும்."

4. சந்தியரசம்:-

வாழ்க்கை நிலையின்படி சந்தியரசம் எந்தியாசநிலையாகும். அதாவது மண், பொன், பெண் ஆகிய மூவாசைகளையும் முற்றாக ஒழித்து - பற்று அற்று காவிரித் துக் கொள்கிறான், இருவினை ஒப்புநிலை படிப்படியாக ஏற்படும். சந்தியாசி ஒரு வரையும் பலகத்தல் அகாது. தம்மல ரென்றும், பற்றென்றும் வேறுபாடு காட்டல் காது எல்ல உயிர்களிடத்தும் கருணை உடையவனாய் இருத்தல்வேண்டும். பிறர் தன்னைத் தவன்புறுத்தினாலும், அவர்கள் மேல் வெறுப்புக் கொள்ளாது இனிய வாழ்நாட்கள் பேசவேண்டும்.

ஜன சந்தியாசிகள் ஒரே இடத்தில் மூன்ற நாட்களுக்கு மேல் தங்க அனுமதிக்கமாட்டார்கள். காரணம் அங்கு காணம் ஒரே இடத்தில் தங்கினால் அங்குள்ள மக்களிடம் நபு ஏற்படலாம். அந்த இடத்திலும் மக்களிடத்திலும் அன்பு ஏற்பட்டால் பின்னர் அந்த இடத்தை விட்டுச் செல்வதற்கு மனம் இருக்காது. அவர்கள் அம்மீரம் வாழ்க்கைக்கு எதிரானவர்கள். எனவே இவர்கள் நாடோடிகளாக வாழ்ந்தனர்.

» பரிபத காலத் துறவிகள் காட்டில் வாழ்ந்தார்கள். நகரங்களில் வாழவில்லை. ஆனாலும் அதற்கு எதிரானவர் களும் அல்ல. ஆனால் காடுகள், அதன் இயற்கைவளப்பு, அது தரும் மனநிறைவு, தட்பவெண்மை ஆகியவற்றை அறிந்திருந்தனர். அவர்கள் இப்பாசையோடு ஒட்டி

வாழ்த்தனர்.

ஓசை அவர்கள் - ரஜன்ஸ் கலாமிகள் பின்வருமாறு கூறுகின்றார் "நான் காடுகளுக்கும் செல்வதை விரும்புகிறேன் யான் கிராமப்புற, பட்டண வாழ்க்கைக்கு எதிரானவன் அல்லன் குன்றுகள், கடல்கள், ஓரிகள், காடுகள் போன்ற இயற்கையை முழுமையாக அறிந்தவன். நீங்கள் எவ்வோடு சேர்ந்து இந்த இயற்கையை முழுமையாக அனுபவிப்பீர்கள். அப்போது நீங்கள் மரங்களோடு ஆய முடியும். பறவை களுடன் பாய முடியும். பிரபஞ்சத்தோடு ஒன்றிணையும் போது ஒன் எனவும் அந்த அழிவற்ற தெய்விக இரையை நீங்கள் அனுபவித்து உணரமுடியும்."

ஆறுமுக நாவலர் அவர்கள் பின்வருமாறு கூறுகிறார். "சந்தியாமி வலக்கையிலே பிஷா பாதிரித்தையும், இடக்கையில் தண்டையர் தரித்துக் கொண்டு, பண்புள்ள கிருகஸ்தரிடம் சென்று, மௌனமாக இருந்து பிச்சை வாங்கி ஒரு பொழுது உண்ணவேண்டும். வீடுகளுக்கும் சென்று பிச்சை வாங்கும் போது வலக்கால் பெருவிரலைக் கண்களால் பார்த்துக் கொண்டு ஒரு பதவின்பால் சுறக்கும் நேரம் மீண்டும் நிறுத்தவேண்டும். அங்கு பிச்சை கிடையா விடின் அடுத்த வீடு செல்லலாம். பிச்சை கிடைப்பதால் மகிழ்ச்சியும், கிடையாவிடின் துக்கமும் கொள்ளக்கூடாது.

வீண் வாழ்க்கை எதற்கு?

மனிதர்கள் பிறந்து, வளர்ந்து, உண்டு, உடுத்து, உயிர்க்கு, உறங்கி, தளர்ந்து எந்த பயனையும் பெறாமல் வீணாக இறந்து போகின்றார்கள். மிண்டும் பிறக்கின்றார்கள். பிறப்பு, இறப்பு ஆகியவற்றிற்கு முடிவே இல்லை. காட்டிலே உள்ள மரங்கள் பாடுக்கும் பயன்படாமல் அழிவதுபோல இதை நினைத்தால் அறிவுள்ள நெஞ்சம் கலங்குகின்றது. காட்டிலே எரிதல் நிகழும், உடலிலே பொழிந்த மழையும், களரிலே விதைத்த விதைபும், அழிந்த கரைத்த புனியும், அழிவினார்க்கு உரைத்த அறமும்போல் வீணாகின்றனர். ஒரு சிறந்த நன்னெக கார்யத்தைச் செய்து இறங்கவர் உயிரோடு இருப்பவரே ஆவர். ஒரு பயனும் இன்றி வாழ்பவர் உயிரோடு இருந்தும் இறங்குகிறே அவர். பல திருக்கோயில்களைப் புதுக்கிப் புகழ்பெற கோச்செங்கட்சோழன், திருமலை நாயக்கர், பச்சையப்ப முதலியார், வள்ளல் சீதக்காழி முதலியோர் இன்றும் புகழ்மர்பில் வாழ்கின்றார்கள்.

அழகம் புகழ்

ஏழைகள் வயிற்றை நல்ல அவித்தால் நிரப்புவை வயறு, வாயுவைக் அழகுத்தால் நீர்ப்பும். ஏழைகளுக்கு நீர், மேல் கொடுத்தவன் காமதேனுவின தீர்பால் புகழ் இன்புறுவான்.

-திருபாவந்த வாரியார்-

மற்றொரு

ந. சாமிநாதன்

அருளாளிகள் இந்த மண்ணில் எங்குளில் ஒருவர் போல வாழ்ந்து அன்றாடம் கருமங்களில் ஈடுபட்டுக் கொண்டிருந்தாலும் அவர்கள் தமது உடல், பொருள், ஆவி அனைத்தாலும் இறைமையை வேண்டி அதனைப் தமது உள்ளத்தின் ஆழத்தில் பதிந்து சிறுதகவரின் வாழ்ந்து கொண்டிருப்பார்கள்.

இப்படிப்பட்டவர்களுக்காக இறைவனின் துருமுள்ள உறவு இருபக்க தெரிந்திருக்கின்றது. அவர்கள் பற்றும். இவர்களை சிந்தனையும் செயற்பாடும் இறைவன் பற்றியதாக இருப்பதுபோல இறைவனும் இவர்களுக்கு தமது கருணையையும் காட்டியும் வெளிப்படுத்தத் தான் வந்தான். இவ்வாறு சந்தேகப்பாது.

அதன் அருமையையும் சேர்த்துத் தான்.

திருவருளுக்குப் பாத்திரமாகி இலையறை
காயாக நம்முடன் வாழ்ந்துகொண்டிருக்கிற
குர் அருளாளர் ஒருவரது வாழ்க்கைப்
பயணத்தில் நிகழ்ந்த அரித நிகழ்
வினை இதனொழியில் அடியார்களுக்கு
வழங்குகின்றோம்.

இந்த இளைஞனுக்கு அப்
பொழுது 18வயது நடைபெற்றது
மொண்டிருந்தது. ஸ்ரீ செல்வச்சந்திர முரு
கனது ஆலயவாசலிலே காவி உடை
தரித்த ஒரு கவாடிகள் அடியார்களுக்கு
திருநீறு வழங்கி ஆசீர்வாதம் செய்து
கொண்டிருந்தார்கள். அப்பொழுது இந்த
இளைஞனும் ஏனைய அடியார்களைப்
போன்று தானும் அந்த கவாடிகளிடம்
பெற்று திருநீறு வாங்கி ஆசீர்வாதம்
பெறுவதற்கு விரும்பம் கொண்டான்.
அந்தாழ 15 அடியார்களுள் ஒருவராக
வீரையாகச் சென்ற இந்த இளைஞன்
இறுதிபாக தன்னுடைய முறை வந்ததும்
கவாடிகளிடம் ஆசீர்வாதம் பெறச்சென்
றான். அப்பொழுது கவாடிகள் அந்த
இளைஞனுக்கு விழுதி வழங்கி "நீ நன்
றாகப்படி பிடியுக்கு வாரியார் மாநிரி
வருவாய்" என்று ஆசீர்வாதமும்
செய்தார்கள்.

இந்த சம்பவத்தைத் தொடர்ந்து
தன்னை சுதாமித்துக்கொண்ட இளை
ஞன் அந்த நடைபெற்ற நிகழ்வு
நிறுமான ஒரு நிகழ்வு அல்ல அது கனவு
தான் என்பதை உணர்ந்துகொண்டான்.
அந்தச் சம்பவம் கனவுதான் என்பதை
உணர்ந்து கொண்டபின்பு கனவு அந்தக்
கனவில் இடம்பெற்ற சம்பவத்தையே
நம்ப முடியாமலும் அதன் நடைமுறைச்
சாத்தியமாற்ற தன்மை குறித்தும் தனக்குள்ளே
பிரித்தாக் கொண்டான். நான்

அவது வாரியார் வாரிசாக வருவதாவது
இது நடக்கின்ற காரியமா என்றும்
என்னுள் எந்தவகையிலும் தொடர்
நிலாமல் இம் பெற்ற கனவல்லவா இது
என்றும் அதனை அப்படியே தனது சிந்
தனையிலிருந்து ஒதுக்கித் தள்ளிவிட்டான்.

தனது இப்பொழுது பெற்ற பாடசலில்
சரிபட்ட அந்த இளைஞன் இடைநிலைக்
கல்வி கரை தனது படிப்பைத் தொடர்ந்
தான். அதுமட்டுமல்ல தனது குடும்பப்
பெறுப்பாகக் கருத்தில்க்கொண்டு சீல
வருடங்கவின்னின் தனது கல்விக்கு ஏற்ற
வகையில் ஒரு பிரதேசசபை நூலகத்தில்
நூலகராக வேலைவாய்ப்பைப் பெற்றுக்
கொண்டான். இப்பொழுது கவாடிகள்
வுள்ள அந்த இளைஞன் தனது நூலகக்
கடனையில் கவந்தும் கருத்துமாகச்
செயற்பட்டதனால் வேலைத்தளம் திருநீ
திமானதாகவும் மற்றவர்களால் பாராட்டப்
படுவதாகவும் அறியத்திருந்தது.

கடமைபுணர்வுமட்டுமல்ல வீணா
கப்பொழுதைப் போக்கலும்பாத தன்மை
யும் அந்த இளைஞனிடம் காணப் பட்டது.
னால் நூலகத்தில் ஓய்வுநேரத்தில் பய
னுள்ள நூல்களை விழிப்புத்துடன் படிக்க
ஆரம்பித்தான். இன்னாறு படிக்க ஆரம்பித்த
அந்த இளைஞன் புரண இதிகாசநூல்
களை நிகவும் விழிப்புத்துடன் வாசித்தான்.
அதுமட்டுமல்ல அவற்றை மீர்ப்பெட்டமாக
அன்றி ஆழமான கருத்தோடு துடன்
வாசிக்க ஆரம்பித்தான்.

இவ்வாறு எழுது சமயம் தொடர்
பாக புரண இதிகாசங்களிலிருந்து அவர்
பெற்ற அரியமருத்துக்களை மூதலில்
தனது வாழ்க்கையில் கடைபிடிக்க ஆரம்
பித்தான். இவ்வாறு கடைப்பிடிக்க ஆரம்பித்
ததினால் அவர் சாதாரண பத்திரிகை

யைக்கடந்து உயர்வான நிலைக்கு தன்னைப் புகழ்வப்படுத்திக் கொண்டார். அதேநேரம் எமது சமய நூல்கள் விருந்து தான் கற்றுத்தொற்று கொண்டு அரிய பொக்கிஷங்கள் தன்னுடன் அறிந்து போகக்கூடாதென்று சிந்தித்து அந்த சமயக் கருத்துக்களை தன்னுடன் பழகுதின்றவர்களுடன் பயனுள்ள முறையில் பயின்று கொள்ளவும் ஆரம்பித்தார்.

இவ்வாறான ஒரு கருத்தார் பரிமாற்றத்தின் காரணமாக பல அன்பர்கள் இவரை ஆலயங்களில் இடம்பெறும் சமயநிகழ்வுகளில் சொற்பொழிவு செய்வதற்கு அனுமதிக்கவும் ஆரம்பித்தார்கள். சொற்பொழிவினைக் கேட்கின்றவர்கள் உள்ளத்தில் நிலைத்திருக்கும் பொருள் நிறைந்த கருத்துக்கள், மற்றும் சூரலின் தொனி, சூரலின் இனிமை போன்றவற்றால் இவர் குறுகியகாலத்தில் சொற்பொழிவு தொடர்பாக மிகவும் பிரசம்சமடையும் நிலைக்கு உயர்வடைந்தார். பல ஆலய உற்சவங்களில் குறிப்பாகக் கிராமம் சார்ந்த ஆலயங்களில் அடியார்களை பக்திமனக்கத்திற்கு வழிநிடுத்து வதற்கு இவருடைய சொற்பொழிவு மருமருந்தாக அமையுமென்பதை பல ஆலய அறங்காவலர்கள் உணர்ந்து இவரை தமது ஆலயங்களுக்கு சொற்பொழிவு செய்வதற்காக அனுமதி ஆரம்பித்தார்கள்.

இவ்வாறு சொற்பொழிவுகளை பக்திபூர்வமாக நிகழ்த்திக் கொண்டு வரும் காலகட்டத்தில்தான் 1993ஆம் ஆண்டு நெல்வியாடி தங்கள் புனித முருகமூர்த்தி ஆலயத்தின் அறங்காவல் சபையின் கருதச்சஷ்டிக் காலநிகழ்விற்காக தொடர்சொற்பொழிவு நிகழ்த்து

வதற்கு இவரை அனுமதித்திருந்தனர். அங்கே இவர் நிகழ்த்திய சமயச் சொற்பொழிவு அனைவரது உள்ளத்திலும் பக்தி அலையை அகலமோதுமாடி வெய்தது. இத்தநிலையில் தடங்கல் புனித முருகன் ஆலய அறங்காவல் சபையின் இவரது இயற்புள்ள நிகழ்வின் பொழுது விழா எடுப்பதற்கும் இவருக்கு விருதுவழங்குவதற்கும் முடிவுபெய்தார்கள்.

அவர்கள் அந்தப் பரமார்த்த நிகழ்வை மிகவும் சிறப்பாக ஒழுங்கு செய்து அனைவராராட்டி கௌரவித்தது மட்டுமன்றி "வாரியார்வாரிக" என்ற விருதினையும் மாவட்ட வைத்தியாசனாகரி பி. கதிரை வேர்பிள்ளை அவர்கள் மூலம் வழங்கி பெருமைப்படுத்தினார்கள் அதுமட்டுமன்றி "வாரியார்வாரிக" என்ற அந்த விருதினை பெரிய தங்கநாணயத்தில் பொறித்து அவருக்கு அணிவித்து பெருமைப்படுத்தினார்கள்.

ஆம்! ஏறத்தாழ 30 வருடங்களுக்கு முன்பு ஈர் செல்வச்சந்திரி முருகன் அந்த இளைஞனுக்கு நீ வாரியார் மாதிரி வருவாய் என்று வெளிப்படுத்திய அடிகாட்சிக்கு அமைவாக வாரியார்வாரிக என்று விருதுவழங்கப்பட்டவர்தான் சிலத்திரு வ. துரைசாமிநாயர் அவர்களாவர்.

நீ நன்றாகப்படி வார்பார் மாதிரி வருவாய் என்று ஏறத்தாழ 30 வருடங்களுக்கு முன்பு சந்திரிமுருகன் தனவிலை காட்டி, அருட்காட்சிக்கு அவர் அப்பொழுது பெரிய முக்கியத்துவம் கொடுக்காதது மட்டுமல்ல அன்னாறு வருவதற்குரிய தகுதிகள் தன்னிடம் இல்லைமென்றே அவர் கருதியிருந்தார். இப்போதும் அந்தச்சம்பவம் சுவத்திரு வ. துரைசாமிநாயரின் அடிமனத்தில்

மிகவும் ஆழத்திலே எங்கோ ஒரு முனையில் முந்தியவண்ணம் இருந்ததையும் அறியப்படுகின்றன.

அனால் இப்பொழுது இவ் சந்நிதிகள் வெளிப்படுத்திய காட்சிக்கு அமைவாக தன்னை அழியாமலே சமயத்தை நன்றாகப்படித்ததினால் ஏற்பட்ட தகுதியையும், திறமையையும் நன்றாக அறிந்துகொண்டது மட்டுமன்றி இவற்றையெல்லாம் நேரடியாக அனுபவித்த அன்பர்கள் பெரிய சபையில் பெரியவர்கள் மத்தியில் வைத்திய அறிவுபெற்ற சி. கதிரைவேற்பிள்ளை அவர்கள் மூலம் எவ்வித முக்கூற்றித்யோ, முன் அறிவிப்போ இன்றி திடீரென வாய்ப்பு வாய்க் என்று சொற்பதற்க்களை உள்ளடக்கி விருதினை வழங்கியமை அவர் சற்றும் எளிதாய்வு நடைபெற்ற ஒரு சம்பவமாகும்.

இவ்வாறான ஒரு நிகழ்வு சபையில் அரங்கேறிக் கொண்டிருந்தவேளை அவரது உடல் முழுவதும் மின்சாரம் பாய்ச்சப்பட்டது போன்ற ஒரு பெரிய அதிர்ச்சி அவருக்கு ஏற்பட்டது. 25 வருடங்களுக்கே முன்பு சந்நிதிமுருகன் களவில் காட்டிய காட்சியையும் அவரது அளவின்லாத கருணையையும் எண்ணிகள்கள் ஆனந்தக் கண்ணி சொரிய ஆரம்பித்தன. இவ்வாறு வாழ்க்கையில் என்றயிலிடை அடைந்தததிலும் அதே நேரம் ஆத்மிக உணர்வின் உச்சநிலைக்கும் சிவத்திரு வ. குமாரசாமிஜியர் அவர்கள் வெளியாகின.

வாய்ப்பு வாய்க் என்ற விருந்தி லுரிய சிவத்திரு வ. குமாரசாமிஜியர் அவர்களது சொற்பொழிவினை கேட்கும் வாய்ப்பு இல்லாத போனவர்கள் "மாண

தலை மேல்வைப்பதற்கும் மாண்புமிகு கோப்பாரு" என்ற தலைமையில் ஓடினச் சட்டில் தொடராக அவர் முழுவதும் மீதுள்ளவன் அங்கு திறமைமையுடைய பக்குவ நிலைமையும் அன்பர்கள் நன்கு அறிந்து கொள்ளமுடியும். சிவத்திரு வ. குமாரசாமி ஜியர் அவர்களுக்கு சொந்த இடம் காங்கீகத்துவமாக இருந்தபோதும் திருமண உறவின் மூலம் நீண்டகாலத் திற்கு முன்பே அவர் சந்நிதிமுருகனது புகழ்களான மருதாங்குலகாமர் பார்பவையெச் சேர்ந்தவராக ஆகியிருந்தார்.

சிவத்திரு வ. குமாரசாமிஜியர் அவர்களுக்கு 15க்கு மேற்பட்ட பட்டங்கள் வழங்கப்பட்டு பல பாராட்டு நிகழ்வுகளும் நடத்தப்பட்டுள்ளன ஆனாலும் குமாரசாமி ஜியர் அவர்கள் அங்குள்ள பரிபாடு முருகன் அலபத்தின் சந்நிதிமுருகன் காட்டிய கணவு திரிமுகி அவரது உள்நாள் இன்ப உணர்வுகளால் கந்தள்தித சம்பவத்தை என்றும் மறப்பதில்லை. அதேபோன்று அவர் எந்த நிகழ்வினது சென்றாலும் அங்கே அனைத்தத் அந்த வாய்ப்பு வாய்க் என்ற வாய் மாலைமையும் அன்புத் தவறுவதில்லை.

அவரது வாழ்க்கையில் இடம் பெற்ற சந்நிதிமுருகனது அருள்த நிகழ்வி னால் சிவத்திரு வ. குமாரசாமிஜியர் அவர் கள் ஆத்மீகவியாக தனது வாழ்க்கைப் பயணத்தை மேலும் பக்குவப்படுத்திக் கொண்டுள்ளார்கள். அதுமட்டுமல்ல வேகத்தை வளர்ப்பதற்காகவும் சமூகத் தொண்டு மேய்வதற்காகவும் தனது வாழ்க்கையை அர்ப்பணித்து வாழ்ந்து வருவதை அவர் குடியிருக்கின்ற பிரதேசத் தைசேர்ந்த மக்களும், அவர் ன படிந திவா அன்பர்களுள் நன்கு அறிவார்கள்.

அதுமட்டுமல்ல தான் எங்கிருந்
தாலும் தனது உள்ளத்தாலும் உட
னாலும் தான் சந்திப்பானுக்கு முழு
அடிமை என்பதையும் அவர் எம்முடன்
உரையாடும்பொழுது வெளிப்படுத்தத்

தெறுவதில்லை.

அவன் அருள்பெற்று அனைவரும்
அடிமகிழ்வுடன் வாழ்வோமாக!
ஓம் முருகா!

ஞானச்சுடரின் 100ஆவது வெளியீடு

ஞானச்சுடரின் 100ஆவது மார்ச் வெளியீட்டு விழா 30.04.2006 திகழ்வதையிட்டு
யிகவும் மகிழ்ச்சி. ஞானச்சுடரின் உளங்கவர்ந்த வாசகன் எண்ணத்தியில் எப்போ
ஞானச்சுடர் கையில் கிடைக்காமென ஏங்கித்தவிப்பவனில் பாதுகொருவன்.

மதிப்பிற்குரிய மோகனதாஸ்க்கார் அவர்களின் தலைமையின் கீழ்
இயங்கிவரும் சந்திரியான் ஆச்சிரமத்தின் சேவைகள் பலப்பல என்பதை அறிந்து
அவரின்பணி தொடர்ந்தும் எவ்வித இடங்களுமின்றி நடைபெற சந்திரியான் அருள்
என்றும் கிடைப்பதாக. ஞானச்சுடரில் வெளிவரும் கட்டுரைகள் தகவல், பார் இத்தம்
செல்லம்மா, சந்திப்பான் போன்ற விடாய்கள் அருமையிலும் அடிமை. இவற்றை
வாசிக்கும் பொழுது நாம் மெய்ச்சொத்து அழைப்பு ஐக்கியப்படுத்திவிடுவோம். ஒவ்வொரு
பக்கத்திலும் அதன் அடியில் வெளிவரும் "பொன்மொழிகள்" மிகவும் ஆழ்ந்த
கருத்துடையவை. இவை மட்டுமல்ல. சுடரில் வெளிவரும் ஒவ்வொரு கட்டுரையும்
மிகவும் ஆதர்சமான உயர்பாங்கைக் கொண்டுள்ளது. பல இவ்வகைகளுக்கும்
மத்தியில் ஞானச்சுடர் தொடர்ந்து வெளிவந்து கொண்டிருப்பதென்றால் அதுவும்
சந்தித்தேவ்வெனின் செயல்பாடு. பார்வைக்கு கண்ணைப் பறிக்கும் கனதியான
அட்டையுடன், பாவனும் விளங்குதல்களான கருத்துகளுடன் வெளிவரும் சுடர்
எம்மக்களின் அஞ்ஞானத்தை நீக்கி ஆதீததாதததை ஊட்டவல்லது என்பதில்
எள்ளளவும் ஐயமில்லை. சீரவர்களின் பாவனைக் கருத்தக்கவகையில் சீரவன்
பக்கம் அல்லது யாவைப்பிடுத்து பொன்றவற்றிக்கு ஒரையில் பக்கங்களை ஒதுக்கி
சுருக்கெழுத்துப் போட்டி, வினா - விடை போன்றவற்றை அழம்பித்தால் அவர்களின்
படுபாடு ஆன்மீகத்தில் இன்னும் அதிகமாகலாம். தலைவர் திரு க. அருள்விங்கம்
அவர்களின் கடமை தவறாததேசுவையும், எப்பணி இருந்தாலும் சந்திரியானின் பணி
செய்வதே என்கடமை என்பதைக் கருத்திற்கொண்டு செயற்படுவது ஒரு மகத்தான
பணியாகும். இவர் மட்டுமல்ல, சந்திப்பான் ஆச்சிரம சைவகலை பலப்படுத்தி
பேரவை உறுப்பினர்கள் அனைவரினதும் புரண ஒத்துழைப்பும், முழு ஆசியினதும்
வெளிப்பாடு இவ்ஞானச்சுடர்.

ஞானச்சுடரின் 100ஆவது வெளியீடு யிகவும் சிறப்பான நிகழ்வு எல்லாம்வல்ல
சந்திமுருகனை வேண்டி வணங்குகின்றேன்.

"ஞானச்சுடர்! நீ அஞ்ஞானத்தை நீக்கி

ஞானத்தை பரப்பும் சேவையில் என்றென்றும்

வாழி! வாழி!! வாழி!!!

-ம.சு. ஸ்ரீதரன்-

தூதராகி நுன்வொருந்கலைமாறன்முறானோ!

கடரே! வாழி!

திரு கலைமாண க. நெய்வேந்திரம் அணிகள்

இவ்லாசகங்கள் திரைகிரகத்தும் மேலவன் ! தருகான் மயில் வாகனவன்னலன்
பெரும்
இன்பத்துழிசைகளும் இழைபிரகவசால் புவிபொருதா கொண்டுபலறு பொதும்
ஒவ்விய வாழி
தென்புலன் லீரிதொழற் பாவாய் எந்தவனிசிந்தையன்னும் தந்திர மயிலாவன
பென்றும்
கொண்டபயிர்க்குதிசிய மனமுலாநக கருவாவின் கலாபத் கொகனதான் நுப்பிபிற
ந்தமனாதி!

ஒவ்வபுதழ்க் கன்னிகமீடுமயம் கன்னொளம்பவன்பு பொருதக்களனும்
பெருமபதிசக ரேனாதி
அங்க மன்கலைப்பவன் ! அருங்கலை வயத்திபுக்கள் பன்னவையுமு சோசிறு ஓங்க
இவ்விதனை! பெருமயலாற்றில் அன்று மலையன்னாண துறநதவேலன்
கொடுத்தனனருளத்தானே
சங்கவனப்புவலோகாதி! சூம் சாது விவ்மலையிரோக கலையுதும் கொண்டுநாறு
மன்கலவத்தாய் வாழி!

புத்திற் உலகுபொற்றும் புரியவன்தவனே கா! நம் அறிமய மலையனாரு குகருள
காதி
சந்தமர் காவர், மோக சூழிழிகருகனா! மோ ஒளவ்வெழுக்கககா நம் மறன்
கோதற்கு, மேலியன் விண்ணவந்தலையன் மாபோன் மருகன் அருவருமே மலே
வாழி!
கருதவககலையன் மலையெனதான் பகீதன் பாலச்சூழிவிதருகதர் ஒளவ்வெழு
ந்வாழி!

திருவே நிலைய வன்கலதனாசான் முடிய நியன் திதா! அருகவ்வெழு வாழிபவ
தருவே மலே மலையே மனிசனெனிய துயர்வான் ஒழித்தகருக
கண மன்கலவையே வாழிபவ
இளமையே இளமைய காவனா வரவவகழ்ந்த கலாபதிமே துருமனியெவ்வெழு
வாழிபவ!
கலாபதிமே துருமனியெவ்வெழு துருமனியெவ்வெழு மல சிவம்
கொண்டவையே வாழி வாழிபவ!

ஞானச்சுடர் நயம்கூற முடியுமோ

திரு கோப்பாபி சீவம் அவர்கள்

மரதம் தோறும் நமது சுரங்
களில் ஒளிச்சு ராக வந்து உள்ளத்தில்
நான ஒன்பேற்றிநிற்கின்ற ஜானகசுடர்
இன்று நாராவது கடவுறு மலர்த்துகிறது.
எத்தனைய பெருமை நமக்கு!

ஆறுபடை விடுகளைத் தாண்டி
ஏழாவது படைவிடாக எம்மைக் காத்து
நிற்கும் செல்லச்சந்திதியின் பெருமை
யைப் பறையாற்றிவரும் மாத இதழாக
மலர்வதுதான் ஞானச்சுடர். துன்றுகள்
யாவும் குமரன் குடியிருக்கும் இடம் என்ற
நிலைக்கு மாறாகக் கூறக்கூடியதும்
தான் குடியிருந்து கருணைசெய்யவேன்
என்று சிறத்தின் யாழ்ப்பாணக்
குடாநாட்டில் தொண்டைமானாற்றங்
கரையில் கடற்கரையில் கோயில்
கொண்டு கலியிருள் போக்கிக் கருணை
பொளி வீசுகிறான் கந்தன்.

அந்த முருகப் பெருமானின்
அருள்தேடி ஒடிவரும் பக்தர்களின் பசிப்
பிளி போக்க எழுந்தன அன்னத்தான
மடங்கள் பல. ஆதரவற்ற அருடர்களின்
நாளாத்தப் பசிபோக்குவதும் ஆதரவு
களை உதறி "அவனே மத" என்று
அங்கேயே வந்து தங்கிவிட்ட துறவீ
களின் பசிபோக்குவதும் அன்றன்று கந்த
னைத் திரிமுகவேன்று கன தொலைவி
லிருந்து வருகின்ற அடியவர்களின் பசி
போக்குவதும் இந்த அன்னத்தை மடங்
களின் பணி.

இத்தகைய மடங்களில் ஒன்றாக

அமைந்து, பத்தோடு பதினொன்றாக
இல்லாலை முத்தாக முதலாகப் படர்விட்டு
மிளிரகிறது சந்நிதியான் ஆசிரமம்.
ஆசிரமம் என்னும் பெயருக்கேற்றபடி
நீழல்தரு மரங்கள் அடி நீர்மதி நன்கும்
அதார்ப்பு அமைதியுடன் அருள்ஒளி வீச
பிற்கும் இந்த ஆசிரமத்தின் பணிகள்
பலவாகி மிளிரகின்றன.

ஆலயத்தின் வறியாட்டுமுறை
களுக்கு ஆதரவு நல்கதல், பசித்தவர்க்கு
அண்ணல் தருதல், தோயற்றவருக்கு மருந்து
தந்து மார்க்கம் காட்டுதல், ஆதரவற்றவர்
களுக்கு ஆதரவுக்காரம் நன்கி வாழ்வாதாரப்
பொருட்களை வறியி நம்பிக்கையான
வாழ்க்கைக்கு வழிசெய்தல், மானவறத்து
வேண்டிய கல்விவசதிகளைப் பெருக்கி
அறிவுப் பயிர் வளர்த்தல், வறந்தோறும்
கிரமமாகவும், மற்றும் விவேக காலந்
களிலும் சமயப் பிரசாரங்கள், வீரவையகள்,
நூல்வெளியீடுகள் முதலியன நடத்தி
சைவப் பெரியார்களை ஒன்றுகூடச்
செய்வதும் அவர்களிடமிருந்து அன்பர்கள்
ஆன்மீக அறிவுக் கணிகளைச் சுவையு
கைத்தல் ..... என்று இத்தப் பணிகள்
விரிகின்றன.

தேரடிச் செல்லப்பா கவாயிகள்,
யோகர் கவாயிகள் முதலியோரிலிருந்து
மார்க்கங்கு கவாயிகள், முருகேச சித்தர்
என்று தொடர்ந்துவரும் சித்தர்
பரம்பரையொன்று யாழ்ப்பாண மண்ணில்
அருளாட்சி செய்வதும் பெருமையை

அறிந்தோர் அறிவர். அத்தகைய சித்தர் குலச் செழுமைதான் சந்நிதியான் ஆச்சிரமத்தை, வந்திநடத்திவருகிறது. அந்த வறிகாட்டில் சந்நிதியானின் திருவருட் கருணைத் துணையுடன் ஆயிரம் சுவாமிகளின் அருளாணைப்படி செயற்படும் சந்நிதியான் ஆச்சிரம சைவ கலை பண்பாட்டுப் பேரவை நிகழ்த்தும் மேற்குறித்த சேவைகளுக்கெல்லாம் மகுடம் வைத்தாற்போலத் திகழ்வதான ஞானச் சடர் மாதவெளியீடு. இந்தச் சேவைகளில்லாவற்றையும் பதிவுசெய்யும் அவைக் கோப்பாகவும் அப் பத்திரிகை அமைகிறது.

வயிற்றுப்பசி தீர்க்கும் பணியில் ஆரம்பித்த செயற்பாடு ஆவீரக் கூறிவப் பசியைத் தீர்க்கின்ற பணியிலும் வெற்றிடை போடுகின்றது. கடந்த 9 ஆண்டுகளில் 99 இதழ்களை வெளியிட்டு இன்று நூறாவது இதனை மலர்த்துவது போற்றத்தக்க பணியல்லவா?

ஞானசக்தின் முகலாவது சிறப்பு எளியை. இரண்டாவது சிறப்பு என்றும் மாறாத எழிற்கோலம். சின்னஞ்சிறிய அரக்ககூடத்தில் எழுந்தெழுந்தாக அக்கக்கோத்து ஆரம்பித்த வேளையில் உருவாகிய ஆரம்ப இதழையும் இன்று கணினியில் வடிவமைத்து நோக்க முறையில் நவீன பணியில் உருவாகிய 99 ஆவது இதழையும் அருகில் வைத்துப் பார்க்கின்றோம். அதிக வேறுபாட்டைக் காணமுடியாது. இந்த இயல்பிலிருந்து நாம் பெறவேண்டிய ஒரு பாடம் இருக்கிறது. காலமாற்றங்களையும் அறிவியல் விஞ்ஞான தொழில்நுட்ப வளர்ச்சிகளையும் நாம் ஏற்றுக்கொண்டு பொருத்தமான முறையில் நாம் அவற்றை உள்வாங்கி

நம்மை வளர்க்கவேண்டும் என்பதில் இரண்டாவது கருத்துக்கு இடமில்லை. எனினும் காலத்தின் கோலத்திற்கு இவ்வளவு நாம் நம்மை முழுமையாக மாற்றிக்கொள்ளாமல் நமது கலை, கலாசாரம், பண்பாடு, பாரம்பரிய மரபு முறைகள் என்பவற்றுை நன்கு பேணிக்கொள்ளவேண்டும் என்பதே அந்தப் பாடமாகும்.

ஞானசக்தியில் முதியவர்கள் தமது அனுபவங்களை நம்முடன் பகிர்ந்துகொள்கிறார்கள். அறிஞர்கள் நமக்கு அறிவுரை கூறுகிறார்கள். கவிஞர்கள் கவிதைகள் டூஸம் நமது உள்வாங்காத மனத்தில் துல்லரிவைத்து அமைத் தருகிறார்கள். இளைஞர்கள் எழுதி வளம்பெறுவதோடு தெரிந்ததைப் பகிர்கிறார்கள்.

பொருளாதிக மரபுகள் ஞானசக்தியில் தெளிவாகப்படுகின்றன. சைவசித்தாந்த மரபுகள் விளக்கப்படுகின்றன. சமயம் சமய நெறிமுறைகளின் போக்குகள் அலசப்படுகின்றன. சித்தர்களின் சீரிய வாழ்க்கைச் செயற்கள் பகிரப்படுகின்றன. சந்நிதியானின் அருட்பெருமைகள் பற்றிய அனுபவக் கோட்கள் வெளிப்படுகின்றன. இவைபெல்லாம் இன்றைய இளைய தலைமுறையினருக்குப் பெரும் அருட் கோடைகளாகும்.

"சந்நிதியான்" என்ற தொடர்லே நம் அறியத்தியம் அவர்கள் தருகின்ற சம்பவம் ஒவ்வொன்றும் நமது உள்ளத்தில் சிலிர்ப்பை ஏற்படுகிற மெய்ச்விதக்க வைத்துக் கலிபுகவரதனின் கருணையை வெளிப்படுத்தி நிற்பதாக அமைகிறது. அதுமட்டுமல்லாமல், இறைமறுதங்கள் புராணக் கதைகளுடன் நின்றுவிடவில்லை, இன்னும் நமது சமகால வாழ்க்கையில்

தொடர்கின்றன என்ற விருண்மையை மெக்குப் புரியவைக்கின்றன. வாழ்க்கையில் ஒரு நங்கிலைமையை இக்கட்டுவரைத் தொடர் ஏற்படுத்துகின்றது.

"மாறா தகை மேன்மைப்படுத்தும் மாண்புடைய கோட்பாடுகள்" என்ற தொடரில் விவதிரு வ. சூரமரூர் ஜயர் அவர்கள் மகாபுரம் கதைகளை எடுத்துக் கூறுகிறார். கதைகள் நமக்கு எதற்காகச் சொல்லப்பட்டன என்ற செய்தியை அவர் அழகாக விவரிக்கிறார். கதையைச் சுவையாக எடுத்துரைப்பதுடன் அதன் உள்வந்தும், அதன்மூலம் காட்டப்படும் கருத்துவர்கள், அவை நமக்குனர்த்தம் பாடங்கள் என்பன யாவும் அவரது கட்டுரையில் தெளிவாகின்றன. அவர் ஒரு சொற்பொழிவாளரும் என்பதால் அவரே நேரில் நம்முடன் உரையாடுவது போல அமைத்திருப்பன அவரது கட்டுரைகள்.

"யார் இந்தச் செல்வம்மா" ஓர் ஆன்மீக வரலாறு. சுறிதிரைப் பதிவு. பலருக்கும் தெரியாத, தெரிந்தவர்களுக்குக்கூட புரியாத பல விடயங்களை இத் தொடர் பலருக்குத் தெரியத்தரும்கிறது.

முதுபெரும் புலவர் வை.க. சிற்றப்பலம், அழகவி சி. விநாயகத்தம்பி ஆகியோரின் ஆக்கங்கள் மரபுவழித் தமிழ்ப் பெருமை குன்றாத வகையில் இக்கால இளம் வாகையாளரும் கவரும் வகையில் விருண்ம சுவந்து எழுதப்படுகின்றன. அருட்சுவியின் காலியம் எங்கள் மனத்தில் ஏங்கத்தை உண்டுபண்ணுகிறது. அவரை முறிகள் அழகுத்துக் கொண்டு, அவரை அருட்சுவியின் விருண்மைய மாற்றம் விரும்புகிறோம்?

மதுரகவி தான எம். பி. அருண்மாதம், இசைக் கலைஞர் கே. எம். சீவகுமாராஜா முதலிய இளைஞர்கள் நன்குவிதைகளையும் தழுவின்றார்கள். பண்டிதர், பொன்னம்பலவாணர், இராசசுமாரிதர்கள், விவரணமுசுவடிவேல், புத்தொளி, சீவபதம், கலைமாதாசன், கங்கசபாபதி, முகேசர்வரன், முருகவே, பரமநாதன், விவசேஸ்வரி பாண்டிநெடுமான், மாமேவியப் பிள்ளை கதிராமத்தம்பி, சீ.சென்னமுத்து முதலிய அறிஞர்கள் தத்தவப் பொருள் களையும் கருத்து விளக்கங்களையும் பாரம்பரிய சமயப் பெருங்கலைகளையும் அவ்வப்போது எழுதினெழுது வாசகர்களை ஆன்மீக நெறியின் னையப்பெறச் செய்கிறது.

செல்வி க. சசிலேகா, போகேஸ்வரி விவப்பரகாசம், சிவசங்கரநாதன், நா. நல்லதம்பி முதலியோர் கதைத்திவிவளர்ச்சிமேற்பு சமதாஸச் சிந்தனைகருமடன் ஆன்மீக மேம்பாட்டை வழங்குகிறார்கள். செல்வன் தி. யயூகிரி, செல்வன் ஏ. குணாசன் முதலிய சிவர்கமீன பண்புக்கள் எழுதி அருத்த தலைமுறையினர்க்கு சிந்தனைகளும் நல்லமுறையில் சமய வாழ்க்கையில் ஈடுபடப்படுகின்றன என்பதை எடுத்துக் காட்டுகின்றன. இவ்வு, காட்டப்பட்ட பலகட்டாளிகள் அழகாக கவனமளிக்கும் கவனப்பட்டதால் இங்கு குறிப்பிட்ட வரே அன்று இவர்கள் மட்டும்தான் நபன்கார எழுத்தாளர்கள் என்ற கருத்தில் அன்று. இன்னும் பலர் எண்ணற்ற பல ஆக்கங்களில் இளசுவா எழுதி வழங்கிவருகின்றனர். அவர்களின் பெயர்களோ ஆக்கங்களின் பெயர்களோ காட்டப்படாவிட்டாலும் ஞானசுட்டரின் வரலாற்றில் அவர்கள் பவதும் முக்கியமானதே.

மயில்வாகன சுவாமிகளின் 20ஆவது குருபூசைத்தின நிகழ்வு 2005ஆம் ஆண்டு இடம்பெற்றபொழுது யாழ்ப்பாணத்துக்கல்லூரியின் பட்டப்படிப்பின் பீடாதிபதியும் பல்துறை விற்பனருமான அ. குமாரவேல் அவர்கள் மாணவி செல்வி வே. தர்ஷினியின் கல்வி ஊக்குவிப்பிற்காக துவிச்சக்கரவண்டியினை வழங்கும் காட்சி.

மாதாந்த ஞானச்சுடர் வெளியீட்டு நிகழ்வொன்றில் திருமதி பேபிராணி என்பவரின் தொழில் ஊக்குவிப்பு முயற்சிக்காக தையல் இயந்திரம் ஒன்று வழங்கப்படுகிறது. அதனை வழங்கிச் சிறப்பித்த சிவத்தமிழ் வித்தகர் சிவமகாலிங்கம் அவர்களும் இளைப்பாறிய அதிபர் சி. வைகுந்தசாமி அவர்களும் காணப்படுகின்றனர்.

அத்திசூடி முதலிய அறநூல்களில் உணர்வின்கங்குள் அங்ஙனப்போது இடம் பெறுகின்றன. பக்கங்களின் இடையே காணப்படும் இடைவெளிகளில் நிரப்பப்படும் அறிவுரை வாக்கியங்களும் பொன்மொழிகளும் துணுக்குகளும் தனி மூல்களாக வெளிவந்ததக்க தரம் வாய்ந்தவை. அதாவது மூலம்மாமல் அவை அவ்வாயு சீழ் துணுக்குகளாக அவ்வப்போது வெளிவருவதால் மேலோட்டமாக வாசிப்பவர்களின் மனத்தில் கூட அவை இடம் பெறக்கூடியதாக அமைகின்றன.

சமயம் சார்ந்த செய்திகள் பலவும் அங்ஙனப்போது வெளிவருவதால் அவை சமயப்பிரசார சாதனமாகச் செயலாற்றுகின்றன எனலாம். மேலும் ஆன்மீகப் பேரறிஞர்கள் பலரும் அங்ஙனப்போது பாராட்டிடுவது, வாழ்த்திப்பெறுவது, சமயக் கட்டுரைகளை வழிவோர் அவ்வப்போது கௌரவிக்கப்படுவது, இவையெல்

லாம் பலருக்கும் வழிகாட்டியாக அமையும் முன்மாதிரியாகும். தகுதியானவர்கள் பாராட்டப்பெறுதல் அவர்களை அவர்களது பணியில் ஊக்குவிப்பதான மற்றையோரையும் அவ்வழியில் ஈடுபட்டுவாழ்க்க வழிவகுக்கும்.

இவ்வாறு ஞானச்சுடரின் பணிகளையும் சிறப்பிக்கவையும் அதன் நூறாவது இதழ் வெளிப்படுன்போது இரையீட்டுப் பார்த்து ஆராயும்போது விபரமாகவும் மகிழ்ச்சியாகவும் பெருமையாகவும் இருப்பதுடன் இன்னுமின்னும் இப்பணிகளில் ஆர்வத்துடன் ஈடுபட்டுழைக்கவேண்டுமென்ற பேராவனை ஞானச்சுடர் சார்ந்த அனைவருக்கும் ஏற்படுத்தவதுடன் இன்னும் பலனாக இத்தகையதில் ஈடுபடுத்தும் என்ற நம்பிக்கையையும் ஏற்படுத்துகின்றது. வாழ்க சந்திதியான் ஆச்சிரமப் பணிகள். ஸ்ரீரகு ஞானச்சுடரின் பேரவைகள்.

அகத்தில் கடவுளையக் கவன

கடவுள் அங்காட்சியில் காணத்தக்கவர். ஆனால் அப்பரமபதி உன் அகக்காட்சியில் தோன்றவில்லை. தோன்றாமையால் இல்லை என்று கூறாதே.

கலங்கிய தண்ணீரில் சந்திரனுடைய தோற்றம் தோன்றாது. அதுனால் சந்திரனே இல்லை என்று கூறுவது அறிவுடைமையை ஆதரமா?

ஊன் ஊன் எனும் கோயம், துது, வாத முதலியவற்றால் கலங்கி இருப்பதனால் பாம்போருளின் காட்சியைக் காண முடியவில்லை. அப்படியால் உன் உள்ளம் தெனியா நும்.

தேற்றாங்கொட்டை கலங்கிய நீரை தெனிய வைக்கிறது. இறைவனுடைய திருமந்திரம் ஊன் ஊன் எனத்ததை தெனியவைப்பச் செய்யும்.

உருவத்திடுமேனி

தன்னி அதிமமாகத் குளிந்தபோது "ஐஸ்" கட்டியாக ஆகிறது. மீண்டும்

அது தன்னியாகக் கரைந்துவிடும். அதுபோல கருணையின்

மிருதியினால் இறைவன் எல்லையற்ற அருளே ஒரு

திருமேனியாகக் கொள்ளுகின்றான்.

உண்மையான பஞ்சவர்ணம் என்று கடவுளுக்குத் தெரியும்.

சைவத் திருமுறைகளும் நம்மவர்

செல்நெறியும்

திரு ச. ஸீசன் ஆசிரியர் அவர்கள்

அறிமுகம்

தமிழ் வேதம் எனப் போற்றப் பெறும் திருமுறைகள் இறை புகழை எடுத்தியம்புகின்றன. இவற்றின் எண் விகிதவக பன்னிரண்டு ஆகும். திருமுறை என்பதற்குத் தெய்வத் தன்மையுடைய நூல் எனப் பொருளுரைப்பர். (முறை - நூல்). பன்னிரு திருமுறைகளுள் முதல் ஏழாம் தேவாரம் என்னும் பெயரை உடைமனை. தெய்வத்திற்கு மாலை போன்றது என்பது இதன் பொருள் (தே - தெய்வத் தன்மை, ஆரம் - மாலை) தெய்வத்தின் பால் கொண்ட அண்பினால் பாப்பெற்று பாடல்கள் எனப் பொருளுரைப்பாருமுள் (வாரம் - அன்பு). சம்பந்தர், திருநாவுக்கரசர், சுந்தரர் மூவரும் பாடிய பாடல்களை தேவாரம் பாடல்களாக அமைகின்றன.

மாளிக்கலாகவன் பாடிய திருவாசகமும் திருக்கோவையாரும் எட்டாந் திருமுறையாகவும் திருவிளையாடல், திருப் பல்லாண்டு ஒன்பதாம் திருமுறையாகவும் திருமுன் திருமந்திரம் பத்தாம் திருமுறையாகவும் ஆலவாய் இறைவன் திருருகப் பாகரம் முதல் காரைக்காலம்மையார், சேரமான் ஹெமான் உள்ளிட்டோர் பாடிய பாடல்களின் தொகை பத்தினோரம் திரு முறையாகவும் சேக்கிழாரின் பெரிய புராணம் பன்னிரண்டாம் திருமுறை யாகவும் அமைந்துள்ளன.

திருமுறைத் தொகுப்பு

முதலாம் இராசராசசோழன் காலத்தில் நம்பியாண்டார் நம்பி என்னும் பெரியார் திருமுறைகளைப் பதினொன்றாக வகுத்தார் எனத் திருமுறை கண்ட புராணம் கூறுகின்றது. சோழர் காலத்தில் பாப்பெற்று பெரிய புராணம் பின்னாள்களில் பன்னிரண்டாந் திருமுறையாகக் கொள்ளப்பெறும் வழக்கு உருவானது.

வடமொழி மந்திரங்களுக்கு ஈடானவை.

திருமுறைகள் வடமொழி மந்திரங்களுக்கு ஈடான சக்தி படைத்தவை. இதனாலேயே தேவாரம் - வேத சாரம், திருவாசகம் - உபநிடதசாரம், திருமந்திரம் - ஆகமசாரம் எனக் கொள்கின்றனர்.

திருமுறைகாட்டில் வேதங்களால் பூட்டுப்பெற்ற கதளை தேவாரம் பாடித் திறப்பித்தமை தேவாரங்கள் வேதமந்திரங்களுக்கு ஈடானவை என்பதற்கான சான்றாகும். மேலும் மாசீவாசி செத்திராத றவன் 'தேவாரம் வேதசாரம்' எனப் பல் வேறு சான்றுகளைக் காட்டி நிறுவி யுள்ளார். திருமுறைப் பாடல்கள், பல அற்புதங்களை நிகழ்த்தியுள்ளன. இவை இவற்றின் தெய்வத் தன்மையை மெய்ப்பித்து நிற்கின்றன.

இறைவனுக்குப் பிடித்தவை.

திருமுறைப் பாடல்களில் இறைவன் கொண் விருப்பு நம் அருளாளிகளின் பா ல்களுடாகப் புரியவைக்கப்படுகிறது.

"..... நமக்கும் அவயின் பெருகிய சிறப்பின் மிக்க
அர்ச்சனை பாட்டே ஆகும் ஆதலால் மணிமேல் நம்மைச்
சொல் தமிழ் பாடுக வன்றாய் துறவறை பாடும் வாயார்."

(பெரியபுராணம் - 216)

எவர் கந்தரவரத் தடுத்தாட்கொண் போது இறைவன் பேசியதாகச் சேகழ்மாள் குறிப்பிடுகின்றார். மேலும் சுந்தரருக்குப் "பித்தா" எனவும் சேகழ்மாளுக்கு "உலகெலாம்" எனவும் இறைவன் அரபெருதற்குக் கொடுத்தாள். திருவாசகப் பாடல்களை இறைவன் தன் கைப்பட எழுதியுமுள்ளார்.

திருமுறைகள் - இன்றைய நிலை

இக்கட்டுரையின் முக்கிய நோக் கம் திருமுறைகள் துரிதக் கிழிப் புண்ணை ஏற்படுத்தவதாகும். எம் சமூகத் தவிரிடையே திருமுறைகளுக்கு எத்தனை முக்கியத்துவம் வழங்கப்படுகிறது என்பதை அறிய வேண்டுகிறோம்.

இறைத் தன்மை பெற்ற திரு முறைகள் நம்மவரின் அறியாமையாலும் அவ் சிவப் போக்கினாலும் முக்கியத் துவப்படுத்தப்படாநிலை உணரப்படுகிறது.

1) பாடும் பேரது விடப்படும் தகவல்கள்

இன்று பாடசாலைகளிலோ அல்லவார்களோ பொது நிகழ்வுகளிலோ திருமுறை ஒதுங்குகளுள் சீனர், தாம் ஒதுக்கிற பாடல்களில் பிழைகளை ஏற்படுத்திப் பாடுகின்றமைபயக் காரணமுடிகின்றது. பிழையான வாழ்வைப் பிரயோகங்கள் திருமுறைகளின் பெருமைக்குப் பங்கம் ஏற்படுத்துவதோடு திய பலன்கள் உருவாகவும் காரணமாகவிடும். அத்தகு சந்தர்ப்பங்கள் சிலவற்றை நோக்குவோம்.

* அங்கமும் வேதமும் என்ற பாடல்

பா.சாலை மாணவரிடையே மிகப் பிரபலமானது. இங்கு 'ஒதும் நாவர்' எனப் பாடுவதற்குப் பதிலாக 'ஒதும் நால்வர்' எனப் பாடும் நிலை காணப்படுகின்றது.

* திருஞானசம்பந்தர் பாடிய மங்கயர்க் கரச் என்ற பாடலை மங்கயர்கரச் எனப் பாடி விடுகின்றனர்.

* இடரிலும் தளரிலும் என்ற தேவாரத்தின் இறுதியில் "இதுபோல எனம் அருமாறு சுவெலன்று எங்கிலில்லையெல் அதிலோ உளது இன்னொன் ஆனடுகாற அறனை" எனப் பாடுவதற்குப் பதிலாக "இதுபோல்... அதுபோல்..." எனப் பாடிவிடுகின்றனர்.

* முத்திநெறி அறியாத... என்ற மிகப் பிரபலமான திருவாசகப் பாடலில் "சித்த மலம் அருவித்துச் சீவமாகி..." எனப் பாடுவதற்குப் பதிலாகச் சித்த மலம் "அறிவித்து: ..." எனப் பாடுகின்றனர். சிவ புராணத்தில் "கோகழி ஆண்ட குருமன் தம் தாள் ளாற்க" என்ற அடியில் "குருமன் தந்தாள் வாழ்க" எனப் பாடுகின்றனர். "பாஷுக்குப் பால்கள்" எனத் தொடங்கும் திருப்பல்லாவூர்ப் பாடலில் "அழிந்தம்

அந்தணர் வாழ்கின்ற சிற்றம்பலமே
இடமாக" என்ற அடிமைப் பாடுகின்ற
போது "அழகிக்கும் அந்தணர் வாழ்கின்ற
தில்லைச் சிற்றம்பலமே இடமாக" எனப்
பாடி "தில்லை" என்ற சொல்லையும்
பகுத்தி விடுகின்றனர்.

"கடையவனேனைக் கருவையி
யினால்..." எனத் தொடங்கும் திருவாசப்
பாடலில் "கடையவனே" என இறைவனை
விளித்து "எனைக் கருவையினால்" எனத்
தொடர்பவர்களும் உள்.

(தொடரும்..)

ஞானப்பனிபோற்றி நாம்வொருது வாழ்த்திடுவோம்

ஞானங்கடர் நூறு ஞானத்திருளகற்றி
வானப்பரத்தில் வலமவருதல் கண்டுவந்து
தானம் நவம் கன்னி தங்காக்குத் தருவதுவும்
ஞானப்பனிபோற்றி நாம் கொழுது வாழ்த்திடுவோம்.

உடல்வளர்த்து வாழ்வதைபே வாழ்வென்றும் உலகத்தில்
உயிர்வளர்த்து உய்வதற்கே உய்வுகளும் நிலையுணர்த்தி
உடல்வளர்க்க உணவளித்து உயிர்வளர்க்க அறிவளித்து
உயர்வுக்கு வழிகாட்டும் உத்தமர் ஸ்ரீபரீவாழ்க.

ஆனம் சேற்றத்தின் அறம்வளர்க்கும் மோட்டாயம்
தான்முன்னே நின்றுமுத்துத் தங்காண வாழ்ப்படுத்தும்
மேன்மை மிகுபணிகள் மிகப்பணிவாய் முன்னெடுக்கும்
அடிமபலம் வாழ்க அது அறப்பணியின் கொடைவாழ்க

சந்நிதியான் ஆர்ச்சுமச் சைவமலை பண்பாட்டும்
பேரவையின் அறம்வளர்க்கும் பெருநான் கடர்வாழ்க.

நன்னிதியாய் அறிவுமுகம் நான்தோறும் நமக்களிக்வும்
பொன்மனச் சொல்லுகளின் பொக்கிஷமே நீவாழ்க.

மன்னலும் கேடும் கற்கன்கும் கலந்தீனிக்வும்
கவ்வித் தமிழுமுகம் கலசமே நீவாழ்க.

மொன்மலரில் மனங்கமழும் புதுணம்பேல் சந்நிதியான்
தன்னருளின் மலம்பரப்பும் தவந்தரே நீவாழ்க.

கலாபுசனம், வைவப்புலவர்
க. செல்லத்துரை

குரு நிந்தை கொடிது

செல்வன் கு. துணாளன் அவர்கள்

குரு என்பவரின் மெய் மன இருளைப் போக்கும் ஜ்ஞானவிளக்குக்கு ஒப்பானவர். குரு மெய்க்கு அறிவு நலத்தை அள்ளி வழங்குபவர். தாய், தந்தை வழங்குவது உணவு. குருநாதன் வழங்குவது உணர்வு. எவ்வளவு உயர்தரமான உணவு என்றாலும் ஒரு குறிப்பிட்ட நேரத்தில் சமீபாடடைந்து விடும். ஆனால் குரு விளக்க வழங்கப்படும் உணர்வு பல பீற்றிகளிலும் எம்மைத் தொட்டு வந்து உதவும்.

செல்வத்தைத் தருபவர் தந்தை. தந்தை என்பவர் எல்லாம் செல்வத்திலும் மேலான செல்வமாகிய கல்விச் செல்வத்தை மெய்க்கு அள்ளி வழங்குகிறார். செல்வத்தில் பல குற்றங்கள் அடக்கியிருக்கும். ஓரிடம் மேடானால் பல இடங்கள் பள்ளமாகும். இதுபோல ஒரு வன் பணக்காரன் ஆவாமாயின் பலர் ஏழைகள் ஆகவேண்டும். பலர் ஏழைகளானால்ன்றி ஒருவன் பணக்காரன் ஆக முடியாது. பலரை உழைக்கச் செய்து தான் ஒருவன் செல்வத்தானாக வேண்டும்.

“ஒருமைக்கவர் தான்கற்ற கல்வி ஒருவறகு
எழுமையும் ஏமாப்புடைத்து”

என்னும் குறட்பா மூலம் விளக்கியுள்ளார். அதாவது பிறவி எடுக்கும் தோறும் இப்பிறவியில் கற்றகல்விப் பயன்வந்து உதவும்.

கடவுளைத் தனித்து விரிவான வேண்டும். கல்விகற்ற மாணவனை உட்க வைத்துப்பழகுதல் வேண்டும். கண்ணன் கல்வித்தோழனாக குசேலரை வைத்துக்

போய், புரட்டு முதலிய பிழைகள் பல செய்துதான் ஒருவன் பெரும் பணக்காரன் ஆகிறான். மேலும் எல்லாப் பணக்காரர்களும் தப்பான வழியில் செல்வம் சேர்த்தவர்கள் அல்லர். பலர் விதிவிலக்காகவும் இருப்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

ஆனால் கல்விச் செல்வமானது அப்படியானதன்று. பலரை மூடாம்கி ஒரு வன் அறிஞனாக வேண்டும் என்ற நிலைப் பாடு கிடையாது. நெல்லானது நிலத்தில் இருந்து விளைவதுபோல, கல்வி கற்பதனால் அறிவுச்செல்வமானது தானே விளைகிறது. ஆதனால் செல்வங்கள் எல்லாவற்றிலும் மேலான செல்வம் கல்வி நலம் என உணர்க. செல்வம் ஆனது இப்பிறப்புடன் நீன்றுவிடும். நாம் வருந்தித்தேடிய செல்வம் அடுத்தபிறப்பில் வந்துவராது. ஆனால் கல்விச்செல்வமானது அடுத்த பிறப்பிற்கும் வரும் சில குழந்தைகள் அறிவின் சிகரமாக இருப்பதற்குக் காரணம் என்ன? முற்பிறப்பிற் கற்ற கல்வியின் பயனாகிய அறிவு. மறுபிறப்பிற்கும் வந்து உதவுகிறது. இதனை வள்ளுவனார்

கொண்டார். துருபதன் துரோணரை வலித்துக்கொண்டான். தங்கத்தை வகுத்தி அணிகலன் செய்வதுபோல குரு மாணவரை கண்டித்தும், தண்டித்தும் கல்வி

புகட்டுவார். ஒரு கல்லவைத் தொழிலாளி துனியை கல்லில் அடிப்பது துனியைக்

கிழிக்கவல்ல, துனியில் உள்ள அழுக் கைப் போகவே.

"நல்ல குருநாதன் எம்மை வருந்துவது கொல்லவா? பொல்லாக் குணம் போக்க - கல்லில் அழக்கடிக்கும் வண்ணாவி அகத்துணியே மோதல் இழிக்கவா அல்ல வெளுக்க"

தன்னிடம் வேலவாங்குக்கும் ஒரு தொழிலாளி, முதலாளியாவதை என்னும் விருப்பம் உன். இதுவும் விதிவிலக்காகச் சிலர் இருக்கத்தான் செய்கிறார்கள். ஆனால் தன்னிடம் கல்விகற்கும் ஒரு மாணவன் சிறந்த அறிஞனாக விளங்குவதைக் கண்டு ஆசிரியர் பெருமையிழ்ச்சி அடைவார். பெறுவதை கொள்ளமாட்டார். தன் மாணாக்கர் பெருமையிழைக்க வருவதை விரும்பாதவராக இருக்கமாட்டார். தன்னிடம் கல்விகற்கும் ஒவ்வொரு மாணவனும் எதிர்காலத்தில் பெரும் பெரும் பதவிகளில் அமரவேண்டும் என ஆசிரியர் ஆசைப்படுகிறார். தன்னிடம் கல்விகற்கும் அந்த ஒரு மாணவனும் தவறான வழியில் செல்லக்கூடாது என நினைப்பவரும் ஆசிரியர்தான். இப்படியான நல்லொருக்கம் கொண்ட குருநாதனைத் தேய்வமாகப் போற்றி வணங்கவேண்டும்.

"எழுத்தறிவித்தவன் இறைவன் ஆவான்" என்று அக்ஷரோக்ருவார். நாம் எப்போதும் தப்பாது குருவை வழிபட வேண்டும். இறைவனை என்னென்ன பயபக்தியுடன் வழிபடுகிறோமோ அவ்வாறே எழுந்தருளையும் நாம் ஒவ்வொருவரும் பயபக்தியுடன் வணங்கவேண்டும். குருவை இறைவன் தனது பிரதிநிதியாகவே எங்கு அனுப்பிய கல்விச் செல்வத்தை நாம் பெற வழி சமைத்துள்ளார். எவனே நாம் ஒவ்வொருவரும் குருவை இகழ்வதும், அவமதிப்பதும்,

அவருக்கு இடம் புரிவதும் பாவங்களுக்குக் கெல்லாம் பெரியபாவமாகும். பாவம் கழுத்து எல்லாம் தலையாய பாவம் குரு நினைவு ஆகும். குருநினைவு புரியும் ஒவ்வொரு மாணவரும் கொடிய நுகர்த்தையே அடைவர். ஆகவே எங்கு எவ்வித கஷ்டத்தையும் கொடுத்தாலும் நாம் ஒரு போதும் குருவை நிந்திக்காது அவரைப் போற்றி வணங்கினால் எழுந்தருளில் முன்னுக்கு வருவோம் என்பதில் சந்தேகமே கிடையாது. நாம் ஒவ்வொருவரும் குரு நினைவு புரியாது நல்லழியில் நடந்து நல்லாணாம்கள் என்ற பெயருடன் இவ்வுலகத்தில் தலைநிமிர்ந்து மிளிர்வேண்டும் என்பதை எழுந்தருளாவோம்.

ஒவ்வொரு மாணவனுக்கும் குரு பக்தி எவ்வாறு இருக்கவேண்டும் என்பதனைப் பின்வரும் உதாரணமூலம் விளக்கிக் கொள்ளலாம்.

வேதியர்குலத்தில் உதித்தவர் "குமாரபட்டர்" என்பவர். இவருக்குப் பட்ட பாதர், பட்டகுமாரர் முதலான பெயர்கள் ளுண்டு. இவர் பாட்டப்பிரதீபம், குமாரிலம், என்ப பல நூல்களை அருளியவர். இவர் கடவுள் கொள்கையை உடன்பாது பதவி களை அடிபோடு விலக்குவதற்குத் திருவுளம் கொண்டார். இவரது சீடர் மண்டல மிசிரர் இவர் மிகவும் புகழ்பெற்றவர்.

ஒரு மதத்தினரைக் கண்டிக்க வேண்டுமாயின் அந்த மதத்தின் நூல்களைக் கண்டு பரிசீலனைக்கும், ஆன

படியால் குமாரிலபட்டர் புத்தணமானவர் போல் வேடம் தரித்து புத்தகுலமணி நடமாடும் பாடசாலையில் சேர்ந்து புத்தநூல் கவளப் பயின்றுவந்தார். ஒருநாள் அங்கு கடவுள் நிந்தையும், வேதநிந்தையும் அளவிற்கு அதிகமாகப் பேசப்பட்டன. அப்போது குமாரிலபட்டரின் கண்களில் இருந்து கண்ணிர் பெருகியது. இதைக் கண்ணுற்ற "ததாகதா" என்ற புத்தகுல இவன் வேதம் கற்றவேதியன் என உணர்ந்து "அந்நியர் மொழை அதிகம்சையே" என்ற புத்த தருமத்தின்வழி ஐந்தாவது மாடியில் இருந்து குமாரிலபட்டரை கீழே தள்ளி விட்டான். கீழே விழுவின்ற பட்டலர் "வேதம் உண்மையானால் யான் உயிர் பிழைக்கவேண்டும்" என்றார். அவர் கீழே விழுந்து இறவாமல் உயிர்பிழைத்தார். ஆனால் ஒருகண் மழுதடைந்துவிட்டது "உண்மையேல்" என ஐயப்பட சுறியமைபால் ஒரு கண்ணை இழந்தார். அதன் பின்னர் அவர் அதிவின்று வெளியேறி வலிமையாகப் புத்தமதக் கண்டனங்களைப் புரிந்துவந்தார்.

அந்தநாட்டை ஆட்சிபுரிந்த 'கதநவன்' என்ற அரசன் புத்தர்களுக்கு ஆதரவாக இருந்தான். இதனால் புத்தமதம் எங்கும் பரவியிருந்தது. குமாரிலபட்டர் அரசனிடம் சென்று வேதநெற்களை மிகச்சிறப்பாக விவிலிசை செய்தார். இவரது உரை குயிலின் குரல்போலவும், புத்தர்களது உரை காக்கைகள் கத்துவது போலவும் இருந்தன. குமாரிலபட்டராகிய கருடன் முன் புத்தர்கள் துட்டிப்பாய்புகளைப் போல அடங்கினார்கள். மன்னன் இருபதாயினரையும் அழைத்து "உங்கள் கல்விப் போரை விடுங்கள்" எனக்கூறி மலை உச்சிமேல்

ஏறிக் கீழே குதிந்து விழ்ந்து ஓர் இடமும் இன்றி எவர் வருகிறாரோ அவர் மதமே சிறந்தது என நான் நம்புவேன்" எனக் கூறினான்.

இப்படியாக மன்னன் கூறியதும் புத்தர்கள் நடுநடுங்கினார்கள். சிலர் நின்றுஇடம் தெரீயாது ஓடிவிட்டனர். ஒரு சிலர் மலைமீது ஏறி விழ்ந்து மான்டனர். இன்னும் சிலர் மௌனமாக ஒதுங்கி நின்றுனர். ஆனால் பட்டலர் எல்லோரும் காணும்படி மலைமீது ஏறி வேதங்களின் நாயகனாகிய சிவபிரானைத் தியானம் செய்து "வேதமே பிரமாணம் என்பது உண்மை ஆயின் எங்கெங்கு இடர்வராது" எனக்கூறியவண்ணம் கீழே குதித்தார். சித்திகேளும் இடர் இன்றி உயிர்பிழைத்தார். இந்த அற்புதக் காட்சியைக் கண்ணுற்ற மன்னன் மனம் மாறினான். புத்தமதத்தை உதறித் தள்ளிவிட்டு வைதிகமதத்தைப் பின்பற்றினான். புத்தர்களை வெறுத்து ஒதுக்கினான்.

ஆத்திரம் அடைந்த புத்தர்கள் மீண்டும் மன்னனிடத்து வந்து இன்னொரு பரிட்சை வைக்கவேண்டும் என்றனர். மன்னன் வெறும் அறியாவண்ணம் குடமொன்றுள் நாகபாம்பு ஒன்றை அடைத்து முடி "இதற்குள் இருப்பது இன்னது என்று கூறினால் விடுவேன். இல்லையேல் கழுவில் இட்டு ஆட்டுவேன்" எனக் கூறினான். ஒருநாள் கால அனகாசம் கொடுத்தான். புத்தர்கள் அன்று இரவு முழுவதும் கண்ணிரித்திருந்து குளத்தில் ஐயம் செய்து உணர்ந்தனர். மருநாட்காலையில் அரசனிடம் வந்து அரசவையில் "குடத்தில் இருப்பது நாகபாம்பு" எனக் கூறினர். குமாரிலபட்டரைக் கேட்ட போது அவர் "நாகரசனாகிய நாராயணமூர்த்தி

இருக்கிறார் எனக்கறினார்.

இவர் கூறியது உண்மையானால் இவரே து. து. கைவிட்டு எடுத்துக் காட்டுவாராக எனக்குத்தான் கூறினார். இதற்குள் இவர்கூறும் விஷயம் இருந்தால் நாங்கள் தோல்வியுற்றவர்களே. தாங்கள் எழுங்கும் தன்மையை ஏற்றுக் கொள்வோம் எனவும் கூறினார்.

குமாரிஸபட்டம் துடத்தினை வலம் வந்து பலநேரம் து. து. கைவிட்டு அவனைக்கூட செல்வராமர் திரமால் வக்கிரகத்தை எடுத்தார். அது போன்றவர்களைப் பண்பு எனக்காட்சி அளித்தது. இதனைக் கண்ட புத்தர்கள் செய்வதறியாது திகைத்தனர். மன்னி வியந்தான். வேதமே உண்மை என உறுதிபெற்றான். புத்தருருளையும், புத்தர்களையும் கருவில் இட்டு அழிக்கக்கொண்டு புத்த மதத்தினை ஒழித்தான்.

குமாரிஸபட்டம் நாடு பூராவும் சென்று வேதநெற்களை விளக்கினார். பாரைப் புலவர்களாகக் கார். எங்கும் வேதமுறுக்கம் வீளக்கியது. பட்டலருக்கு முதுகைப்பருவம் வந்தது. இவையையில் புத்தமதத்தைக் கற்பித்த தன் குருளைக் கருவில் இட்டு அழிக்கக்கொலை செய்யத் தான் காரணமாக இருந்ததை நினைத்தார். குரு நிந்தைக்குத் தண்டனை என்ன? என அறியந்தார். சிறிதுசிறிதாக உடம்பு சுடப்பட்டேனும். இதுவே குருநிந்தைக்கு ஏற்ற தண்டனை எனத் தோலவித்தார்.

ஒருகூற்றில் தான் நின்றுகொண்டு தன் மாணவர்களிடம் தம்மைக் கற்ற உயரமாக உயிரைப் குவிக்குமாறு பணித்தார். உடம்பில் தீ மூட்டுச் செய்தார். அது கருவிகருவி உடம்பைச் சுட்டு

வந்தது. இது துஷாக்கினி எனப்படும். இப்படி துஷாக்கினியில் நின்று சிவபிரானத்தில் ஈடுபட்டார். அங்கு பகவத்பாதம் சங்கரர் சென்று அவருடைய குரு நிந்தையின் பொருட்டுத்தானே தண்டனையை ஏற்கும் குருபத்தியைக் கண்டுவியந்தார். அவருக்கு அழிப்புரிந்தார். குமாரிஸபட்டம் சிவபிரான நெறியில் நின்று சிவபதம் பெற்றார். குரு நிந்தை புரிந்தால் துஷாக்கினியில் இறக்க வேண்டும். இல்லையேல் நரகத்தில் பல காலம் உழன்று துன்புறவர். ஆகவே குரு நிந்தை எத்தனை கொடிய என்பதனை மேற்கூறிய வீளக்கலால் நாம் எல்லோரும் அறிவிட்டோம். எனவே மாணவர்கள் ஆகிய நாம் குருநிந்தை புரியாது குருவினவழி நுட்க வேண்டும். குருவை மாணசீகமாக ஏற்று நடத்தால் மாணவப்பருவத்தில் வெற்றி பெறலாம் என்பது உண்மை. எம்மை எல்லாம் எழு குரு. பெற்றோம் வருத்தவது எம்மைத் துன்பத்தில் ஆழ்த்தவல்ல எழிகாலத்தில் சமுதாயத்தில் எல்லோரோடும் போற்றப்படவேண்டிய ஓர் அந்தஸ்துள்ள வர்களாக எவ்வென்றும் என்பதற்கே, எனவே எம்மை எழு பெற்றோர், குரு கண்டிக்கும் செய்து நாம் சிறிதளவேனும் மிளம் கொள்ளாது அவர்கள் செய்வது எல்லாம் எம் நன்மைக்கே என நினைத்து அவர்களை இகழாது, பிறிதும் குறை கூறாது நடப்போவாயின் வாழ்வில் வெற்றிபெறவேய் பெறுவோம்.

மாணவர்கள் ஆகிய எம்க்கு குருவும் பல கஷ்டங்களைத் தந்து கல்விச் செல்வத்தை வழங்குவது எழிகாலத்தில் சிறந்த விருப்பங்களாகத் திகழவேண்டும் என்பதற்காகவே. எனவே எம்மை எழு குரு எவ்வளவு வருத்தினாலும் சிறிதேனும்

மனம் தளராது. அவரை இம்சிக்காது. தாற்றாது. பிறரிடம் அவற்றை விமர்சிக்காது. குருவைத் தெய்வமாக நினைத்து கல்விச் செல்வத்தைப் பெற்று வாழ்வில் உயரலாமாக. குருவை நிந்தித்தவர் வாழ்வில் மிளிர்ந்ததாகச் சரித்திரமே கிண்பாது. ஆனால் குருவை மதித்து நடந்து வாழ்வில் வளம் பல பெற்றோர் ஞானம், ஆருணி, ஏகலைவன், உபமன்யு, உதங்கர் போன்றோர் குருநீந்தை புரியாது குருவின் சொற்படி நடந்து வாழ்வில் ஒளி வீட்டுப் பிரகாசித்த உத்தமர்களாவர்.

நாம் ஒவ்வொருவரும் குருநீந்தை புரியாது குருவிற்கு உடலாலும், மனத்தாலும், வாக்கினாலும் கொண்டு செப்தல் சாலச்சிறந்ததாகும். ஒரு தம்பதியினர் கடவுளைக் காண்பிடும் குருநாதனைத் தேடிவருவது ஒரு திருடனைக் குருவாக ஏற்று அத்திருடனை மனம்மாறச் செய்து

குருவின் மீது உள்வ பக்தியை இவ்வள சிறகு எடுத்துக் காட்டிய ஒரு கதையும் உள்ளது. எனவே குருபக்தியானது யாரும் சொல்லி எமக்கு வரக்கூடாது. தாமதவே எம்மிடம் குருபக்தி வர வேண்டும். அப்படியாகக் குருபக்தி எம்மிடம் வருமாயின் நாம் எந்த விதத்திலும் தோல்வியைச் சந்தக்கவேண்டிய நிலை ஒருபோதும் வராது.

ஒளவைப்பிரட்டி. "கொடிது கொடிது இளமையில் வறுமை என்றான்." ஆனால் அதிலும் கொடிது குருநீந்தை புரிதலாகும். எனவே மாணவர்கள் ஆகிய நாம் இன்றுமுதலாவது குருவிற்கு எம்த நிந்தை கவனமறந்து இயிர்பாவது குருநீந்தை புரியாது உற்சாகத்தை உடைமையாக்கிக் கற்பனைக் கடமை ஆகிய இச்சமுதாயத்தில் பலர் போற்றும் உத்தமர்களாக வாழ்வோமாக.

"உற்றுழி உதவியும் உறுபொருள் கொடுத்தும்
பிறற்றநிலை முனிபாது கற்றால் நன்றே" - புறநானூறு
"தூய நனைக்க நனைக்க மன அமைதி, கிடும்"

தொழின் வலிமை

பொருள் ஈட்டுவதற்கு ஒரு ஊழ்: அதனை துயிப்பதற்கு ஒரு ஊழ்: சிலர் ஓயாமல் உழைத்து ஒரு பொருளை ஈட்டி, அதனைச் சீர்தும் அறுபவர்களாமல் பொருள் காக்கும் புதம்போல் காத்திருந்து வினை அழிவார்கள். இது பனியால் வாடுபவன் ஓயாமல் சந்தேகித்து குளிரகபாமல் உழலுவதுபோல் ஆகும்.

கடுக்க இயல்பு

மரணம் என்பது ஒரு பெரிய அபாயம். அது கடுக்க முடியாது ஒன்றாகும். எத்துணைச் செல்வம் உடையவராலும், எத்துணைச் சீரந்த வீரர்களாலும், இரையற்ற பேராற்றல் உடையவராலும், வெண்கொற்றக்குடையன் கீழிருந்து தனிச்செங்கையால் தாங்கி உலகெல்லாம் அரசுபுரியும் வள்ளேந்தாலும், ஐயத்திற்குக் கற்ற நல்லிசைப் புலவராலும்; மரணத்தைத் தடுக்கமுடியாது.

ஆன்மிக வாய்க்கைக்கு முதுகி டுரில் குகனிகளும்.

நன்றே வரினம் தீதே வரினம் அவனுக்குத் தொல்லைபொன்றுமில்லை

திரு கு. நவரத்தினராஜா அவர்கள்

வெள்ளையிறு மல்லிகையோ
வேறெந்த மாமலரோ
வள்ளல் அடியனைக்கு
வாய்த்த மலையோ
வெள்ளை நிறப் புஷ்பம்
வேறெந்த மலருமல்ல
உள்ளக் கமலமடி
உத்தமனார் வேண்டுவது

விபுலானந்த அடிகள்.

நாம் எல்லோரும் கேட்பதுதான் போகின்றோம். நாம் கோயிலுக்குப் போகும்போது வெறுக்கையோடு செல்வதில்லை. தேய்வாய், வெற்றிலை, பாக்கு, பழம் இவற்றையும், இவற்றோடு பல நிறங்களையுடைய மலர்களையும் கொண்டுபோய்க் கொடுத்து இறைவனுக்கு சேமயின்றோம். இப்படி இறைவனுக்கு செபவது நமக்கு இறைவன் மீது ஏற்றம் உள்ள பக்தியின் வெளிப்பாடு. ஆனால் இறைவன் நம்மில் கேட்பது ஒன்றே ஒன்றாமட்டும் தான். அதுதான் பக்தனுடைய உள்ளக் கமலம் இங்கிலாந்துதான் பக்தி பீரவாக்கிற்கு. பக்தனை பகவான் கிருஷ்ணர் பகவத்கீதையில் பக்தியோகம் என்ற கலோகத்தில் பின்வருமாறு சுறிப்பிடுகின்றார்.

"பகையையும் நட்பையும், அந்நன்மாதாபதம் அமைதத்தையும் நிகராகிக் குளிரவெய்யம், இன்பதுன்பம் இவைகளை ஒப்பாக்கிப் பற்றற்றவன்

இதழ்ச்சியையும் பழச்சீயையும் ஒன்றாகக் கருதும் மெளனி கிடத்தத்தில் திருப்திபடவான். இருக்க இடம் தேடாதவன் உறுதியான உள்ளமுடையவன் பக்திமாணகிய அம்மவிதன் எனக்கு உகந்தவன்.

எல்லோரும் எல்லையுடைய குழந்தைகள். எல்லையுடைய வடிவங்களும் பகையென்றும் நட்பென்றும் பிரிப்பது பொருத்தது. புதிதாக ஏற்படும் களவுக்காதலன் அம்மானமுண்டாகுமென என அஞ்சுகின்றனர். மானத்தைக் காக்க முயலுகின்றனர். முதிர்ந்த காதலோ அ.தொன்றையும் பொருள்படுத்தவதில்லை. முதிர்ந்த பக்தியின் போக்கும் அத்தகையது. உடனில் அபிமானம் உடையவனுக்கும் குளிர் உண்டு வெப்பம் உண்டு. அவைகளின் கார்பமாக வரும் இன்பதுன்பம் முதலியவை வந்து. உழைப்பாளி உடனில் பொருள் படுத்தி உழைப்பிலேயே கண்ணும் கருத்துமாயிருந்து போன்று பக்தன் பகவத்சேவையிலேயே கண்ணும் கருத்து

மாநிருக்கிறான். வெயில், மழை, உணவு, ஓய்வு இவைகளைப்பற்றி அதிகம் நனைக்க அவனுக்கு நேரமில்லை. உடல் அபிமானம் நீங்குமளவு அவன் இயல்பாகவே பற்றற்றவன் ஆகிறான். நடுனியில் நின்றுகொண்டு அழுகின்ற ஆண் ஒருவனையே பார்த்து உலகம் இகழ்கிறது. அவன் உற்றார்களை இழந்த தயரத்தால் அழுமாண்பின் உலகத்தின் இகழ்ச்சியைப் பொருட்படுத்தான். பக்தன் கடவுளைக் காவலிடும்பி அழுகிறான். அவனைப் பித்தன் என்று உலகம் இகழ் தலைப்பற்றி அவனுக்குக் கவலையில்கலை மேளையில் நன்றாகப்பாடும் ஒரு வளை உலகம் புகழ்கிறது. அது பாடக னுக்கு ௨. ற்சாகமட்டுமிறது. பக்தனோடு பரம்பொருளைப் போற்றிப் பாடுகிறான். பரம்பொருளின் பெருமை அவனைப் பாடச்செய்கிறது. ௩. லகத்தவர் புகழ்ச்சி யில் அவனுக்குப் பொருள் ஒன்று மில்லை. இறைவனது புகழைத் தவிர வேறு எதனையும் அவன் பேசாதிருப் பதால் அவன் மௌனியாகிறான்.

சொந்த ஊருக்கு மகிழ்வுடன் திரும்பிப் போகிறவனுக்கு வழிப்பயணத் தில் வசதிகள் அதிகம் அமைபவாவிட்டால் அவன் அவைகளைக் குறித்து மனக் கிலேசமடைவதில்லை. ஊருக்குப் போதும் உற்சாகம் முன்னணியில் நிற்கிறது. பக்தனோ தவறு நாய் தந்தை யாராயி தெய்வங்களைக் குறித்துப் பாய

ணம் போகிறான். ௨. லகவாழ்க்கை என்ற வழியில் கிடைக்கும் எவதுக்கொண்டும் அவன் திருப்தியடைகின்றான். தன்னை வரினும் தீதேவரினும் அவனுக்குத் தொல்லைமோன்றமில்லை. மேலும் தனக் கென்று வசப்பிடமென்றை உரிமைப்படுத்தி தவறும் கிடைப்பாது அகப்பட்ட வகையில் சாப்பம் சிறிது காலம் கருணாநிபுற்பதைப் போன்று தற்செயலாய் நேர்ந்த இடத்தைப் பக்தன் தங்கும்டமாகுகிறான். றயில் வண்டியில் என்விதத்தில் இருக்க இடம் கிடைத்தாலும் பிரயாணிக்கு ஒன்றே பக்த னது நீலையும் அத்தகையதே, மாறுபடுகிற உலகில் மாறுபாது கடவுள் நாட்டத்திலே பக்தன் கண்ணுங் கருத்துமாயிருந்தால், அவன் ஸ்திரபத்தியுள்ளவனாகிறான். நாட மெல்லாம் கடவுளிடத்திலேயே இருப்பதால் அவன் பக்தனாகிறான். ஆக, அவன் கடவுளுமே இனியவன் ஆவது இயல்பு இப்படிப் பகவத்கைக் கூறுகிறது.

இறை பக்தர்களாகிய நாமும் எப்பொழுதும் இறை சிந்தனையிலேயே இருக்கவேண்டும். இதைப் பகவான் ராம கிருஷ்ணர் பின்வருமாறு கூறுகிறார். "உலகத்தைப் பற்றிய எண்ணங்களும் சுவைகளும் உன் மனத்தைச் சஞ்சலப் படுத்தும்படி செய்து கொள்ளாதே. செப்ப வேண்டிய காரியம் ஒவ்வொன்றையும் அதனைக் காலத்தில் செய். ஆயினும் உன்மனம் எப்பொழுதும் சுகவரவிடத்தில் நிலைத்திருக்க கட்டும்" என்பது அது.

பக்தியே பெரியது

பணத்தின் துருக்கினாலும், படிப்பின் முறக்கினாலும் பரமனைக் காண முடியாது. முற்பிறப்பில் அறஞ்செய்யாது தீவினை புரிந்தோரை வறுமைப்பிடுப் பிடித்து அல்லறாடுகிறார்.

ஒருவரின் பேச்சிலிருந்து ௨. விளையலா அறியலாம்.

செல்லத்துரை சுவாமிகளும் சந்நிதியானும் சிவதொண்டன் நிலையம்

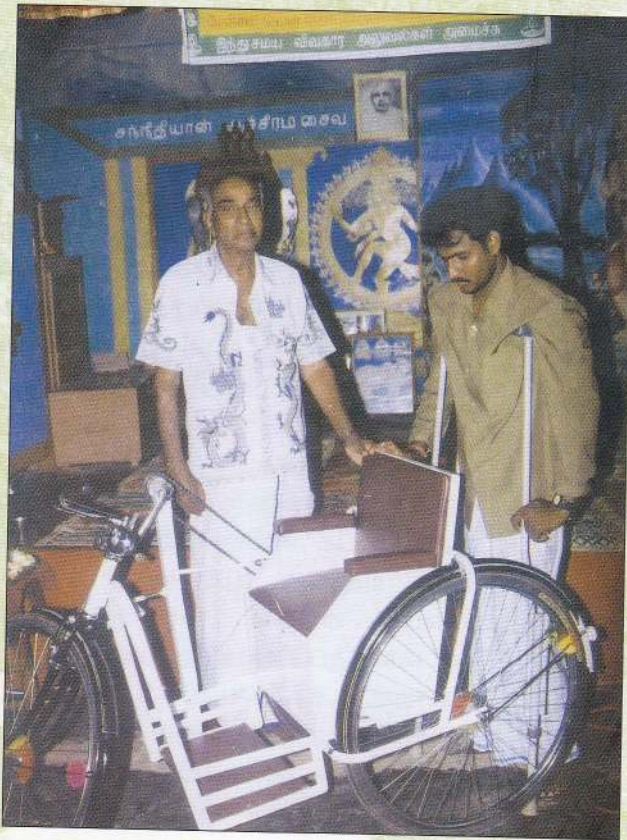
உண்மையில் இயல்பு உள்ளே மறைபாக இருப்பது வெளிப்பட்டு நிற்குது அதன் இயல்புக்கு மாறாகது. ஆதலால் உண்மையை வெளிப்படுத்திப் பேச முயல்வது பிழை என்பர். அவ்வாறே உண்மை உணர்ந்து செரிப்பாரைப் பற்றி எழுதுவதும் இயலாதது. ஆயினும் பேர் சிறந்த உண்மையே பேசுதற்கு இலக்கிதமாம். உண்மையுணர்ந்த செரிப்பார் பற்றி உரைப்பதே உண்மையை நாடுகோர்க்கு உபயோகமாகவதுயாம்.

யோகசுவாமிகள் சிவதொண்டனைத் 'தாளமேளனில்லாமலே தான் வளரும் தொண்டன்' எனக் கூறினர். சிவதொண்டனான செல்லத்துரை சுவாமிகளும் தாளமேளனில்லாது வாழ்ந்தவர். ஆதலால் அவர்தம் இறைபணியை அலைகள் அறியார். போகசுவாமிகள் சிவதொண்டன் நிலையம் நிறுவிய ஓராண்டு காலத்துக்குள் (1954) அதன் பொறுப்பாளராக செல்லத்துரை சுவாமிகளை அமர்த்தினார். அன்று முதல் அரை நூற்றாண்டுகாலமாகப் பணிபுரிந்து, சிவதொண்டன் மரவு என்று சொல்லும் வண்ணமாவ கண்டிப்பான ஒழுங்கும் கட்டுக்கோப்புமுடைய நடை முறைகளை உடைபதமாகச் சிவதொண்டன் நிலையம் என்னும் தன்னை அறியும் தலச்சாலை யைப் போலிவுபெறச் செய்தார். அவர் திருவடிக் கலப்புறாதற்கு முந்தைய நாள் (11.04.06) சிவதொண்டன் சபை வாங்கிய

நிலையத்து அயற்காணியிலமைந்த வீட்டிற்குத் "தேவாரப் பாடசாலை" எனப் பெயரிட்டு பெரிபாரான வகுப்பைத் தொடங்கி வைத்ததுவரை 'ஞானப் பண்ணை' ஒன்றின் சகலவளமும் பொருத்தும் வண்ணான பணிகளையெல்லாம் நிறைவுபெறச் செய்தார். அவர் தம்மை நாடிவந்த அன்பாளர்களுக்கெல்லாம் எளிதாய் இன்னுறை கூறினர். அவர்களது நெய்ச்சுரத்தம் இல்லாததும் உடனடிநீர்த் து அளவளாவினார். அவர்களது இடம்புனைச் சீர்திருத்தம் நிகழ்ந்தது. அவர்களது செந்நெறியிற் செலுத்தினார். இத்தகைய அவர்தம் அருட்பெருக்கை அளித்தும் அருளுக்கு அளவளவிகளை அளித்தார். அவர் தம் அருட்பணிகளை இடையறாது செய்துடன் சித்திரைமீனின் தீர்ப்பு தீபம் போல் நிலைப்பு மண்டி நின்றார். 'சந்தாதம் வெளநிலைவறாது' அன்று இந்தச் சோதிபெருங்குதை ஒருவரும் அறியார்.

இவற்றையெல்லாம் விரிப்பதை விடுத்து செல்வச்சந்நிதியானுடன் அவருக்கிருந்த சம்பந்தத்தை யாத்திரை சிறிதளவு கூறுவோம். துறவு நாட்டமுடைய செல்லத்துரை சுவாமிகளைச் சந்நிதியான் இளமை மிலேயே எத்தொடுத்தான். அவர் ஆசிரியராக தொலைவிடங்களில் பணியாற்றிய தொக்க காலத்தும் தவணை விடுமுறைகளில் ஒன்றை சந்நிதியான் தவர்பற்றும் பொழுதுகாக்க கருத்தார். அவரது தவ வாழ்வுக்கு உதவுமுதலாய் அவர்தம் தாயாரும்

வாராந்த வெள்ளி
நிகழ்வொன்றின்பொழுது அமரர்
சட்டத்தரணி உருத்திரா
அவர்கள் ஊனமுற்ற அன்பர்
ஒருவருக்கு
முச்சக்கரவண்டியைக்
கையளிக்கும் காட்சி

வருடாந்த அருணகிரிநாதர்
நிகழ்வின்போது பிரம்மஸ்ரீ கு.
சிவராஜசர்மா அவர்கள்
உறையாற்றிக்
கொண்டிருக்கின்றார்கள். திரு.
இரா. செல்வவடிவேல் ஆசிரியர்
அவர்கள் மேடையில் அவருடன்
காணப்படுகின்றார்கள்.

அந்நாட்களில் சந்நிதியில் வந்து தங்கி
னர். சந்நிதி புவரசுமரக்கீழ் தியானத்
தமர்ந்தும் சந்நிதியான முன்னிலையில்
தோத்தரிந்தும் பஞ்சவடி போன்ற மரத்தின்
களில் துளசிபற்றியும் உறைந்த கொட்டி
லில் உறங்காமல் உறங்கியும் சாதனை
புரிந்தார். சந்நிதியில் தமக்கே ஏற்பட்ட
இரு அலுபன்களை அவர்தம் அன்பு
ரிடம் கூறியிருக்கிறார். ஒழுமுறை 'கடவுள்
என்பதென்னோர் முன்னோர் பேயிய
வழமை மாத்திரம் தானே, அஃதன் என்று
ஒருவர் இல்லையோ என்றோர் ஐயம்
தோன்றியதாம். கடலே கடவுள்
உண்டெனவோ அறியான்பதற்கான ஒரு
புத்தியும் தோன்றியதாம். அதாவது
தம்முன்னே நொந்து தடித்துக்கொண்
டிருந்த ஒருவரின் நோயைச் சந்நிதி
யானை நினைந்து சுகப்படுத்த முடியு
மெனின் அது ஒரு சான்றாயமையுமென்று
எவ்வளினாராம். அவ்வாறு எவ்வளிய
லேனையில் நோயால் னாற்பவர் இரு
மையுள்ளார். நீட்டி தண்ணி பருகத்
தருமாறு வேண்டினாராம். உடலே
நிள்ளையா கோயிலே முன்பாக உள்ள
குளத்தில் இறங்கித் தீர்த்துநீட்டுவது
வந்தது பருகக் கொடுக்கலாராம். சிறிது
நேரத்தில் அவர் களாயின் கால்களில்
விறந்து அழுதடித்து தாம் தங்குகொணா
நோயால் அங்குவந்து பேயாய்த் திரிந்த
தாயும் இப்பொழுது களாய் பழைய
நிலைவாகுள் நீண்டதாயும் கூறி மகிழ்ந்த
தனாராம். இன்னொருமுறை புவரசு மரக்

கீழ் தியானத்திலிருந்த போது சிறுவன்
ஒருவன் வந்து 'தூயசனமிட்டிருந்த காலை
இழுத்துவிட்டுச் சிறிது நேரம் செல்வதைக்
கண்டுவரிக் கண்டிருந்தவாராம். அவ்வாறு
கண்டுகொண்டிருக்கும் பொழுது திடீரென
யறைந்து அச்சிறுவன் கோலத்தில்
சந்நிதியாலே எழுந்தருளித் தம் சந்நிதிகம்
திகழ்வான் னர் எனக்கூறினர்.

தாம் அருந்தவம் புரிந்த
இடமாதலாலும் அருவாய்பவத்துக்கு
ஆளான இடமாதலாலும் பொய்களாய்கள்
கால்கைப்பதற்கு இடமில்லாமல் இங்கு
எங்கும் பிண்புகள்களாக உள்ளன என
சந்நிதியின் அந்தரங்கத்தை சுவாமி
களுக்கு உணர்த்தியமையாலும் சந்நிதி
நிச்சினைத் தை செல்லத்தானாகவாய்களி
தருணம் வந்தபோதெல்லாம் செய்தார்
தமது அன்பர்களை உற்பலம் உள்ள
வரை தானே அழைத்துவந்து நிச்சனம்
அளித்தார். சந்நிதி செல்லும்போதெல்லாம்
சந்நிதியான ஆச்சிரமம் சென்று ஆச்சிரமம்
சிறக்க அருளாய்களைப் பொழிந்தார்.
அன்பர்களையெல்லாம் நிச்சனம் செய்து
வருமாறு வழிபடுத்தினார். அன்பர்கள் பாடிப்
புனி வழிபடும் பொழுது சிவசீர்தவையாம்
பாடி அளித்தார். இவ்வாண்டில் ஒழுமுறை
ஆற்றின் இறங்கு நிரடி ஆற்றங்கரை
பாணை வழிபடும் முறைமையுணர்த்தினார்.
அவர் சந்நிதியாலுட்க் சங்கமமானவர்
என்பதற்கான சில குறிப்புகளை இவை
அவர் அன்றும் இன்றும் என்றும்
சோதிப்புகாச வேலவரில் டிசம்பரிநூப்பவர்.

சத்துவத்தின் மேன்மை

கிற்தோக்தவது தாமதகனம், மேலோங்கி நிரர்வது ராஜகனம், தாமத
குணத்தாலும் ராஜசகுணத்தாலும் இறைவனைக்காண முடியாது. சத்துவ
குணத்தால் மட்டுமே காணலாம்.

தன்மை என்பது மூலத்திற் கருணாய் அன்பு.

முத்தியை எளிதாக்கும் பக்திநெற

திரு நா. நல்லதம்பி அவர்கள்

சிவபெருமானை முழுமுதற் கவுளாகக் கொண்ட வாழ்க்கை பெரியாக விளங்குவது நமது வைபவமாம். இல்லறத்தில் இருந்துகொண்டே இறைவனிடத்தில் பக்தியெய்து அருளைப் பெறுவதன் மூலம் முக்திநிலையை அடையலாம் என்று அது கூறுகின்றது. ஏனைய சமயங்கள் துறவறம் மேற்கொண்டுதான் முக்திநிலை எய்த முடியும் என்று கூறுகின்றன.

ஆயினும், சைவசமயம் துறவறம் புண்டு முக்திக்காகப் பக்தியெய்வதை வேண்டாமென்று சொல்லவில்லை. பொதுவாக, இல்லற, துறவற வாழ்வுகள் இரண்டுக்குமே ஒழுக்கநெறி முக்கியமானது என்பதை உணரவேண்டும்.

பக்திநெறியை மேற்கொள்ளுவது இல்லறத்தாருக்கு மிகவும் இலகுவான ஒன்றாகும். அதனால், இல்லறத்தில் இருந்துகொண்டு பக்திபெரியில் ஒழுக்குவதன் மூலம் முக்தி பெறமுடியுமானால், துறவறத்தை நாடி நாம் ஏன் போகவேண்டும்?

வாழ்க்கை நிலையில்லாதது, பாக்கை பொய்யானது, செப்தபட்டம் கூட வராதவை எல்லெல்லாம் ஏக்சி ஏக்சி அவற்றிலிருந்து விலகித் துறவறம் புண்டு ஏன் வலிவாகத் செய்யவேண்டும்? அதனால் என்ன பயன் திடைக்கப்போகிறது?

“அறத்தாற்றின் இல்லாழ்க்கை யாற்றின் புறத்தாற்றிற்

போடியப் பெறுவதெனின்” என்ற தெய்வப் புலவரின் வீணா, துறவறத்தில் போய்துன்பப்படுவதிலும் பார்க்க, மிக எளிதான முறையில் - சீவபக்தி செய்தால் இல்லறத்தில் வாழ்ந்து முக்தி பெறலாம் என்பதைக் காட்டுகிறது.

ஆகவே, நாம் ஒரு மனதாகச் சிவபெருமானிடம் பக்தி செய்துகொண்டு, இல்லறவாழ்வை வாழ்வாய்வு வாழ்ந்து முக்திநிலை பெறுவதற்கு முயலவேண்டும்.

துறவற நெறியை மேற்கொள்ள விரும்புகின்றவர்கள், பிறரால் பழிச்சொல் வராதவண்ணம் தமது ஒழுக்கத்தைப் மேற்கொள்ளுவாராயின், அதனால் முக்திநிலை பெறமுடியும் என்பதையும் வள்ளுவனார் சுமந்தவறவில்கலை.

“அற னெனப் பட்டதே இல்லாழ்க்கை அடையும்

பிறன் பழிப்ப தில்லாயின் நன்று” என்பது அவர் கூற்றாகும். இங்கே, அடையு எனச்சுட்டுவது துறவறத்தை ஆதரம்.

இல்லறத்தாருக்கும் துறவறத்தாருக்கும் பக்திநெறி கைக்கொண்டு ஒழுக்குவதற்குப் புலனடக்கம் அவசியமாகும்.

“உரனென்னும் தோட்டியான் ஓரைநூல் காப்பான்

வரனென்னும் வைப்பிற்கோர் வித்து”

என்பது தெய்வப்புலவர் வாக்கு. பக்திவெளையில் இறைவனைச் சிக்க வைக்கவேண்டுமானால், புலனடக்கம் என்னும் அஞ்சுத்தால் ஐம்புலயானைகளையும் அடக்கியானும் திறமை ஒரு ஆன்மாவைக்கு இருந்தால், அந்த ஆன்மா பிறப்பு, இறப்பு

ததனாலும் உறுதியுடன் போவதற்கு வந்ததும்.

என்பவற்றில் அகப்படாமல் வீடுபேறு என்கிற நிலத்திலேயே முளைக்கும் ஒரு வித்தாகிவிடும் என்கிறார் வள்ளுவர். இந்தச் சீர்தம் நமக்குக் கிடைத்தது இறைவனை வணங்கி அருள்பெறவும் அதனால் முக்தியின்பம் பெறவுமேயாதலால். உடம்பை வருத்தி உயிரையும் வருத்தத் தேவையில்லை. உடம்பை வருத்தியபின்னால் உயிரும் குறுகிய காலத்தில் பிரிந்து போய்விடும். அல்லது பலவீனமடைந்து வீடுமே.

“உடம்பார் அழியின் உயிரார் அழியார்

உடம்பை வளர்த்தேன் உயிர் வளர்த்தேனே”

என்று திருமூலர் சொல்லுவதன் அர்த்தத்தையும் நாம் அறிந்துகொண்டுருக்கிறோம். திடமான உடம்பிலேதான் உறுதியான உயிர் இருக்கமுடியும். அந்த உயிர் இருக்கும்போது, இந்த உடம்பைக் கொண்டு என்னவெல்லாம் செய்யமுடியுமோ அவற்றையெல்லாம் அது செய்துவிடும்.

ஆகவே, ‘இல்லறமல்லது நல்லறமன்று’ இல்லறம் அல்லாதது நல்லறம் என்று எனத்தெளிந்த நிலையில் நின்று, பக்திநெறி பூண்டு இறைபருளை நாடி முக்திக்கு விரிதேட முயலுவோமாக.

மேலும், எமது சமயத்திலே, இல்லறத்தாரும் கறவறத்தாரும் ஆண்களும் பெண்களும் இறைவனை த்தில் பக்திநெறியில் வழிபாடு செய்து ஒழுகினால் அவர்களுக்கு மோட்சம் அளித்து வீடு கிடைக்கும் என்பது தெளிவானது.

‘பக்தியால் முக்தி எளிதாகும்’ என்னும் எளிமையான வாழ் எமது சமயத்தில் இருக்கிறது.

பொய்புராணம் என்ற திருத்தொண்டர் புராணத்திலே கூறப்பெற்ற அருபத்து மூவர் தனியாடையார்களினதும் ஒன்பது தொகையடிப்பார்களினதும் கதைகளைப் பார்க்கும்போது, அவர்கள் எல்லோரும் இல்லறத்தில் வாழ்ந்தார்களோடு இறைவன் பாற்பக்திகொண்டு வாழ்ந்ததனாலே முக்தி பெற்றிருப்பதை அறியமுடிகிறது.

பக்திநெறியின் சிறப்புப் பற்றித் திருவாதவூரடிகள் ஆகிய மாணிக்கவாசகர், தாம் பாடிய திருவாசகத்தின் அச்சோப் பதிகத்தில் கூறிப்படுகின்றார். உதாரணமாக,

முத்திநெறி பற்றியாத முரிக்கொடு முயல்வேனைப்

பக்திநெறி யறிவித்துப் பழவினைகள் பாறும்வண்ணம்

சித்தமலம் அறவித்துச் சிவமாகிப் பெண்பாலிட

அத்தனெனக் கருளிப்பொ றாப்பெறுவார் அச்சோவே.

என்னும் முதலாவது பாடல்கே, அவர் தாம் பக்திநெறியைக் கடைப்பிடித்து இறைவனோடு அத்துவிதமாகக் கலந்தமை, பாரும்கூம் கிடைக்கிராத பெரும்பேறு என்று மகிழ்ச்சிகொள்ளுவதாகக் காட்டுகின்றார்.

முக்திநெறிக்கு வழிகாட்டி தெளிபாத பிரகாசபத்தவரின் தொடர்பினால் துன்பாடுகின்ற நமக்குச் சைவசமயநெறியில் பக்திநெறியில் இறைவனை வழிபட்டு ஒழுகினால் முக்தியடையலாம் என்ற சைவசித்தாந்தக் கோட்பாட்டை இறைவன் உணர்த்தியருளினார். என்றும் அடியால் தான் பாசங்களிலிவ்வார் நீங்கப் பெற்றவனாய், பழைய வினைகளின் தொடர்பு துண்டிக்கப்பட்ட வனாய் சிவகீதையே இரண்டாகக் கலக்கார்

நிலையைப் பெற்றதாகவும் மணிவாசகர் கூறியுள்ளார்.

மேலும், நிறுவனத் தாக்கங்களுக்கும் முகங்கொடுத்த திருஞானசம்பந்தர் பாடியருளியவற்றையும் பாப்போம்.

பிரவிபால் ஒருவன கேடுள. அழலார் பெரிப இன்பத்
தறவியர்க் கல்லது துன்பம் நீக்காதெனத் தூங்கினாயே!
மறவந்தீ மாரக்கமே நண்ணினாய், தந்தது நியமக்கு சென்னி
அறுவணர் ஆளு தொழுதாய்ப்பலம் மையல் கொண்டஞ்சல் நெஞ்சே!

தந்தை தாய், தந்தை ன் தோன்றினார். புத்திரர், தாரம் என்னும்
பந்தம் நீங்காத வர்க்கு உயர்ந்து போக்த இல் லென்புற்றினாயே!
வெந்த நீ றாடியார் ஆதிபார் சோதியார் வேதகீதர்
எந்தை ஆளு தொழுது உய்யலாம் மையல்கொண் டஞ்சல் நெஞ்சே!

- திருஞானசம்பந்தர் திருவாநூப்பதிகம் -

இப்பாடல்களில் சிவன்பால் பக்திகொண்டு தொழுது வணங்கினால் உய்திபெறலாம் என்று திருஞானசம்பந்தர் காட்டியுள்ளமை மாணலாம். அன்றியும், அறிவாற்றலும் பட்டறிவும்பெற்ற அப்பரம்கள்,

“ஒது வேதியி னுத்திநு னொற்றியூர்

பாத மேத்தப் பறையும்நம் பாவமே” என்றும்

“உண்பெய் நூல்வழி பொன்மலர் இட்டிடத்

திரைகள் போல்வநு வல்வினை திப்பரால்” என்றும்

பாடி, பக்தி ஒன்றினாலேயே மேட்சம்பெற இயலும் என்னும் வைபவத்திதழ்க் கொள்கையை நமக்கு அறிமத தருகின்றார்.

எத்தகைய பாவங்களைச் செய்தவராக இருந்தாலும், அவர்கள், இறைவனிடத்தில் பக்தி செய்வாராயின், அவர்களுடைய பாவங்களை நீக்கிவிடுவது யட்டுமன்றி மோட்சமளிப்ப னீட்டுலகத்தையங் கொடுக்கின்றார். பக்தி மெய்யாதவர்க்கு இறைவன் அருள் செய்வதில்லை என்பதனையும் ஆன்றோர் கூறியுள்ளனர்.

இறைவனது தன்மைபற்றி உமரபதி சிவாச்சாரியார் பாடியருளியவற்றிலிருந்து இதனை அறியலாம்.

நலமிலன் நன்னைக்கு, நண்ணின்கு நலின்

சலமிலன் பேர் சங்கரன். (கிருஷ்ணபயன்)

மேலும், சுந்தரமூர்த்தி நாயனார், இறைவன் சீததப்படி இரு மனனையியோடு இல்லறத்திலிருந்து கொண்டே இவ்வுலகப்பார் பக்திசெய்து முகத்தினை பெற்றதுவும், மெய்யாடியவர்களுக்கு அடியார்களாக இருந்து தொண்டு செய்வதும் கா முகத்திக்கு ஒருவழி என உணர்த்துமுகமாகத் திருத்தொண்டித்தொகை பாடியருளியமையும் நாம் அறிந்தவையே. அன்றியும்,

‘பக்தியால் யானுனைப் பலகாண

பற்றியே மாதிருப புகழ்பாடி

தன்மை எய்தது செயல்நீ கண்ணும் அன்பு.

20

முத்தனா மாறெனைப் பெருளாழ்வில்
முத்தியே சேரிவதற் கருள்வாயே
உத்தமா தானற் குணநெய்ய
ஒப்பினா மாமணிக் கீரிவாசா
வித்தகா ஞான சத் தநிபாகா
வெற்றியே ஸாரதப் பெருமானே'

என்னும் திருப்புகழ்ப் பாடலிலும் பக்திநெறியின் பெருமை பேசப்பெற்றுப் புகழை நாம் அறிவிவாம்.

இவ்வாறு, இறைவன் பாசவலையிற் படுகின்றவன் என்பதனையும் அறவாசல், இறைவனிடத்தில் பக்திசெய்வதன் மூலம் முத்திப்பெறு பெருமை என்னதனையும் சைவசமய சித்தாந்தங்களும் அவற்றை விளக்க எழுந்த புராணங்களதனும் நமக்கு எடுத்துக்காட்டுகின்றன.

அடியோல, இராமாயண, பாரத இசிகாசங்கரணிலும் பக்தியின் மேன்மையிளக்கம் பெற்றுப்பெற்றது. 'ஆசை அறுமின், ஆசை அறுமின், ஈசனோ ஸரீரம் ஆசை அறுமின்' என்றும், 'ஓரும் செம்பொன்னும் ஒக்க மதிப்பவர் கடும் அன்பினில் தும்பிடலோன்றி வீடும் வேண்டா வீரலின் விளங்கினார் என்றும் சொல்லப்பெறுவதெல்லாம், உலகப்பற்றுக்களை விட்டு, எல்லாம் எல்ல இறைவன் மேலுற்று வையங்கள் என்பதேயாகும். அறுமா பற்றெனில் உற்றவையிற்' என்பதிலும் இதுவேயாகும். பற்றுமகள் பிழைவதற்கு இறைவனிடத்திற் பக்தி கொள்ளவேண்டும்.

'பற்றுக் பற்றுநான் பற்றினேன், அப்பற்றுப் பற்றுக் பற்று வீட்டுத'

என்ற குறள் நெறிபுங்காண்க.

இதுவாலேயே, போர்க்களத்தில், உலகப்பற்றுபெரு நின்ற அஞ்சனனைப் பார்த்துக் கண்ணிரால் 'பயனத்கதை' உபதேசஞ் செய்தருளினார். எல்லாம் அவன் போலே என்று எண்ணுவாயாக. உன் செயலால் ஆவதொன்றில்லை' என அஞ்சனனுக்கு விளக்கம் அளித்தார் கண்ணன்.

அங்கு, பாண்டவர்கள் எல்லோரும் திருஷ்ணபுரமாத்மாவஸ்தம் பக்தி புன்ற பரமசி பெற்றமையைக் காண்கிறோம்.

இவ்வாறாக, இராமனிடத்தில் பக்திசெய்து மேளிலை பெற்ற பாதுகார்களை இராமாயணத்திற் காண்கிறோம். அவர்களுள் முதன்மை பெறுபவர் பக்தமஹிமான் ஆவார்.

ஆகவே, சைவசமயிகளாகிய நாம் சிவலிபத்திலே பக்திகொண்டு ஹரமுயல்வோமாக. அப்பொழுது எங்கு உலக இயைநீங்கி மெய்யானவ் பிரக்கும். அந்த மெய்யானவ் பிரப்பினை நக்கி வீட்டின்பத்தைக் கொடுக்கும்.

இருள் நீங்கி இன்பம் பயக்கும், மருள்நீங்கி

மரசுறு காட்சி பவர்க்கு (குறள் 352)

ஞானப்பசியினைத் தோற்றுவிக்கும்

ஞானசுடர்

தெனியான் க. நடேசன் அவர்கள்

“வயிற்றுக்குச் சோறிடல் வேண்டும் - இங்கு வாழும் மனிதருக் கெல்லாம்”

என்றான் மக்கள் கவிஞன் பாரதி.

பசித்த வயிற்றுக்குச் சோறிடும் அநுபவணியினைச் சந்திப்பான் ஆச்சிரமம் நித்தமும் குறைவின்றிச் செய்து வருகின்றது. ஒரு ஆச்சிரமம் செய்யத் தகுந்த மிக உன்னதமான பெரும்பணி அதுதான். ஆனால் வயிற்றுப்பசியைத் தீர்த்து வைப்பதுடன் மாத் தரம் அமை யாது ஞானப்பசியினைத் தோற்று விக்கும் மிகப்பெரும் தொண்டினையும் சந்திப்பான் ஆச்சிரமம் தொடர்ந்து செய்துவருவது பாராட்டுக்குரிய ஒன்றாகும். சந்திப்பான் ஆச்சிரமம் நிறுவி

வைத்துக்கொண்டிருக்கும் சைவ கலை பண்டாட்டுப் பேரவை போன்று இன்னொரு பேரவை வேறெங்கும் செயற்படுவதாக அறியமுடியவில்லை.

இந்தப் பேரவையின் செயற்பாட்டுச் சிகரமாக மாதந்தோறும் வெளிவந்து கொண்டிருக்கின்றது “ஞானசுடர்” சஞ்சிகை. “ஞானசுடர்” மாதந்தோறும் வாசகர்களைச் சென்றடையும் சுவை அழகைப் பெற்றுக்கொள்கின்றவர்களின் உணர்வினை,

“வாங்குவோர் கடரை வந்து
வணங்கிச்சந் நிதியா எனுப்பும்
திங்கவியோல் வந்து”

எனக்கவிஞர் (வை.க. பிற்றும் பலம்) மிகக் கர்ச்சமாக வெளிப்படுத்தியுள்ளார். வாங்குவோர் அநீவுக்கரை வந்துவது இந்த “ஞானசுடர்” மாங்கனிக்காக முன்னிலைடன் மோதியி் கொண்ட முருகன் அடியார்களுக்கு அனுப்பிவைக்கும் திங்கன் ஞானசுடர் என்பது முற்றிலும் உண்மை. இதனை வெறும் சமய சஞ்சிகையாக யாராலும் நோக்க முடியவில்லை. ஆச்சிரமத்தில் இருந்து அனுப்பி வைக்கப்படுவது விபுதி சுமந்து வருவது என்பதனால் ‘ஞானசு

டர்’ என்கில் கிடைத்ததும் பரவசமான பக்தி உணர்வினையே உள்ளத்திலே தோற்றுவிக்கின்றது. அத்தான் ஒவ்வொரு திங்கனிச்சடகும் தமிழ்மறைபுடன், யோகரின் நற்சித்தனையும் தவறாமல் தந்து கொண்டிருக்கின்றது.

சுடர்கள் தோறும் சந்திப்பானியு பக்திபூண்ட அடியார்களின் பக்திப்பாகரங்கள், பண்ணைய பக்தி இலக்கியப் பாடல் களும், உரைகளும் யாவரும் விளங்கிக் கொள்ளத் தகுந்த வண்ணம் எளிமையான வசனநடையில் மகாபாரத இதிகாசத்

சுதந்திரம் 2006

சுதந்திரம்

தொடர், மனிதனை நல்லாழிப்படுத்தும் தர்மநெறி முறையாற்றத் தட்டுரைகள், மனித மனங்களின் வீழ்ச்சிகளை விளக்கும் மனோவியல் கருத்துக்கள், அடியார்களின் அற்புதங்களை எடுத்துப்பேசும் கட்டுரைகள் என மனிதனை நன்றெழுப்படுத்தி, ஆன்மீக வழியில் இட்டுச் செல்லும் ஆக்கங்கள் ஞானக்கடரில் தொடர்ந்து வெளிவந்துகொண்டிருக்கின்றன.

அதிபர் ந. அரீயரத்தினம் சுடர் தோறும் எழுதிவரும் "சந்நிதியான்" அற்புதங்கள் புதிய அனுபவங்களைத் தருவதுடன் மெய்சீலிக்க வைக்கின்றன.

ஆசிரியர், அல்லது ஆசிரியர்குழு பாரெனக் குறிப்பிட்டு வெளிவந்து கொண்டிருக்கும் ஒரே சஞ்சிகை ஞானம் உடையது. அதன் நூலானது இதழ் வெளிவர இருப்பது மிகுந்த மகிழ்ச்சியைத் தருகின்றது.

ஞானக்கடரும் ஒரு விலை உண்டு. ஆனால் இது வாதிகை நலன். படாத ஒரு சஞ்சிகையாக இருப்பதுவே நெற்றிகரமாகத் தொடர்ச்சியாக வெளிவந்து கொண்டிருப்பதற்கான காரணம் எனலாம். ஞானம் உடைய தொடர்ந்து வெளிவந்து தனது பணிபுரிவை மேலும் பரப்புகின்றது.

தவத்தின் விபரம்

ஒருவருக்கு உத்தமமான மனஸ், தங்கமான பிள்ளைகள், நோயற்ற வாழ்வு, தீயமான உயர்வு முதலியன வாய்ப்புற்றுத் தவமே காரணமாகும். ஒருவனுக்கு ஏராளமான தீயவர்கள், நம்பிக்கையான ஏவல்கள், உயர்ந்த மானம், சிறந்த பருக்கைகள், விலையுயர்ந்த ஆசனங்கள், நோயற்ற பருக்கை முதலியன அடைந்திருக்கின்றன ஏன்? அவன் முன்மேய்த தவத்தான் இத்தனையும் கிடைத்திருக்கின்றன.

அனுபவிக்கின்றவருக்குச் செவ்வாய், அங்கே வீடுகளும் கற்கையர்கள் நிற்கின்றன. இத்தனையும் கற்கையர்கள் தங்கத்தில் படுத்த பொன்னாழிகைகள், அழகு மயமாக மாடசிலைக்கின்றன, வாகனம், திரைப்படம், மென்கை, மரபை முகவிய தேவலோகத்து அருகிய மாதர்கள் அருகியிருக்கும் பண்புமிக்கார்கள். இத்தனையும் முதலிய இனம்மேல் அருகியுள்ள இல்லங்களில் குற்றங்கள் புரிகின்றார்கள். இத்தனையும் என்ன காரணம்? அருகியுள்ள தவமே காரணம் என்று கம்பனார் கூறுகிறார்.

இத்தனையும் ஒரு பெண்ணுக்கு அன்பும், பண்பும் திறந்த கணவன் வாய்ப்புற்றும், அருகியும் ஒருவரும் அமைத்த புத்திர பிள்ளைகளும் முன்மேய்த தவமே காரணமாகும். நோயாளிகளுக்கு மருந்து வாங்கித் தந்தவர்கள், இவ்வம் மருந்துவசூலைக் கட்டினவர்கள் மறுபிறப்பில் செவ்வாய் கருபகாலம் வாழ்வார்கள்.

பாண்டிக்கடம் கட்டி, ஏழை மானவர்களுக்கு உணவும் புகழ்மும் வாங்கித் தந்தவர்கள் மறுபிறப்பில் பேரறிஞர்களாகத் திகழ்வார்கள். தவம் தனிப் பெருஞ்சிறப்பைத் தரும். தவம் இன்பத்தைத் தரும். உலகம் புகழும் உயர்வைத் தரும். அருகியும் நம் வாழ்வு சிறப்பைத் தவம் புரிபடுவதும்.

சுதந்திரம் 2006

நன்றி நவீகத்தோம்

உலகம் முழுவதும் ஒளிபரப்பி 2006ஆம் ஆண்டு சித்திரைபுத்தாவழி நூறாவது மலராகப் பிரகாசித்துக்கொண்டிருக்கும் ஞானசுந்தருக்கு பங்களிப்பு செய்துவரும் அனைத்து அன்புள்ளவர்களுக்கும் எமது உள்ளங்களைத் தெரிவித்துக்கொள்கின்றோம்.

காலம் கடத்தும் மனம் வீசும் மலராக ஞானசுந்தர் அவைவராலும் பேணப்படுவதற்கு ஞானசுந்தரில் வெளியாகும் ஆக்கங்களே பிரதான காரணமாகும். இவ்வளவு பெறுமதியான, பெருமையான, உயிர்த்துடிப்பான ஆக்கங்களை தொடர்ந்தும் உற்சாகத்துடன் வழங்கிக்கொண்டிருக்கும் அறிஞர் பெருமக்களையும் சமயப்பெரியார் களையும் முடிந்தவரை நன்றியுடன் வாழ்த்துவது எமது கடமையாகும். தமது சொந்தக் கருவங்களைப் நாளந்தம் சரிபாக முடிபதற்கு நேரப்பற்றாக துறையால் அனைவரும் குழம்பிப்போயிருக்கும் இக்காலகட்டத்தில் ஞானசுந்தருக்கான ஆக்கங்களை எந்தவிதமான சலிப்பமின்றி காண்பதுவராமல் வழங்கிக்கொண்டிருக்கும் அன்பு நெஞ்சங்கள் உண்மையில் பாராட்டப்பட வேண்டியவர்களே.

இதே போன்று 100வது பிரசவத்திற்கான வாழ்த்துப் செய்திகள், வாழ்த்தாப் பாக்கள், ஆசிச்செய்திகளை எல்லாம் எமக்கு அக்கறையுடன் வழங்கிய பெருமையுடையவர்கள், மற்றும் ஞானசுந்தர் பற்றிய தாது உள்ளக்கிடங்குகளை 100வது மலரில் வெளிப்படுத்திய எழுத்தாளர் பெருந்தகைகள் அனைவரையும் வாழ்த்துவதில் மகிழ்ச்சியடைகின்றோம்.

ஞானசுந்தரின் ஒளியொரு பிரசவத்தின்பொழுதும் அதற்கான வெளியீடு நூலா, மதிப்பீடு நூலா என்பவற்றை பதிவு அடங்கத்தான் மேற்கொண்டு எம்மை வழிப்படுத்தி, சான்றோர்களும் எங்கள் மனப்பூர்வமான வாழ்த்துக்கூரியவர்களாவர்.

ஞானசுந்தர் வெளியீடு தொடர்பான செயற்பாடுகள் அனைத்தையும் நாம் வெற்றிப்பாதையில் முன்வெடுப்பதற்கு உண்மையான வீசுமரத்துடன் எமக்கு ஒத்துழைப்பு வழங்கி எம்மை ஈங்கப்படுத்துவதற்கு அத்திவாரம் போன்றவர்கள் எமது அன்பிற்குரிய வாசகர்களே என்பதையும் இவ்விடத்தில் வெளிப்படையாக வெளிப்படுத்தி அவர்களுக்கும் எமது நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கின்றோம்.

நாம் என்ன செய்ய வேண்டும், அவற்றை எப்போ செய்ய வேண்டும், எப்படிச் செய்ய வேண்டும் என்பவற்றை எல்லாம் எமக்கு வெளிப்படுத்தி தோன்றாத்துணையாக இருந்து எம்மை எல்லாம் ஆழ்ந்துபடுத்தியுள்ள சந்திரவேலாவது திருப்பாடங்களை எமது இசையகமங்களில் இருத்தி அவனைப் போற்றி வாழ்த்தி வணங்குகின்றோம். என்றும் அவனது திருவள்ளி எமக்குக் கிடைப்பதாக.

எந்தியான் அஞ்சிரா

சைவ கலை அன்பாட்டுப் பேரவை.

வைகாசிமாத வாராந்த நிகழ்வுகள்

05-05-2006 வெள்ளிக்கிழமை முற்பகல் 10.30 மணியளவில்

**விடயம்:~ ஸ்ரீ சாமி கலைக்கழக மாணவர்களின்
பக்தி இசை அரங்கு (உடும்பராய்)**

12-05-2006 வெள்ளிக்கிழமை முற்பகல் 10.30 மணியளவில்

சொற்பொழிவு:~ “தொடக்கத்தின் முடிவு”

வழங்குபவர்:~ இரா. செல்வவாழ்வேல் ஆசிரியர்

19-05-2006 வெள்ளிக்கிழமை முற்பகல் 10.30 மணியளவில்

சொற்பொழிவு:~ பெரியபுராணம் (தொடர்)

வழங்குபவர்:~ அ. குமாரவேல் (சிரேஷ்ட விரிவுரையாளர்)
(யாழ் கல்லூரி வட்டுக்கோட்டை)

26-05-2006 வெள்ளிக்கிழமை முற்பகல் 10.30 மணியளவில்

ஞானசீசுடர் மலர் வெளியீடு

வைகாசி - 2006

வெளியீட்டுரை:~ திருமதி புனிதவதி சண்முகலிங்கம்
(ஆசிரியை, உடுப்பிட்டி மகளிர் கல்லூரி)

மதிப்பீட்டுரை:~ திருமதி தவமலர் சுரேந்திரநாதன்
(இளைப்பாறிய அதிபர், தொண்டைமானாறு)

செல்வச் சந்தித் ஆலய வருடாந்த நிகழ்வுகள் 2006

ஏப்ரல்

01.04.2006 பங்குனி 18 சனி
கார்த்திகை விரதம் விஷேட உற்சவம்
11.04.2006 பங்குனி 28 செவ்வாய்
பங்குனி உத்தரம்
வைரவப் பெருமான் கும்பாபிஷேக தினம்
14.04.2006 சித்திரை 1 வெள்ளி
மங்களா இந்துப் புதுவருடப் பிறப்பு
மாலை விஷேட உற்சவம்
29.04.2006 சித்திரை 16 சனி
கார்த்திகை விரதம் விஷேட உற்சவம்

மே

12.05.2006 சித்திரை 29 வெள்ளி
சித்திரா பூரணை விரதம்
26.05.2006 வைகாசி 12 வெள்ளி
கார்த்திகை விரதம் விஷேட உற்சவம்

ஜூன்

09.06.2006 வைகாசி 26 வெள்ளி
வைகாசி விசாகம் விஷேட உற்சவம்
22.06.2006 ஆனி 8 வியாழன்
கார்த்திகை விரதம் மாலை 5மணி
விஷேட உற்சவம்

ஜூலை

02.07.2006 ஆனி 18 சூரியறு
ஆனி உத்தரம் பகல் விஷேட உற்சவம்
03.07.2006 ஆனி 19 திங்கள்
தீர்தமெடுப்பு
10.07.2006 ஆனி 26 திங்கள்
வருடாந்த குளிர்ச்சிப் பொங்கல்
16.07.2006 ஆனி 32 சூரியறு
சின்ன ஆண்டியப்பர் பூஜை
20.07.2006 ஆடி 4 வியாழன்
கார்த்திகை விரதம், விஷேட உற்சவம்
24.07.2006 ஆடி 8 திங்கள்
ஆடி அமாவாசை விரதம்
25.07.2006 ஆடி 9 செவ்வாய்
கதிரகாமம் கொடி
28.07.2006 ஆடி 12 வெள்ளி
ஆடிப்பூரம்

ஆகஸ்ட்

09.08.2006 ஆடி 24 புதன்
கதிரகாமத் தீர்த்தம்
இரவு விஷேட உற்சவம்
16.08.2006 ஆடி 31 புதன்
கார்த்திகை விரதம் விஷேட உற்சவம்
23.08.2006 ஆவணி 7 புதன்
ஆலய மகோற்சவ ஆரம்பம்
இரவு கொடியேற்றம்
27.08.2006 ஆவணி 11 சூரியறு
காலை திருவிழா ஆரம்பம்

செப்ரெம்பர்

01.09.2006 ஆவணி 16 வெள்ளி
புங்காவனம்
02.09.2006 ஆவணி 17 சனி
கைலாசவாகன உற்சவம்
05.09.2006 ஆவணி 20 செவ்வாய்
சப்பறம்
06.09.2006 ஆவணி 21 புதன்
காலை தேர்
7.09.2006 ஆவணி 22 வியாழன்
காலை தீர்த்தம்
மாலை மௌனத்திருவிழா
12.09.2006 ஆவணி 27 செவ்வாய்
கார்த்திகை விரதம் விஷேட உற்சவம்
23.09.2006 புரட்டாதி 7 சனி
நவராத்திரி விரத ஆரம்பம்
29.09.2006 புரட்டாதி 13 வெள்ளி
சரஸ்வதிபூஜை ஆரம்பம்

ஒக்டோபர்

02.10.2006 புரட்டாதி 16 திங்கள்
விஜயதசமி
10.10.2006 புரட்டாதி 24 செவ்வாய்
கார்த்திகை விரதம் விஷேட உற்சவம்
21.10.2006
ஜப்பசி 04 சனி தீபாவளி
22.10.2006
ஜப்பசி 05 சூரியறு கந்த ஷஷ்டி விரதம் ஆரம்பம்
22.10.2006
ஜப்பசி 10 வெள்ளி கந்த ஷஷ்டி விரதம்
மாலை சூரசம்ஹாரம்
28.10.2006 ஜப்பசி 11 சனி
பாரணை இரவு தெய்வானை அம்பாள் திருக்கல்யாணம்

நவம்பர்

06.11.2006 ஜப்பசி 20 திங்கள்
கார்த்திகை விரதம் விஷேட உற்சவம்

டிசம்பர்

03.12.2006 கார்த்திகை 17 சூரியறு
திருக்கார்த்திகை விரதம்
குமாராலய தீபம் இரவு விஷேட உற்சவம்
05.12.2006 கார்த்திகை 19 செவ்வாய் விநாயகர் விரதஆரம்பம்
10.12.2006 மார்கழி 10 உதயம் திருவெம்பாவை பூஜாரம்பம்
விநாயகர் ஷஷ்டி விரதம்
31.12.2006 மார்கழி 16 சூரியறு
கார்த்திகை விரதம்
காலை 9.00 மணி விஷேட உற்சவம்

சுப மங்களம்

நன்றி